

សំណួរ និង ចម្លើយ

 ...មានរបស់ជាច្រើនដែលខ្ញុំត្រូវរក ប៉ុន្តែខ្ញុំបាន...ខ្ញុំបានយកបញ្ជីរកជាមួយ
ដែរ។ ខ្ញុំអាចនឹងប្រគល់របស់នោះទៅឲ្យឡេអូនៅទីនេះ ឬអ្នកណាម្នាក់ដែល
អង្គុយជិតអាចនឹងជួយខ្ញុំប្រសិនបើអ្នកចង់ បើយើងទៅដល់វា។

2 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើស្ត្រីនៅខាងនោះ បើសិនជា...ប្រសិនបើនាង...
នៅឯណា...តើអ្នកណាជាប្តីរបស់នាង? បាទ។ មែនហើយ បើចង់ឲ្យប្រពន្ធមក
អង្គុយជាមួយ ពួកគេ—ពួកគេអាច មិនមានអ្វីនិយាយក្នុងចំណោមបងប្អូន ប៉ុន្តែ
អាចនិយាយទៅកាន់បងស្រីម្នាក់ ផងដែរ។ យើងគ្រាន់តែ...អ្នកដឹងហើយ។ តើ
នោះឬ—មិនអីទេ? ឥឡូវនេះ យើងកាន់តែរីករាយក្នុងការស្វាគមន៍នាង។ តើ—តើ
នាងកក់ក្តៅទេ លោកដុក? មិនអីទេ ប៉ុន្តែវាឯកោបន្តិចសម្រាប់នាង។

3 ហើយគ្មានអ្វី—គ្មានអ្វីនៅទីនេះ...ពេលខ្លះហេតុផលដែលខ្ញុំបានលើកឈ្មោះ
“បុរស” ព្រោះពេលខ្លះបុរសអាចសួរសំណួរក្នុងចំណោមបុរសគ្នាឯងដែលមិន
អាចឆ្លើយបាននៅពេលមានមនុស្សស្រីនៅជាមួយ។ ប៉ុន្តែគ្មានអ្វីនៅទីនោះក្រៅពី
អ្វីដែលអាចឆ្លើយបាននៅក្នុងក្រុមជំនុំធម្មតាទេ ព្រោះវាក៏អាចច្រើនទាក់ទងនឹង
អ្នកបម្រើព្រះ ជាដើម និងអ្វីដែលជា—បេសកកម្មរបស់ពួកគេនិងអ្វីដែលពួកគេ
ត្រូវធ្វើ។

4 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជឿថាវាទៅលើខ្សែអាត់ដែលបានថត។ ប្រសិនបើ...ខ្ញុំមិនប្រាកដ
ទេ។ បងប្រុសហ្គោដតើវានៅឯណា ថតខ្សែអាត់ឥឡូវនេះ? មិនអីទេ។ មូលហេតុ
ដែលយើងធ្វើនេះគឺ ដើម្បីស្វែងយល់ថាតើអ្វីជាមេ អ្វីជាអ្វី—ផ្នែក អ្វី...អ្វីដែលនៅក្នុង
គំនិតរបស់បុរស តើ—តើអ្វីជារបស់យើង។

5 យើង—យើងទាំងអស់គ្នាត្រូវតែនិយាយដូចគ្នា។ ឥឡូវនេះ ជាឧទាហរណ៍
មាននរណាម្នាក់ចូលមក ហើយនិយាយថា ប្រហែលជាពួកគេទៅព្រះវិហាររបស់
បងប្រុសនៅទីនេះ (តើអ្នកឈ្មោះអ្វី បងប្រុស? វីលឡាដ។ បងប្រុស... ឥឡូវនេះ
មានវីលឡាដពីរនាក់នៅទីនេះ ខ្ញុំនឹងត្រូវផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវអ្វីផ្សេងទៀត។ ប្រសិនបើ
ខ្ញុំ...តើនាមត្រកូលរបស់អ្នកឈ្មោះអ្វីឥឡូវនេះ? គ្រេស) ព្រះវិហាររបស់បងប្រុស
គ្រេស ហើយបងប្រុស គ្រេសនឹងនិយាយរឿងមួយ។ បន្ទាប់មកពួកគេមកពីសែល

ឡើយទៅកាន់បងប្រុស រូដខែល បងប្រុស រូដខែល នឹងនិយាយរឿងខុសពីនោះ។ ពួកគេទៅរកបងប្រុសជូនីរឿងគឺខុសគ្នា ទាំងស្រុង។ ចុះមកឯរោងឧបោសថវិញក៏នៅតែខុស។ ឃើញទេ? វាធ្វើឱ្យមនុស្សច្រឡំ។

6 ឥឡូវនេះ ដូចជានរណាម្នាក់និយាយថា “អូ ខ្ញុំមិនជឿអ្នកទេ...អ្នកពិតជាត្រូវទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ខ្ញុំមិនគិតថាវាចាំបាច់ទេ។” ឧទាហរណ៍ បងប្រុស គ្រេស នឹងនិយាយដូច្នោះ។ ហើយបន្ទាប់មកអ្នក—ទៅកាន់បងប្រុស រូដខែល ហើយគាត់និយាយថា “បាទ វាចាំបាច់ណាស់។” រួចចុះទៅឯជូនី ហើយនិយាយថា “មែនហើយ វាមិនមានភាពខុសគ្នាច្រើនទេ។” ឃើញទេ? ប្រសិនបើយើងអាចរួមគ្នា...ខ្ញុំប្រាថ្នាថាយើងអាចមានអ្នកបម្រើព្រះទាំងអស់នៃដេហ្វី សាន់វិល (នៅក្នុងសហគមន៍នេះ) អាចរួមគ្នាបានដូច្នោះយើងនឹងនិយាយដូចគ្នា។

7 ដូច្នោះហើយ ជាច្រើនដង ឌីកុននិងអ្នកទទួលបន្ទុក ពួកគេត្រូវស្វែងរកអ្វីដែលជាកាតព្វកិច្ចរបស់ពួកគេ។ ហើយខ្ញុំឃើញថាយើងមានអ្នកចាត់ចែងក្នុងព្រះវិហារ និងអ្នកយាមនៅទីនេះនៅយប់នេះ ដូច្នោះយើងនឹងរកឃើញអ្វីដែលជាកាតព្វកិច្ចរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងទាំងអស់នេះវាក៏ភាគច្រើន (នៅទីនេះ) គ្រាន់តែជាសំណួរដែលនឹងត្រូវបានសួរនៅគ្រប់ទីកន្លែង និងអាចឆ្លើយបានគ្រប់ទីកន្លែង។ វាគ្រាន់តែជាសំណួរសាមញ្ញ ហើយដូចជាការកិច្ចរបស់អ្នកទទួលខុសត្រូវ ភារកិច្ចរបស់... ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើវាគ្រាន់តែជាការកិច្ចជាក់ស្តែង ខ្ញុំគិតថាវាត្រូវបានយកដាក់នៅលើក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៅទីនេះឥឡូវនេះ ពីភារកិច្ចរបស់អ្នកទទួលខុសត្រូវនិងអ្វីដែលពួកគេត្រូវធ្វើ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានគិតប្រហែលជា...

8 ហើយមានម្នាក់បានមកទីនោះ ហើយខ្ញុំគិតថាមិនអីទេ ខ្ញុំនឹងឆ្លើយតបវាបន្តិចក្រោយ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យឲ្យយើងទៅដល់នោះ គឺ:

ក្នុងវិបត្តិមួយ តើឌីកុនគួរធ្វើអ្វី? តើគាត់ជា... តើគាត់ត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះពេលមានវិបត្តិខ្លះកើតឡើង? តើគាត់ត្រូវធ្វើដូចម្តេច? ឃើញទេ? ឬអ្នកទទួលបន្ទុកត្រូវធ្វើអ្វី ត្រួតង្វាលត្រូវធ្វើអ្វី ដូចនោះ ពេលមានវិបត្តិ? យើងដឹងពីទម្លាប់ធម្មតាប៉ុន្តែចុះបើមានអ្វីកើតឡើងដែលនៅក្រៅទម្លាប់នោះ ឃើញទេ តើពួកគេត្រូវធ្វើយ៉ាងណា?

9 ហើយយើងគ្រាន់តែដឹងថាត្រូវចុះទៅណា វាដូចជាការហ្វឹកហាត់ទំព ហើយយើងម្នាក់ៗស្គាល់កន្លែងរបស់យើង។ ឥឡូវនេះ ជាក្រុមបែបនេះ យើងអាចស្នាក់នៅទីនេះកន្លះយប់ យើងដឹងហើយ ប៉ុន្តែវាគឺជា...ខ្ញុំមិនគិតថាវាចាំបាច់ទេ។ យើងនឹងឆ្លើយវា។ ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ឱ្យម្នាក់ៗ...

10 ឥឡូវនេះអត់មានឈ្មោះទេ ខ្លះមានឈ្មោះតែខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងមិនហៅឈ្មោះគេទេ។ ដោយសារតែគ្រាន់តែ—សំណួរអ្វីក៏ដោយ ខ្ញុំនឹងអានសំណួរ។ មានតែពីរនាក់ ប៉ុណ្ណោះដែលមានឈ្មោះនៅលើក្រដាស។ ហើយ ចាំបន្តិច ខ្ញុំប្រហែលជាបានរកឃើញមួយផ្សេងទៀត។ ខ្ញុំដឹងថាវាជាលោកត្រូវយំចំណាស់អាំងហ្គុលមែន ខ្ញុំត្រូវតែហៅគាត់ទៅ—ស្លាបខាងត្បូង នៅ៤—៤២៦ ស្លាបខាងត្បូង។ នោះហើយជាពេលដែលលោកត្រូវយំចំណាស់មកទីនេះ ដែលជាកន្លែងដែលយើងនៅសព្វថ្ងៃនេះ នៅឯចចថោន បានជាសះស្បើយ ឬបានដឹងខ្លួនក្រោយពីសន្លប់យ៉ាងយូរហ្នឹង—ហើយ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថាវាបានទទួលពួកគេ ឥឡូវនេះយើងនឹងចូលទៅក្នុងសំណួរដំបូងរបស់យើងដែលខ្ញុំបានសិក្សាជាមុន។

ឥឡូវសូម ក្រោកឈររបន្តិចសិន។

11 ព្រះវិបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង យើងបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅទីនេះជាក្រុមបុរស ជាបុរសគ្រីស្ទានដែលស្រឡាញ់ទ្រង់។ ដែលជឿលើទ្រង់ និងជាអ្នកដែលបានលះបង់ជីវិត និងការថ្វាយបង្គំរបស់យើងចំពោះកម្មវិធីរបស់ទ្រង់។ មានអ្នកបម្រើព្រះនៅទីនេះ ជាយុវជន ជាមនុស្សវ័យកណ្តាល ពួកគេមានព្រះវិហារពួកគេទទួលខុសត្រូវចំពោះព្រះ។ មានឪកុននៅទីនេះ ដែលទទួលខុសត្រូវនៅក្នុងមុខងាររបស់ពួកគេនៅក្នុងព្រះវិហារផ្សេងៗគ្នាទាំងនេះ។ មានអ្នកទទួលខុសត្រូវ ទំនួលខុសត្រូវរបស់ពួកគេ។ គ្រូគង្វាល អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ អ្វីក៏ដោយ ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងទទួលខុសត្រូវចំពោះទ្រង់។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងមកជាមួយគ្នា ដើម្បីឱ្យយើងទាំងអស់គ្នាអាចនិយាយដូចគ្នា ដូចដែលយើងត្រូវតែនិយាយ យើងត្រូវធ្វើតាមក្នុងបទគម្ពីរ។ យើងទាំងអស់គ្នាត្រូវតែនិយាយដូចគ្នា។

12 ហើយព្រះវិបិតាអើយ យើងគិតថា នៅក្នុងក្រុមប្រភេទនេះ ដើម្បីឱ្យយើងអាចរកឃើញថា ប្រហែលជាបងប្អូនរបស់យើងខ្លះ ឬពួកយើងខ្លះនឹងមានភាពខុសគ្នាបន្តិចបន្តួចលើរឿងខ្លះ ហើយអ្នកខ្លះគ្រាន់តែសុំឱ្យពិតប្រាកដដើម្បីរកឱ្យ

ឃើញថាអ្វីជាការពិតអំពីវា។ ហើយយើងដឹងថាយើងមិនសាកសម យើងម្នាក់ៗ។ ប្រសិនបើទូលបង្គំគួរសូមឱ្យបងប្អូនណាម្នាក់ទៀតមកទីនេះដើម្បីឆ្លើយសំណួរទាំងនេះ ប្រហែលជាពួកគេសាកសមជាងទូលបង្គំនឹងឆ្លើយតបនឹងពួកគេ។ ប៉ុន្តែយើងរួមគ្នាអាស្រ័យលើការបើកសម្តែងរបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់អាចនឹងបើកសម្តែងដល់យើងតាមរយៈព្រះបន្ទូល និងតាមរយៈ...ដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់...ដើម្បីឱ្យយើងអាចមានចម្លើយសម្រាប់គ្រប់សំណួរ។ ថាចិត្តរបស់យើង...យើងអាចបំពេញដោយចម្លើយ ហើយយើងអាចទៅមុខដោយមានអារម្មណ៍ថាយើងត្រូវបានបំពាក់ឱ្យបានល្អប្រសើរសម្រាប់កម្មវិធីរបស់អ្នកនិងដើម្បីបម្រើមុខងាររបស់យើងជាង—ជាងយើងឥឡូវនេះ។ នោះហើយជាគោលបំណងរបស់យើងក្នុងការនៅទីនេះ ព្រះបិតា។ សូមប្រទានមកឥឡូវនេះ។

13 ហើយឆ្លើយនឹងសំណួររបស់យើង ឱព្រះវរបិតា កាលដែលយើងរង់ចាំទ្រង់។ កុំឱ្យមានការងឿងឆ្ងល់ក្នុងចិត្តរបស់យើង ប៉ុន្តែសូមឱ្យយើងនៅជាមួយសំណួរនោះរហូតទាល់តែមានចម្លើយពេញលេញ ហើយយើងបានបំពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដោយយល់ស្របជាងកម្មវិធី ដោយសារវត្តមានរបស់ទ្រង់។ យើងសូមវានៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

14 ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់ដកស្រង់បទគម្ពីរមួយ ដើម្បីចាប់ផ្តើមជាមួយ។ ដូចអេសាយបាននិយាយ ហោរាបាននិយាយថា:

អ្នកចុះ...ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកយើងខ្ញុំថា ចូរយើងពិភាក្សាគ្នា:...

15 ហើយខ្ញុំគិតថានោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងនៅទីនេះយប់នេះ គឺព្យាយាមរំកិលពួក រកហេតុផល។ ហើយឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងចាប់ផ្តើម...ហើយទទួលយករឿងមួយចំនួនដែលត្រូវបានសរសេរចុះនៅទីនេះតាមលេខរៀងនិងជាដើម ថាខ្ញុំមានរបស់នេះ បងប្រុស រូងបានចាប់បាន ខ្ញុំបានស្រោមសំបុត្រនេះជាមួយនឹងចម្លើយនៅក្នុងវា។ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នា ជាបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ដឹងថា—ថាចម្លើយទាំងនេះ—ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យយ៉ាងល្អបំផុតតាមចំណេះដឹងរបស់ខ្ញុំ ល្អបំផុតតាមដែលខ្ញុំនឹងដឹងពីរបៀបយល់។

16 ហើយចម្លើយទាំងនេះគឺមិនអាចខុសបានទេ ឃើញទេ ព្រោះបទគម្ពីរគឺមិនអាចខុសបាន ហើយតាមដែលខ្ញុំដឹងថាវាត្រូវបានតម្រង់ជាមួយនឹងបទគម្ពីរ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាវាធ្វើឱ្យវាសាមញ្ញ។ ហើយការសែតនេះនឹងត្រូវរក្សាទុកឥឡូវនេះ ហើយអ្នកណាដែលចង់បានវា មិនអីទេ ពួកគេអាចមានយកវាបាន។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងថាបទគម្ពីរគឺមិនអាចខុសបាន ហើយចម្លើយរបស់ខ្ញុំមិនអាចខុសបានដែរ។ ដូច្នេះខ្ញុំប្រាកដថាអ្នករាល់គ្នាយល់ពីរឿងនោះ។ ហើយប្រសិនបើវាមិនមែន—ប្រសិនបើវាមិនអាចខុសបាន នោះអ្នកមានសិទ្ធិអាចសួរខ្ញុំគ្រប់ពេលវេលា។

17 ប្រសិនបើមានសំណួររបស់អ្នកផ្សេងទៀត វាមិនចាំបាច់ជាសំណួររបស់អ្នកទេ ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាជាសំណួររបស់អ្នកផ្សេង ប្រហែលជាអ្នកមិនធ្លាប់គិតទេ ប៉ុន្តែវាជាអ្វីដែលយើងនៅទីនេះដើម្បីជួយ។ យើងនៅទីនេះ—មកជុំគ្នាព្រោះយើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ហើយជាថ្ងៃអាក្រក់ ហើយ—ហើយយើងចង់បានការបណ្តុះបណ្តាល រៀននៅសាលា។

18 បងប្រុស ស្រ្តីគតើ ជាទាហានម្នាក់ បងប្រុសហ្គោដ នៅខាងក្រោយនោះ ជាទាហាន ហើយប្រហែលជាបងប្រុស រូដឌែល នៅទីនេះ គាត់ជាទាហាន បងប្រុសប៊ីលឡឺ ហើយអ្វីដែលខុសគ្នានោះ—ដែលនៅក្នុងជីវិតយោធា អ្នកអង្គុយជាមួយគ្នា—អ្នកប្រឹក្សាគ្នា អ្នក—អ្នកដឹងពីសមរម្យមិនពេលអ្នកចេញពីទីនោះ និងគ្រប់យុទ្ធសាស្ត្រដែលអ្នកអាចធ្វើបានឈ្នះពីសត្រូវ ដូច្នេះអ្នកអាចជួបគាត់នៅលើដីរបស់គាត់។

19 កាលខ្ញុំធ្លាប់វាយប្រដាល់ គេនឹងដឹងគូប្រកួតរបស់ខ្ញុំ ថាគាត់នឹងទៅជាអ្វីដែលគាត់ប្រើ មិនថាជាការកាត់ផ្នែកខាងលើ ឬដៃឆ្វេង ឬកាត់ដោយដៃស្តាំ ហើយមិនថាគាត់ជាដៃស្តាំ ឬដៃឆ្វេង ហើយគាត់ខ្លាំងប៉ុណ្ណា ហើយថាគាត់ប្តូរដើមរៀបរលា ហើយប្រើភ្នែកមើច ហើយគាត់មកពីជ្រុងណា និងយុទ្ធសាស្ត្រផ្សេងៗដែលយើងអាចធ្វើបាន។ ហើយពួកគេនឹងរកឃើញអ្វី...អ្វីដែល—គ្រូបង្វឹកបានឃើញការប្រកួតគ្នានោះពីមុនមក។ ដូច្នេះ គេដាក់បុរសម្នាក់នៅទីនោះជាមួយខ្ញុំ ដើម្បីបង្ហាត់ខ្ញុំដូចបុរសនោះកំពុងវាយគ្នា ដើម្បី—ដើម្បីដឹងថាគាត់នឹងធ្វើអ្វី។

20 ហើយនោះជាអ្វីដែលយើងនៅទីនេះសម្រាប់យប់នេះ។ យើងដឹងពីការវាយប្រហាររបស់សត្រូវ។ យើងដឹងថាអ្វីជាយុទ្ធសាស្ត្ររបស់គាត់។ ហើយ

យើងនៅយប់នេះដោយមានបទគម្ពីរដើម្បីគ្របបាំងគាត់ ដូច្នោះគាត់មិនអាចរើបានទេ ព្រោះសត្រូវនៅគ្រប់ទិសទី។

21 បងប្រុសប៊ីសុន ខ្ញុំកំពុងគិតនៅខាងក្រោយនោះ ពេលឃើញគាត់ គាត់ប្រាកដជាត្រូវដឹងថាទាហានគឺជាអ្វី។ គាត់ប្រាកដជាមានពេលមួយ! តើមានទាហានប៉ុន្មាននាក់មកក្នុងទីនេះ សូមមើលបន្តិច នោះជាទាហានក្នុងជួរទី៣? គ្រាន់តែក្រឡេកមើលទៅទីនេះ ឃើញទាហានមួយក្រុម។ មិនអីទេ ឥឡូវនេះអ្នកដឹងថាវាជាអ្វី។ ហើយនោះជាអ្វីដែលអ្នកសិក្សា មែនទេ បងប្រុស រឺយ បងប្រុសប៊ីលឡឺ និងអតីតយុទ្ធជនជាដើម? គឺ សិក្សាពីសត្រូវ “តើគាត់នឹងធ្វើអ្វី? តើចលនារបស់គាត់គឺជាអ្វី?” ហើយបន្ទាប់មកដឹងពីរបៀបជួបគាត់។

22 ហើយនោះជាអ្វីដែលយើងនៅទីនេះសម្រាប់ដឹង សិក្សាចលនារបស់សត្រូវហើយ—ហើយដឹងពីរបៀបជួបវា រឿងដែលនឹងយកឈ្នះវា។

23 ហើយសូមចាំថា ខ្ញុំសូមនិយាយការនេះ បងប្អូនអើយ ព្រះវិហារតូចបានចាប់ផ្តើមនៅទីនេះតាមជួរនៃអំណោយទាន ឃើញទេ អំណោយទានកំពុងចូលមកក្នុងព្រះវិហារ។ ប៉ុន្តែ ទោះមានអំណោយទានប្រអប់ ឬមិនដែលមានអំណោយទានសោះ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកថាអំណោយទាននឹងមិនតែងតែកម្ចាត់សត្រូវនោះទេ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលនឹងកំចាត់វា។ ព្រះបន្ទូលនឹងជួបវាគ្រប់ទីកន្លែង។

24 ហើយព្រះយេស៊ូវ នៅពេលដែលទ្រង់នៅលើផែនដី បានបង្ហាញឱ្យឃើញរឿងនោះ។ ទ្រង់...ទ្រង់គឺជាព្រះដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងសាច់ឈាម។ ប៉ុន្តែទ្រង់មិនដែលប្រើអំណោយដ៏ល្អរបស់ទ្រង់ដើម្បីវាយសត្រូវឡើយ។ យើងរកឃើញនៅក្នុងម៉ាថា...ខ្ញុំជឿថាវាជាជំពូកទី២ ឬទី៣នៃម៉ាថាយទ្រង់បានមានបន្ទូលថា...អត់ទេ ជំពូកទី២នៃម៉ាថាយ ពេលដែលទ្រង់បានជួបនឹងខ្មាំងសត្រូវ ទ្រង់បានជួបវាដោយព្រះបន្ទូល “វាត្រូវបានចែង។”

ហើយសត្រូវត្រឡប់មកវិញ “វាត្រូវបានចែង។”

25 ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “វាត្រូវបានចែងផងដែរ” ដូច្នោះ រហូតដល់ទ្រង់វាយខ្មាំងសត្រូវបាន។ ហើយនោះជាអ្វីដែលយើងនៅទីនេះ គឺដើម្បីជួបសត្រូវជាមួយនឹងសម្ភារៈដែលព្រះបានប្រទានឱ្យយើង—ដើម្បីជួបវាជាមួយព្រះបន្ទូល។

26 ឥឡូវនេះខ្ញុំមានសំណួរចំនួនបួននៅទីនេះ...វានៅលើ—វាស្ថិតនៅលើក្រដាស មួយសន្លឹក ហើយខ្ញុំបានរាប់លេខពួកវា: មួយ ពីរ បី បួន ប្រាំ ប្រាំមួយ...ប្រាំបី ដប់ និងចុះមកដូចនោះ។ ហើយពេលខ្ញុំឆ្លងកាត់វាភ្លាម ខ្ញុំនឹងចូលទៅរកអ្នកនៅ ទីនោះ។ និយាយថា:

107. បងប្រុស ប្រាណហាំ ប្រសិនបើសំណួរទាំងនេះមិនសមហេតុផល នោះ គ្រាន់តែមិនបាច់អើពើនឹងពួកវាចុះ ហើយខ្ញុំនឹងមិនមានអារម្មណ៍អាក្រក់ ចំពោះវាឡើយ ព្រោះខ្ញុំនឹងដឹងថា វាមិនមែនជាព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់ ទេ។ សំណួរទីមួយ: បងប្រុស ប្រាណហាំខ្ញុំបានឮអ្នក...ថាវាគួរតែ —គួរតែកាលពីមុននៅក្នុង... ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានឮអ្នកនិយាយថា ខ្ញុំគួរតែចូល បម្រើការងារវិញ ហើយខ្ញុំបានគិតពីវាដោយខ្លួនឯង ប៉ុន្តែបានរង់ចាំពាក្យពិត មួយចំនួនពីទ្រង់អំពីវា។ រហូតមកដល់ពេលនេះមិនទាន់មកនៅឡើយទេ។ ឥឡូវនេះ ដោយសារខ្ញុំដឹងថាទីបញ្ចប់ជិតមកដល់ហើយ តើខ្ញុំនៅតែរង់ចាំ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ—មានបន្ទូលជាមួយខ្ញុំ? ឬ តើទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលត្រូវប្រាប់ខ្ញុំ ចាប់តាំងពីខ្ញុំដឹងថាអ្នកគឺជាអ្នកនាំពាក្យរបស់ ទ្រង់សម្រាប់ថ្ងៃនេះ?

27 មិនអីទេ ឥឡូវនេះ បងប្រុស ខ្ញុំបាន...ខ្ញុំបានសរសេរចម្លើយរបស់ខ្ញុំនៅទីនេះ។ ព្រះហៅបងប្រុសនេះ ជាការហៅក្នុងជីវិត ឥឡូវនេះ មានរឿងដ៏អស្ចារ្យមួយដែល យើងអាចយកវាធ្វើជាអត្ថបទ ហើយអធិប្បាយពេញមួយយប់នៅលើវា ឃើញទេ រឿងមួយនោះគឺ “ការត្រាស់ហៅ។” “ត្រូវប្រាកដថាការហៅនិងការជ្រើសរើសរបស់ អ្នក” ឃើញទេ។ យើងមិនចង់គ្រាន់តែឆ្ងល់ថាតើយើងត្រូវបានត្រាស់ហៅឬមិន មែន។ អ្នកត្រូវតែត្រូវបានត្រាស់ហៅ ឬអ្នកនឹងបាត់បង់ យើងកំពុងប្រយុទ្ធ។ ឃើញ ទេ? ហើយប្រសិនបើអ្នកមានភាពវិជ្ជមាន ប្រាកដណាស់ថា ការហៅរបស់អ្នកគឺ មកពីព្រះ ហើយអ្នកត្រូវបានហៅពីព្រះឱ្យធ្វើកិច្ចការមួយ...

28 ឥឡូវនេះ មានល្បិចដ៏ធំនៅទីនោះ ដែលសត្រូវអាចលេងសើចលើអ្នក។ វា អាចធ្វើឱ្យអ្នកគិតថាអ្នកមិនត្រូវបានត្រាស់ហៅនៅពេលអ្នកត្រូវបានត្រាស់ហៅ បន្ទាប់មកវាត្រឡប់មកធ្វើឱ្យអ្នកគិតថាអ្នកមិនត្រូវបានត្រាស់ហៅទេ ឬធ្វើឱ្យអ្នក គិតថាអ្នក—អ្នកត្រូវបានត្រាស់ហៅនៅពេលដែលអ្នកមិនត្រូវបានត្រាស់ហៅ ផ្ទុយ មកវិញ គឺតាមវិធីណាមួយ។ ហើយអ្នកត្រូវមើលវា។

29 ឥឡូវនេះ នេះជាវិធីដើម្បីធ្វើវា។ ស្វែងយល់ជាមុនសិន... មែនហើយ ឥឡូវនេះ នេះជាជំនួញ មានតែអ្វីដែលខ្ញុំអាចផ្តល់ជាជំនួញប៉ុណ្ណោះ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែ ត្រូវប្រាកដថា ការហៅរបស់អ្នកមកពីព្រះ ហើយបន្ទាប់មកពិនិត្យមើលការជំរុញ និងគោលបំណងរបស់អ្នក។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំចង់ មានន័យ។ តើអ្វីជាបំណងចិត្តរបស់អ្នកក្នុងការផ្សព្វផ្សាយ? តើវាគ្រាន់តែ... តើអ្នក គិតថាវាជាការងាយស្រួលជាងអ្វីដែលអ្នកមាន? បន្ទាប់មកអ្នកភ្លេចវាប្រសើរ ជាង វាមិនមែនជាការហៅទេ។

30 ការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះបានឆេះ ដូច្នោះនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក អ្នកមិនអាច សម្រាកទាំងថ្ងៃទាំងយប់សម្រាប់វាបានទេ។ អ្នកមិនអាចគេចចេញពីវាបានទេ វាគ្រាន់តែវាយអ្នកជានិច្ច។

31 ហើយ—ហើយប្រសិនបើអ្នកត្រូវអធិប្បាយ... អ្នកនិយាយថា មែនហើយ ឥឡូវនេះ គោលបំណងមួយទៀត “ខ្ញុំជឿថា នៅក្នុងការងារដែលខ្ញុំមាន ប្រសិនបើ ខ្ញុំអាចជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ ឬគ្រូគង្វាលជោគជ័យ មានប្រាក់ខែសមរម្យ មានផ្ទះ ដែលខ្ញុំអាចចូលទៅបាន ហើយរស់នៅ បន្ទាប់មកខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿថាវានឹងជារឿងល្អ ងាយស្រួលជាងអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងធ្វើឥឡូវនេះ។ ហើយខ្ញុំពិតជាគិតថាវានឹងមាន...” ឥឡូវនេះ សូមមើល គោលបំណងរបស់អ្នកគឺខុសក្នុងការចាប់ផ្តើមជាមួយ។ ឃើញទេ វាមិនត្រឹមត្រូវទេ។ ឃើញទេ? អ្នក—អ្នកខុសនៅទីនោះ។

32 បន្ទាប់មកអ្នកនឹងនិយាយថា “មែនហើយ ប្រហែលជាដោយសារខ្ញុំជា... គិតថាប្រហែលជាខ្ញុំកាន់តែមានប្រជាប្រិយភាពក្នុងចំណោមប្រជាជន។” ឃើញ ទេ អ្នកនឹងដឹងថាអ្នកទើបតែត្រៀមខ្លួនរួចជាស្រេចសម្រាប់ ការទម្លាក់ចុះដ៏ធំមួយ។ ពិតមែន ឃើញទេ!

33 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ប្រសិនបើគោលដៅរបស់អ្នកគឺ “ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាខ្ញុំត្រូវ ញ៉ាំងកែកយីសូដា និងផឹកទឹកពីមែកឈើទេ ខ្ញុំនឹងផ្សាយដំណឹងល្អទោះ យ៉ាងណាក៏ដោយ។” អ្វីមួយគ្រាន់តែហែកអ្នក “ខ្ញុំនឹងផ្សាយដំណឹងល្អ ទោះស្លាប់!” ឃើញទេ? បន្ទាប់មកអ្នកនឹង—អ្នកនឹងទៅកន្លែងណាមួយ ព្រោះវាជាព្រះដែល ដោះស្រាយជាមួយអ្នក។ ព្រះកំពុងតែបង្ហាញខ្លួនឯងឲ្យអ្នកស្គាល់ ព្រោះវាជាព្រះ មិនអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកសម្រាកឡើយ។ ហើយ ជាធម្មតា បុរសដែលព្រះត្រាស់ហៅ មិនដែលចង់ធ្វើវាទេ។ តើអ្នកធ្លាប់គិតដល់រឿងហ្នឹងទេ? បុរសគ្រប់គ្នា...

34 ថ្មីៗនេះ វាត្រូវបានសួរពីខ្ញុំដោយបងប្អូនដ៏មានតម្លៃមួយចំនួន បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ យើងបានចូលមកក្នុងផ្លូវ ហើយបងប្រុសប្រាណហាំ ឥឡូវនេះ យើងបានរកឃើញព្រះអម្ចាស់ហើយបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធហើយ តើយើងនឹងស្វែងរកអំណោយទានសម្រាប់ការបម្រើរបស់យើងដែលយើងគួរធ្វើឬ?”

35 ខ្ញុំបាននិយាយថា “កុំធ្វើអញ្ចឹង។” ឃើញទេ? មិនណែនាំមនុស្សឱ្យធ្វើរឿងបែបនេះ ព្រោះជាធម្មតា បុរសម្នាក់ដែលចង់ធ្វើវា គឺជាមនុស្សប្រុស—ដែលមិនអាចធ្វើវាបាន។

36 វាក៏ជាបុរសដែលព្យាយាមត់ចេញពីវាក៏ជាអ្នកដែលព្រះប្រើ។ ឃើញទេ? ប្រសិនបើគាត់ព្យាយាមគេចចេញពីវា “អូ បងប្រុស ខ្ញុំប្រាប់អ្នកខ្ញុំ...ការហៅគឺនៅក្នុងខ្ញុំប៉ុន្តែខ្ញុំ...អើ! បុរសអើយ ខ្ញុំចង់សាកល្បងវា។” មែនហើយ អ្នកនៅទីនោះ អ្នកឃើញហើយ។ ដែល—ដែលកំពុងព្យាយាមត់។

37 ប្រសិនបើគាត់—ប្រសិនបើគាត់ចង់ធ្វើវាខ្លាំងណាស់ រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹងថាគាត់បានរកឃើញខ្លួនគាត់ “អាវរោមសត្វ។” ដូចអ្នកនិយាយអញ្ចឹង “ព្រះអង្គប្រទានអំណាចដល់ទូលបង្គំដើម្បីកិលក្ខំ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វីមួយសម្រាប់ទ្រង់ ប្រសិនបើអ្នកអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំធ្វើវាបាន។” អត់ទេ គាត់មិនអាចធ្វើបាន គាត់មិនអាចសូម្បីតែផ្លាស់ទីខ្លួនឯងទៅរកអាកប្បកិរិយាត្រឹមត្រូវ ឃើញទេ ដូច្នោះគាត់នឹងមិនធ្វើវាសម្រាប់ព្រះបានឡើយ។

38 យកឧទាហរណ៍ដូចជាប៉ុល។ តើអ្នកគិតថា ប៉ុលអាចរួចផុតពីការត្រាស់ហៅរបស់គាត់ឬ? អូ បងអើយ! គាត់មិនអាចធ្វើបានទេ។ វាគ្រាន់តែជំរុញគាត់ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ រហូតដល់គាត់ចេញពីព្រះវិហាររបស់គាត់ គាត់បានចាកចេញពីអ្វីៗទាំងអស់—ហើយបានចុះទៅ...ខ្ញុំជឿថាវាជាអាស៊ី មែនទេ? ហើយបានស្នាក់នៅទីនោះបីឆ្នាំ ដោយសិក្សាបទគម្ពីរ ដើម្បីដឹងថាវាត្រូវឬក៏អត់។ ឃើញទេ ដើម្បីដឹងថាតើព្រះពិតជាបានត្រាស់ហៅគាត់ឬអត់។

39 ដូច្នោះ ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ត្រាស់ហៅអ្នក បងប្អូនអើយ ហើយវានៅតែដក់ជាប់ក្នុងចិត្តអ្នក បន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងនិយាយថា “ចូរទុកវាល់ទម្ងន់ចោល ហើយអំពើបាបដែលធ្វើយ៉ាងងាយនឹងមករំខានអ្នក។” អ្នកឃើញទេ? ប្រសិនបើ...ប៉ុន្តែបើវាមិនជីករកអ្នកទេ នោះខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ពេលនោះ ខ្ញុំនឹងមិនគិតច្រើនពេកទេ។ សូមឲ្យវាមកដល់កន្លែងសិនចុះ។

ឥឡូវនេះ គាត់បាននិយាយថា បងប្រុសនេះបាននិយាយនៅទីនេះ៖

បងប្រុសប្រាណហាំ តើគួរតែ...តើអ្នកគិតថាព្រះនឹងនិយាយ...(ឱ្យខ្ញុំប្រាប់ គាត់។)

40 ខ្ញុំជឿថាព្រះនឹងនិយាយត្រង់ទៅគាត់។ ពីព្រោះ អ្នកដឹងទេ ព្រះជាម្ចាស់... នៃយើងមិនពិបាកពេកសម្រាប់ទ្រង់ក្នុងការដែលនិយាយមកកាន់យើងទេ។ ហើយ ទ្រង់—ទ្រង់—ទ្រង់នឹងនិយាយមកកាន់យើង។ ឃើញទេ ទ្រង់គ្រាន់តែ...ទ្រង់នឹង និយាយមកកាន់យើង។

41 ហើយខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ប្រសិនបើទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំ នោះបងប្រុស អាចនឹងនិយាយថា “គាត់បានប្រាប់បងប្រុស ប្រាណហាំដូច្នោះ ចូរសរសើរតម្កើង ព្រះជាម្ចាស់!”

42 ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញទេ វាមិនមែនជាបងប្រុសប្រាណហាំដែលផ្តល់ការត្រាស់ហៅ ទៅកាន់អ្នកទេ វាគឺជាព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដែលផ្តល់ការត្រាស់ហៅទៅកាន់អ្នក។ ឃើញទេ? ហើយប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវបានហៅអ្នក នោះទ្រង់នឹងធ្វើការ និយាយ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំអាចនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែនៅពេលដែល ព្រះគ្រីស្ទហៅអ្នកទៅកិច្ចបម្រើផ្សាយដំណឹងល្អ វានៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក។ ឃើញ ទេ? នោះហើយជាកន្លែងដែលរឿងត្រូវបោះយុថ្កាហើយអ្នកមិនអាចគេចចេញពីវា បានទេ។

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជឿលើសំណួរទីពីរ...

43 ឥឡូវនេះប្រសិនបើមានសំណួរណាមួយអំពីរឿងនោះ សំណួរណាមួយ ចំពោះវា សូមមើលថា ការហៅរបស់បុរសនោះត្រូវតែស្ថិតនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់ មកពីព្រះ។ ហើយ—និងបងប្រុសម្នាក់ទៀត...អូ ខ្ញុំដឹងថានរណាជាអ្នកដែល សរសេរសំណួរនេះ។ ឃើញទេ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកណាជាអ្នកសរសេរវា ជាបងប្រុស ដ៏មានតម្លៃ ជាទីស្រឡាញ់ ដែលខ្ញុំជឿថាពិតជាមានការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែ...ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យគាត់ធ្វើវាមកលើខ្ញុំទេ (នោះជាហេតុផលដែលខ្ញុំបាន ឆ្លើយវាតាមរបៀបហ្នឹង) ឃើញទេ ខ្ញុំនិយាយថា “បាទ មែនហើយ ប្អូនប្រុស ដូច្នោះ-និង-ដូច្នោះ គួរតែចូលទៅក្នុងកិច្ចបម្រើផ្សាយដំណឹងល្អ។” ឃើញទេ?

44 ឥឡូវនេះអ្នកនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ បានប្រាប់ខ្ញុំថា ខ្ញុំគួរតែធ្វើបែបនេះ។” ឃើញទេ ហើយប្រហែលជាមានអ្វីកើតឡើងចំពោះបងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំត្រូវបានគេសម្លាប់ ឬស្លាប់ ឬ—ឬចេញទៅឆ្ងាយ? បន្ទាប់មក សូមមើល ការហៅរបស់អ្នកគឺចប់ហើយ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវហៅអ្នក បងប្អូន ដរាបណាមានភាពអស់កល្បជានិច្ចនៅតែបន្តឡើង។ ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មកអ្នកដឹងពីកន្លែងដែលអ្នកកំពុងឈរ។

ឥឡូវនេះនៅទីពីរ...

45 ឬអ្វីមួយដូចនេះ: “ដោយដឹងថាវាជាថ្ងៃចុងក្រោយ។” ខ្ញុំពិតជាភោគសរសើរចំពោះបងប្រុសនោះ។ ខ្ញុំពិតជាដឹងគុណចំពោះបងប្រុសនោះ: ដែលដឹងថាយើងស្ថិតនៅក្នុងគ្រាចុងក្រោយ ហើយភាពស្មោះត្រង់នៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់ ចង់ធ្វើអ្វីមួយថ្វាយព្រះគ្រីស្ទ។

មួយបន្ទាប់គឺ:

108. ឥឡូវនេះ: ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់ដ៏វិសេសរបស់ពួកយើងគួរតែអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំធ្វើរឿងតូចមួយសម្រាប់ទ្រង់ តើខ្ញុំគួរត្រលប់ទៅសហគមន៍ដែលខ្ញុំបានបម្រើមួយផ្នែកនៅក្នុងសហគមន៍...ខុសហើយ (ដែលខ្ញុំសុំទោស)... គាត់មានវានៅក្នុងរង្វង់ក្រចក...ហើយព្យាយាមប្រាប់ពួកគេពីការពិត? ពួកគេធ្លាប់—ពួកគេបាននៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ។

46 អត់ទេ បងប្រុស ខ្ញុំនឹងមិនគិតថាវាចាំបាច់សម្រាប់អ្នកក្នុងការត្រលប់ទៅសហគមន៍ដដែលនោះទេ។ ហើយខ្ញុំជឿថា បងប្រុសជាទីស្រឡាញ់អើយ នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់ត្រាស់ហៅអ្នក ទ្រង់ប្រហែលជាមិនអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកទៅដូចជាអ្នកធ្លាប់នៅក្នុងសហគមន៍នោះទេ ហើយអ្នកប្រហែលជាបានបង្រៀនរឿងខ្លះឬមានអ្វីដែលមិនមាន...ដែលការពិតអ្នកឃើញខុសគ្នាឥឡូវនេះ ឃើញទេ ដែលអ្នកអាចមើលឃើញខុសពីអ្វីដែលអ្នកបានឃើញនៅពេលនោះ។ ឥឡូវនេះ ហើយព្រះអម្ចាស់ នៅពេលដែលទ្រង់ត្រាស់ហៅអ្នក ទ្រង់អាច...ប្រសិនបើទ្រង់ធ្វើឲ្យវាពិតចំពោះអ្នក ទ្រង់អាចនឹងបញ្ជូនអ្នកទៅគ្រប់ទីកន្លែង។ ឃើញទេ? អ្នកមិនចាំបាច់ទៅសហគមន៍ណាមួយ ឬអ្វីបែបនោះទេ។

47 ពេលដែលអ្នកនៅទីនោះ អ្នកពិតជាស្មោះត្រង់។ ខ្ញុំដឹងហើយបងប្រុស ដូចដែលខ្ញុំនិយាយ នោះបានសរសេរសំណួរទាំងនេះ។ ដោយភាពស្មោះត្រង់ ដ៏ជ្រាលជ្រៅបំផុត និងជាគ្រីស្ទានពិតប្រាកដម្នាក់ អ្នកបានធ្វើអស់ពីសមត្ថភាព តាមដែលអ្នកអាចធ្វើបាន និងជាមួយអ្វីទាំងអស់ដែលអ្នកដឹងពីរបៀបធ្វើ ហើយ នោះជាអ្វីដែលព្រះតម្រូវ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើព្រះគួរហោអ្នក ត្រឡប់ទៅសហគមន៍នោះវិញ ខ្ញុំនឹងត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើទ្រង់ មិនបានហោទេ ខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿថា ខ្ញុំនឹងទៅកន្លែងណាដែលទ្រង់បានចាត់ខ្ញុំឱ្យទៅ។ មានសំណួរទេ?

លេខបី:

109. តើមនុស្សម្នាក់ដឹងពីជំហរត្រឹមត្រូវរបស់ពួកគេនៅក្នុងរូបកាយរបស់ ព្រះគ្រីស្ទដោយរបៀបណា?

48 នោះជារឿងល្អ ល្អណាស់ “តើ...” នោះជាសំណួរក្នុងចំណោមយើងជាច្រើន នៅយប់នេះ “តើអ្នកដឹងថាវាត្រឹមត្រូវដោយរបៀបណា?” ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសន្មត់ថា បងប្រុសម្នាក់នេះចង់ដឹងថា “តើឋានៈអ្វី អ្វីនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ តើខ្ញុំនៅក្នុងផ្នែកណា នៃព្រះគ្រីស្ទ?”

49 ឥឡូវនេះ ជាឧទាហរណ៍ ខ្ញុំចង់និយាយដូចនេះ បងប្រុស ដើម្បីផ្តល់ចម្លើយ ល្អបំផុតតាមដែលខ្ញុំដឹង។ មុខងាររបស់អ្នកគឺ...នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានបង្ហាញ ដល់អ្នកដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ហើយបន្ទាប់មក បើអ្នកចង់ដឹងថាតើវាជា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឬអត់ សូមរកមើលថាតើទ្រង់ប្រទានពរដល់អ្វីដែលអ្នកកំពុងធ្វើ ឬអត់។ ហើយប្រសិនបើទ្រង់ប្រទានពរ នោះគឺជាទ្រង់។ ប្រសិនបើទ្រង់មិនប្រទាន ពរទេ...

50 ដូចជាមានគេនិយាយមកកាលពីខ្ញុំមិនយូរប៉ុន្មានថា “ព្រះអម្ចាស់បានត្រាស់ ហៅខ្ញុំឲ្យអធិប្បាយ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “អញ្ជឹង មកអធិប្បាយមក។” ឃើញទេ? ហើយដូច្នោះគាត់ —គាត់...

51 ខ្ញុំពិតជាគិតថាវាដូច្នោះ...សាកាំង ប្រសិនបើវាគ្រាន់តែអាចចាប់យកនរណា ម្នាក់ទៅ—ធ្វើបែបហ្នឹង រួចបញ្ឆោតគេ នោះជាអ្វីដែលវាចង់ធ្វើ។ បន្ទាប់មក

លោកិយទាំងមូលចង្អុលប្រាមដៃរបស់ពួកគេនៅទីនោះ។ មាននរណាម្នាក់គិតថា ពួកគេមានអំណោយនៃការនិយាយភាសា និងការបកស្រាយ។ អ្នកខ្លះមានអំណោយទាននៃការព្យាបាលដ៏ទេវភាព អ្នកខ្លះមានរបស់ទាំងនេះដូចជា... ពេលខ្លះគេច្រឡំរឿងទាំងនោះឃើញទេ? ហើយពេលខ្លះពួកគេគិតថាពួកគេមិនបានទទួលវានៅពេលដែលពួកគេមាន។ ដូច្នេះវាពិបាកណាស់។

52 ដូច្នេះ បងប្អូនអើយ ចូរធ្វើបែបនេះជានិច្ច នៅពេលណាដែលអ្នកមានអារម្មណ៍ថាអ្នកត្រូវធ្វើកិច្ចការមួយ ជាដំបូងរកមើលថាតើវាជាបទគម្ពីរសម្រាប់អ្នកដើម្បីធ្វើវា (ប្រសិនបើវាមាននៅក្នុងបទគម្ពីរ)។ មិនមែនគ្រាន់តែសរសេរនៅកន្លែងតែមួយទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានន័យថាទាំងស្រុងតាមរយៈព្រះគម្ពីរសម្រាប់អ្នកដើម្បីធ្វើវា គូនាទីរបស់អ្នក ចូរនិយាយថា ប្រសិនបើអ្នកនឹងជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ គ្រូគង្វាល ជាគ្រូហោរា អ្វីក៏ដោយដែលព្រះជាម្ចាស់អាចហៅអ្នកឱ្យធ្វើ។ អ្នកឃើញទេ? ឬប្រសិនបើអ្នកមានអំណោយនៃភាសា អំណោយទាននៃការបកស្រាយ អំណោយទានណាមួយ—ប្រភេទណាមួយនៃអំណោយខាងវិញ្ញាណប្រាំបួននៅក្នុងក្រុមជំនុំ និងមុខងារខាងវិញ្ញាណទាំងបួននៃក្រុមជំនុំ តំណែងណាមួយ ជាដំបូងសូមមើលថាតើព្រះជាម្ចាស់បានត្រាស់ហៅឬអត់។

53 បន្ទាប់មក តាមធម្មតា ខ្ញុំមើលវាសម្រាប់ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់...នេះគឺជាខ្ញុំ ខ្ញុំមើលពីលក្ខណៈរបស់មនុស្សនោះហើយមើលថាអំណោយប្រភេទណាដែលគេកំពុងធ្វើ។ ឃើញទេ ព្រះនឹងធ្វើការជាមួយនឹងមនុស្សរបស់ទ្រង់តាមរបៀបដែលទ្រង់បានបង្កើតមក។ ឃើញទេ? ទ្រង់នឹងបង្កើតមនុស្ស...

54 ប្រសិនបើអ្នកឃើញគាត់ពិតជាខុសប្រក្រតីហើយបន្តទៅមុខទៀត...ហើយគាត់និយាយថា “ព្រះអម្ចាស់បានត្រាស់ហៅខ្ញុំឱ្យធ្វើជា គ្រូគង្វាល។” ឥឡូវនេះ គ្រូគង្វាលមិនអាចជាមនុស្សខុសប្រក្រតីបានទេ។ គ្រូគង្វាលគឺដឹងមាំ ទន់ភ្លន់។ ឃើញទេ?

55 “ព្រះបានត្រាស់ហៅខ្ញុំឱ្យធ្វើជាគ្រូ។” ហើយមើលគាត់ពីរបៀបដែលគាត់បកស្រាយព្រះបន្ទូល។ ឃើញទេ? គាត់មានវាទាំងអស់លាយឡំនិងអ្វីគ្រប់យ៉ាង បន្ទាប់មកអ្នកអាចប្រាប់បាន។ ឃើញទេ?

56 ប៉ុន្តែ បន្ទាប់មក អ្វីដែលត្រូវធ្វើ មុខងាររបស់អ្នកត្រូវបានដឹងជាធម្មតាថាតើអ្នកអាចធ្វើវាបានឬអត់។

57 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ត្រាស់ហៅខ្ញុំឲ្យធ្វើជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ ខ្ញុំចង់ធ្វើជាគ្រូគង្វាល។ ហើយខ្ញុំគិតថាការនៅផ្ទះនៅទីនេះនឹងល្អ។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានហៅខ្ញុំ។ ហើយទីបំផុតមនុស្សទាំងអស់បានរួមគ្នា...យប់នេះមិនមានអ្នកណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេចាកចេញទៅ ទាំងយប់ហើយចេញទៅទីនោះតាមផ្លូវ ១៧១៧ ស្ត្រីទេ។ ហើយស្ត្រីនោះ គឺលោកស្រី ហាកយីននៅទីនេះ បានជួបខ្ញុំ ហើយនិយាយថា (ទាំងយប់ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការធ្លាក់ទឹកចិត្ត ពេលដែលអ្នកនៅក្នុងសង្កាត់នឹងចម្អិនសណ្តែករតូចៗ ហើយយើងទាំងអស់គ្នាចូលមកហូបវា) ហើយនាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងអនុញ្ញាតឲ្យកូនខ្ញុំអង្គុយនៅតុ បើអ្នកគ្រាន់តែសង់រោងខបោសចម្អុយ។” ឃើញទេ?

58 ហើយការត្រាស់ហៅរបស់ខ្ញុំគឺជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។ ពេលព្រឹក...ពេលដាក់នៅត្រង់នេះនៅចំណុចកំពូលនេះ ប្រសិនបើយើងអាចបំផ្ទុះនៅទីនោះយប់នេះ អ្នកនឹងឃើញស្លឹកឈើជ្រុះចេញពីព្រះគម្ពីររបស់ខ្ញុំ ដែលទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំឱ្យធ្វើជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។ ឃើញទេ? ហើយខ្ញុំមិនមែនជាគ្រូគង្វាលដែលជោគជ័យទេ មិនដែលក្លាយជាអញ្ចឹងទេ ព្រោះខ្ញុំមិនមានការអត់ធ្មត់ និងអ្វីដែលវាត្រូវការដើម្បីក្លាយជាគ្រូគង្វាល។ ឃើញទេ? ដូច្នេះ ប្រសិនបើខ្ញុំព្យាយាមធ្វើជាគ្រូគង្វាល ខ្ញុំនឹងនៅឆ្ងាយពីភាពជាគ្រូគង្វាលគឺកំពុងព្យាយាមធ្វើជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។

59 ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ? អ្នកអាចមើលឃើញពីរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់ត្រាស់ហៅអ្នក ថាទីតាំងរបស់អ្នកស្ថិតនៅក្នុងរូបកាយនេះ។ មានសំណួរទេ?

110. តើមនុស្សទាំងអស់ដែលពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនិយាយភាសាដទៃ ភ្លាមៗឬក្រោយមក?

60 នោះជាសំណួរដំបូង “តើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ...” បន្ទាប់មក វាទាំងអស់នៅក្នុងសំណួរមួយ ខ្ញុំបានទទួលវានៅទីនេះសម្រាប់សំណួរលេខបួន។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងនិយាយរឿងនេះជាមុនសិន អ្នកនឹងឃើញ:

តើមនុស្សពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទាំងអស់និយាយភាសាដទៃភ្លាមៗឬក្រោយមកនេះទេ? ខ្ញុំរកកន្លែងដែលប៉ុលបាននិយាយថាគាត់ “និយាយភាសាច្រើនជាងពួកគេទាំងអស់។”

មិនអីទេ សំណួរទីបួន: តើអស់អ្នកដែលនិយាយភាសាដទៃទាំងអស់ នៅពេលទទួល...ឬ អត់ទេ វាបាននិយាយថា: តើអ្នកនិយាយភាសា ទាំងអស់...អត់ទេ: តើមនុស្សដែលពេញដោយព្រះវិញ្ញាណទាំងអស់ និយាយភាសាដទៃក្លាមៗឬពេលក្រោយ?

61 ឥឡូវនេះ បងប្រុស ខ្ញុំ...នេះគឺជាសំណួរដ៏ស៊ីជម្រៅមួយ។ ឥឡូវនេះ នៅទីនោះ អ្នកប្រហែលជា...ខ្ញុំប្រហែលជានឹងមានចម្លើយខ្លះអំពីរឿងនេះ។

62 ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ផ្នែកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាការរាប់ជាសុចរិត។ នោះ ហើយជាពេលដែលអ្នកដំបូង...ព្រះត្រូវហៅអ្នកឬអ្នកនឹងមិនត្រូវបានគ្រាស់ហៅ។ ឃើញទេ គ្មានអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើដោយខ្លួនឯងបានទេ។ “គ្មានអ្នកណាអាចមករក ខ្ញុំបានឡើយ លើកលែងតែព្រះបិតារបស់ខ្ញុំបានទាញគាត់មុនប៉ុណ្ណោះ។” តើវាត្រូវ ទេ? ដូច្នេះ ផ្នែកនៃការរាប់ជាសុចរិតគឺព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

63 តើអ្នកធ្លាប់ឮខ្ញុំពន្យល់ដល់ព្រឹទ្ធបុរសលូធើរ៉ាននៅពេលនោះអំពីវាលពោធិ ទេ? ឃើញទេ “ពោធិ បុរសម្នាក់ចេញទៅដាំពីរ...ដាំដំណាំពោធិរបស់គាត់។ នៅ ព្រឹកបន្ទាប់គាត់បានចេញទៅក្រៅ ‘គ្មានអ្វីសោះ’។ មួយសន្ទុះក្រោយមក គាត់ក៏ ប្រទះឃើញពន្លកតូចពីរជាប់គ្នា គាត់បាននិយាយថា ‘សរសើរដំកើងព្រះជាម្ចាស់ ចំពោះចំការពោធិរបស់ខ្ញុំ!’ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “តើគាត់មានចំការពោធិទេ?”

ហើយព្រឹទ្ធបុរសលូធើរ៉ានបាននិយាយថា “សក្តានុពល។”

64 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ហ្នឹងហើយ សក្តានុពលដែលគាត់បានធ្វើ។” ប៉ុន្តែខ្ញុំបាន និយាយថា “ដោយ...” ខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះគឺជាអ្នកលូធើរ៉ាន។”

65 “ដោយពន្លកដុះឡើងមកជាំរំយោល។ នោះគឺជាមេតូឌីស្ទ។ ដំណាក់កាល ទីពីរនៃពោធិ វាជាំរំយោល។” (ខ្ញុំគិតថាត្រូវហើយ អ្នកជាបងប្អូនមកពីកសិដ្ឋាន។) “រួចរំយោលមើលទៅស្លឹកវិញហើយនិយាយថា ‘ហី! ខ្ញុំជាំរំយោល អ្នកគ្រាន់តែជា ស្លឹក! ឃើញទេ ខ្ញុំលែងត្រូវការអ្នកទៀតហើយ។’ ហើយបន្ទាប់មករំយោល...លំអង ធ្លាក់ពីរំយោល ត្រឡប់ចូលស្លឹកម្តងទៀត ត្រូវតែមានស្លឹក។”

66 “ហើយបន្ទាប់មកចេញពីនោះចេញមកមានត្រចៀក។ នោះគឺជាពេនទីកុសុ ដ ការស្តារឡើងវិញនូវអំណោយទាន បានចូលទៅក្នុងកន្លែងដំបូង ត្រឡប់ទៅ

ដើមដំបូងវិញ។ ពេលនោះត្រចៀកចេញមកនិយាយថា ខ្ញុំមិនត្រូវការអ្នកទេ រំយោល។ ឬខ្ញុំក៏មិនត្រូវការអ្នកដែរ ស្លឹក។”

67 ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីទាំងអស់ ជីវិតដូចគ្នាដែលមាននៅក្នុង—ស្លឹកពោតដូចជា រំយោល។ ហើយអ្វីដែលនៅក្នុងស្លឹកនិងរំយោលគឺដូចជាគ្រាប់ធញ្ញជាតិ។ ដូច្នេះ តើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលជាភាសាដទៃយ៉ាងណា? គឺជាការរាប់ជាសុចរិត កម្រិតខ្ពស់។ ឃើញទេ? តើព្រះវិហារ ពេនទីកុស្តគឺជាអ្វី? ជាលូដើរានកម្រិត ខ្ពស់។ ឃើញទេ?

68 ប៉ុន្តែពេលនេះការរីកចម្រើនបានមកដល់ហើយ សំណួរគឺថា “អញ្ចឹងខ្ញុំនៅតែ បន្តនៅដដែល?” ទេ! អត់ទេ ពោតទុំហើយ។ ឃើញទេ? អ្នកចាប់ផ្តើមជាមួយ គ្រាប់ធញ្ញជាតិ។ ចាប់ផ្តើមជាមួយ—ព្រះបន្ទូល គ្រាប់ធញ្ញជាតិ វានឹងបង្កើតការរាប់ ជាសុចរិត។ ហើយនៅក្នុងការរាប់ជាសុចរិតរហូតដល់វាបង្កើតការរាប់ជាបរិសុទ្ធ។ ចូរនៅក្នុងការញែកជាបរិសុទ្ធរហូតដល់អ្នកទទួលបានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

69 ឥឡូវនេះ ពេលអ្នកទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ តើវានឹងធ្វើអ្វី? តើអ្វីជា...នៅតែ មានសំណួរមួយមែនទេ? ត្រូវហើយ:

111. តើអ្វីទៅជាការ “និយាយភាសាដទៃ”?

70 ការនិយាយភាសាដទៃគឺគ្មានអ្វីក្រៅពីការជ្រមុជនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែល បានរាប់ជាសុចរិតនិងញែកអ្នកជាបរិសុទ្ធ។ វាពេញបរិបូណ៌! ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបាន ចង់...ខ្ញុំចង់បានសំណួរនេះ។ ព្រះដឹងថាខ្ញុំមិនដែលដឹងថាបុរសនោះនឹងសួរ ឆ្លើយ...ឬសួរវាទេ។

71 ឥឡូវនេះ គឺជាវា...ប្រសិនបើវាក្តៅពេកនៅទីនេះ បើកទ្វារនោះ ប្រសិនបើអ្នក ងងុយគេង ឬអ្វីមួយ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកមានជាសុខភាពនិងស្រួលខ្លួន។ ពីព្រោះវា—វា ពិតជាក្តៅបន្តិច អាចធ្វើឱ្យអ្នកងងុយគេង។

72 ឥឡូវនេះ សូមកត់សម្គាល់ សូមកត់សម្គាល់ចំណុចនេះ៖ ការរាប់ជាសុចរិត ការរាប់ជាបរិសុទ្ធ ពិធីបុណ្យជ្រមុជនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

73 ឥឡូវនេះមើលនៅទីនេះ នៅទីនេះ។ ខ្ញុំសូមលើកឧទាហរណ៍មក។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចុះនៅទីនេះ ខ្ញុំជាមនុស្សមានបាប ខ្ញុំកំពុងដើរតាមផ្លូវនេះ។ បន្តិចក្រោយមក មានអ្វីមួយនិយាយមកកាន់ខ្ញុំ។ ហើយគ្មានអ្វីអាចបង្វែរខ្ញុំបានក្រៅពីព្រះ។ តើវា

ត្រូវទេ? ខ្ញុំបែរទៅបែបនេះ។ ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលខ្ញុំងាកមក នោះជាការរាប់
ជាសុចរិតរបស់ខ្ញុំ។ តើវាត្រូវទេ? ឥឡូវនេះ រូបភាពគឺជាកម្មវត្ថុរបស់ខ្ញុំក្នុងការទៅ
ឃើញទេ រូបភាពនៃព្រះគ្រីស្ទ។

74 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ទៅកន្លែងដែលខ្ញុំមានអារម្មណ៍ល្អនៅជុំវិញទ្រង់។ ឃើញទេ ខ្ញុំ
បានរាប់ជាសុចរិត។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមកដល់ដំណាក់កាលនេះ នៅទីនេះ ដែលខ្ញុំ
អាចនិយាយទៅកាន់ទ្រង់បាន ពីព្រោះ...ខ្ញុំនៅតែខ្មាសខ្លួនឯង។ ខ្ញុំនៅតែជក់បារី ខ្ញុំ
នៅតែកុហក ធ្វើរឿងតូចតាចដែលខ្ញុំមិនគួរធ្វើ ហើយគ្រប់ពេលដែលខ្ញុំឡើងនិងចុះ
ឡើងលើ និងចុះក្រោម ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ឲ្យទ្រង់សម្អាតខ្ញុំពីរបស់ទាំងអស់នោះ ដូច្នេះខ្ញុំ
ពិតជាអាចដើរទៅរកទ្រង់ ហើយនិយាយជាមួយទ្រង់។ ឃើញទេ? មិនអីទេ វានៅ
ទីនេះ វាបរិសុទ្ធ...ដំណាក់កាលនៃការរាប់ជាបរិសុទ្ធ។ ឥឡូវនេះ តើវាបានធ្វើអ្វី?
តម្រង់ខ្ញុំឡើង។ ឃើញទេ?

75 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំទៅកាន់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ឃើញទេ? ហើយពេលខ្ញុំចូល
មកទីនេះ ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដោយការជ្រមុជទឹក។ តើវាត្រូវទេ? តើ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើអ្វី? វាផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវអំណាច។ អំណាចជាអ្នកអធិប្បាយ
អំណាចជាអ្នកចម្រៀង អំណាចក្នុងការនិយាយភាសា អំណាចក្នុងការបកប្រែ
ភាសា។ វាពេញទៅដោយអំណាច ដ្បិតព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាអំណាចនៃព្រះ។
ហើយវាជាព្រះចេស្ដានៃព្រះដែលបង្វែរខ្ញុំចេញ។ វាជាព្រះចេស្ដានៃព្រះដែលញែកខ្ញុំ
ជាបរិសុទ្ធ។ ឥឡូវនេះ វាជាអំណាចនៃព្រះដែលបានបំពេញខ្ញុំ។

76 ឥឡូវនេះ ក្នុងឱកាសជាក់លាក់មួយ ខ្ញុំកំពុងឈរនៅទីនេះ ហើយខ្ញុំកំពុង
ព្យាយាមនិយាយអ្វីមួយ ហើយអំណាចនៃព្រះបានមកលើខ្ញុំក្នុងរបៀបដ៏អស្ចារ្យ
រហូតដល់ខ្ញុំមិនអាចនិយាយបានទៀតទេ។ ឃើញទេ? ហើយខ្ញុំបានចាប់ផ្តើម
និយាយដោយសំដីរឿប។ ដូចជាខ្ញុំនឹងនិយាយថា “បងប្អូនអើយ” ចូរឈរ
បែបនេះ។

77 នៅទីនេះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញវាតាមវិធីនេះ។ ខ្ញុំនឹងនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាដើម្បី
ឱ្យអ្នកប្រាកដថានឹងទទួលបានវា។ “របៀប—របៀប—យ៉ាងម៉េចដែរ បងប្អូន?”
មើលចុះ ខ្ញុំនៅតែមានកំហុស។ “អី ខ្ញុំ—ខ្ញុំប្រាកដថាវិករាយដែលខ្ញុំ—ថាខ្ញុំនៅតែជា
ម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នក។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំវិករាយណាស់ អ្នកឃើញទេ?” មិនអីទេ។ ឥឡូវ

បន្តិចក្រោយមក ធ្វើអី? ខ្ញុំដឹងថាអ្នកកំពុងសម្លឹងមើលខ្ញុំចំហើយដឹងថាខ្ញុំនៅតែធ្វើអ្វីៗ នៅតែធ្វើអ្វីដែលកខ្វក់នៃលោកិយនៅលើវា។

78 បន្តិចក្រោយមកខ្ញុំត្រូវសម្អាត។ ឥឡូវនេះមានអ្វីមួយបានកើតឡើង ខ្ញុំបានព្រែកជាបរិសុទ្ធ។ ខ្ញុំអាចមើលមុខអ្នកបាន ខ្ញុំជាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នក។ ឃើញទេ? “មិនអីទេ បងប្រុស។ សរសើរព្រះ! ខ្ញុំរីករាយដែលបាននៅក្នុងក្រុមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនេះ។ ខ្ញុំរីករាយដែលបាននៅក្នុងចំណោមបងប្អូនដ៏រីសុទ្ធនេះ។” ហេតុអ្វី? មិនអាចចង្អុលម្រាមដៃរបស់អ្នកមកលើខ្ញុំបានទេ ខ្ញុំត្រូវបានសម្អាតហើយ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ព្រះនឹងដាក់ខ្ញុំឲ្យបម្រើទ្រង់។ ឥឡូវនេះ បាទ មែនហើយ!

79 “បងប្រុសប្រាណហាំ តើអ្នកបានរាប់ជាសុចរិតទេ?”

80 “បាទ! ខ្ញុំចាំពេលដែលខ្ញុំស្ទើរតែមិនអាចមើលអ្នកបាន។ បងប្រុស ខ្ញុំអាចមើលមុខអ្នកឥឡូវនេះ។”

81 ឃើញទេ យើងនៅទីនេះ។ ឥឡូវនេះ តើនេះជាអ្វីផ្សេងទៀត? ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងទៅ...វាត្រូវបានសម្អាតនិងទុកមួយឡែកសម្រាប់បម្រើព្រះ ហើយវានឹងចូលមកក្នុងការថ្វាយបង្គំ។ ឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នាស្គាល់ថាពាក្យ ព្រែកជាបរិសុទ្ធគឺជាពាក្យក្រិក ពាក្យក្រិកផ្សំដែលមានន័យថា “សម្អាតរួចទុកមួយឡែកសម្រាប់បម្រើ។” គ្រឿងប្រដាប់ទាំងនោះត្រូវបានសម្អាតដោយអាសនៈហើយព្រែកជាបរិសុទ្ធដោយអាសនៈ ហើយទុកមួយឡែកសម្រាប់បម្រើព្រះ។ ប៉ុន្តែក្នុងការបម្រើគឺត្រូវបំពេញនិងដាក់ឲ្យបម្រើ។

82 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំទៅទីនេះ ហើយឥឡូវខ្ញុំចូលបម្រើសេវាកម្ម។ ឥឡូវនេះវាគឺជាព្រះដែលបានផ្លាស់ប្តូរខ្ញុំ ដោយបន្ទូលថា “ស្តាប់ខ្ញុំ។ ស្តាប់ខ្ញុំ! ស្តាប់ខ្ញុំ!” ហើយទ្រង់មានបន្ទូល...

83 តើអ្នកយល់អ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ? ឃើញទេ? ហើយនៅទីនេះ ប្រងប្រុស ប្រាណហាំ បង្ហាញពីនរណាម្នាក់និយាយភាសាដទៃ—អដ។...?... ឃើញទេ នៅទីនេះ អ្នកពិតជាពេញលក្ខណៈណាស់...នោះហើយជាវា។ នៅទីនោះអ្នកកំពុងនិយាយភាសាដទៃ។

84 ហើយខ្ញុំជឿឥឡូវនេះ៖ ខ្ញុំមិនជឿថាការនិយាយភាសាដទៃគឺជាកស្មុតាងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនោះទេ។ មិនមែនទេ! ព្រោះខ្ញុំបានឃើញមេធ្មប់

មនុស្ស-ពស់វែក អារក្ស អ្វីៗផ្សេងទៀតនិយាយភាសាដទៃ ហើយវាមិនមែនជា ទង្វើរបស់ព្រះទេ (ពេលអ្នកនិយាយភាសាដទៃ) ដែលអ្នកបានទទួលព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ។ ប៉ុន្តែ ចូរចាំថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ្រង់មានបន្ទូលជាភាសាដទៃ ហើយ អារក្សអាចក្លែងបន្លំវាបាន។

85 នេះជា—ភស្តុតាងដែលថាអ្នកបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺជាជីវិតដែល អ្នករស់នៅ ឃើញទេ “ដោយសារផលផ្លែរបស់គេ អ្នកនឹងស្គាល់គេ។” ហើយផល ផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណគឺមិនមែន (គ្មានកន្លែងណានៅក្នុងបទគម្ពីរទេ) ដែលនិយាយ ភាសាដទៃ។ ផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណ គឺសេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីអំណរ សេចក្តី ជំនឿ ការអត់ធន់ សប្បុរស ស្លូតបូត សុភាព អត់ធន់។ សូមមើល ឥឡូវនេះ នោះគឺជាផលផ្លែ។ នោះជាអ្វីដែលអ្នករកឃើញនៅលើដើមឈើដើម្បីប្រាប់ថាតើជា ប្រភេទដើមឈើអ្វី។ ឃើញទេ?

86 នោះហើយជាអ្វីដែលមនុស្សកំពុងស្វែងរកអ្នកជាគ្រូអធិប្បាយ និងចំពោះអ្នក ជាឪពុក និងអ្នកទទួលបន្ទុក និងអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។ អ្នកអាចនិយាយភាសា ដទៃនៅលើផ្លូវនេះពេញមួយថ្ងៃ ហើយគេមិនដែលជឿអ្នកទេ។ ប៉ុន្តែអ្នករស់នៅ តាមអ្វីដែលអ្នកកំពុងនិយាយ អ្នកបង្ហាញភាពផ្អែមល្អែម ហើយប្រសគល់នៃភាព ល្វឹងជួរចត់គឺចេញពីអ្នក បន្ទាប់មកមនុស្សនឹងដឹងថាមានអ្វីមួយ។

87 “និយាយភាសាដទៃ។” ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជឿបែបនេះ ពេលខ្លះទៀត អ្នកដែល ពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដែលដេកនៅក្រោមអាសនៈរបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងនិយាយ ភាសាដទៃ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញមនុស្សជាច្រើននិយាយភាសាដទៃហើយមិនដែល ដឹងអ្វីសោះអំពីព្រះ។ ឃើញទេ? ពួកគេមិនបានដឹងអ្វីអំពីទ្រង់ទាល់តែសោះ ហើយ ពួកគេនៅតែនិយាយភាសាដទៃ។ អំណោយណាមួយអាចត្រូវបានគេក្លែងបន្លំ។ ឃើញទេ?

88 ប៉ុន្តែផលនៃព្រះវិញ្ញាណបញ្ជាក់ថា ព្រះវិញ្ញាណគង់នៅខាងក្នុង អ្នកធ្វើជា សាក្សីអំពីជីវិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ព្រោះបើមានពន្លកប៉េសនៅក្នុងដើមប៉ោម នោះវានឹងមានផ្លែប៉េសដូចលោកិយដែរ។ ត្រូវហើយ។ ឃើញទេ ព្រោះវាជាជីវិត ដែលមាននៅក្នុងវា។

89 ឥឡូវនេះ នោះជារឿងដដែលដែលវានៅទីនេះ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំ អាចយករឿងនេះជូនអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឲ្យយើងទាំងអស់គ្នាបានដឹងរឿងដូចគ្នា។

ខ្ញុំជឿថាជាមនុស្សដែលពោរពេញដោយវិញ្ញាណ...ឥឡូវនេះគាត់បានចូលមកក្នុង
ព្រះគ្រីស្ទដោយពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយគ្រាន់តែ...នោះមិនមែន...ការនិយាយ
ភាសាដទៃមិនមែនជាភស្តុតាងនៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកទេ។ ឃើញទេ?

90 ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក អ្នកអាចត្រូវបានជ្រមុជនៅក្នុងអំណាចរបស់អារក្ស
ហើយនិយាយភាសាដទៃជាមួយនឹងពិធីជ្រមុជទឹកនៃវិញ្ញាណបញ្ចេញរបស់
អារក្ស។ តើយើងឃើញវាធ្វើប៉ុន្មានដងហើយ? តើខ្ញុំឃើញវាធ្វើប៉ុន្មានដងហើយ?

91 ខ្ញុំថែមទាំងស្គាល់ពួកគេដឹកឈាមចេញពីលលាជ័ក្បាលមនុស្ស ហើយ
និយាយភាសាដទៃផង។

92 ខ្ញុំបានឃើញអ្នករាំជាមួយពស់នៅវាលខ្សាច់ពេលពួកគេរំពស់ជំនះនៅជុំវិញ
ខ្លួនពួកគេ ហើយដើរតាមនិយាយ។ គ្រូធ្លាប់ចេញមកបែបនេះ ហើយគេនិយាយ
ភាសាដទៃ ហើយបកស្រាយវា។

93 ខ្ញុំបាននៅក្នុងជំរុំអាបធ្មប់របស់ពួកគេជាកន្លែងដែលពួកគេបានដាក់ខ្មៅដៃ
ចុះបែបនេះ ហើយដាក់សៀវភៅចុះដូចនេះ ហើយខ្មៅដែរតែចុះតាមបំពង់ចង្រ្កាន
ហើយសម្លេង "ការសក់និងកាត់សក់ ពីរបីត" ហើយសរសេរជាភាសាដែលមិន
ស្គាល់ ហើយអ្នកជំនួយការធ្លាប់បកស្រាយវា ហើយប្រាប់ពីអ្វីដែលបានកើតឡើង។
ខ្ញុំ—ខ្ញុំស្គាល់វាខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់។ ឃើញទេ? ដូច្នោះខ្ញុំ...ឃើញទេ អ្នកមិនអាចទេ...

94 ប៉ុលបាននិយាយថា "ទីណាមានភាសា គេនឹងឈប់។ កន្លែងណាមាន
ទំនាយ វានឹងបាត់ទៅ។ ជាកន្លែងដែលអំណោយទានទាំងអស់នេះ ពួកគេនឹង
កន្លងបាត់ទៅក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។" (យើងទទួលបានសំណួរបន្តិចក្រោយ។) "តែ
កាលណាសេចក្តីគ្រប់លក្ខណ៍បានចូលមក នោះសេចក្តីដែលមិនពេញខ្នាតនឹង
បាត់ទៅ។" ឃើញទេ? ដូច្នោះ យើងចង់បានរបស់គ្រប់លក្ខណ៍ បងប្អូនអើយ!
ឃើញទេ? យើងឃើញរឿងក្លែងក្លាយច្រើនពេក ហើយផ្តល់ការបកស្រាយខុស
ទៅលើវា។

95 ហើយកុំប្រឈមមុខនឹងមនុស្ស—ហើយជឿថា ពួកគេបានទទួលព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធ ដោយសារពួកគេនិយាយភាសាដទៃ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាជឿ
ថា ពួកគេមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដោយសារផលផ្លែដែលពួកគេបង្កើត ត្បិត

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ដោយសារផលផ្លែរបស់គេ អ្នកនឹងស្គាល់គេ។” ឃើញទេ? ត្រូវហើយ “ដោយផលផ្លែរបស់ពួកគេ។”

96 ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ សូមកុំឱ្យខ្ញុំចាកចេញពីវាឥឡូវនេះ ដោយសារខ្ញុំមិនចង់បង្គាប់អំណោយដ៏អស្ចារ្យដែលព្រះបានប្រទានមក។ ឃើញទេ? ហើយខ្ញុំជឿថាបុរសឬស្ត្រីដែលពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ ឬកុមារដែលរស់នៅក្រោមអាសនៈនៃព្រះ នឹងមិនរស់នៅទីនោះយូរទេរហូតទាល់តែគេនិយាយភាសាដទៃ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំជឿថាគាត់នឹងធ្វើវា ឬនាង។

97 ឥឡូវនេះ អ្នកអាចទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធហើយប្រហែលជាអ្នកមិនបាននិយាយភាសាដទៃទេ ពេលអ្នកទទួលបានវា។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកនៅទីនោះនៅចំពោះព្រះគ្រប់ពេលវេលា ដោយការជ្រមុជបន្ទាប់ពីបុណ្យជ្រមុជទឹកអង្រួនអ្នក អ្វីមួយនឹងកើតឡើង។ ឃើញទេ? អ្នកនឹងពេញរហូតដល់អ្នកមិនអាចនិយាយអ្វីផ្សេងបាននៅថ្ងៃណាមួយ ឃើញទេ អ្នក—អ្នក—អ្នកព្យាយាមនិយាយអ្វីមួយ អ្នកមិនអាចនិយាយបានទៀតទេ ហើយអ្នកមិនអាចនិយាយវាបាន។ ហើយជាច្រើនដង ប្រសិនបើមនុស្សបានដឹងថានោះជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ពួកគេនឹងទៅមុខហើយគ្រាន់តែបើកចិត្តឡើង ហើយអនុញ្ញាតឱ្យព្រះមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេ។

98 ព្រះគម្ពីរបានចែងថា “ខ្ញុំនឹងនិយាយទៅកាន់ប្រជាជននេះ ដោយបបូរមាត់រឡប់និងភាសាដទៃ។” អេសាយ ២៨ ឃើញទេ ២៨:១៨។ ឥឡូវនេះ “ទ្រង់នឹងមានព្រះបន្ទូលដល់ជនជាតិនេះដោយសំដីរឡប់ ហើយនឹងភាសាដទៃ។”

99 តើអ្វីជា “រឡប់”? ជាអ្នកណាដែលមិនអាចនិយាយជាធម្មតាបាន “ហ៊ី ហ៊ី ហ៊ី ហ៊ី ហ៊ី ហ៊ី ហ៊ី ហ៊ី។” អ្នកគ្រាន់តែ...អ្នកអ្វីកំពុងតែព្យាយាម “ហ៊ី ហ៊ី។” ឃើញទេ ពោរពេញដោយវិញ្ញាណ! គាត់កំពុងព្យាយាមនិយាយ...ដូចជាខ្ញុំនឹងនិយាយថា “បងប្រុស ជេ-ជេក-...បង-...បងប្រុស ជេក-...បងប្រុស ជេ-ជេ-ជេក-ជេក-ជេកសុន។” ឃើញទេ វាដូចនោះ អ្នកកំពុងព្យាយាមនិយាយ អ្នកមិនអាចនិយាយបានទេ។ ឃើញទេ នោះគឺពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ! វា...

100 ចង់សួរបងប្អូនថា តើអ្នកធ្លាប់មានអារម្មណ៍ថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអង្រួនអ្នកយ៉ាងខ្លាំងរហូតដល់អ្នកស្ទើរតែមិនអាចនិយាយអ្វីបានទេ អង្គុយស្ងាត់បន្តិច គ្រាន់តែអង្គុយហើយយំ? តើអ្នកធ្លាប់បានធ្វើវាទេ? មែនហើយ នោះគឺជា

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ប្រសិនបើអ្នកធ្លាប់...មូលហេតុដែលមនុស្សមិននិយាយ ភាសាជាច្រើនដង ពួកគេមិនដឹងពីរបៀបដើម្បីប្រគល់ខ្លួនទៅខាងព្រះវិញ្ញាណទេ ហើយពួកគេកំពុងស្វែងរកវិធីមួយដែលបិទនៅពេលដែលវាត្រូវលើពួកគេ។ ឃើញ ទេ? នោះជាហេតុផលដែលគេមិនធ្លាប់...

101 ហើយបន្ទាប់មកមនុស្សមួយចំនួនគ្រាន់តែធ្វើឱ្យខ្លួនឯងមាននៅក្នុងអារម្មណ៍ ហើយនិយាយច្រើនពាក្យដែលគ្មានន័យសម្រាប់វា ហើយនៅតែមិនមាន ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយព្យាយាមនិយាយថាវាមានដោយសារពួកគេនិយាយ ភាសាដទៃ។ “ដោយសារផលផ្លែរបស់គេ អ្នកនឹងស្គាល់គេ” ឃើញទេ។

102 ឥឡូវនេះមានសំណួរមួយ? [បងប្រុស ជូនៀ ជេកសុន បាននិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ?”—អដ។] បាទ បងប្រុស។ [“ខ្ញុំរីករាយដែលសំណួរនោះ ត្រូវបានសួរ ព្រោះគ្មានការសង្ស័យទៀត អ្នកខ្លះប្រហែលជាឆ្ងល់ពីអ្វីដែលខ្ញុំបាន ជឿ និងបង្រៀនជាយូរមកហើយ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថាវាដូចជាអ្នកបានបង្រៀនវា។ សូមអរគុណបងប្រុស ជេកសុន។ [“មិនថាខ្ញុំអាចនិយាយភាសាដទៃប៉ុន្មានដង ឬអ្វីនោះទេ បើជីវិតខ្ញុំមិនបានកត់ត្រានូវអ្វីដែលព្រះគម្ពីរចែង នោះខ្ញុំមិនល្អជាងឆ្កែ ដែលដើរតាមផ្លូវនោះទេ។] ត្រូវហើយ។ [“ហើយខ្ញុំមិនដែលនិយាយភាសាដែល មិនស្គាល់រហូតដល់ប្រាំមួយខែបន្ទាប់ពីខ្ញុំបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់ខ្ញុំ។] នោះជារបៀបដែលខ្ញុំបានធ្វើវា ផងដែរ បងប្រុសជេកសុន។

103 ខ្ញុំបានទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកាលនៅក្នុងស្រុក របស់ខ្ញុំ ឃើញទេ។ ហើយប្រហែលមួយឆ្នាំក្រោយមក ឬកាលនោះ ខ្ញុំបាន—ខ្ញុំគឺ... បាននិយាយជាភាសាដទៃ។

104 ហើយប្រហែលមួយឆ្នាំ ឬពីរឆ្នាំក្រោយមក ខ្ញុំបានអធិប្បាយម្តងទៀតនៅក្នុង ព្រះវិហារមួយ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំកំពុងឈរនៅលើវេទិកាដូចនេះ ហើយខ្ញុំ...កាល នៅក្មេង មិនរឹងមាំដូចពេលនេះទេ ខ្ញុំអាចទទួលបានភាពប្រសើរជាងមុនបន្តិច ហើយខ្ញុំមានមនោសញ្ចេតនាខ្លាំងក្នុងការអធិប្បាយ។ ខ្ញុំកំពុងឈរអធិប្បាយនៅ ទីនោះ ហើយខ្ញុំក្រោកឡើងលើតុ។ វាស្ថិតនៅលើព្រះវិហារបាទីស្ទ ព្រះវិហារ មីល ថោន បាទីស្ទ ហើយចុះចូលទៅក្នុងច្រកផ្លូវ ហើយអធិប្បាយយ៉ាងខ្លាំងតាមដែល ខ្ញុំអាចអធិប្បាយបាន។ ហើយពេលដែលខ្ញុំឈប់អធិប្បាយ មានអ្វីមួយបានធ្វើឱ្យខ្ញុំ ដកខ្លួនចេញ ហើយនិយាយពាក្យជាច្រើនថា បួន ឬប្រាំ ឬប្រាំមួយពាក្យ ជាភាសា

មិនស្គាល់។ ហើយមុនពេលដែលខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំកំពុងធ្វើអ្វី ខ្ញុំបានឮខ្លួនឯងហៅពាក្យ ថា “ថ្មនៅក្នុងដីដែលហាប់ ទីជំរកនៅពេលមានព្យុះ។” ឃើញទេ?

105 ហើយថ្ងៃមួយចុះពីផ្លូវចក្រើង ខ្ញុំកំពុងដើរតាមផ្លូវដែក ផ្នែកចំហៀងនៃ សុតប៊ីក នេះ ចុះមកតាមផ្លូវដែក ដើរល្បាត។ ខ្យល់បក់ខ្លាំង អូ ខ្ញុំអើយ និងទឹកកកពេញ ផ្លូវ ហើយខ្ញុំបានឆ្លងកាត់ដើម្បីអាចដើរដល់បីម៉ឺនបីពាន់ ហុកសិបប្រាំមួយឡើងទៅ ផ្លូវផ្សេងទៀត បែបទៅផ្លូវស្របនឹងផ្លូវដែក។ ហើយខ្ញុំចុះមកតាមផ្លូវហើយភ្លាមៗ នោះ...ខ្ញុំដើរនៅទីនោះ ខ្ញុំកំពុងច្រៀង។ ខ្ញុំតែងតែច្រៀង។ ខ្ញុំមានកន្លែងផ្សេងគ្នា ដែលខ្ញុំទៅអធិស្ឋាន។ ហើយខ្ញុំបានទៅទីនោះ ដោយច្រៀង ហើយភ្លាមៗនោះខ្ញុំ ដឹងខ្លួនខ្ញុំថាបាននិយាយភាសាដទៃ ឃើញទេ មិនដឹងថាខ្ញុំកំពុងធ្វើអ្វីទេ។

106 ការនិយាយភាសាដទៃកើតឡើងក្នុងការដុតកំដៅក្នុងមនុស្សម្នាក់យ៉ាងខ្លាំង មិនទាំងដឹងថាខ្លួនកំពុងធ្វើអ្វីផង ឬ ពួកគេមិនដឹងថាពួកគេកំពុងនិយាយអ្វីទេ។ ហើយការបកស្រាយគឺដូចគ្នា។ ពួកគេមិនដឹងថាពួកគេនឹងនិយាយអ្វីទេ។ ពួកគេ លែងមានគំនិតចង់និយាយទៀតហើយ ព្រោះវាជារឿងអស្ចារ្យមែនទែន។ ឃើញទេ ដរាបណាអ្នកបានទទួលធម្មជាតិនៅក្នុងវានោះអ្នកមិន...អ្នក—អ្នក—អ្នកឃើញ ធម្មជាតិ អ្នកឃើញទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើមានអ្វីមួយចាប់អ្នកហើយយកអ្នកហើយ អ្នកកំពុងធ្វើវា។ ឃើញទេ?

107 [បងប្រុស នេវីល និយាយថា “បងប្រុស ប្រាណាហាំ តើខ្ញុំអាចនិយាយអ្វីមួយ នៅទីនេះបានទេ?”—អេដ] ប្រាកដណាស់ អ្នកអាច បងប្រុសនេវីល។ [“ឥឡូវ អ្នកនិយាយបែបនេះ អ្នកមិនចង់និយាយអញ្ចឹងទេ ទោះបីជា តើ—តើភាសាដទៃ ត្រូវតែមានសណ្តាប់ធ្នាប់ក្នុងកម្មវិធីថ្ងាយបង្អែប្រសិនបើមនុស្សមិនអាចគ្រប់គ្រងវា បាន? ដោយសារតែគាត់...បុរសម្នាក់ដែលមានអំណោយទានគួរតែគ្រប់គ្រងវា។] គាត់អាចគ្រប់គ្រងខ្លួនឯងបាន។ បាទ។ ដូចជា...[“អ្នកត្រូវមានស្មារតីគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីដឹងថាគាត់ហៀបនឹងនិយាយភាសាដទៃ។ បាទ ត្រូវហើយ [“មិនអញ្ចឹងទេ គឺគាត់មិនមានសណ្តាប់ធ្នាប់ក្នុងការចាប់ផ្តើមជាមួយ។] ត្រូវហើយ គាត់មាន អារម្មណ៍។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ ដូចព្រះគម្ពីរបានចែងថា “ប្រសិនបើ—បើមាន អ្នកណានិយាយភាសាដទៃ ហើយគ្មានអ្នកបកប្រែទេ ចូរឲ្យអ្នកនោះនៅស្ងៀម ចុះ។” ឥឡូវនេះ ជាការពិតណាស់។

108 ឧបមាថា ខ្ញុំកំពុងឈរនៅទីនេះ អ្នកណាក៏បានដែរ នៅពេលអ្នកកំពុង ហៀបនឹង ស្រែកក៏ដូចគ្នាដែរ។ តើអ្នកធ្លាប់មានអារម្មណ៍ថាអំណាចនៃព្រះមក សណ្ឋិតលើអ្នកទេ ពេលអ្នកចាប់ផ្តើមស្រែក? តើមានប៉ុន្មាននាក់ធ្លាប់អញ្ជឹង? យើងទាំងអស់គ្នាធ្លាប់។ ឃើញទេ? អ្នកគ្រាន់តែអង្គុយនៅទីនោះ អ្នកមាន អារម្មណ៍ថាវាមក។ ឥឡូវនេះ មានពេលខ្លះដែលអ្នកអាចពន្លត់វាបាន ឃើញទេ? អ្នកអាចគ្រប់គ្រងវា ឃើញទេ វាមិនត្រឹមត្រូវទេ។

109 ចុះបើអ្នកកំពុងឈរ និយាយជាមួយ—ប្រធានាធិបតីសហរដ្ឋអាមេរិក ឬអ្នក កំពុងឈរនៅទីនេះនិយាយជាមួយអភិបាលក្រុង ហើយអ្នកកំពុងនិយាយអំពីអ្វី ផ្សេងទៀត នៅតាមផ្លូវនៅទីនេះ និយាយជាមួយមនុស្សមួយក្រុម ហើយភ្លាមៗ នោះ អ្នកគ្រាន់តែមានអារម្មណ៍ថាដូចជាអ្នកអាចលោតចុះឡើង ហើយស្រែក និង ហៅ “ថ្វាយសិរីល្អ! ហាលេលូយ៉ា!” ហើយទាត់អ្វីៗទាំងអស់ ហើយរត់ឡើងចុះ តាមផ្លូវបែបនេះ។ ពួកគេនឹងនិយាយថាអ្នកឆ្លុត។ ឃើញទេ? ពួកគេនិយាយថា “បុរសនោះឆ្លុតហើយ។” ឃើញទេ?

110 មែនហើយ ឃើញទេ អ្នកដឹងប្រសើរជាងធ្វើ។ អ្នកគ្រប់គ្រងវា ទោះបីជាវា គ្រាន់តែជីកចូលទៅក្នុងអ្នក ហើយអ្នកគ្រាន់តែមិនអាចទប់វាបាន។ អ្នកនិយាយ ថា “បាទ លោក។ បាទ លោក។ អូ-ហូ។ អូ-ហូ។ បាទ។ បាទ លោក។ អូ-ហូ។” កូនប្រុស នាងគ្រាន់តែជីកអ្នកជាប់ណែកៗ ប៉ុន្តែអ្នកដឹងថាត្រូវរក្សាភាព ស្ងៀមស្ងាត់របស់អ្នកនៅពេលនោះ។ ឃើញទេ?

111 ដូចជានៅក្នុងតុលាការនៅទីនេះកាលពីមិនយូរប៉ុន្មានទេ ពួកគេមានពួកពេន ទឹកស្អុយចំនួន—សម្រាប់ការធ្វើអ្វីមួយផ្សេងទៀត ស្រែកខ្លាំងៗឬអ្វីមួយ ដែល ពួកគេជា—ពួកគេគឺពិតជាស្របច្បាប់ អ្នកឃើញទេ វាមិនអីទេ។ ប៉ុន្តែរាល់ពេល ដែលចៅក្រមទៅនិយាយឬទៅនិយាយអ្វីមួយនឹងពួកគេ ពួកគេនិយាយភាសា ដទៃ។ ឃើញទេ? ចៅក្រមបាននិយាយថា “យកមនុស្សឆ្លុតចេញពីទីនេះទៅ។” ឃើញទេ?

112 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើមានការបកស្រាយភាសានោះ ហើយប្រាប់ចៅក្រម ថា “ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះ” រឿងនេះដែលនឹងជាការពិតគឺថា “នេះ គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់! ចៅក្រម តើអ្នកឈរនៅទីនេះវិនិច្ឆ័យខ្ញុំអ្វីនៅ យប់មិញដែលអ្នករស់នៅជាមួយស្រីពេស្យាឬ? ឈ្មោះរបស់នាងគឺសាលី ចូន

នាងរស់នៅផ្លូវ៤៤កន្លែងជាក់-លាក់-ជាក់-លាក់ដូចជាអញ្ចឹង។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នក
វិនិច្ឆ័យខ្ញុំ? នោះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់! ឥឡូវបដិសេធជាហើយអ្នកនឹង
ស្លាប់។” ឥឡូវនេះ អូ បងប្រុសអើយ! មានអ្វីប្លែកនៅទីនោះ។

113 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកគ្រាន់តែឈរហើយនិយាយ ហើយគាត់បាននិយាយ
ថា “អ្នកគឺជាមនុស្សចម្លែកសម្រាប់ពួកគេ។” អ្នកឃើញទេ? ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងថា
ពេលណាគួរនៅស្ងៀម ហើយពេលណាមិនត្រូវនៅស្ងៀម។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ
នោះហើយ...ឃើញទេ? ខ្ញុំ...អ្នកប្រាប់ខ្ញុំភ្លាម អ្នកដឹងថាខ្ញុំមានន័យយ៉ាងណា។
ឃើញទេ? នោះហើយ។ ពិតប្រាកដ...

114 យើងមានសំណួរនោះភ្លាមៗនៅទីនេះ។ មូលហេតុដែលខ្ញុំគ្រប់គ្រងវាបែបនេះ
យើងមានរឿងដូចគ្នា “តើពួកគេគួរនៅស្ងៀមឬទេ?” អ្នកឃើញទេ? នោះហើយ
ជាមូលហេតុដែលខ្ញុំមិនបានឆ្លើយវាលើសពីអ្វីដែលអ្នកកំពុងនិយាយ។ ប៉ុន្តែ
ដល់ពេលហើយ ឆ្លើយឥឡូវនេះ ឃើញទេ ឥឡូវនេះ។ ហើយយើងនឹងមានវាផង
ដែរលើសំណួរនេះនៅទីនេះ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែយោងទៅវាវិញ។ តើអ្នកទាំងអស់គ្នា
យល់ពីសំណួរនេះទេ?

បងប្រុស ប្រៀបធៀបសួរថា “បងប្រុសប្រាណហាំ?”—អដ។ បាទ បងប្រុសហូ
រដ។ [“តើ—តើមនុស្សម្នាក់និយាយនៅក្នុង—នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ ប្រទាន
ព្រះបន្ទូល (សូមនិយាយថាគាត់ជាជនជាតិអង់គ្លេស ហើយគាត់អាច
និយាយភាសាអង់គ្លេសបាន) ហើយព្រះវិញ្ញាណនឹងផ្លែសាវដើមឬទេ?”]

115 ពិតប្រាកដណាស់។ បាទ លោក។ ឃើញទេ ពីព្រោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមាន
បន្ទូលគ្រប់ភាសា។ ឃើញទេ? នៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ គ្រប់ភាសានៅក្រោមមេឃត្រូវ
បានប្រមូលផ្តុំគ្នា ឃើញទេ? និយាយជាភាសាអង់គ្លេស... ឥឡូវនេះ ខ្ញុំតែងតែ
ដឹងរឿងនេះ បងប្រុសប្រៀបដី ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ គឺ...ប្រសិនបើខ្ញុំធ្លាប់អធិប្បាយសារ
មានការចាក់ប្រេងតាំងលើវា វាគឺជាព្រះវិញ្ញាណដែលផ្លែសាវនោះ អ្នកឃើញទេ?
គឺជាវា...ឃើញទេ? ដូច្នេះ វានឹងក្លាយជាភាសាដែលមិនស្គាល់សម្រាប់បុរសដែល
មិនយល់ភាសាអង់គ្លេស។ ប៉ុន្តែ...

116 ហើយដូចជាភាសាដែលមិនស្គាល់គឺមិនមែនមួយដែល “មិនស្គាល់” ភាសា
វាជា...មាននរណាម្នាក់នៅទីនោះ...ដូចជានៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ពួកគេបាននិយាយ
ថា មនុស្សមានបាបទាំងអស់នេះ ពួកគេនិយាយអញ្ចឹង “តើយើងស្តាប់ឮមនុស្ស

គ្រប់រូបនិយាយជាភាសារបស់យើងដោយរបៀបណា? តើយើងឮអ្នកស្រុកកាលី
 ឡេនិយាយជាភាសារបស់យើងដោយរបៀបណា? ពុំមានអ្វីដែលថា “មិនស្គាល់”
 អំពីរឿងនោះទេ។ មិនមានរឿងបែបថា “មិនស្គាល់” ភាសានៅបុណ្យថ្ងៃទី៥០។
 ឥឡូវនេះ ឃើញទេ គ្មានក្នុងបទគម្ពីរទាល់តែសោះ។ ឃើញទេ? មិនមានការមិន
 ស្គាល់...វាមិនមែនជាភាសាដែលមិនស្គាល់ទេ វាជាភាសាមួយ។ “តើយើងរាល់គ្នា
 ពួកសាកំណើតរបស់យើងដោយរបៀបណា?” គ្មានពាក្យអ្វីថាមិនស្គាល់អំពីវា
 ទាល់តែសោះ។ ឃើញទេ? នោះគឺ...សំណួរណាមួយអំពីវាឥឡូវនេះ មុនពេល
 ដែលយើងចាកចេញពីវា? “តើយើងរាល់គ្នាស្តាប់ពួកភាសារបស់យើងដោយ
 របៀបណា?” ឃើញទេ?

117 ប្រុងប្រុសម្នាក់និយាយថា “នោះហើយ—នោះហើយជាកន្លែងដែលមាន
 កំហុសបន្តិចបន្តួចដោយសារតែភាពទន់ខ្សោយរបស់មនុស្ស ហើយនៅពេល
 ដែលមនុស្សនឹង—នឹងមិនទទួលយកអ្វីទាំងអស់ គ្រាន់តែនិយាយថា ‘ខ្ញុំនឹងមិន
 ជឿតាមរបៀបណាមួយទេ គឺយោងទៅតាមគម្ពីរកិច្ចការ ២:៤។’—អដ។ បើ
 ពួកគេមានវាស្របតាម កិច្ចការ ២:៤ ពួកគេប្រាកដជាមិននិយាយភាសាដែល
 មិនស្គាល់នោះទេ។ [អត់ទេ វាជាភាសាមួយ។] អូ-ហូ។ ពួកគេត្រូវតែនិយាយ
 នៅក្នុង—នៅក្នុងភាសាដែលប្រជាជនបានស្តាប់ឮអ្នក ឃើញទេ ព្រោះថា “មនុស្ស
 គ្រប់រូបបានស្តាប់ពួកភាសារបស់ខ្លួន។”

118 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធតឥឡូវនេះ យោងទៅតាម...ខ្ញុំ
 និយាយ... ខ្ញុំជឿថាមានបងប្រុសម្នាក់នៅទីនេះកំពុងស្វែងរកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
 —គឺ—គឺបងប្រុស រូដ។ ត្រឹមត្រូវទេបងប្រុស រូដ? ខ្ញុំមិនចង់ហៅអ្នកចេញទេ
 ប៉ុន្តែអស់ទាំង...យើងគ្រាន់តែជាបងប្អូននៅទីនេះ ហើយយើងចង់និយាយរឿង
 នេះ។ ហើយគាត់កំពុងស្វែងរកពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើបងប្រុសប៊ែង បានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅទីនោះ វិធី
 ដ៏ត្រឹមត្រូវ ប្រសិនបើគាត់បានទទួលវាស្របតាមព្រះគម្ពីរ គាត់បានក្រោកឡើង
 នៅទីនោះ និយាយវា គាត់នឹងនិយាយវាជាភាសាអង់គ្លេស ហើយនិយាយថា
 “ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះបានរស់ឡើងវិញ” គាត់កំពុងនិយាយវា
 ជាមួយនឹងទំនាយដ៏សាហាវដែលប្រាប់វា។ “ខ្ញុំដឹងថាទ្រង់រស់ គឺដោយសារតែទ្រង់
 បានចូលមកក្នុងចិត្តខ្ញុំ។ ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ! អំពើបាបរបស់ខ្ញុំបានរលត់

ទៅ មានអ្វីកើតឡើងចំពោះខ្ញុំ។” ឃើញទេ? អ្នកនៅទីនោះ។ នោះកំពុងនិយាយ នៅក្នុង...

“តើយើងរាល់គ្នាស្តាប់ពួកវាភាសារបស់យើងដោយរបៀបណា?”

119 និយាយថា ចុះបើយើងជាមនុស្សនៅឥណ្ឌាអាណា និយាយភាសាផ្សេងពី មនុស្សនៅកេនតាក់ស៊ី ហើយបងប្រុស ប៊ែងគឺជាមនុស្សកេនតាក់ស៊ីមែនទេ? ហើយ ពួកគេបាននិយាយភាសាផ្សេង ហើយនៅទីនេះយើងដឹងថាគាត់មិនអាចនិយាយ ភាសាឥណ្ឌាអាណាបានទេ។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់បានក្រោកឡើងនៅទីនោះ និយាយ—ជាភាសា ឥណ្ឌាអាណា ហើយដឹងថាគាត់មិនយល់។ ឃើញទេ? ហើយ យើងស្តាប់ពួកគាត់ជាភាសាឥណ្ឌាអាណាគាត់គិតថាគាត់និយាយភាសាកេនតាក់ ស៊ី។ គាត់គ្រាន់តែផ្តល់ទូបន្ទាល់ “សរសើរព្រះ! ព្រះយេស៊ូវបានរស់ឡើងវិញ។ ហា លេលូយ៉ា!” ប៉ុន្តែយើងកំពុងស្តាប់ពួកគាត់ជាភាសាឥណ្ឌាអាណា។

120 នោះហើយជារបៀបដែលវាកើតឡើងនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០។ ឃើញទេ? “តើ យើងស្តាប់ពួកមនុស្សគ្រប់រូបដោយរបៀបណា” ឃើញទេ “មើល ចុះ អ្នកទាំងនេះ មិនមែនជាអ្នកដែលកំពុងនិយាយភាសានៅស្រុកកាលីហ្វ័រនីយ៉ាទេឬ” ឃើញទេ ពួក កេនតាក់ស៊ី? “ហើយតើពួកយើងជាអ្នកនៅរដ្ឋ ឥណ្ឌាអាណា អូហ្វហ្វូ និង អ៊ីលីណយ និង មេន និងម៉ាសាឈូសេតនិង ជនជាតិកាលីហ្វ័រនីយ៉ា ស្តាប់ពួកគាត់និយាយជា ភាសាកំណើតយើងឬ?” យល់គំនិតនេះទេ? ឃើញទេ វាជាការបើកសម្តែង។ ឃើញទេ វាជាការបើកសម្តែងសម្រាប់ពួកគេក្នុងការស្តាប់ វាជាការបើកសម្តែង ដល់ពួកគេ។

121 ឃើញទេ រាជ្យសារ...រឿងនោះគឺជាទីបន្ទាល់អំពីការរស់ឡើងវិញរបស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ឃើញទេ ថាត្រូវ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើព្រះមិនរស់នៅក្នុងជីវិត នោះទេ ទោះជាអ្នកច្នៃទីបន្ទាល់អំពីវាប៉ុណ្ណាក៏ដោយ អ្នកនៅតែមិនទទួលបាន វា។ ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។ មិនថាអ្នកធ្វើបានល្អប៉ុណ្ណាទេ...

122 តើមានសំណួរមួយទៀតទេឥឡូវនេះ? [បងប្រុស វ៉ែយ រ៉ូប៊ីសុនបាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំគិតថា យើងបានឃើញរឿងនោះកើតឡើងនៅក្នុងបន្ទាត់ អធិស្ឋាន ក្នុងស្រីអេស្ប៉ាញនោះ។”—អដង។] បាទ។ ល្អណាស់បងប្រុស វ៉ែយ។ វាគឺ នៅ—នៅកន្លែងដែលខ្ញុំនឹងទៅឥឡូវនេះ នៅ បូម៉ុន—បូម៉ុន។ តើវាជាបូម៉ុនមែនទេ? បាទ មែនហើយ។

123 ឥឡូវនេះ បន្ទាត់អធិស្ឋានត្រូវបានបញ្ឈប់។ មានក្មេងស្រីអេស្ប៉ាញម្នាក់ ឡើងមកលើវេទិកា។ មែនហើយ និយាយឱ្យត្រង់ទៅ ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំនឹងចេញទៅ ក្រៅ មែនទេ? ហាអីដ កំពុងនាំខ្ញុំចេញ—ហើយនេះ... ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានស្តាប់ឮ នរណាម្នាក់យំ វាជាក្មេងស្រីជនជាតិអេស្ប៉ាញតូចម្នាក់នៅទីនោះ អូ ប្រហែល អាយុដប់ប្រាំ ដប់ប្រាំមួយឆ្នាំ ត្រូវហើយ...គ្រាន់តែជាកូនក្មេង។ ហើយ—ហើយខ្ញុំ បានក្រឡេកមើល ហើយនាងនឹងមកក្នុងកាតអធិស្ឋានបន្ទាប់ ប្រសិនបើខ្ញុំបាន ទៅខាងមុខ។ ខ្ញុំមានក្រុមខាងលើនៅទីនោះ នាងគឺជាកាតអធិស្ឋានបន្ទាប់។ ខ្ញុំ បាននិយាយថា “នាំនាងមក។” ដូច្នោះ គេនាំនាងឡើង។ ខ្ញុំបានទៅប្រជុំមួយទៀត ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “នាំនាងឡើងមក។”

124 អញ្ចឹង ខ្ញុំមករក ខ្ញុំនិយាយទៅនាងបែបនេះថា “ឥឡូវនេះ តើអ្នកនឹងជឿទេ? ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវនឹងជួយខ្ញុំឲ្យប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលជាបញ្ហាចំពោះអ្នក តើអ្នកនឹង ជឿវាឬទេ—ថាទ្រង់នឹងព្យាបាលអ្នក?” ហើយនាងគ្រាន់តែងក់ក្បាលចុះ។ ខ្ញុំគិតថា នាងច្បាស់ជាថ្លង់និងគរ។ ឃើញទេ?

125 ដូច្នោះពេលខ្ញុំមើលម្តងទៀត ខ្ញុំបាននិយាយថា “អត់ទេ នាងគ្រាន់តែមិនអាច និយាយភាសាអង់គ្លេសបាន។” ដូច្នោះគេបានយកអ្នកបកប្រែមកទីនោះ ហើយខ្ញុំ បាននិយាយថា “តើអ្នកនឹងជឿទេ?” ហើយនាងបានរំកិលទៅ...បន្ទាប់មកនាង អាចយល់តាមរយៈអ្នកបកប្រែ។ ឃើញទេ?

126 មែនហើយ ខ្ញុំបាននិយាយថា...ហើយខ្ញុំបានក្រឡេកមើលហើយខ្ញុំបានឃើញ ការនិមិត្តមួយ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំឃើញអ្នកអង្គុយក្បែរចង្កានចាស់មួយ ហើយមានកំសៀវដ៍មួយបើកចេញ ពេញដោយពោតលឿង។ អ្នក-...” នៅចាំរឿង ហ្នឹងទេ បងប្រុស រ៉យ? ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកញ៉ាំពោតនោះច្រើនពេក។ ហើយ នៅពេលដែលអ្នកធ្វើបែបនេះ អ្នកធ្លាក់ខ្លួនឈឺយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ហើយម្តាយរបស់អ្នក ដាក់អ្នកនៅលើគ្រែ ហើយអ្នកចាប់ផ្តើមមានជំងឺឆ្លុតជ្រូក។” ហើយខ្ញុំបាននិយាយ ថា “អ្នកមានវាតាំងពីពេលនោះមក។”

127 រួចនាងបែរទៅរកអ្នកបកប្រែ ហើយនិយាយទៅគាត់តាមភាសារបស់នាង ថា “ខ្ញុំគិតថាគាត់មិនអាចនិយាយភាសាអង់គ្លេសបានទេ...ឬនិយាយភាសា អេស្ប៉ាញ!”

128 ហើយគាត់បានងាកមកខ្ញុំហើយនិយាយថា “អ្នកមិនបាននិយាយភាសា អេស្ប៉ាញបានទេឬ?”

129 ខ្ញុំបាននិយាយថា “អត់ទេ” ដូច្នោះ យើងមើលលើឧបករណ៍ថតសំឡេង បញ្ឈប់ឧបករណ៍ថតសំឡេង វាជាភាសាអង់គ្លេសពិតមែន។

130 ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកអ្នកបកប្រែបាននិយាយថា “អ្នកប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលគាត់បាន និយាយនៅពេលនោះ។” ឃើញទេ គាត់ត្រូវតែមានអ្នកបកប្រែ។ បាននិយាយ ថា “អ្នកប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលគាត់បាននិយាយមក។” ហើយនាងនិយាយពាក្យដដែល នេះទៅគាត់វិញ ហើយគាត់ក៏និយាយវាម្តងទៀត។

131 ឥឡូវនេះ នាងបានស្តាប់ឮខ្ញុំនិយាយជាភាសារបស់នាងផ្ទាល់ ដែលជាភាសា កំណើតនាង ហើយខ្ញុំកំពុងនិយាយភាសាអង់គ្លេស។ នាងបានស្តាប់ឮវាជាភាសា អេស្ប៉ាញ។ “តើយើងរាល់គ្នាស្តាប់ឮតាមភាសារបស់យើងដោយរបៀបណា?” ហើយកុមារបានជាសះស្បើយ។ ឃើញទេ នោះហើយជាវា វាជាកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យ របស់ព្រះ។

ប្រុងប្រុសម្នាក់សួរថា “ពេលនោះ គ្រឿងដែលផ្ទុកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹង មិន... នឹងគ្រាន់តែជាភាពជន់មួយ ហើយអ្នកដែលបំពេញវា អាចបំពេញវា ដោយអ្វីដែលទ្រង់...?”—អដ។]

132 អ្វីដែលទ្រង់ប្រាថ្នា ហ្នឹងហើយ។ ត្រឹមត្រូវណាស់។ ហើយបន្ទាប់មកមើលអ្វី ដែលវាបំពេញ បន្ទាប់មកអ្នកដឹងថាតើអ្នកបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឬអត់។ ឃើញទេ? គ្រាន់តែមើលអ្វីដែលវាត្រូវបានបំពេញ។ ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើវាត្រូវបាន ពោរពេញទៅដោយភាពមិនបរិសុទ្ធ នោះវាមិនមែនជាវត្ថុរបស់ព្រះទេ។ ប៉ុន្តែវា ពោរពេញទៅដោយភាពបរិសុទ្ធ បន្ទាប់មកវាជាភាពជន់របស់ព្រះ។ ឃើញអ្វីដែល ខ្ញុំមានន័យទេ? ប្រុងប្រុសនិយាយថា “ហើយភាពជន់នេះមានពេលដែលភាពជន់នឹង ត្រូវបានគេប្រើហើយមិនស្គាល់ មិនដឹងថាគេប្រើក្នុងពេលអ្វី?”—អដ។] អូ ប្រាកដ ណាស់។ [ប្រុងប្រុស ផ្តល់ទីបន្ទាស់។] អូ-ហូ។ អូ-ហូ។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ ប្រាកដ ណាស់។ អូ យើងទាំងអស់គ្នាឃើញអញ្ចឹង។ ខ្ញុំបានឃើញវាច្រើនដងហើយ។ បាទ មែនហើយ។ បាទ លោក។ យើងទាំងអស់គ្នា...យើងដឹងថាយើងបានស្គាល់ រឿងទាំងនោះ។

ខ្ញុំជឿថាវាជាលេខបួន: តើទាំងអស់—តើមនុស្សដែលពេញដោយ ព្រះវិញ្ញាណទាំងអស់និយាយភាសាដទៃភ្លាមៗឬក្រោយមកទៀត? ខ្ញុំរក កន្លែងដែលប៉ុលបាននិយាយថា “ខ្ញុំនិយាយភាសាច្រើនជាង—ជាងពួកគេ ទាំងអស់។”

ឥឡូវនេះ អ្វីដែលខ្ញុំគិតនៅពេលនេះ ដើម្បីបញ្ចប់សំណួររបស់បងប្រុស:

ប៉ុលនិយាយភាសាច្រើនជាងគេទាំងអស់។

133 ប៉ុលជាមនុស្សឆ្លាត គាត់ចេះ ភាសាជាច្រើន។ ឃើញទេ គាត់អាចនិយាយ ជាមួយ...គាត់...ចងចាំពេលដែលគាត់ចូលសវនាការ គាត់អាចនិយាយដោយ ភាសាប្រភេទនេះ ឬភាសាបែបនោះ ឬក៏ជាភាសាអ្វីក៏ដោយ។ ហើយនោះជា ភាសាដែលមនុស្សមិនស្គាល់ ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាការបើកសម្តែងទេ។ នោះជាភាសា និយាយ អ្នកឃើញទេ? ប៉ុន្តែ...ហើយ...

134 ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថាមនុស្សដែលពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ ដែលរស់នៅ ក្រោមអាលនៈរបស់ព្រះ នោះគ្មានការសង្ស័យឡើយ មិនយូរមិនឆាប់ នឹង មានបទពិសោធន៍និយាយភាសាដទៃ ព្រោះហេតុនេះជាអ្វីដែលទាបបំផុតនិងតិច បំផុតដែលមានបើយោងតាមការពិពណ៌នារបស់ប៉ុល។ ប្រសិនបើអ្នកដាក់ពួកវា តាមលំដាប់លំដោយ វាជារឿងចុងក្រោយនៅលើបន្ទាត់នៃអំណោយទាន ឃើញ ទេ គឺនិយាយដោយប្រើភាសា។

135 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ជាដំបូង អ្នកបានជ្រមុជទឹកហើយ...នៅទីនេះ អ្នកទាំងអស់គ្នា ជាអំណោយទាន។ ខ្ញុំនៅខាងក្រៅ។ ឥឡូវនេះ “ដោយមានទ្វារតែមួយ វិញ្ញាណ តែមួយ” ទ្វារមួយចូលបន្ទប់នេះ។ តើវាត្រូវទេ? ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនអាចមក តាមផ្លូវនោះទេ មិនអាចមកតាមផ្លូវនេះ ហើយត្រឡប់មកវិញតាមផ្លូវនោះទេ។ ឃើញទេ? តើខ្ញុំចូលទីនេះដោយរបៀបណា? ដោយបងប្រុស រ៉ូប៊ីសុន? អត់ទេ បាទ។ និយាយ អញ្ចឹងបង ឡេអូ? ថាគាត់នឹងក្លាយជាអំណោយនៃការនិយាយ ភាសាមួយ ឃើញទេ តើខ្ញុំមានបងប្រុសឡេអូនៅទីនេះទេ? អត់ទេ បាទ។ អា-ហ្គា។ មែនហើយ តើខ្ញុំចូលដោយរបៀបណា? “ដោយទ្វារតែមួយ ដោយ វិញ្ញាណតែមួយ។” ព្រះវិញ្ញាណមិនមែនគ្រប់ភាសាទេ។ អត់ទេ ឃើញទេ? សូម មើល “ដោយវិញ្ញាណតែមួយ ខ្ញុំបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងរូបកាយនេះ។”

136 ឥឡូវនេះ នេះជាព្រះវិញ្ញាណ អ្នកទាំងអស់គ្នាជាអំណោយទាន។ អ្នកនិយាយថា “មែនហើយ សូមថ្វាយព្រះពរព្រះ!” ខ្ញុំនឹងទៅ ហើយ និយាយថា មាន—មានបងប្រុស រូដ គាត់មានការអស្ចារ្យ។ ឃើញទេ? “អូ ខ្ញុំបានធ្វើការអស្ចារ្យមួយ។ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដោយសារខ្ញុំបានធ្វើការអស្ចារ្យមួយ។” មិនមែនដោយ “ការអស្ចារ្យមួយទេ” យើងទាំងអស់គ្នាបានទទួលបុណ្យជ្រមុជនៅក្នុងរូបកាយ។

137 ទៅបងប្រុសជូន គាត់ជាមនុស្សមានចំណេះដឹង “មែនហើយ ខ្ញុំបានទទួលចំណេះដឹងអំពីព្រះគម្ពីរ! កូនប្រុស ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដោយសាររឿងនោះ។” អត់ទេ វានៅតែមិនមែនជាផ្លូវចូល។

138 ត្រូវហើយ។ មិនមែនដោយបងប្រុសឡេអូ មិនមែនដោយបងប្រុសរូដទេ—មិនមែនដោយបងប្រុសជូនទេ។ ឃើញទេ? អត់ទេ។ ប៉ុន្តែដោយអ្វី? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “វិញ្ញាណ!”—អដ។] ត្រឹមត្រូវ។ ខ្ញុំបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងរូបកាយនេះ ឥឡូវខ្ញុំចូលទៅក្នុងខ្លួនហើយ តើព្រះបិតានឹងប្រើខ្ញុំនៅឯណា? ឃើញទេ? វាបានកើតឡើងថាឡេអូកំពុងអង្គុយជិតមាត់ទ្វារ។ គ្មានការសង្ស័យទេ នេះនឹងក្លាយជារឿងដំបូងដែលនឹងកើតឡើង។ ប៉ុន្តែវាប្រហែលជាមិនមែនទេ។ ខ្ញុំអាចនឹងមានច្រើនជាងក្នុងព្រះវិញ្ញាណ រហូតដល់ខ្ញុំអាចចុះមកកាន់បងប្រុសរូដរំលងអ្វីៗដែលនៅសល់។ អ្នកមិនអាចប្រាប់ខ្ញុំឥឡូវនេះថា ខ្ញុំមិនមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ ព្រោះខ្ញុំនៅក្នុងរូបកាយនេះដោយពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ ប៉ុន្តែព្រះមិនដែលនាំខ្ញុំមកទីនេះដើម្បីនិយាយថា “មែនហើយ ប្រទានពរដល់ព្រះ ស្មានថាខ្ញុំនឹងអង្គុយចុះឥឡូវនេះ យ៉ាងស្រួល ខ្ញុំនឹងទៅឋានសួគ៌។” ហ្ន៎! ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ?

139 ប៉ុន្តែខ្ញុំអាចត្រឡប់ពីកន្លែងនេះទៅក្រោយវិញ ហើយទម្លាក់ទៅទីនោះ។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ? ខ្ញុំអាចទៅពីខ្លាំងទៅម្ខាងទៀត ឬខ្ញុំអាចទៅកណ្តាល ឬកន្លែងណាក៏បាន។ ប៉ុន្តែអ្វីមួយនឹងកើតឡើង អ្វីមួយត្រូវតែកើតឡើង។ ហើយវាជាអ្វី? ដោយសារបុណ្យជ្រមុជទឹកព្រះវិញ្ញាណបង្ហាញខ្ញុំថាខ្ញុំនៅក្នុងរូបកាយ “ដោយវិញ្ញាណតែមួយ។” ប្អូនប្រុស យល់វាទេ នៅទីនេះ? យល់! ហ្នឹងហើយ? ត្រឹមត្រូវ។

112. តើភាសាដទៃនិងទំនាយត្រូវប្រើក្នុងលំដាប់ណាក្នុងពេលថ្វាយបង្គំ (វាមិនត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ទាល់តែសោះក្នុងអំឡុងពេលថ្វាយបង្គំ! ឃើញទេ?) ដើម្បីលើកតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ (គ្មានទាល់តែសោះ!) និងពង្រឹងក្រុមជំនុំ? ខ្ញុំដឹងថា មនុស្សនិយាយពីវិញ្ញាណរបស់ហោរា—ខ្ញុំដឹង—ខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងថា... (ខ្ញុំ... ខ្ញុំគិតថា... អត់ទេ ខ្ញុំសូមម្តងទៀត វាបាន “ព្រះគម្ពីរ” ព្រះ-គម្ពីរ-។ ខ្ញុំចាប់ផ្តើម ម-នុ-ស្ស ឬអ្វីមួយដូចវា។ អត់ទេ) ព្រះ—ព្រះគម្ពីរបានចែងថា “វិញ្ញាណរបស់ហោរាត្រូវចុះចូលនឹងហោរា។” (ប្រាកដណាស់។)

140 ការនិយាយខាងវិញ្ញាណជាភាសាដទៃ និងការទស្សនាគឺដើម្បីពង្រឹងក្រុមជំនុំ ប៉ុន្តែវាមានកម្មវិធីរបស់វាផ្ទាល់។ ឃើញទេ? វាមិនត្រូវខានដរាបណាហោរានៃក្រុមជំនុំមាន... កិច្ចប្រជុំមានរបៀបរៀបរយនៅឡើយ។ ឃើញទេ? វាមិនដែលខានការប្រជុំទេ។

141 ឥឡូវនេះសូមមើល “វិញ្ញាណរបស់ហោរា។” យើង—យើងមានសំណួរមួយទៀតឥឡូវនេះ សូមឲ្យវាទៅបន្តិចសិន។ សូមមើល វិធីត្រឹមត្រូវពិតប្រាកដនៃការទាំងនេះ... ដំណើរការអំណោយទានទាំងនេះ... កំពុងឆ្លើយអំណោយទានជាច្រើន អ្នកឃើញទេ? ពេលយើងទៅរកគេយើងនឹងនិយាយថា យើងបានឆ្លើយវានៅក្នុងទីមួយ មនុស្សម្នាក់នេះនៅទីនេះ។ ឃើញទេ? នោះជាលេខប្រាំ:

តើភាសាដទៃនិងទំនាយដែលត្រូវប្រើក្នុងអំឡុងពេលថ្វាយបង្គំដើម្បីលើកតម្កើងព្រះឬ?

142 អ្នកឃើញទេ ឥឡូវនេះ អ្នកបម្រើព្រះ... ប្រសិនបើអ្នកបម្រើព្រះត្រូវបានរើសតាំងពីព្រះ ហើយក្រុមជំនុំត្រូវបានរៀបចំជាលំដាប់។ ឥឡូវនេះ វិធីត្រឹមត្រូវ... អ្នកទាំងអស់គ្នាដឹងពីរបៀបដែលខ្ញុំ—ខ្ញុំបាននិយាយជាមួយអ្នកអំពី “កំណត់វាតាមលំដាប់លំដោយ។” អំណោយទានទាំងនេះត្រូវបានសន្មត់... ឥឡូវនេះ នេះជាអ្វីដែលយើងនឹងធ្វើនៅក្នុងរោងឧបោសថ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យឥឡូវនេះ ខ្ញុំកំពុងមើល ខ្ញុំកំពុងឃើញអ្វីមួយ ដោយទុកបងប្រុស នេវិល និងបងប្អូនប្រុសផ្សេងទៀតនៅទីនេះតាមលំដាប់លំដោយ។ ឥឡូវនេះអ្នក... ហើយនៅពេលដែលបងប្អូនប្រុសទាំងនេះជាច្រើននាក់ជាប្អូនប្រុសវ័យក្មេង។

143 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំជាអតីតយុទ្ធជនចាស់—ដល់អ្នកទាំងអស់គ្នាតាមវិធីនេះ។ ខ្ញុំមានអាយុសាមសិបមួយឆ្នាំមកហើយនៅក្នុងនេះ។ វាគឺប្រហែលសាមសិបឆ្នាំមុន

ដែលខ្ញុំបានដាក់ចូលនោះនៅទីនោះ។ ខ្ញុំត្រូវប្រឈមមុខនឹងអ្វីៗទាំងអស់ ហើយ អ្នកដឹងកាន់តែច្បាស់នូវអ្វីដែលអ្នកកំពុងនិយាយផងដែរ ពេលដែលអ្នកមករក វា។ អ្នកមិនត្រឹមតែដឹងរឿងនោះកាន់តែច្បាស់ទេ ចូរដាក់ព្រះនៅទីនោះកាន់តែខ្លាំង នៅពេលដែលអ្នក—នៅពេលអ្នកឆ្លងកាត់វា។

144 ឥឡូវនេះវិធីជោគជ័យបំផុតនៃ—ការធ្វើបែបនេះឥឡូវនេះ អ្នកអាចមាន កិច្ចប្រជុំពិសេសមួយ។ ខ្ញុំជឿថានោះជាអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើនៅក្នុងកូរិនថូស ទី១៤ នៅទីនោះ “បើមានអ្នកណាទៀតអង្គុយនៅទីនោះ ដែលក៏មានសេចក្តី សំរាប់នឹងបើកសំដែងដែរ នោះត្រូវឲ្យអ្នកមុនផ្អាកនៅស្ងៀមសិន។” ខ្ញុំជឿថាវាជា “ការប្រជុំពិសេសសម្រាប់អំណោយទាន” ដែលនឹងជាការត្រឹមត្រូវ។ ប្រសិនបើ ពួកគេចង់មានកិច្ចប្រជុំពិសេសមួយដែលមនុស្សដែលមានអំណោយទាន ទាំងអស់បានជួបគ្នាម្តងក្នុងមួយសប្តាហ៍ ជាមួយនឹងអំណោយទានពួកគេ ហើយ ចូលមកក្នុងព្រះវិហារ នោះជាការល្អ។ អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេមានកិច្ចប្រជុំនោះ មិន... មិនត្រូវអធិប្បាយទេ វាសម្រាប់អំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណ។

145 វាមិនមែនសម្រាប់អ្នកក្រៅនិងអ្នកមិនជឿទេ។ ពួកគេនឹងចូលមកអង្គុយ ម្នាក់ និយាយ... ម្នាក់ក្រោកឡើងហើយទៅ “ហា-ហា” និយាយភាសាផ្សេងៗ ម្នាក់ទៀត និយាយថា “ហ្វា-ហា។” “តើនៅលើពិភពលោកនេះជាអ្វី!” គេចូលមកនិយាយថា “កម្មវិធីច្រៀងនៅឯណា? តើកម្មវិធីនៅសល់នៅឯណា?” ឃើញទេ?

146 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ទាំងនេះដែលនិយាយជាភាសាផ្សេងៗ ពួកគេជាច្រើន (និង ការបកស្រាយជាដើម) គឺជាកូនក្មេងនៅក្នុងដំណឹងល្អ។ ឃើញទេ? កុំ—កុំ ធ្វើបាបពួកគេ អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេចុះ—អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេរីកចម្រើនរហូតដល់ អំណោយទាននោះ... វាខ្លះ អ្នកអាចឃើញពីរបៀបដែលសាតាំងព្យាយាមត្បាញ ចូលទៅមួយចំនួន។ ពីព្រោះអតីតយុទ្ធជន យើង—យើង—យើងឃើញរឿងនោះ។ ឃើញទេ យើងអាចចាប់វាបាន ហើយអ្នកនឹងមើលវា។

147 នៅទីនេះកាលពីមិនយូរប៉ុន្មានមុននេះ មានអ្នកបម្រើព្រះម្នាក់ដែលកំពុង អង្គុយនៅទីនេះឥឡូវនេះ មករកខ្ញុំ ហើយប្រាប់ខ្ញុំ ហើយឲ្យខ្ញុំទៅផ្ទះគាត់ ជា បងប្រុសដ៏មានតម្លៃម្នាក់។

148 ខ្ញុំមិនប្រាប់ឈ្មោះទេ ព្រោះគាត់អង្គុយនៅទីនេះ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាជាបងប្អូនដ៏ មានតម្លៃ។ បើខ្ញុំមិនបានគិតទេ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកថា “សូមឱ្យអ្នកនិងខ្ញុំធ្វើឱ្យរឿងនេះ

ត្រង់រវាងយើងជាមុនសិន។” ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក
ទាំងអស់គ្នា ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែនៅទីនេះក្នុងស្មារតីនៃការគោរពចំពោះព្រះគម្ពីរ អ្នក
ឃើញទេ ដើម្បីជួយ—ជួយ។ ឃើញទេ?

149 បងប្រុសម្នាក់នេះនាំខ្ញុំទៅផ្ទះរបស់គាត់...ស្រ្តីម្នាក់ ហើយស្រ្តីនោះមានបញ្ហា។
ហើយនេះ...ខ្ញុំមិនដែលឃើញស្រ្តីនោះទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានស្តាប់ឮវាតាមខ្សែអាត់ នាង
ផ្តល់ការបកស្រាយយោគសាសនាដទៃ និងប្រាប់អ្វីមួយ។ អ្នកអាចយកវាភ្លាមៗ។

150 ថ្ងៃមួយ ទៅកាន់អ្នកបម្រើព្រះម្នាក់ទៀត និងខ្ញុំដែលជាមនុស្សដូចគ្នា ពួក
យើងបាននាំគ្នាទៅបរិច្ចាសត្វកំប្រុក ហើយនិយាយអំពីវា។ ហើយអ្នកបម្រើ
ព្រះទាំងពីរនាក់ដែលមានវត្តមានឥឡូវនេះដឹងថាវាបានក្លាយទៅជាយ៉ាងណា។
ឃើញទេ គ្រាន់តែ អ្នកសម្លឹងមើល។

151 នៅពេលដែលអ្នកធ្វើការកែតម្រូវនរណាម្នាក់អំពីអំណោយទាន នៅពេល
អ្នកកែតម្រូវពួកគេ កែតម្រូវតាមបទគម្ពីរ ហើយគេអាក់អន់ចិត្ត សូមចាំថា វា
មិនមែនជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះឡើយ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះមិនអាចត្រូវ
អាក់អន់ចិត្តដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់បានទេ។ ទ្រង់មករកព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។
សូមមើល គាត់តែងតែមានឆន្ទៈ។ ពួកបរិសុទ្ធពិតរបស់ព្រះចងកត់សម្គាល់។ បាទ
មែនហើយ។

152 ខ្ញុំចង់បានការកែដំរូវ។ ខ្ញុំចង់ឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកែតម្រូវខ្ញុំក្នុងរឿងដែលខ្ញុំ
កំពុងធ្វើខុស។ ខ្ញុំមិនចង់បានអ្វីជំនួសហ្នឹងទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់បានរបស់ពិត មិនអញ្ចឹង
ទេមិនបាច់មានអ្វីសោះក៏បាន ទុកឲ្យខ្ញុំនៅតែខ្ញុំចុះ កុំធ្វើ—កុំឱ្យខ្ញុំមានអ្វីទាំងអស់។
ឃើញទេ? ដោយសារតែខ្ញុំចង់ធ្វើបែបនោះ ជាជាងនាំមកនូវការភិះដៀលលើ
ព្រះគ្រីស្ទ។

153 ហើយខ្ញុំនឹងមិនបង្រៀនអ្វីទាំងអស់ ហើយខ្ញុំនឹងមិននិយាយអ្វីទាំងអស់
លើសពីបទគម្ពីរ...

154 ហើយប្រសិនបើបងប្អូនខ្លះ បងប្អូនគ្រីស្ទានខ្លះនឹងឃើញខ្ញុំបង្រៀនខុស ខ្ញុំ
ពិតជាពេញចិត្តប្រសិនបើអ្នកហៅខ្ញុំទៅម្ខាងបន្ទាប់ពីកម្មវិធីចប់ ហើយនិយាយថា
“បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំចង់មកបន្ទប់របស់អ្នក ហើយនិយាយជាមួយអ្នក អ្នកមាន

កំហុសលើអ្វីមួយ។” ឃើញទេ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំពិតជាពេញចិត្តចំពោះវា បងប្រុស ព្រោះខ្ញុំ ចង់មានភាពត្រឹមត្រូវ។ ខ្ញុំចង់បានវា។

155 ឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នាចង់ត្រូវ នោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងចង់ —យើងចង់និយាយរឿងទាំងនេះ។ ហើយពួកគេត្រូវតែចូលមកតាមរយៈបទគម្ពីរ ដែលអ្នកឃើញដើម្បីធ្វើឱ្យបទគម្ពីរភ្ជាប់ជាមួយគ្នា។

156 ឥឡូវនេះ ការនិយាយភាសាដទៃគួរតែជា...ឥឡូវនេះបន្តិចក្រោយមក... ឥឡូវនេះ ទុកឲ្យវាទៅឥឡូវ បន្តិចសិន។ ឃើញទេ ខ្ញុំចង់ណែនាំអ្នកឱ្យវាទៅ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យវា។ គ្រូគង្វាលអើយ ឥឡូវនេះ សូមទុកវាចោលទៅ ទាល់តែ ទារកទាំងនេះចាស់បន្តិច។ ឥឡូវនេះ ប្រហែលជាមិនយូរមិនឆាប់ ប្រសិនបើវា ជាសត្រូវដែលព្យាយាមបញ្ឆោតបុគ្គលនោះ វានឹងបង្ហាញឡើង។ យើងមិនប្រាកដ ពេកទេ។

157 ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីនេះ មុនពេលអ្នកចាប់ផ្តើមវា ចូរទទួលស្មារតីនៃប្រាជ្ញានៅ ទីនោះ ការយល់ដឹងខ្លះនៃវិញ្ញាណ អ្នកឃើញទេ ដើម្បីស្វែងយល់។ ជារឿងដំបូង ដែលអ្នកដឹង អ្នកចាប់ផ្តើមសម្គាល់ឃើញថាមានអ្នកណាម្នាក់ចាប់ផ្តើមឃើញថា មានអ្វីខុសបន្តិច នោះជាការយល់ដឹង។ បន្ទាប់មក ហើយទារកនោះបន្តិច។ ឃើញ ទេ? ពេលឃើញការយល់ឃើញថាខុស ត្រូវរករឿងនោះទៅ។ ហើយប្រសិនបើ រឿងនោះ...ប្រសិនបើវាជាបស់ព្រះ គាត់នឹងឈរកែតម្រូវជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល។ ឃើញទេ?

158 ឧបមាថា ខ្ញុំនឹងនិយាយថា យើងនិយាយភាសាដទៃ នរណាម្នាក់ ពួកយើង... នេះគឺជា—ក្រុមមនុស្សដែលមានអំណោយទាន។ លោកឡេអូក្រោកឡើង ហើយ និយាយភាសាដទៃ។ បន្ទាប់មក ហើយបងប្រុសម្នាក់នៅទីនេះគឺវិលឡាដផ្តល់ការ បកស្រាយ។ មិនអីទេ? ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់និយាយថា បងប្រុសនេវិលនិងបងប្រុស ជូនី និងបងប្រុសវីលឡាដខ្លួនគឺជាអ្នកកែតម្រូវ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះដោយសារ តែឡេអូនិយាយ...ឥឡូវនេះ យើងនៅទីនេះ ដូចនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំរបស់ពួកបរិសុទ្ធ ខ្លះ ការប្រជុំអំណោយទានមួយ ហើយឡេអូបាននិយាយ ហើយ វីលឡាដ ផ្តល់ ការបកស្រាយនៅទីនេះ ហើយគាត់បាននិយាយថា “នេះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះអម្ចាស់! យប់ថ្ងៃពុធ មានស្រ្តីម្នាក់មកទីនេះ ហើយនាងនឹង—នាងនឹងមាន កំហឹង។ ប្រាប់បងប្រុសប្រាណាហាំកុំឱ្យស្តីបន្ទោសនាង ព្រោះនាងបាត់បង់សតិ។

ប៉ុន្តែប្រាប់គាត់ឱ្យយកនាងទៅជ្រុងម្ខាង ពីព្រោះវានៅជ្រុងមួយដែលនាងបានប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ម្តងហើយមានរឿងមួយកើតឡើង។” ឃើញទេ? ស្តាប់ទៅល្អណាស់ មែនទេ? ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។

159 ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែរឿងដំបូង ដែលអ្នកដឹង នៅក្នុងបទគម្ពីរចាស់ មិនថាហោរានិយាយយ៉ាងណា ឬអ្នកណានិយាយអ្វីនោះទេ វាត្រូវបានសាកល្បងដោយ យូរីមធូមីម ជាមុនសិន។ ឃើញទេ វាបានទៅព្រះបន្ទូល។ ហើយបើភ្លើងមិនឆេះទេ គេទុកឲ្យវានៅតែវាចុះ។ ឃើញទេ?

160 ហើយរឿងដំបូង ឥឡូវនេះ ចូរយើងយកវាត្រឡប់ទៅព្រះបន្ទូលវិញ។ ឥឡូវនេះ បុរសនេះនិយាយភាសាដទៃ ស្តាប់ទៅមិនអីទេ។ មួយនេះបកស្រាយស្តាប់ទៅត្រូវហើយ។ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលបានមានបន្ទូលថា “សូមឲ្យវាត្រូវបានចៅក្រមពីរប្របីនាក់វិនិច្ឆ័យជាមុនសិន។” យកវាទៅកាន់យូរីម ធូមីម។

161 ឥឡូវនេះ រឿងដំបូង វីលឡាដឌូលីន និយាយថា “វាជាបស់ព្រះអម្ចាស់។” ជីនីនិយាយថា “វាជាបស់ព្រះអម្ចាស់—ព្រះអម្ចាស់។” នោះជាពីរក្នុងចំណោមបី។ មិនអីទេ វាត្រូវបានដាក់នៅលើក្រដាសមួយ វាត្រូវបាននិយាយនៅទីនេះនៅក្នុងព្រះវិហារនេះ។ កាលណាអ្នកដែលឃើញវាអានវាមុននឹងកើតឡើងហើយឃើញវាកើតឡើង ពួកគេនិយាយថា “បងប្រុស នោះហើយជាព្រះ! ឃើញទេ នោះជាព្រះ!”

162 តែបើមិនកើតឡើងទេ តើមានអ្វីកើតឡើង? ឃើញទេ? (ឥឡូវនេះយើងនឹងឈានដល់រឿងមួយទៀតដែលខ្ញុំអាចយោងនៅទីនេះ: “តើទំនាយទាំងអស់គឺពេញលេញ...ការបកស្រាយ និងសារទំនាយទាំងអស់?”) ឥឡូវនេះគ្រាន់តែចាំបន្តិច។ ឥឡូវនេះ ចុះបើវាមិនកើតឡើង? បន្ទាប់មកទេវអូនានិយាយនៅក្នុងវិញ្ញាណមិនពិត គាត់បានផ្តល់ការបកស្រាយមិនពិត ហើយអ្នកបានធ្វើការវិនិច្ឆ័យខុស។ បន្ទាប់មកយករបស់នោះចេញពីអ្នក។ អ្នកមិនចង់បានវា។ វាខុស។ ទុកវាឱ្យនៅតែវាចុះ។ នោះគឺជាអារក្ស។ ឃើញទេ? ក្រន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អដ។] “ខ្ញុំមិនមែនជាគ្រូអធិប្បាយទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំជា—ខ្ញុំជាអ្នកបកប្រែ។ ឃើញទេ ខ្ញុំជាអ្នកបកប្រែ ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនមែនជាគ្រូអធិប្បាយទេ។ ខ្ញុំ...” បងប្រុសទេវអូនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ ខ្ញុំមិនមែនជាគ្រូអធិប្បាយទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំបានទទួលអំណោយទាននៃភាសា ហើយអារក្សបានធ្វើឱ្យខ្ញុំខកចិត្តចំពោះរឿងនោះ។ ព្រះអើយ សូមយករបស់នោះចេញឆ្ងាយពីខ្ញុំ។” អ្នកនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ

ទ្រង់បានប្រទានឱ្យទូលបង្គំនូវវិញ្ញាណនៃការយល់ដឹង ហើយទូលបង្គំបានឃើញ ទ្រង់ធ្វើវាជាច្រើនដង តើវាកើតឡើងដោយរបៀបណា? ព្រះបិតាអើយ សម្អាតខ្ញុំ ចេញ! តើមានអ្វីកើតឡើង?” អ្នកឃើញទេ អ្នកនៅទីនោះ បន្ទាប់មកអ្នកទទួលបាន វាពិតប្រាកដ។

163 សូមមើល នោះគឺជាការប្រជុំរបស់ពួកបរិសុទ្ធជាទៀងទាត់។ ខ្ញុំគិតថា នោះ ជាអ្វីដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ពីព្រោះប៉ុលបានចែង “ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ទាយ ហើយអ្វីដែលកំពុងទាយ នោះនឹងមានអ្វីមួយ...ហើយអ្វីមួយត្រូវបានបង្ហាញដល់ មនុស្សម្នាក់ដែលកំពុងអង្គុយ ទុកឲ្យគាត់នៅស្ងៀមរហូតដល់អ្នកនេះនិយាយ មុនសិន ទើបគាត់និយាយ។ ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នាអាចទាយម្តងមួយៗ។” ឥឡូវនេះ វាមិនអាចមាននៅក្នុងការប្រជុំធម្មតាទេ អ្នកដឹងទេ ម្នាក់ៗមិនអាចផ្តល់ ឱ្យបានទេ។

164 ឥឡូវនេះ ដើម្បីប្រាកដថាវាមកពីព្រះ ឃើញទេ ព្រោះប្រសិនបើវាគ្រាន់តែ ជាភាពល្ងង់ខ្លៅ វាមិនមែនមកពីព្រះទេ។ ប្រសិនបើវាមិនកើតឡើងទេ វាមិនមែន ជារបស់ព្រះទេ។ ឃើញទេ? វាត្រូវតែកើតឡើង។ ហើយ—ដូច្នេះហើយ នៅក្នុង ក្រុមជំនុំរបស់យើង អ្នកឃើញទេ បងប្អូនអើយ យើងមានក្រុមជំនុំជីវិតមួយ បន្ទាប់មក ឃើញទេ ដែលជាកន្លែងដែលគ្មាននរណាម្នាក់អាចនិយាយបានថា អ្វី ទាំងអស់ដែលមិនធ្លាប់និយាយ ឬធ្វើរួច...

165 មើលអ្វីដែលវាដាក់ខ្ញុំមុន ពេលខ្ញុំឡើងនៅចំពោះមុខសាធារណជន។ មើល នោះនែ! តើមានកំហុសអ្វីមួយចំពោះវាទេ? ឃើញទេ? ព្រោះខ្ញុំទុកចិត្តលើទ្រង់។ ឃើញទេ? ខ្ញុំជឿលើទ្រង់។ មាននរណាម្នាក់និយាយថា “បងប្រាណហាំខ្លាចមាន កំហុស មែនទេ?” អត់ទេ អត់ទេ អា-ហ្នា មិនខ្លាចកំហុសទេ។ ខ្ញុំជឿទ្រង់។ ទ្រង់គឺជា ការការពាររបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំត្រូវបានតែងតាំងឱ្យធ្វើដូច្នេះខ្ញុំនឹងនៅទីនោះ។

166 ប្រសិនបើព្រះបានតែងតាំងអ្នកឱ្យធ្វើអ្វីមួយ នោះទ្រង់គឺជាការការពារ របស់អ្នក។ ឃើញទេ ទ្រង់នឹងការពារអ្នក។ ប្រសិនបើទ្រង់បានចាត់អ្នក ទ្រង់ នឹងបម្រុងទុកពាក្យសម្រាប់អ្នក។ អ្នកគឺជាឯកអគ្គរដ្ឋទូត។ អ្នកគឺជាឯកអគ្គ រដ្ឋទូតដែលមានអំណោយទាននៃភាសា អ្នកគឺជាឯកអគ្គរដ្ឋទូតជាមួយនឹង អំណោយទាននៃការបកស្រាយ អ្នកគឺជាឯកអគ្គរដ្ឋទូតជាមួយនឹងអំណោយទាន នៃការយល់ឃើញ អ្នកទាំងបី។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ? តើអ្នកបានទទួល

អ្វី? អ្នកមានព្រះវិហាររឹងមាំ។ អ្នកនឹងមិនភ័យខ្លាចទេ។ ឈរមាំ បាទ មិនលើស ពីម្សិលមិញទេ...

167 នៅទីនេះ ខ្ញុំបានជួបប្រជុំនៅទីនេះ។ ក្មេងប្រុសជនជាតិអង់គ្លេសម្នាក់មកពី ប្រទេសអង់គ្លេសមកទីនេះ ព្យាយាមធ្វើអត្តឃាត។ បងប្រុសបែងមកដល់ទីនោះ ហើយនិយាយថា “គាត់បានទៅទីនោះបួនប្រាំថ្ងៃ។” ខ្ញុំមានកិច្ចការជាច្រើនដែល ត្រូវធ្វើ ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយថា “ក្មេងប្រុសនឹងធ្វើអត្តឃាត។” សណ្ឋាគាររត់ជឿវិញ នៅទីនោះបានប្រាប់ខ្ញុំអំពីស្ថានភាពរបស់ក្មេងនោះ។

168 ហើយខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងបន្ទប់ដើម្បីអធិស្ឋានសម្រាប់គាត់។ ខ្ញុំចេញមកវិញ ហើយខ្ញុំថា “ឥឡូវនេះ បងប្រុសបែងខ្ញុំមិនដែលឃើញបុរសនោះ ក៏មិនដឹងអ្វីអំពី គាត់សោះ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលជាបញ្ហាជាមួយគាត់មុនពេលខ្ញុំទៅដល់ ទីនោះ។” ត្រឹមត្រូវទេបងប្រុស បែង? ហើយពេលយើងទៅដល់ទីនោះ ព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធក៏យាងចុះមកភ្លាម ហើយប្រាប់គាត់ពីអ្វីដែលបានធ្វើ និងអ្វីទាំងអស់អំពី គាត់។ និងកន្លែងដែលគាត់បានទៅ និងជីវិតរបស់គាត់ទាំងអស់។ គាត់ស្ទើរតែ ក្រាបចុះ។

169 “តើអ្នកខ្លាចមានកំហុសទេ បងប្រុសប្រាណាហាំ អ្នកប្រាប់មនុស្សបែបនេះឬ?” ចុះលើវេទិកាប្រាប់បុរសម្នាក់ថាគាត់រស់នៅមិនស្មោះត្រង់ជាមួយប្រពន្ធ ហើយ មានកូនជាមួយស្រ្តីម្នាក់ទៀត? គាត់នឹងបោះអ្នកចូលទៅក្នុងគុក។ អ្នកនិយាយ ត្រូវ! ឃើញទេ? ឃើញទេ? កុំភ័យខ្លាចប្រសិនបើវាជាព្រះ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកមិន ខ្លាច...ប្រសិនបើ—បើអ្នកមិនដឹងថាជាព្រះទេ ចូរនៅស្ងៀមរហូតដល់អ្នកដឹងថាជា របស់ព្រះ។ តើវាត្រូវទេ? ត្រូវប្រាកដថាអ្នកនិយាយត្រូវ ហើយបន្ទាប់មកបន្តទៅមុខ ទៀត។

170 ឥឡូវនេះ នេះគឺជាការបង្រៀនដ៏លំបាក បងប្រុស ប៉ុន្តែអ្នកគឺជាបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ អ្នកគឺជា—អ្នកគឺជា—អ្នកគឺជាអ្នកបម្រើព្រះវ័យក្មេងដែលនឹងមកដល់ ហើយខ្ញុំជា បុរសចំណាស់ម្នាក់ដែលនឹងចាកចេញនៅថ្ងៃណាមួយនេះ។ ឃើញទេ? ហើយ ដូច្នេះអ្នកត្រូវប្រាកដថាវា—វាត្រឹមត្រូវ។

171 ចេញពីបន្ទប់របស់...ប្រហែលជាខ្ញុំនឹងចាប់វាបន្តិចក្រោយមកនៅទីនេះ។ ក្មេងប្រុសម្នាក់...មែនហើយ ខ្ញុំនឹងនិយាយផ្នែកមួយរបស់វាឥឡូវនេះ។ ម្សិលមិញ

បងប្រុសប៊ែងនិងខ្ញុំពិតជាអស់ណាស់ (អូ ខ្ញុំអើយ) អស់ខ្លាំងមែនទែន ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលខ្ញុំនឹងធ្វើនៅលើកិច្ចប្រជុំនេះ។ ឡេអូនិងជេននិងក្រុមពួកយើងនឹងទៅទីនោះ ហើយបងប្អូន ហើយនិយាយថា ពួកយើងនឹងទៅបរិច្ចាគប្រាកដជាការបរិច្ចាគ។ ពួកគេមានប្រាំថ្ងៃនៃការបរិច្ចាគសត្វចាប នៅរដ្ឋអាហ្សីណា បន្ទាប់ពីកិច្ចប្រជុំបានបញ្ចប់ កិច្ចប្រជុំរបស់យើងបានបិទ។ យើងទៅជុននិកមួយថ្ងៃ ហើយត្រូវរង់ចាំប្រាំថ្ងៃ មុនពេលយើងមានមួយទៀត បួនថ្ងៃមុនពេលដែលពួកគេមានការប្រជុំមួយទៀតនៃកន្លែងណាមួយ។ យើងត្រូវរត់នៅទីនោះនៅអាហ្សីណា។ មែនហើយ វាកើតឡើងនៅពេលនោះ រដូវកាលបរិច្ចាគ គឺបើកចំហ។

172 ដូច្នោះខ្ញុំចង់ទៅប្រាកដក្នុងការប្រជុំរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីមើលថាតើវាត្រឹមត្រូវឬអត់។ ប៊ែងបានទៅជាមួយខ្ញុំ។ យើងចាប់ផ្តើមចេញពីច្រកទ្វារ ចាប់ផ្តើមចេញពីច្រកទ្វារ។ មកដល់ទីនេះ មានបុរសម្នាក់ដើរចូល ពីលើសញ្ញានោះ (សូមមើល បាននិយាយថា “សូមកុំសួរពីបងប្រុស ប្រាណហាំ”)។

173 ឃើញទេ ហេតុផលដែលគេធ្វើអីចឹង...វាមិនមែនសម្រាប់មនុស្សដែលឈឺនោះទេ។ ខ្ញុំនិងនៅជួរស្តាំប៊ែង គាត់រស់នៅក្បែរខ្ញុំ។ មនុស្សមកទាំងថ្ងៃទាំងយប់និងអ្វីៗផ្សេងទៀត ជាមួយនឹងកូនឈឺ អ្វីៗគ្រប់យ៉ាង។ យើងមិនដែលឱ្យមនុស្សបែបនេះខូចចិត្តទេ។ ប៉ុន្តែ...

174 ហើយពួកគេបានហៅខ្ញុំ ឡេអូ និងពួកគេពីទីនោះនៅពេលខ្លីៗ ហើយជីម និងពួកគេ “មាននរណាម្នាក់នៅទីនេះដែលមានទារកឈឺ។ ហើយបុរសម្នាក់នៅទីនេះមានជំងឺមហារីក។” យើងទុកអ្វីគ្រប់យ៉ាងចោល ហើយចេញទៅរកគាត់។

175 យប់មិញខ្ញុំត្រូវគេហៅចូលបន្ទប់ពេទ្យ មានគេហៅខ្ញុំ ហើយបុរសនោះក៏មិនអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំចូលដែរ បន្ទាប់ពីខ្ញុំទៅដល់ទីនោះ។ ឃើញទេ អ្នកផ្សេងគ្រាន់តែរំភើប។ ប៉ុន្តែវាមិនអីទេ ខ្ញុំទៅណាក៏បាន។ ឃើញទេ? ព្រោះវាជាកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្ញុំក្នុងការទៅមើល និងព្យាយាមជួយនរណាម្នាក់។

176 មែនហើយ សញ្ញានោះមិនមែនជាអ្វីដែលចាំបាច់ទេ។ ប៉ុន្តែបុរសម្នាក់នេះដូចជាយើងកំពុងឡើងឡាន ហើយបងប៊ែងដឹងថាខ្ញុំត្រូវ... ខ្ញុំបានរង់ចាំនៅក្នុងផ្ទះនោះ។ មានអ្នកខ្លះចូលមកបងប្រុសប៊ែងដែលលើកគាត់ឡើង។ ហើយមិនយូរ

ប៉ុន្មានបានទៅដល់ទីនោះ ខ្ញុំត្រូវបានគេឃាត់។ ពេលយើងចាប់កាំភ្លើងហើយចូល
ឡាន មកដល់ទីនេះ មានបុរសម្នាក់ដើរចូល។ គាត់បានដើរនៅទីនោះ។

177 ហើយខ្ញុំរៀបចំស្រេចប្រាប់គាត់ថាចេញទៅក្រៅ ហើយហៅតាមលេខនោះនៅ
ទីនោះ (នៅ ប៊ិយូធីលើ ២-១៥១៩) នៅលើសញ្ញានោះ។ លេខទទួរស័ព្ទត្រូវបាន
ផ្លាស់ប្តូរ។—អេដ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “យើងប្រញាប់។”

បាននិយាយថា “លោក ខ្ញុំគិតថាលោកកំពុងប្រញាប់។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ឈ្មោះរបស់ខ្ញុំ...”

178 ដំបូងខ្ញុំដើរឡើង គាត់និយាយថា “តើអ្នកសុខសប្បាយទេ?” ហើយខ្ញុំឃើញថា
គាត់មិនដឹងថាខ្ញុំជានរណាទេ។

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំឈ្មោះ ប្រាណហាំ។”

គាត់បាននិយាយថា “តើអ្នកជាប្អូនប្រុស ប្រាណហាំ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “បាទគឺខ្ញុំ។”

179 ហើយគាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...ខ្ញុំចង់ជួបអ្នក ប្អូនប្រុស ប្រាណហាំ។”
បាននិយាយថា “ខ្ញុំឃើញថាអ្នកកំពុងរៀបចំដើម្បីចាកចេញ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “បាទ បាទ មែនហើយ។”

គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំដឹងថាអ្នកកំពុងប្រញាប់។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំប្រញាប់មែនពេលនេះ លោក។”

180 ហើយគាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់និយាយទៅកាន់អ្នក
ពីរបីនាទីប៉ុណ្ណោះ។”

181 ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែនឹងប្រាប់គាត់ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបាននិយាយថា
“យកគាត់ទៅបន្ទប់ អ្នកអាចជួយគាត់បាន។” ឥឡូវនេះ នៅទីនោះ វាផ្លាស់ប្តូរអ្វីៗ
ទាំងអស់។ កាំភ្លើងត្រូវដាក់មួយឡើយ ហើយអ្វីៗបែបនោះ កិច្ចការរបស់ព្រះជាមុន
សិន។ ឃើញទេ? ហើយគាត់បាននិយាយថា...

182 ខ្ញុំបាននិយាយថា “សូមអញ្ជើញមក ជាមួយខ្ញុំ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹង
ត្រលប់មកវិញនៅពេលក្រោយ បងប្រុសប៊ែង។”

គាត់បាននិយាយថា “វាគឺអំពីព្រលឹងរបស់ខ្ញុំ ប្អូនប្រុសប្រាណហាំ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មិនអីទេ ចូលមក។”

មកតាមផ្ទះ មេជាបាននិយាយថា “តើអ្នកមិនទាន់ទៅទេឬ?”

183 ខ្ញុំបាននិយាយថា “អត់ទេ ទេ ទេ គឺមាននរណាម្នាក់នៅទីនេះ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ទុកកូនៗឱ្យនៅបន្ទប់ផ្សេង។” ខ្ញុំបានយកគាត់ទៅបន្ទប់ក្រោមដីតូចហើយអង្គុយចុះ។ មិនទាន់បានអង្គុយទេ...

184 បុរសនោះនៅក្នុងព្រះវិហារកាលពីយប់មិញ។ ឬគាត់មកអត់ បើង? តើអ្នក... បាទ មែនហើយ គាត់បានមកយប់មិញ។ គាត់គ្រាន់តែ...

185 រឿងដំបូង ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានចាប់ផ្តើមប្រាប់គាត់ថា គាត់ជានរណា អ្វីដែលគាត់បានធ្វើ អ្វីដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់ អ្វីគ្រប់យ៉ាងអំពីវា ឃើញទេ គ្រាន់តែបន្ត ប្រាប់គាត់អ្វីគ្រប់យ៉ាង។ បើងគឺជាសាក្សី។ មិនដែលបើកមាត់និយាយទេ តែនិយាយពីរម៉ាត់មកខ្ញុំ ហើយនៅទីនោះមកប្រាប់គាត់ថា “អ្នកធ្លាប់ជាជនពាល អ្នកពិតជារស់នៅក្នុងម៉ាឌីសុន។ អ្នកទើបតែមកពីអ៊ីរ៉ានរីលរដ្ឋ ឥណ្ឌាអាណា។ អ្នកបានចុះនៅទីនោះក្នុងសាលាគម្ពីរនេះ ជាជំនឿមួយបានលាយឡំគ្នា។ អ្នកទើបតែមកដល់ស្វីសស្វីលប៉ុន្មាននាទីមុន។ មានបុរសម្នាក់បានប្រាប់អ្នក (ថាអ្នកបានអង្គុយនិងបរិភោគជាមួយគាត់) ប្រាប់អ្នកឱ្យមកទីនេះហើយជួបខ្ញុំ គាត់បានជួយអ្នកឲ្យរួចផុតពីបញ្ហា។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់!”

186 បុរសនោះគ្រាន់តែអង្គុយបិទភ្នែក សម្លឹងមកខ្ញុំ ហើយនិយាយថា “បាទ មែនហើយ!”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ស្រឡាំងកាំង មែនទេ?”

គាត់បាននិយាយថា “វាពិតមែនហើយ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកជឿព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ?”

គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំចង់បានវា បាទ។”

187 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកចង់ឱ្យខ្ញុំប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលអ្នកកំពុងគិតទេ?”

188 គាត់បាននិយាយថា “បាទ លោក។” ហើយខ្ញុំបានប្រាប់គាត់។ គាត់បាននិយាយថា “ហើយបងប្រុស នោះជាការពិត។”

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ផ្លាស់ប្តូរគំនិតរបស់អ្នក។”

គាត់បាននិយាយថា “មិនអីទេ ខ្ញុំមាន។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “នេះជាអ្វីដែលអ្នកកំពុងគិត។”

គាត់បាននិយាយថា “ត្រូវហើយ! ត្រូវហើយ!”

189 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ អ្នកមិនត្រូវការនិមិត្តទេ អ្នកគ្រាន់តែត្រូវការការរត់រង់។” ហើយខ្ញុំបានប្រាប់គាត់អំពីរឿងមួយដែលអ្នកមិនចង់ឱ្យខ្ញុំប្រាប់។ ប្រសិនបើវាស្ថិតនៅលើអ្នក អ្នកមិនចង់ទេ។ វាជារឿងអាក្រក់មួយដែលគួរឱ្យរន្ធត់ ដូច្នេះអ្នកមិនចង់ឱ្យខ្ញុំប្រាប់វាប្រសិនបើវាស្ថិតនៅលើអ្នក។ ហើយខ្ញុំមិនប្រាប់ពីអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់បង្ហាញខ្ញុំអំពីមនុស្សឡើយ។ ដូច្នេះខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយថា “មិនអីទេ អ្នកនឹងជឿវាទេ?”

គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងជឿ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “នៅលើផ្លូវរបស់អ្នក។”

190 យើងនៅទីនោះប្រហែលមិនដល់ជាងដប់នាទីទេ បងប្រុសប៊ែង? ប្រហែលរវាងប្រាំពីរទៅដប់នាទី។ ដើរចេញមក ត្រឡប់មកវិញតាមផ្លូវ ហើយដើរតាមផ្លូវគាត់និងខ្ញុំ និងប៊ែង និងកូនប្រុសតូចរបស់ខ្ញុំ ចូ ខ្ញុំជឿថា យើងបានជិះជាមួយគ្នាចុះក្រោមតាមផ្លូវ។ គាត់ងាកមករកខ្ញុំ គាត់និយាយថា “លោក ខ្ញុំចង់សួរសំណួរមួយ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មិនអីទេ។”

191 គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំច្របូកច្របល់បន្តិច។” គាត់បាននិយាយថា “តើអ្នកដឹងរឿងទាំងអស់អំពីខ្ញុំដោយរបៀបណា?” ឃើញទេ? ប៊ែងបានអង្គុយនៅទីនោះ។

192 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “លោក តើអ្នកធ្លាប់ឮពីការនិមិត្ត និងកិច្ចបម្រើព្រះរបស់ខ្ញុំទេ?”

193 គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ឈ្មោះអ្នកទេរហូតដល់ប្រហែលមួយម៉ោងមុននេះ។ មាននរណាម្នាក់បានប្រាប់ខ្ញុំ គ្រាន់តែនិយាយនៅទីនោះនៅ ល្វីសស៊ីល ប្រាប់ខ្ញុំឱ្យមកទីនេះ ហើយខ្ញុំបានដើរឆ្លងស្ពាន។” តើត្រូវទេ ប៊ែង? គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ឈ្មោះអ្នកទេ ឬស្គាល់អ្នកជានរណាទេ។”

194 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ក្នុងការបម្រើរបស់ខ្ញុំ វាជាអំណោយទាននៃព្រះដែលទ្រង់បានចាត់មក។”

195 គាត់បាននិយាយថា “បន្ទាប់មកប្រសិនបើនោះ—នោះហើយជាផ្លូវនោះ” បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះខ្ញុំ...” បាននិយាយថា “ខ្ញុំគ្រាន់តែ...ខ្ញុំមិនអីទេឥឡូវនេះ” គាត់បាននិយាយថា “អ្វីគ្រប់យ៉ាងបានបាត់។” ឃើញទេ? គាត់បាននិយាយថា “តើវាជាអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលតាមរយៈអ្នកមកកាន់ខ្ញុំ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ត្រឹមត្រូវ។”

196 គាត់បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ ខ្ញុំយល់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ...មានពេលមួយខ្ញុំបានអានព្រះគម្ពីរ ហើយបាននិយាយថា ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់សិស្សរបស់ព្រះអង្គ” ដែលគាត់ចង់មានន័យថា “មនុស្សរបស់ទ្រង់” អ្នកឃើញទេ? បាននិយាយថា “ទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សទ្រង់ ហើយទ្រង់បានប្រាប់ពួកគេនូវអ្វីដែលពួកគេកំពុងគិត។” ឃើញទេ “ការយល់ឃើញគំនិតរបស់ពួកគេ។” គឺជាអ្វីដែលគាត់កំពុងទៅដល់។ គាត់បាននិយាយថា “ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា វាគឺជាព្រះវរបិតារបស់ទ្រង់ ដែលកំពុងតែមានបន្ទូលតាមរយៈទ្រង់។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ត្រូវហើយ។”

197 គាត់បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ ព្រះវរបិតាទ្រង់គ្រាន់តែប្រើអ្នកឲ្យនិយាយតាមរយៈអ្នកមកកាន់ខ្ញុំ ដើម្បីប្រាប់ខ្ញុំពីការទាំងនេះ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំជឿអ្វីដែលអ្នកបានប្រាប់ខ្ញុំថាជាការពិត។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើវាជាការពិតទេ?”

គាត់បាននិយាយថា “បាទ។” បាននិយាយថា “បន្ទាប់មកវាត្រូវតែជាព្រះ។”

198 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “បងប្រុស ដឹងកាន់តែច្បាស់ឥឡូវនេះ។” (ខ្ញុំនិងប៊ែងបានកត់សម្គាល់) “ជាម្នាក់ដែលបានចូលប្រជុំដប់ឆ្នាំហើយនៅតែមិនបាន។” គ្រាន់តែ—បុរសនោះ! ឥឡូវនេះ នោះគឺជាអ្វី។ ឃើញទេ?

ហើយព្រះវិញ្ញាណ (តាមលំដាប់លំដោយ) ជាភាសាដទៃ គឺជាទំនាយដែលត្រូវប្រើក្នុងអំឡុងពេលថ្វាយបង្គំ?

199 អត់ទេ វាគួរតែប្រើក្នុងផ្លូវនេះ ហើយបន្ទាប់មកប្រាប់នៅក្នុងការថ្វាយបង្គំ។ ប៉ុន្តែសម្រាប់ពេលនេះ សម្រាប់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ទុកឲ្យគេនិយាយ។ ឥឡូវនេះ បើ

វាចេញពីដៃ វាមិនអីទេ អ្នកត្រូវមើលវា។ ឥឡូវនេះ ពេលខ្លះវាអាចជាព្រះ។ ហើយ មិត្តភក្តិទាំងនោះ ដូចជាក្មេងតូចដែលខំដើរ ឥឡូវនេះបើដួលបួន ឬប្រាំដង... ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានឃើញរឿងនេះតាំងពីខ្ញុំមកទីនេះនៅក្នុងព្រះវិហារ—ហើយខ្ញុំនឹង —ខ្ញុំនឹងទុកវាឱ្យដូចនោះ។ ឃើញទេ? ហើយប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេ ប៉ុន្តែតើវាយ៉ាងណា អ្នកនឹងនិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនកែវា?” អត់ទេ អត់ទេ។

200 នៅពេលដែល ប៊ីលីប៉ូលត្រលប់មកទីនោះដំបូងគេចាប់ផ្តើមដើរ គាត់ឡើងចុះ ហើយចុះក្រោមច្រើនជាងគាត់ឡើង។ ប៉ុន្តែគាត់មិនដឹងពីរបៀបដើរទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿ ថាគាត់មានអំណោយទាននៃការដើរ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំឲ្យគាត់ដើរបន្តិច។ ហើយ ពេលគាត់ជំពប់ជើងខ្លាំង ខ្ញុំប្រាប់គាត់អំពីវាឥឡូវ។ តើអ្នកឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យ ទេ? ឃើញទេ? ដើរទៅមើលអ្វីផ្សេង ហើយបើកចូលទៅក្នុងអ្វីមួយ ខ្ញុំនិយាយថា “លើកជើងរបស់អ្នក កូនប្រុស។ តើអ្នកនៅឯណា?” ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ នោះ ហើយ—នោះហើយជាការពុលខុសគ្នា អ្នកឃើញទេ។

201 ឥឡូវនេះអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេ—ទុកឱ្យពួកគេជំពប់ដួល ហើយឱ្យពួកគេជាប់ យ៉ាងសិន។ ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលអ្នកត្រូវកែតម្រូវពួកគេ ប្រសិនបើពួកគេ អន់ចិត្ត នោះអ្នកដឹងខ្លួនឯងថាវាមិនមែនជារបស់ព្រះទេ។ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណ នៃព្រះជាប្រធាន។ ពេលដែលអ្នកមកដល់ទីនេះបន្តិច “វិញ្ញាណនៃទំនាយគឺជា កម្មវត្ថុរបស់ហោរា។” ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។

[បងប្រុសស្រ្តីកគឺនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំចង់កែតម្រូវ ខ្លះ។”—អរដ។] មិនអីទេ បងប្រុស។ [“ជាច្រើនដងដែលខ្ញុំបានអង្គុយក្នុង កម្មវិធី ហើយខ្ញុំបានព្យាយាមជាភាសាដទៃនិងការបកស្រាយ ហើយ ភាគច្រើនខ្ញុំមានអារម្មណ៍មិនល្អចំពោះវា។ ហើយខ្ញុំត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ហើយខ្ញុំហាក់ដូចជាខ្ញុំប្រើចិត្តគ្រប់ផ្លូវ។ តើមកពីខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាវា មិនមែនមកពីព្រះ ឬក៏ដោយសារវាមិនមានសណ្តាប់ធ្នាប់?”]

202 វាអាចជាអញ្ចឹង បងប្រុស វាអាចមានណាមួយ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំនឹងនិយាយ... ឥឡូវនេះ នេះគឺ—នេះគឺជាលោកវិល្លៀម ប្រាណហាំឃើញទេ រហូតដល់ខ្ញុំចូលទៅ ក្នុងបទគម្ពីរ ហេតុអ្វីបានជាវានៅតែជាខ្ញុំ អ្នកឃើញទេ? ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់និយាយថា បងប្រុសស្រ្តីកគឺ ថាវាអាចជាមួយណាក៏បាន។ វាអាចថាវាហួសលំដាប់ វាអាចថា

វាមានបញ្ហាជាមួយអ្នក វាអាចថាមានមនុស្សខុស មានអ្វីខុសជាមួយសារ ឬអ្វីៗ
នឹងធ្វើឱ្យអ្នកមានអារម្មណ៍មិនល្អ។

203 ឥឡូវនេះ ឥឡូវ សូមឱ្យខ្ញុំជួយអ្នកបន្តិច បងប្រុសស្រីកកើ នៅទីនេះ។ ឃើញ
ទេ? ជានិច្ច...កុំវាយតម្លៃអ្វីដោយអារម្មណ៍របស់វា អ្នកឃើញទេ? វិនិច្ឆ័យវាដោយ
គុណលក្ខណៈរបស់វា អ្នកឃើញទេ អ្វីក៏ដោយដែលវាបង្កើតផល អ្នកឃើញទេ? ព្រោះពេលខ្លះ...

204 ពិតណាស់ យើងដឹងថាមានរឿងដែលអ្នកមានអារម្មណ៍ អារម្មណ៍គួរឱ្យខ្លាច
នោះ។ ខ្ញុំមានវាខ្លះឯង ហើយ កូនប្រុស ខ្ញុំចាប់ផ្តើមផ្លាស់ប្តូរភ្លាមៗ—ជាការ
ងាយស្រួល អ្នកដឹងទេ? ប៉ុន្តែខ្ញុំមិននិយាយអ្វីទាំងអស់។ ទុកឱ្យវានៅតែវាចុះ
ព្រោះខ្ញុំមិនដឹងថាវាអាចជាអ្វីទេ អ្នកឃើញទេរហូតដល់ខ្ញុំដឹងថាវាជាអ្វី។

205 ឥឡូវនេះ ដូចមនុស្សជាច្រើននិយាយថា “អីយ៉ា! បងប្រុស ខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំបាន
ទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ! ហាលេលូយ៉ា! សរសើរព្រះ!” ហើយពួកគេនៅតែមិន
មានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ពួកគេអាចនិយាយដោយភាសាដទៃ និងអ្វីៗផ្សេងទៀត
ហើយស្រែក និងរាំនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ ហើយនៅតែមិនមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
ព្រោះភ្លៀងធ្លាក់មកលើមនុស្សសុចរិត និងមនុស្សទុច្ចរិត។ វាមិនមែនដោយសារ
អារម្មណ៍ទេ វាមកពីផលវ្លែងរបស់វា។

206 និយាយថា...ចងចាំការនិមិត្តរបស់ខ្ញុំអំពីវាទេ? របៀបដែល...ហេព្រើរ៦ អ្នក
ឃើញទេ ហើយ “ទឹកភ្លៀង ដែលធ្លាក់មកជាញយៗ រួចបង្កើតជាបន្លែ តែដីណា
ដែលបង្កើតសុទ្ធតែបន្លា និងអញ្ជាញវិញ ដីនោះត្រូវបោះបង់ចោលចេញ ក៏ជិតនឹង
ត្រូវបណ្តាសាហើយ លុះដល់ចុងបំផុតនឹងត្រូវដុតចោលផង។”

207 សូមអភ័យទោស ខ្ញុំនឹងបើកឱ្យមានខ្យល់បន្តិច ខ្ញុំដឹងថាអ្នកទាំងអស់គ្នា
កំពុងតែងងុយគេង និងអស់កម្លាំង។ ដូច្នេះឥឡូវនេះ ចាំបន្តិច ខ្ញុំត្រូវប្រញាប់
ឆ្លងកាត់រឿងទាំងនេះឱ្យបានលឿនបន្តិច បើមិនដូច្នោះទេខ្ញុំនឹងមិនចូលដល់វាទេ។
នេះបាន...យើងនិយាយអំពីមូលដ្ឋាន—នៃវាទាំងអស់នៅក្នុងដៃនៅទីនេះ។ ប៉ុន្តែ
ពួកគេនឹង...ឃើញទេ...

208 នេះជា—វាលស្រែពេញទៅដោយស្រូវសាលី។ ហើយនៅក្នុងវាលនោះត្រូវ
បានសាបព្រោះ ស្មៅដើមសុន ស្រងៃ ឬស្មៅអ្វីទៀត។ មែនហើយ គ្រោះរាំងស្ងួត

បានមកដល់ហើយ។ ឥឡូវនេះ តើស្រែងនិងដីមសុន និងស្មៅមិនស្រែកទឹកដូចស្រូវសាលីទេឬ? ហើយភ្លៀងបែបណា...ភ្លៀងពិសេសធ្លាក់លើស្រូវសាលី ហើយបន្ទាប់មកភ្លៀងពិសេសធ្លាក់មកលើស្មៅស្រែង? តើវាត្រូវទេ? អត់ទេ ភ្លៀងដូចគ្នាធ្លាក់មកលើវា។ តើវាត្រូវទេ? ព្រះវិញ្ញាណដូចគ្នាធ្លាក់លើមនុស្សលាក់ពុត ក៏ដូចជាធ្លាក់មកលើគ្រីស្ទានដូចគ្នា។ ប៉ុន្តែដោយ “ផលផ្លែ” ពួកគេ! តើវាលិចក្នុងចិត្តទេ បងប្អូន?

209 ភស្តុតាងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺជាផលផ្លែនៃវា ជាផ្លែផ្កានៃព្រះវិញ្ញាណ។ មែនហើយ...ឥឡូវនេះ អ្នកនិយាយថា “ខ្ញុំជាដើម ខ្ញុំជាសត្វកន្ត្រា។ ខ្ញុំជាស្មៅដូចគ្នា នឹងស្រូវសាលីជាដើម។” ប៉ុន្តែតើជីវិតបែបណានៅក្នុងខ្លួនអ្នក? ជីវិតដែលមាននៅក្នុងនោះមានស្ទើរគំរូ តែងតែច្របូកច្របល់ និងកាត់ចេញ ហើយ “លាយឡំ” អាក្រក់ និងឈឺ និងអ្វីៗទាំងអស់។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ? ក្រអឺតក្រទម ឃើញទេ នោះមិនមែនជាផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណទេ។ ផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណគឺ ភាពស្ងួតបូត ការអត់ធ្មត់ សប្បុរស សូមមើលអ្វីទាំងអស់នេះ។ ឃើញទេ?

210 គាត់អាចនិយាយបានថា “អញ្ចឹងខ្ញុំអាចស្រែកខ្លាំងៗតាមដែលអ្នកអាចធ្វើបាន។ សូមថ្វាយព្រះពរ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកសណ្ឋិតលើខ្ញុំ!” នោះអាចជារឿងពិត ប៉ុន្តែជីវិតដែលគាត់រស់នៅមិនគាំទ្រអ្វីដែលគាត់កំពុងនិយាយនោះទេ។ ឃើញទេ? គាត់ជាស្មៅ គាត់ជាស្មៅតាំងពីចាប់ផ្តើមដំបូង។

211 ឥឡូវនេះ យើងចុះលើសំណួរធំមួយ ឃើញទេ លើការជ្រើសរើស អ្នកឃើញទេ? ដូច្នេះហើយ...អ្នកត្រូវតែក្លាយជាបែបនោះ។ អ្នកយល់ពីរឿងនោះ។

212 ពួកគេគឺជាស្មៅតាំងពីចាប់ផ្តើមដំបូង គាត់គឺជាស្រូវសាលីតាំងពីចាប់ផ្តើមដំបូង។ ដូច្នេះ គ្រោះរាំងស្ងួតបានកើតមាន។ ភ្លៀងធ្លាក់មកលើមនុស្សសុចរិត និងមនុស្សទុច្ចរិត។ មិនអីទេ យល់ហើយនៅ?

[បងប្រុសម្នាក់សួរថា “ចុះផលផ្លែរបស់គ្រូអធិប្បាយយ៉ាងម៉េចដែរ...នោះជាការអធិប្បាយព្រះបន្ទូល?”—អដង។]

213 នោះគឺ អ្នកអធិប្បាយ នៅតែ បើសិនជាឈរនៅទីនោះ ហើយផ្សាយព្រះបន្ទូលដូចជាមហាទេវតា ឃើញទេ យល់អាថ៌កំបាំងនៃព្រះគម្ពីរ ហើយបានបង្កើតគ្រូគង្វាលដ៏ល្អម្នាក់ បានទៅសួរសុខទុក្ខប្រជាជនហើយអ្វីៗដូចនោះ គាត់នៅតែ

អាចបាត់បង់។ ឃើញទេ? វាជាផលផ្លែរបស់គាត់ប្រាប់រាល់ពេល ណាបងប្អូន។ ឃើញទេ? គាត់ មិនថាគាត់ល្អប៉ុណ្ណាក៏ដោយ គាត់ត្រូវតែមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ក្នុងជីវិតគាត់។ ឃើញទេ?

214 ឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មិនបានមានបន្ទូលថា “នៅថ្ងៃនោះមនុស្សជាច្រើន នឹងមករកខ្ញុំ ហើយនិយាយថា ‘ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តើទូលបង្គំមិនបានទាយ (អធិប្បាយ) ក្នុងព្រះនាមទ្រង់ ហើយទូលបង្គំបានធ្វើការអស្ចារ្យក្នុងព្រះនាមទ្រង់ទេ ឬអី?’” គាត់បាននិយាយភាសាចំឡែក គាត់បានធ្វើការអស្ចារ្យ ផ្តល់ការបកស្រាយ អាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងអ្វីៗទាំងអស់នៅទីនោះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ឯង រាល់គ្នាដែលប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតអើយ ចូរចាកចេញពីអញទៅ អញមិនដែលស្គាល់ ឯងឡើយ។” យល់អ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យ?

ប្រុងប្រុស ថេលីវ សួរថា “ចុះបុរសដែលនាំយកសារខុសឆ្គងយ៉ាងម៉េច ដែរ?—សារខុស? ខ្ញុំមានន័យថា គាត់—គាត់គិតថាគាត់និយាយត្រូវ ប៉ុន្តែ ការអធិប្បាយរបស់គាត់និយាយខុស។”—អដ។]

215 អញ្ជឹង ខ្ញុំជឿថាបុរសនោះស្មោះត្រង់ ដូចជាបងប្រុសដែលអង្គុយនៅទីនេះចង់ ត្រឡប់ទៅ...តាមដានរឿងទាំងនេះដូចនោះ។ ប្រសិនបើបុរសនោះបានជ្រើសរើស មកពីព្រះ ហើយគាត់ធ្លាប់នាំមកចំពោះសេចក្តីពិត នោះគាត់នឹង—គាត់នឹង ទទួលស្គាល់វា។ ឃើញទេ “ចៀមរបស់ខ្ញុំស្គាល់សំឡេងរបស់ខ្ញុំ។” អ្នកនៅក្រោម -...ឃើញថាខ្ញុំចង់មានន័យយ៉ាងណា បងប្រុសថេលីវ? តើនោះជាអ្វីដែលអ្នក កំពុងនិយាយឬ? ឃើញទេ?

216 ឥឡូវនេះ ជាឧទាហរណ៍ និយាយថា បងប្រុស ក្រេស—ក្រេស—ក្រេស និយាយថាគាត់ជាគ្រូអធិប្បាយបាទីស្ទ ហើយគាត់មិនដែលដឹងអ្វីសោះអំពី ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ទាំងគាត់មិនបានដឹងពីរឿងទាំងនេះ ទេ ដែលជាអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណ ហើយគាត់គឺជាគ្រូអធិប្បាយបាទីស្ទដ៏ ស្មោះត្រង់ម្នាក់ ដ៏ល្អម្នាក់។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែការដំបូងដែលអ្នកដឹង រឿងនេះមកនៅ ចំពោះគាត់។ ហើយខ្ញុំជឿថាគ្រប់កូនរបស់ព្រះនឹងមាន...គ្រប់សម័យកាលនឹងដង វារហូតដល់ទ្រង់ទទួលគាត់។ នគរព្រះមិនអាចមកបានទេ លុះត្រាតែព្រះហឫទ័យ របស់ព្រះបានសម្រេច។ ត្រូវហើយ។ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់នឹងវិនាសទេ អ្នក ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ សូមមើល នោះជាវិធី។

217 ហើយនគរស្ថានសួគ៌ប្រៀបដូចជាមនុស្សបោះអូនទៅក្នុងសមុទ្រ ហើយលើក
វាចេញ។ នៅពេលគាត់មាន គាត់មានគ្រប់ប្រភេទ។ គាត់បានចាប់ត្រី ហើយ
អណ្តើកក៏បោះចូលទៅក្នុងទឹកវិញ។ គាត់បោះវាម្តងទៀត ប្រហែលបាន ត្រីមួយ
ក្បាល។ ប៉ុន្តែគាត់បានបន្តចាប់រហូតទាល់តែវាបង់អស់។ សូមមើលអ្វីដែលខ្ញុំ
មានន័យថាឥឡូវនេះ?

218 ប៉ុន្តែត្រីគឺជាត្រីតាំងតែពីដើម។ វាគ្រាន់តែត្រូវបានដាក់ក្នុងការប្រើប្រាស់របស់
អ្នកប្រើ នោះគឺជាការស្រេច ដាក់គាត់នៅក្នុងស្រះទឹកមួយផ្សេងទៀតដែលវាល្អ
ជាង ថ្នាំជាង។ ប៉ុន្តែវានៅតែស៊ីក្នុងស្រះកង្កែបនេះរហូតដល់វាធំធាត់ឡើង។ ឃើញ
អ្វីដែលខ្ញុំមានន័យ? អ្នកយល់អ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយ បងប្រុសថេលវ៉ា។ អ្នកគួរតែ
ដឹងដោយសារអ្នកនៅទីនោះ។

មិនអីទេ ឥឡូវនេះ៖

**113. តើគាត់...តើគាត់ដែលគ្រប់គ្រងដោយព្រះវិញ្ញាណគ្រប់ពេលតើដឹងថានិង
ត្រូវប្រព្រឹត្តដោយរបៀបណាទេ?**

219 បាទ មែនហើយ។ បាទ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគ្រប់គ្រង។ បាទលោក។ វា
មានការគ្រប់គ្រងលើអ្នក ហើយអ្នកមានការគ្រប់គ្រងលើវា ហើយវានឹងមិនធ្វើឱ្យ
អ្នកធ្វើអ្វីដែលផ្ទុយនឹងបទគម្ពីរឡើយ។ វានឹងធ្វើឱ្យ...“ព្រះវិញ្ញាណមិនប្រព្រឹត្តខុស
ដោយខ្លួនឯងដោយមើលមិនឃើញ។” ត្រូវហើយ។ យល់។

220 “ពីអ្នកដែលស្រលាញ់អ្នក...” បាទ នោះហើយជា—នៅទីនោះ។ មិនអីទេ
ឥឡូវនេះយើងនឹងលោតទៅកន្លែងមួយទៀតនៅទីនេះ ហើយមើលកន្លែងដែល
យើងនៅ។

221 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថាវាមានមូលដ្ឋាន។ ឥឡូវនេះ—ឥឡូវនេះ នៅពេលដែល
ខ្ញុំកំពុងហៅវាទាំងនេះ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើមានសំណួរ... តើមានសំណួរទៀត
ទេលើរឿងនេះ? យើងទាំងអស់គ្នាយល់ទេ? យើងយល់ពីរបៀបដែលយើងជឿវា
ឥឡូវនេះ?

222 ប្រងប្រុសម្នាក់និយាយថា “ខ្ញុំមានសំណួរមួយ។”—អេដ។ សូមកចុះ។
នៅទីនេះនៅឡើយទេ? បាទ។ [“បាទ នៅលើមួយនោះនៅទីនោះ។ ខ្ញុំមានការ
ស្ទាក់ស្ទើរ ប៉ុន្តែ...”] កុំស្ទាក់ស្ទើរ នេះគឺ—នេះគឺជា...[“អ្នកកំពុងនិយាយអំពីបុរស

ដែលកំពុងអធិប្បាយ ហើយប្រសិនបើគាត់មិនបានប្រកាសសារនៃព្រះគ្រីស្ទចេញមក ហើយមិនគិតថាមានអ្វីកើតឡើងក្នុងកិច្ចបម្រើព្រះរបស់គាត់។ ពេលគាត់ទាក់ទងនឹងការពិត ហើយគាត់បដិសេធវា អ៊ីចឹងទៅវិញ? គាត់បានបាត់បង់។ សូមទោសចាំខ្ញុំបន្តិច...[ខ្ញុំបានយោងទៅ កំណត់ទុកជាមុន ឬតែងតាំងមុន កំណើតនៃផែនដី។] ត្រូវហើយ។ ត្រូវហើយ។ ឃើញទេ? [អញ្ចឹង គាត់មិនត្រូវធ្វើបែបនោះទេ មែនហើយ? មិនមែនជាវិធីនោះទេកាលពីដើម ឃើញទេ? គេចេញពីយើងព្រោះគេមិនមែនជាយើង។

223 ឧទាហរណ៍ ដូចនេះ វាជារឿងដដែលនៅក្នុង ហេព្រើរ ៦។ ឃើញទេ? មនុស្សយល់ខុសពីបទគម្ពីរនេះច្រើនណាស់ ពួកគេគិតថាវាពិតជា “មិនអាចទៅរួច។” គាត់បាននិយាយថា “វាមិនអាចទៅរួចឡើយសម្រាប់ពួកអ្នកដែលបានភ្លឺម្តង និងបានចូលរួមជាមួយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ប្រសិនបើគេធ្លាក់ចេញ។” ឃើញទេ ពួកគេមិនអាចទទួលបានវា។ គាត់និយាយ “នោះគ្មានផ្លូវណាសម្រាប់ពួកអ្នកដែលបានភ្លឺម្តង ទាំងភ្នក់អំណោយទាននៃស្ថានសួគ៌ រួចធ្លាក់ទៅវិញ ដោយឃើញថា ពួកគេគួរតែចាកចេញដើម្បីកែខ្លួនឡើងវិញដើម្បីប្រែចិត្ត ដោយព្រោះគេបានធ្លាក់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ខាងឯខ្លួនគេរួចទៅហើយ ព្រមទាំងធ្វើឲ្យទ្រង់ហាលមុខនៅកណ្តាលជំនុំផង រាប់ព្រះលោហិតនៃសេចក្តីសញ្ញា ដែលទ្រង់ត្រូវបានធ្លាក់ជាមួយ រឿងមិនបរិសុទ្ធ បានធ្វើទោះបីជាធ្វើការនៃព្រះគុណក៏ដោយ។”

224 មែនហើយ សម្រាប់ខ្ញុំ វាជាការបើកសម្តែង។ ប្រាកដណាស់។ វាដូចជាកិច្ចការ ២:៣៨ និងកិច្ចការ...និង ម៉ាថាយ ២៨:១៩។ អ្នកគ្រាន់តែត្រូវចាប់វា អ្នកឃើញទេ។

225 ឥឡូវនេះ មើល នៅទីនេះ វាជារឿងដដែល។ ឥឡូវនេះ គាត់កំពុងនិយាយទៅកាន់ជនជាតិហេព្រើរ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ សូមអានចុះតាមជំពូក រហូតទាល់តែពួកគេទៅខាងមុខ ហើយនិយាយថា “ដ្បិតវាជារឿងដ៏គួរឲ្យខ្លាចក្នុងការធ្លាក់ក្នុង—ធ្លាក់ពីដៃរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។” ឥឡូវនេះ នេះគឺជាបុរសម្នាក់ដែលដូចជាអ្នកជឿតាមព្រំដែននោះ។ នៅទីនេះ នៅ...នៅទីនេះ រឿងដដែលនេះនៅទីនេះ ជាឧទាហរណ៍ដ៏ល្អឥតខ្ចោះដែលខ្ញុំឃើញនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ។

226 ព្រះបានហៅអ៊ីស្រាអែលចេញពីស្រុកអេស៊ីប។ មនុស្សទាំងអស់នេះបានចេញមក ម្នាក់ៗត្រូវបានគេបញ្ជូនឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហមចូលទៅក្នុងទី

រហោស្ថាន។ តើវាត្រូវទេ? សមុទ្រក្រហម...ពេលដែលពួកគេរៀបចំរួចហើយ ចូរ
ស្តាប់សាររបស់ម៉ូសេ បានចាប់ផ្តើមដើរក្បួន (រាប់ជាសុចរិត) ពួកគេបានងាកមក
ចាប់ផ្តើមនៅទីនេះ។

227 ពួកគេមកដល់សមុទ្រក្រហម (ឈាម) ហើយបានឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហម
ហើយនៅពីក្រោយពួកគេ ចៅហ្វាយនាយទាំងអស់បានដេក ស្លាប់។ ពួកគេនៅ
ប្រហែលបីថ្ងៃប៉ុណ្ណោះពីទឹកដីសន្យានៅពេលនោះ។ ឃើញទេ? នោះហើយជាអ្វី
ទាំងអស់ តិចជាងសែសិបម៉ាយ ឃើញទេ? ដូច្នោះពួកគេនៅទីនោះ ត្រឹមតែពីថ្ងៃ
ប៉ុណ្ណោះនឹងដាក់ពួកគេនៅទីនោះយ៉ាងស្រួល។

228 នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំមានបំណងអធិប្បាយនៅ ផុសនិកក្នុងរយៈពេល
ពីរបីថ្ងៃចាប់ពីពេលនេះតទៅ ក្នុងកិច្ចប្រជុំ ក្រុមអ្នកជំនួញ ស្នាក់នៅលើភ្នំនេះ។
ប៉ុន្តែ ទ្រង់បានទុកពួកគេនៅទីនោះអស់រយៈពេលសែសិបឆ្នាំ ដោយសារពួកគេ...
អា-ហ្នា! ឃើញទេ?

229 ដូច្នោះពួកគេមកទីនេះ ហើយពួកគេមើលទៅក្រោយ (បានរាប់ជាបរិសុទ្ធ)
“ហាលេលូយ៉ា! សរសើរព្រះ! សិរីល្អដល់ព្រះ។ ហាលេលូយ៉ា! មានរឿងចាស់
ដែលធ្លាប់រំខានខ្ញុំ គឺក្តីស្លាប់។ បារីចាស់ដែលខ្ញុំធ្លាប់ជក់បានបាត់ទៅហើយ។
ស្រាចាស់ដែលខ្ញុំធ្លាប់ផឹកគឺទាំងអស់នៅក្នុងសមុទ្រក្រហមនៃព្រះលោហិតរបស់
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ឱថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ! ហាលេលូយ៉ា!”

230 ពួកគេម្នាក់ៗឡើងមកទីនេះ ប្រឈមមុខនឹងកាណាន ឆ្លងទន្លេយ៉ាវដាន់។
មែនហើយ គាត់បានយកអ្នកតំណាងម្នាក់ចេញពីកុលសម្ព័ន្ធនីមួយៗ។ តើវាត្រូវ
ទេ? ហើយគាត់បានបញ្ជូនពួកគេទៅ។ មែនហើយ ពួកគេខ្លះបាននិយាយថា “អា
អា អា យើងមិនអាចធ្វើវាបានទេ។ អត់ទេ វា—វា...ហេតុអ្វី គឺយើងមើលទៅដូច
សត្វកណ្តុប!” ឃើញទេ?

231 “ឥឡូវនេះ តើខ្ញុំនឹងអធិប្បាយអំពីក្រុមជំនុំបែបណាប្រសិនបើខ្ញុំបង្រៀនពី
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនិងអ្វីៗទាំងនោះ? ហេតុអ្វី ខ្ញុំមានកៅអីទំនេរ។ ពួកមេតូឌីស្ទ
របស់ខ្ញុំនឹងដើរចេញ ពួកបាទីស្ទរបស់ខ្ញុំ ប្រសប្បីជំរុំរបស់ខ្ញុំ។” អនុញ្ញាតឱ្យ
ពួកគេដើរចេញចុះ។ ពួកគេជាពពែតាំងពីដំបូង! អ្នកចង់បានចៀម ឃើញទេ?
ឃើញទេ? អ្នកមិនចិញ្ចឹមពពែទេ។ ជាគ្រូគង្វាលសត្វចៀម! តើមានបន្ថែមយោជន៍
ដែលចិញ្ចឹមពពែនៅពេលណា...?...ហើយមានចៀមដែលត្រូវចិញ្ចឹម? ឃើញទេ?

ហើយនៅទីនេះ—នៅទីនេះអ្នកនៅទីនេះ ឃើញទេ? ខ្ញុំតែងតែនិយាយថា ខ្ញុំនឹងអធិប្បាយដល់បួនមុខងារ ហើយផ្សាយសេចក្តីពិត ដល់ក្រុមជំនុំ។ បាទ មែនហើយមកទីនេះ។

232 ប៉ុន្តែមើលឥឡូវនេះ តើគាត់បានធ្វើអ្វី? ពួកគេត្រលប់ក្រោយហើយ យ៉ូស្វេ និង កាលែប ពីភាគរយឬក៏ជាភាគរយបែប... ពីរចេញពី...ពីភាគដប់ពីរ ពីភាគដប់ពីរ។ មែនហើយ មានដប់ពីរនាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ នោះជាពីរក្នុងចំណោមដប់ពីរ ពីភាគដប់ពីរនៃពួកគេជឿវា។ ពួកគេចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្យា ហើយពោលថា “កូនអើយ នេះជាកន្លែងដ៏ល្អមួយ។” យ៉ូស្វេតូច និង កាលែប ជាក្មេងប្រុសពួកគេកំពុងជឿលើព្រះបន្ទូល។ ព្រះបានប្រទានវាទៅពួកគេ គេនិយាយថា “នោះជាបស់អ្នក។” គេដើរហួស គេកាច់ទំពាំងបាយជូរមួយចង្កោម ហើយទាញវាមកសែងវា**បែបនេះ**។ “មកចុះ បងប្អូន! នេះជាកន្លែងដ៏អស្ចារ្យ! ខាំមួយផ្លែ” ឃើញទេ ទំពាំងបាយជូរចង្កោម**ធំបែបនោះ**។

233 ហើយ អូ មនុស្សអើយ គេបានឃើញ គេនិយាយថា “អូ យើងមិនអាចធ្វើវាបានទេ។” ពេលត្រឡប់ទៅវិញ ក៏និយាយថា “អត់ទេ បងប្អូនអើយ ការនេះលោក ម៉ូសេបាននាំពួកយើងចេញពីទីនេះក្នុងទិវារហោស្ថាន” ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនេះ អ្នកឃើញទេ ដែលទ្រង់តំណាងឱ្យ រួចរាល់ហើយបាននាំយើងចេញពីទីនេះក្នុងទិវារហោស្ថាន។ ហើយយើងនៅទីនេះ កិច្ចការរបស់យើងខូចខាត ហើយយើងមិនអាចធ្វើរឿងបែបនោះបានទេ។”

234 “ត្រឡប់ក្រោយវិញ” ឃើញទេ “ពួកគេដែលធ្លាប់បានភ្លឺម្តងហើយ បានរាប់ជាសុចរិតដោយសេចក្តីជំនឿ បានញែកជាបរិសុទ្ធ។” ឃើញទេ ពួកគេបានឆ្លងកាត់អាសនៈទីពីរនេះ ហើយមើលទៅលើទឹកដីសន្យា។ “យើងដែលធ្លាប់បានភ្លឺម្តងហើយ និងបានមក...បានភ្នក់នូវអំណោយទាននៃស្ថានសួគ៌។” ឃើញទេ “បានភ្នក់” រសជាតិនៃវា។ ពួកគេបានតក់ឡប់ក្រោយ។ “យើងឃើញថាវាមិនអីទេ។ យើងពិតជាឃើញវា។” “ភ្នក់នៃអំណោយទានស្ថានសួគ៌ បានធ្វើឱ្យអ្នកចូលរួមក្នុងរឿងនេះ អ្នកឃើញទេ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានទទួលយកវា។”

235 “មែនហើយ កូនប្រុស មើលឃើញវា—បុរសនោះ។ ហេតុអ្វីខ្ញុំដឹងថាគាត់ពិការភ្នែក ឥឡូវនេះគាត់អាចមើលឃើញ។ មើលទៅបុរសចំណាស់នោះចុះ...កូនអើយ

តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះគាត់នោះ? អ្នកណាគិតថាក្មេងនោះគ្មានការអប់រំ... នៅទីនោះគាត់ឈរជាមួយភ្លើងនៅក្នុងផែនដី។ អ្នកឃើញទេ? ឃើញទេ? ឃើញទេ?

236 ហើយបន្ទាប់មកចុះទៅឆ្ងាយ មើលឃើញទេ និងមាន...ដើម្បីកែខ្លួនជាថ្មី ត្រលប់ទៅការប្រែចិត្តវិញ ចូរត្រឡប់ទៅផ្សាយពីការប្រែចិត្តជាជាងការដែលទ្រង់មានបន្ទូលជាមុន ដោយការដាក់យ...អនុញ្ញាតិឱ្យយើង... អ្នកដឹងទេ អំពីការដាក់គ្រឹះនៃកិច្ចការដែលស្លាប់ម្តងទៀតដល់ការប្រែចិត្ត ជាដើម។ យើងនឹង បើព្រះសព្វព្រះហឫទ័យ អ្នកឃើញទេ។ ឃើញទេ យើងនឹងធ្វើវា។ យើងនឹងត្រឡប់ទៅដាក់គ្រឹះវិញនៅពេលនោះ ប៉ុន្តែត្រឡប់ទៅរកការប្រែចិត្តដោយខ្លួនឯងវិញ ដើម្បីប្រែចិត្តពីវាជារៀងរហូត។ “ខ្ញុំសុំទោសដែលខ្ញុំធ្លាប់នៅទីនោះ” ហើយរាប់ឈាមនៃសេចក្តីសញ្ញា ដែលគាត់បានញែកជាបរិសុទ្ធដូចជាវាជាការមួយជា “រឿងមិនបរិសុទ្ធ” ហើយបានបោះបង់កិច្ចការនៃព្រះគុណ។ ទ្រង់យាងទៅហើយ បងប្អូន! វាចប់ហើយ។ ទ្រង់បានបញ្ចប់។ ឃើញទេ?

237 មែនហើយ ឥឡូវនេះ សូមមើល វាមិនអាចទៅរួចទេសម្រាប់កូនដែលបានជ្រើសរើសដែលធ្វើដូច្នោះ។ គាត់នឹងមិនធ្វើដូច្នោះទេ។ “ចៀមរបស់ខ្ញុំស្គាល់សំឡេងខ្ញុំ។” ប្រសិនបើវាត្រូវបានហៅឱ្យទៅកាណាន ឬកន្លែងណាក៏ដោយ ពួកគេនឹងទៅ។ ឃើញទេ? “ចៀមរបស់ខ្ញុំស្គាល់សំឡេងខ្ញុំ។”

ប្រុងប្រុសម្នាក់សួរថា “ហើយពួកគេត្រូវជឿលើកិច្ចការ ២:៣៨ ផងដែរ មែនទេ?”—អេដ។]

238 នោះនឹងយក គ្រប់ឧតម្ភិទាំងអស់ យកវាចូល។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវណាស់ បងប្រុស។

114. តើមានពីរ តើ—តើមានភាសាព្រះគម្ពីរពីរប្រភេទផ្សេងគ្នាទេ? តើមានភាពខុសគ្នានៅក្នុងភាសាដែលនិយាយនៅក្នុងការអធិស្ឋានឯកជន ហើយនៅក្នុងព្រះវិហារដែលតម្រូវឱ្យមានការបកស្រាយដែរឬទេ? នៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ មនុស្សជាតិសាសន៍ផ្សេងៗយល់ភាសាផ្សេងៗ ប៉ុន្តែនៅក្នុង កូរិនថូស ទី១ ១៤:២ ភាសាដែលមិនស្គាល់បាននិយាយទៅកាន់ព្រះ មិនមែនទៅកាន់មនុស្សទេ។ កូរិនថូសទី១ ១៣:១ បង្ហាញដល់មនុស្សបែបនេះ... (កូ-រិន ខ្ញុំគិតថានោះជាកូរិនថូស ១៣ តើជាអ្វី...)...ដល់មនុស្ស និងទៅតាដទៃទៀត។

239 នឹងហើយ។ ឃើញទេ? អញ្ចឹង...ឥឡូវនេះ បងប្អូនអើយ អ្នកជានរណា—អ្នក បានឆ្លើយខ្លួនឯងនៅទីនេះ។ ឃើញទេ? សូមមើល:

តើមានភាសាពីរផ្សេងគ្នាទេ? (មានភាសាផ្សេងៗគ្នា។ ឃើញទេ?) តើមាន ភាសាពីរផ្សេងគ្នាក្នុងគម្ពីរ ភាសាពីរខុសគ្នាឬ?

240 នៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ គ្រប់ជាតិសាសន៍ដែលនៅក្រោមស្ថានសួគ៌បាននៅទីនោះ ដោយភាសារាងខ្លួន។ ឃើញទេ? ត្រឹមត្រូវ។

ហើយតើមានភាពខុសគ្នារវាងភាសាដែលបាននិយាយនៅក្នុង ការអធិស្ឋានឯកជនដែរឬទេ ហើយនៅក្នុងក្រុមជំនុំដែលមានការ បកស្រាយត្រូវបានទាមទារ? បាទ។

241 ប៉ុលបាននិយាយនៅទីនេះដែរ នៅក្នុងកូរិនថូស ដែលអ្នករាល់គ្នាសួរនៅ ទីនេះ ហើយគាត់បាននិយាយថា “មានភាសារបស់ទេវតា ហើយមានភាសារបស់ មនុស្ស។” ឥឡូវនេះ ភាសារបស់ទេវតា គឺជាពេលដែលមនុស្សម្នាក់អធិស្ឋានដល់ គាត់—ចំពោះគាត់ និងព្រះជាម្ចាស់តែម្នាក់ឯង។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់និយាយ —ភាសាមួយ វាត្រូវបានបកស្រាយនៅក្នុងក្រុមជំនុំ សម្រាប់ការស្តាប់នាព្រះជំនុំ។ “អ្នកណាដែលនិយាយភាសាដែលមិនស្គាល់ នោះធ្វើឲ្យខ្លួនឯងមានភាពប្រសើរ ឡើង ប៉ុន្តែអ្នកដែលនិយាយ...អ្នកដែលទាយបានស្តង់ក្រុមជំនុំ។” ដូច្នោះគាត់ បាននិយាយថា “ខ្ញុំចង់និយាយប្រាំពាក្យដែលអាចយល់បានជាងមួយម៉ឺនពាក្យជា ភាសាមិនស្គាល់ លើកលែងតែ លុះត្រាតែមានការបកស្រាយ។” បន្ទាប់មកវាគឺជា —ពេលនោះវាត្រូវបាននិយាយដោយទំនាយដែលពង្រឹងក្រុមជំនុំ។ ឃើញអ្វីដែល ខ្ញុំមានន័យទេ?

242 ឥឡូវនេះ...ឥឡូវនេះ មានភាសាពីរផ្សេងគ្នា គឺមនុស្សនិងទេវតា។ ឃើញ ទេ? ហើយប៉ុលបាននិយាយថា “ទោះខ្ញុំនិយាយភាសាមនុស្ស និងភាសាទេវតា ក៏ដោយ” ឃើញទេ ទាំងមនុស្សទាំងទេវតា ភាសាទាំងពីរនេះជាភាសាដែលមិន អាច...

243 ឥឡូវនេះ នោះហើយជាកន្លែងដែលពួកពេនទីកុស្ត ពួកកស្តតាង-ភាសា ដែលនិយាយ បានប្រាប់ខ្ញុំ គាត់បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ បងប្រុស ប្រាណហាំ អ្នកទាំងអស់គ្នាបានលូកឡើង។”

244 បាននិយាយថា ខ្ញុំបាននិយាយថា “បើអ្នកយល់ស្របតាមកិច្ចការ ២:៤ ពេលនោះ គ្រប់គ្នាបានឮអ្នកនិយាយជាភាសាកំណើតរបស់គេ។”

“អូ!” គាត់បាននិយាយថា។ ហើយ “អត់ទេ! អត់ទេ!” គាត់បាននិយាយ អញ្ជឹង។

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រាកដណាស់។ បាទ។”

245 បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ បងប្រុស ប្រាណហាំ គ្រប់គ្នាបានលូកខ្នុំគ្នា។” បាននិយាយថា “អ្នកកំពុងនិយាយអំពី...” បាននិយាយថា “មានភាសា ‘ទេវតា’ នោះជាទេវតាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលយាងចុះមក ហើយមានបន្ទូលតាមរយៈ អ្នក។”

246 ឥឡូវនេះ វាស្តាប់ទៅពិរោះ ឃើញទេ វាស្តាប់ទៅដូចជាវាអាចជាការពិត ជាច្រើន ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាការពិតទាំងអស់នោះទេ។ នៅពេលដែលសាតាំងបាន ប្រាប់អោយថា “អ្នកប្រាកដជាមិនស្លាប់ទេ” នោះគឺជា វា...វាបានប្រាប់នាងពីការពិត ជាច្រើន ប៉ុន្តែនោះមិនមែនជាការពិតទេ។ ឃើញទេ?

247 ឥឡូវនេះ គេបាននិយាយថា “មនុស្សនិងទេវតា” ហើយទេវតាដែលគាត់កំពុង និយាយនោះគឺ...”

248 ឥឡូវនេះ សូមក្រឡេកមើលពីរបៀបដែលវានឹងមិនដំណើរការជាមួយបទ គម្ពីរ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ វានឹងមិន “សហការគ្នា” ខ្ញុំចង់និយាយអញ្ជឹងទេ។ អត់ទោសឱ្យខ្ញុំផង ខ្ញុំមិនមានបំណងចង់និយាយអញ្ជឹងទេគឺ “វាឡែក” ជាមួយបទ គម្ពីរ។ ខ្ញុំមានន័យថា “សហការ” ជាមួយនឹងបទគម្ពីរ ឬ “យោងតាម សម្របតាម” ជាមួយនឹងបទគម្ពីរគឺជាពាក្យដ៏ល្អបំផុត។

249 “ឥឡូវនេះ មនុស្សនិយាយភាសាទេវតា” គាត់និយាយថា “នោះជាភាសានៃ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ” គាត់បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលអ្នក ពួកយើង ពួកគេ បានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើ...តើនៅពេលណា ដែលអ្នកបានទទួលវា?”

250 មែនហើយ គាត់បានប្រាប់ខ្ញុំយ៉ាងច្បាស់ពីកន្លែង នាទី និងម៉ោង។ ខ្ញុំមិន សង្ស័យទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំគ្មាន...ខ្ញុំមិនមែនជាចៅក្រម របស់គាត់ទេ។ ឃើញទេ? គាត់បាននិយាយថា “នោះហើយជាកន្លែងដែលខ្ញុំបាន

និយាយវា។” គាត់បានដឹងច្បាស់ពីកន្លែង។ បាននិយាយថា “មានអ្វីមួយកើតឡើង ចំពោះខ្ញុំ។”

251 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំជឿវា។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែនៅតែនោះមិនមែនជាកស្មកាត់ នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចំពោះអ្នក កូនប្រុស។”

“អូ នឹងហើយ!” បាននិយាយថា “នោះ នោះហើយជាវា!”

ហើយ “អត់ទេ។”

គាត់បាននិយាយថា “មើលចុះ ខ្ញុំចង់ប្រាប់អ្នកពីរឿងមួយ បងប្រុស។”

252 ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើជាមនុស្សនៅក្នុងទស្សនិកជនរបស់អ្នកដែរឬទេ ព្រះវិហារនោះនៅក្នុងរដ្ឋ ឥណ្ឌាអាយណាប៉ូលីស ជាកន្លែងដែលអ្នកបាននិយាយ ថាអ្នកបានទទួលវា តើមនុស្សទាំងនោះបានឮអ្នកនិយាយជាភាសាអង់គ្លេសប្រាប់ ពួកគេអំពីការរស់ឡើងវិញ និងអំណាចនៃព្រះ និងអ្វីៗទាំងអស់ទេ?”

គាត់បាននិយាយថា “ហេតុអ្វី គឺអត់ទេ! ខ្ញុំបាននិយាយនៅក្នុង—នៅក្នុង ភាសាដែលមិនស្គាល់។”

253 ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកមិនដែលទទួលបានវាទេបើយោងទៅតាមកិច្ចការ២:៤ ពីព្រោះគ្រប់...មិនមែនជាពាក្យមួយដែលមិនស្គាល់។ យើងពុំប្រសូត្រប់រូប និយាយជាភាសារបស់យើង។”

254 “អូ” គាត់បាននិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំឃើញកន្លែងដែលអ្នក ច្រឡំ។” គាត់បាននិយាយថា “អ្នកឃើញទេ” គាត់បាននិយាយថា “មានភាសា ដែលជាភាសារបស់ទេវតា នៅពេលអ្នកទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ” បាននិយាយ ថា “បន្ទាប់មកអ្នកនិយាយភាសាដទៃ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់បានបកស្រាយនោះ ទេ នោះហើយជា—នោះគឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូល។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែ បន្ទាប់មក អ្នកមានអំណោយទាននៃភាសា ហើយនោះជាការបកស្រាយ។”

255 ខ្ញុំបាននិយាយថា “បន្ទាប់មកអ្នកមានទេះនៅពីមុខសេះ។ នៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ពួកគេមានទេះនៅមុខសេះ។ មុនពេលពួកគេទទួលបានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ជា ភាសាដែលមិនស្គាល់ ពួកគេបាននិយាយជាភាសាដែលគេយល់។” ឃើញទេ? ដូច្នោះពិតជាវា...

256 មានភាសាពីរផ្សេងគ្នា។ ភាសារបស់ទេវតា នោះគឺជាបុរសដែលអធិស្ឋាន ជាឯកជននៅកន្លែងណាមួយដែលនិយាយទៅកាន់ព្រះ និយាយទៅកាន់ ព្រះជាម្ចាស់ជាភាសាទេវតា។ ខ្ញុំគ្រាន់តែអាចហៅទូរស័ព្ទទៅអ្នកឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនមានពេលទេ។ អ្នកចាំថានៅពេលដែលស្រ្តីនោះមកសាលប្រជុំនៅទីនោះ ជា កន្លែងដែលវេជ្ជបណ្ឌិត អាឡិចសាន់ឌី ដូរី មកពីទីក្រុងស៊ីយ៉ូន។ ចាំខ្ញុំនៅទីនោះ ទេ? ហើយ ប៊ីលី មកតាមខ្ញុំទៅទីនោះ ដើម្បីអោយខ្ញុំទៅប្រជុំ ហើយខ្ញុំបាននិយាយ ថា “ប៊ីលី ត្រលប់មកវិញ។” ហើយខ្ញុំ...

គាត់បាននិយាយថា “តើអ្នកយំអំពីរឿងអ្វី? អ្នកណាខ្លះធ្លាប់នៅទីនេះ?”

257 ខ្ញុំបាននិយាយថា “អត់ទេ បាទ។ អ្នកត្រឡប់ទៅវិញ ហើយប្រាប់បងប្រុស បាក់ដើ ឲ្យអធិប្បាយនៅយប់នេះ។”

258 ហើយខ្ញុំចុះមកលើគង្គ ហើយខ្ញុំនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់ តើមានរឿងអ្វីជាមួយ ទូលបង្គំ?”

259 ហើយភ្លាមៗនោះ ខ្ញុំបានលឺនរណាម្នាក់នៅមាត់ទ្វារ និយាយជាភាសាផ្សេងៗ ខ្ញុំគិត... វាជាអាឡឺម៉ង់។ ខ្ញុំគិតថា “អញ្ចឹង អ្នកនោះមកទទួលគាត់...” ខ្ញុំបាន ឈប់ អ្នកដឹងទេ ការកំពុងអធិស្ឋាន ខ្ញុំស្តាប់គាត់ឈរនៅទីនោះដូចនេះ។ ហើយ ខ្ញុំបានគិតថា “ចុះតើបុរសម្នាក់នោះយល់យ៉ាងណាដែរ?” ព្រោះខ្ញុំស្គាល់បុរស ដែលបើកម៉ូតូតលនោះ មានចម្ងាយប្រហែលប្រាំម៉ាយពីទីក្រុងនោះ អ្នកដឹងទេ។ ខ្ញុំត្រូវចេញទៅទីនោះ (មានមនុស្សជាច្រើននៅជុំវិញ) ជាទីក្រុងតូចមួយ។ ខ្ញុំបាន និយាយថា “មែនហើយ នោះជារឿងចម្លែក។ ហ្ន៎។” ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “នៅ ទីនោះ...មែនហើយ ក្មេងប្រុស តើអ្នកធ្លាប់លឺទេ...តើ...បុរសម្នាក់នេះស្ទើរតែ មិន ដកដង្ហើមសោះ។” ឃើញទេ ខ្ញុំគិតថា ពិបាកសម្រាប់គាត់ក្នុងការនិយាយ! អញ្ចឹង ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ នោះ ហេតុអី គឺជាខ្ញុំ!” ដូច្នេះខ្ញុំគ្រាន់តែនៅស្ងៀម ឃើញទេ អត់និយាយអីសោះ...គ្រាន់តែស្ងប់ស្ងាត់។ មួយសន្ទុះក្រោយមក គាត់ បានឆ្លងកាត់បាននិយាយ ហើយនៅពេលដែលវាកើតឡើង វាមានអារម្មណ៍ថាខ្ញុំ អាចរត់កាត់កងទ័ព ហើយលោតពីលើជញ្ជាំង។

260 ហើយខ្ញុំបានចេញទៅក្រៅ ហើយ ប៊ីលីក៏ចេញទៅក្រៅទ្វារ ហើយខ្ញុំក៏ស្រែក ដាក់គាត់ថា “ចាំបន្តិច!”

261 គាត់ត្រលប់មកវិញ គាត់បានដឹកទឹកស្អុយ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា “ប៉ា មានរឿងអី?”

262 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ចាំបន្តិច ចាំបន្តិច ខ្ញុំទៅជាមួយអ្នក។”

263 ខ្ញុំចាប់ផ្តើមលាងមុខលឿនមែនទែន។ គាត់បាននិយាយថា “តើមានរឿងអ្វី កើតឡើង?” គាត់ដឹងច្បាស់ថានិយាយជាមួយប្រសើរជាង ខ្ញុំទៅកិច្ចប្រជុំ។ គាត់ បាននិយាយថា “តើមានរឿងអ្វីកើតឡើង?”

264 ខ្ញុំបាននិយាយថា “គ្មានអ្វីទេ គ្មានអ្វីសោះ គ្មានរឿងអីទាល់តែសោះ។ គ្រាន់តែ បន្តទៅការប្រជុំ។”

265 យើងបន្តទៅការប្រជុំ បងប្រុស បាក់ដើកំពុងអង្គុយលេងនៅទីនោះ។ “គ្មានអ្វី រវាងព្រលឹងខ្ញុំនិងព្រះអង្គសង្គ្រោះទេ។” គាត់ចូលមក គាត់និយាយថា “វ៉ាវ! ស្មានថា អ្នកមិនមកទេ!”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “សិ”។ បានបន្តឡើង ហើយទើបតែចាប់ផ្តើមអធិប្បាយ។

266 ពេលខ្ញុំឆ្លងកាត់ ដល់ពេលដែលខ្ញុំឆ្លងកាត់ការអធិប្បាយ មែនហើយ កូនអើយ មាននរណាម្នាក់នៅខាងក្រោយអាគារ នៅខាងក្រោយទៅសាលប្រជុំជំនោះ។ រត់ រឺមកមួយត្រឡប់នៅខាងក្រោយ ហើយមាននារីម្នាក់ដើរឡើងតាមច្រកនោះ ស្រែក ខ្លាំងតាមដែលនាងអាចស្រែកបាន។

267 មករកឃើញថា នាងមានជំងឺរបេង ហើយបានចាកចេញពី ទីក្រុងធ្វើន នៅ សេនប៉ុល រថយន្តសង្គ្រោះបន្ទាន់មិនបាននាំនាងមកទេ ព្រោះខ្លាចនាងដាច់ស្លូត។ គ្រូពេទ្យបាននិយាយថា “ទោះជាយ៉ាងណា សូតរបស់នាងប្រៀបដូចជាសំបុកឃ្នុំ” បាននិយាយថា “បើវាបែក នាងនឹងស្លាប់។ នោះជារឿងវាវទាំងអស់។” ហើយ ពួកបរិសុទ្ធខ្លះបានយករថយន្តម៉ាក ឆេវីឡេត ៣៨ ចាស់មួយគ្រឿង ហើយយក កៅអីក្រោយមកជួសជុល ដាក់នាងនៅទីនោះ ហើយនៅតាមផ្លូវ។ ហើយពួកគេ បានប៉ះទង្គិចបន្តិច ឬអ្វីផ្សេងទៀតនៅទីនោះ។ ហើយនាងចាប់ផ្តើមហូរឈាម ហើយនាងបានចេញឈាមភ្លាម ហើយនាង...វាហួសឆ្លងកាត់ច្រមុះរបស់នាង និង អ្វីៗដូចនោះ។ នាងកាន់តែខ្សោយទៅៗ ហើយចុងក្រោយ...នាងមិនចង់ស្លាប់ក្នុង ឡានទេ នាងប្រាប់គេឲ្យឈប់ ហើយដាក់នាងលើកំរាលស្មៅ។

268 ពួកគេបានលើកនាងចេញ។ ហើយគេទាំងអស់ឈរនៅក្បែរនាង កំពុងអធិស្ឋាន ហើយភ្លាមៗនោះនាងបាននិយាយថាអ្វីមួយបានវាយប្រហារនាង ហើយបានក្រោកឡើង។ ហើយនាងក៏ចេញទៅ ដោយស្រែកតាមផ្លូវនោះយ៉ាងខ្លាំងតាមដែលនាងអាចស្រែកបាន។ នាងនៅទីនេះនៅព្រះវិហារ គ្រាន់តែដើរឡើងតាមច្រកផ្លូវទាំងនោះ។

269 ខ្ញុំបាននិយាយថា “បងស្រី តើម៉ោងប៉ុន្មានហើយ?” ដូចគ្នានឹងពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំពុងមានបន្ទូលតាមរយៈខ្ញុំ។ តើវាជាអ្វី? ជាអំណោយទាន។

270 តើនោះជាអ្វី—អូពូស៊ីមចាស់ជាក់នៅមាត់ទ្វារដើម្បីអធិស្ឋានឱ្យ? សត្វដែលល្ងង់ សូម្បីតែព្រលឹងមួយ ក៏មិនដឹងត្រូវខុស ឃើញអត់មានព្រលឹងមួយ (មានវិញ្ញាណ) អត់មានព្រលឹង។

271 តើវាជាអ្វី? ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើការអង្វរជំនួស។ ព្រះបានបញ្ជូនអំណោយទានមួយមកផែនដី ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិនអាចរង់ចាំទៀតទេ ដូច្នោះ ទ្រង់បានយាងមកចាប់ខ្ញុំ ហើយចាប់ផ្តើមនិយាយតបទៅទ្រង់វិញ ដូចនោះ ត្រឡប់ទៅទ្រង់វិញ ដោយអង្វរទៅទ្រង់ផ្ទាល់។ ហើយនៅពេលដែលយើងពិនិត្យមើលពេលវេលា គឺនៅនាទីដូចគ្នាដែលនាង...ពួកគេដាក់នាងនៅលើកំរាលបែបនោះ ពួកគេចង់ឃើញ... ដោយសារគេដឹងថានាងជិតស្លាប់ គេត្រូវនិយាយថា នាងជិតស្លាប់នៅពេលណា។ វាជានាទីដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកសណ្ឋិតលើខ្ញុំ ហើយចាប់ផ្តើមអង្វរ សំដី ពាក្យ មិនអាចយល់បាន ឃើញ ដូចនោះ ដែលបានថ្លែង។ នោះគឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូល។

272 ខ្ញុំមិនចាំបាច់ដឹងរឿងនោះទេ។ ឃើញទេ ខ្ញុំមិនបានដឹងទេ។ នោះគឺជានាង... ប្រហែលជាទេវតារបស់នាង។ យើងនឹងទៅដល់រឿងនោះក្នុងពេលប៉ុន្មាននាទីទៀត ឃើញទេ ថាវាមកដល់ទីនោះ ហើយបានផ្តល់សារនោះ អ្នកឃើញទេ។

273 ឥឡូវនេះ—ឥឡូវនេះ នោះហើយជា—នោះជាការពិត។ មានភាសាពីរផ្សេងគ្នាដែលមួយក្នុងចំណោមនោះត្រូវមាន...

274 មានសំណួរទេ? មិនអីទេ ការព្យាយាមដឹងពីអ្វីដែលព្រះកំពុងមានបន្ទូល អ្នកឃើញហើយ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបាន—ខ្ញុំចង់និយាយថា បងប្រុសស្រ្តីក៏នៅក្នុងនោះ ទាក់ទងនឹងរឿងនោះ សូមព្យាយាមកុំគិតអំពីរឿងនោះ ឃើញទេ។ សូមឲ្យ

ព្រះវិញ្ញាណធ្វើការនិយាយដោយខ្លួនឯង។ កុំព្យាយាមយល់វាឃើញទេ ដោយគ្រាន់តែប្រគល់ខ្លួនអ្នកទៅកាន់ព្រះវិញ្ញាណ។ ឃើញទេ? ដោយសារតែអ្នកកំពុងព្យាយាម—ទៅ—និយាយថា “ហេ ឯងនិយាយអី?” ឃើញទេ? “ហេ អ្នកនិយាយជាមួយខ្ញុំប្រ? ហ?” អ្នកឃើញទេ គាត់...ឃើញទេ គាត់កំពុងព្យាយាម។

115. ឥឡូវនេះ។ តើវាមិនអីទេឬសម្រាប់មនុស្សនិយាយភាសាដទៃ នៅពេលអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកដទៃអំពីអាសនៈ [កន្លែងទេទេនៅលើកាសែត—អដដ។] ដោយគ្មានការបកស្រាយ? [កន្លែងទេទេនៅលើកាសែត។]

275 អោយខ្ញុំមើលអ្វីដែលខ្ញុំកត់ចុះ ខ្ញុំត្រូវតែមើល។ បើគ្មានអ្នកបកប្រែទេ សូមឲ្យពួកគេនៅស្ងៀម។ នៅក្នុង កូរិនថូសទី១ ជំពូកទី១...ជំពូកទី ១៤និងខទី ២៨។ តើអ្នកណាមានព្រះគម្ពីរ? [បងប្រុសម្នាក់អាន កូរិនថូសទី១ ១៤:២៨—អដដ។]

[...បើគ្មានអ្នកបកប្រែទេ ទុកអោយគាត់នៅស្ងៀមក្នុងក្រុមជំនុំ...]

276 មិនអីទេ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើគ្មានអ្នកបកប្រែ គ្រប់ពេលនៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ នៅកន្លែងណាមួយក្នុងព្រះវិហារ សូមនៅស្ងៀម បើគ្មានអ្នកបកប្រែ។

277 នៅអាសនៈ ជារឿងតែមួយគត់ដែលនរណាម្នាក់...ជាច្រើនដងដែលអ្នកព្រមព្រៀងទៅកាន់អាសនៈ។ ខ្ញុំបានលឺបងប្រុសម្នាក់នៅអាសនៈថ្មីៗនេះគ្រាន់តែចុះទៅអង្រួនអ្នកណាម្នាក់នៅខាងក្រោយ រួចនិយាយភាសាដទៃដោយខ្លួនគេ និយាយដូចជាពួកគេព្យាយាមបង្ហាញប្រាប់ពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ ឃើញទេ នោះជាប្រភេទនៃការនាំព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (ព្យាយាម) មកកាន់មនុស្សដោយសិប្បនិម្មិត។ កុំធ្វើដូច្នោះអី។ ឃើញទេ? រឿងដែលត្រូវធ្វើគឺទុកឲ្យអ្នកនោះនៅស្ងៀម។ ចូរឲ្យពួកគេលើកដៃឡើងរហូតដល់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចូលមកក្នុងអ្នកឃើញទេ? ឃើញទេ? ដូច្នោះ—វាជា—វាជាការខុស។ អត់ទេ ពួកគេគួរតែនៅស្ងៀមនៅក្នុងក្រុមជំនុំ។

278 [បងប្រុសម្នាក់សួរថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ?”—អដដ។] បាទ បង។ [និយាយថាមនុស្សម្នាក់នៅក្នុងកម្មវិធីថ្វាយបង្គំមួយ ហើយ—ហើយនៅពេលបិទកម្មវិធី ជាធម្មតានៅពេលណាដែលសារនឹងនាំមក អ្នកដែលមានអំណោយទាននោះ ពួកគេអាចប្រាប់បាន ឬអាចប្រាប់ពីភាពខុសគ្នារវាង—ទេវតា... ភាសារបស់ទេវតា ឬសារដែលមកតាមរយៈវា?]

279 ឥឡូវនេះ តោះមើល។ ឥឡូវនេះ...[កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។]... ដរាបណាពួកគេចូលមក ហើយសរសេររឿងនោះចេញ ដាក់វានៅលើតុរបស់ខ្ញុំ។ ឃើញទេ? ហើយខ្ញុំបានអានវាភ្លាមៗដូចនេះ។ ប៉ុន្តែពេលដែលខ្ញុំដើរទៅក្នុងបន្ទប់ នោះ បងប្រុស នោះជារឿងទាំងអស់។ ឃើញទេ?

280 ហើយមុននឹងពួកគេចូលមកទីនេះ ពួកគេនឹងឈរនៅទីនេះវិញ ហើយ អ្នករាល់គ្នានៅស្ងៀមតាមដែលអាចធ្វើបាន។ ហើយបងស្រីនឹងនៅទីនោះ បងស្រី អ៊ីនី នៅទីនោះ—នៅអាសនៈ លេងនៅទីនោះ លេងបទក្រាបនៅលើភ្លាង។ យើង នឹងមិន...អ្នកឃ្នាំមើល គ្រាន់តែដើរទៅក្រោយ។ គេឃើញអ្នកណានិយាយ គេ និយាយ “សិ សិ សិ” ឃើញទេ? ហើយប្រសិនបើកុមារបាន...គេអង្គុយស្ងៀម ហើយនិយាយថា “ព្រះដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់ ណាកូនសម្លាញ់! អ្នកមិនគួរធ្វើ អញ្ចឹងទេ។ ឥឡូវនេះ អ្នកត្រូវប្រព្រឹត្តឱ្យល្អនៅក្នុងព្រះដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់។”

281 ហើយបុរសនិងប្រពន្ធភាត់ និងទាំងអស់គ្នា ទុកឲ្យគេចងព្យុហារបែបហ្នឹង។ មាននរណាម្នាក់នៅមាត់ទ្វារ ដើម្បីមើលពួកគេភ្លាមៗ នៅពេលដែលទ្វារបើក។ ហើយ...ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលត្រៀមរួចជាស្រេចដើម្បីទៅ អ្នកដឹងទេ ដាក់ ក្រុមជំនុំឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។ គ្រប់គ្នាយកកៅអីទៅមើលថាតើពួកគេត្រូវបានទុកដាក់ ចុះឬអត់។

282 ហើយខ្ញុំនៅក្នុងបន្ទប់អធិស្ឋាន ប្រហែលជានៅទីនោះតាំងពីម៉ោងពីរ ឬបី រសៀលថ្ងៃនោះ។ គ្មាននរណាម្នាក់រំខានខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំបានចុះទៅទីនោះជាមួយនិង សាររបស់ខ្ញុំ។

283 ហើយបន្ទាប់មកគ្រាន់តែនៅពេលចាប់ផ្តើម អ្នកដឹកនាំបទចម្រៀងបាន ចាប់ផ្តើមច្រៀងបទចម្រៀងមួយ “ចូរយើងងាកទៅរកលេខទំនុកតម្កើង ដូច្នេះហើយ ដូច្នេះ” ដូចជាខ្ញុំបានខកក្រាបត្រង់លើភ្លាងព្រះអង្គសង្គ្រោះ បែបនោះ អ្នកដឹងទេ ហើយដំណើរការវាដូចនោះ។ បន្ទាប់មកនៅពេលអ្នកច្រៀងចម្រៀងពិសេសពីរ... យើងមិនដែលចំណាយពេលច្រើនក្នុងការច្រៀងទេ។ វាជាព្រះបន្ទូល។ ប្រសិនបើ ពួកគេមានការច្រៀងទំនុកតម្កើង នោះហើយជាអ្វីដែលពួកគេមានការច្រៀងទំនុក តម្កើងជាប្រចាំ។ យើង—យើង...ព្រះបន្ទូលជារឿងសំខាន់ដែលមនុស្សមកទីនោះ សម្រាប់វា វាជាផ្ទះនៃការកែតម្រូវ

284 ហើយបន្ទាប់មក ប្រហែលជាសហការី ដូចជាបងប្រុស ចច បងប្រុស ចច ដេ អាក ក្រោកឡើង ហើយអធិស្ឋាន។ ហើយបន្ទាប់មក យើងនឹងមានកម្មវិធីពិសេស ដូចជាទោល ឬអ្វីមួយដូចនោះ។ ហើយដល់ពេលហើយ អ្នកណាម្នាក់នឹងប្រាប់ខ្ញុំ ថាដល់ពេលចេញមកហើយ។ ប្រសិនបើ វាមិនអីទេ ខ្ញុំនឹងចេញមកភ្លាមៗក្រោម ការលាបប្រេងតាំង។ ឃើញទេ?

285 ប្រហែលជាសប្តាហ៍នោះ ពួកគេបានប្រជុំនៅកន្លែងណាមួយក្នុងព្រះវិហារ ហើយមានការប្រជុំផ្ទាល់ខ្លួន។ ប្រហែលជាមុនពេលកម្មវិធីបើកនៅយប់នោះ ពួកគេបានប្រជុំ។ ហើយនៅទីនេះវាគឺជា... ខ្ញុំមានវានៅទីនេះ ហើយនិយាយថា “វាត្រូវបានសរសេរនៅទីនេះនៅលើក្រដាសនេះថានឹងមានព្រះមួយ។ តាមរយៈ ប្រទេសនេះនៅសប្តាហ៍ក្រោយ” ឬអ្វីមួយ រឿងអ្វីមួយ អ្នកដឹងទេ អ្វីមួយដែល នឹងកើតឡើង។ “វាត្រូវបានសរសេរ និយាយជាភាសាដទៃ និងបកស្រាយ ដោយពួកបរិសុទ្ធពីរូបនៃក្រុមជំនុំនៅទីនេះ បងប្រុសម្នាក់នេះ-និង-ម្នាក់នេះ និង បងប្រុសម្នាក់នេះ-និង-ម្នាក់នេះ។ សាក្សីពីរនាក់បានកត់ត្រានៅទីនេះ ពួកគេ មានឈ្មោះរបស់ពួកគេបានចុះហត្ថលេខានៅទីនេះ ដែលវាត្រូវបានកត់ត្រា វានឹង មកពីព្រះ វាគឺដូច្នេះ-ហើយ-ដូច្នេះហើយដូច្នេះ-ហើយ-ដូច្នេះ។” នោះជាផ្នែកដំបូង របស់ខ្ញុំ។

286 បន្ទាប់មកខ្ញុំនិយាយថា “មិនអីទេ យើងនឹងរៀបចំសម្រាប់រឿងនេះ អ្នករាល់គ្នា អធិស្ឋាន។ ឃើញទេ? ពេលនេះមានសំណូមពរពិសេសទេ បងប្អូន?” អ្នកដឹង ទេ។ “ចូរយើងអធិស្ឋាន។” បានឈរអធិស្ឋាន។ ត្រង់ទៅព្រះបន្ទូល ត្រង់ទៅ ព្រះបន្ទូល។

287 បន្ទាប់មកភ្លាមបន្ទាប់ពីការកម្មវិធីបានបញ្ចប់ ការហៅអាសនៈត្រូវបាន ធ្វើឡើង។ ឃើញទេ? ការហៅអាសនៈគឺជាអ្វីដែលយើងសង្កត់ធ្ងន់ ការហៅ អាសនៈនាំមនុស្សទៅអាសនៈ។ ហើយបន្ទាប់មកបន្ទាប់ពីការហៅអាសនៈនោះ ត្រូវបានបញ្ចប់ ប្រហែលជាពេលនោះខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានឲ្យអ្នកជំងឺ ឃើញទេ ឬអ្វីមួយ ដូចនោះ។

288 កម្មវិធីទាំងអស់ត្រូវបានលើកឡើងដោយសារតែវិញ្ញាណរបស់ហោរាត្រូវ ចុះចូលនឹងហោរា។

289 នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំបានគិត...តើអ្នកចាំយប់ដែលខ្ញុំបានឃើញនិមិត្ត
 នៅពេលដែលទេវតាដើរមករកខ្ញុំទេ? ខ្ញុំកំពុងអង្គុយនៅក្នុងបន្ទប់ ហើយគិត។
 អំពី អូ ផ្លូវនៅពេលយប់ និយាយថា “វិញ្ញាណរបស់ហោរាគឺ... តើវាអាចទៅជា
 យ៉ាងណា?” ខ្ញុំបានក្រឡេកមើលពន្លឺនោះ ហើយទ្រង់យាងមកទីនេះ ដើរកាត់
 ទីនោះទៅកន្លែងដែលខ្ញុំនៅ។ ឃើញទេ? នោះជាពេលដែលទ្រង់បានចាត់ខ្ញុំនៅ
 ទីនោះ ឃើញទេ ទៅការប្រជុំទាំងនេះ។

290 ឥឡូវនេះ អត់ទេ វាគឺជា—មនុស្សដែលផ្តល់សារ។ នោះជាសំណួររបស់អ្នក ខ្ញុំ
 ជឿថាវា “អ្នកដែលផ្តល់សារ តើគាត់នឹង...គឺ—តើអ្នកដែលផ្តល់សារនោះ តើគាត់
 ដឹងថាជាទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់ឬអត់?”

291 ប្រុងប្រុសម្នាក់និយាយថា “ឥឡូវនេះ សំណួរគឺ អ្នកនិយាយថាមានភាសា
 របស់ទេវតា...” កន្លែងទេវតានៅលើកាសែត—អេដ។ ខ្ញុំមិនគិតថាគាត់អាចធ្វើ
 បានទេ។ ឥឡូវនេះ វាជាវិធីដែលយើងអាចយល់វាឥឡូវនេះ។ ប៉ុន្តែសូមមើល
 នៅពេលដែលយើងមានវិធីដែលយើងគួរមានជាកន្លែងដែលពួកគេមានការប្រជុំ
 ទៀងទាត់សម្រាប់ការនោះអនុញ្ញាតឱ្យ...

292 ឃើញទេ មួយៗសុទ្ធតែជាពន្លឺកិច្ច។ ចូរនិយាយថា អ្នកនិយាយភាសា
 ដទៃ គាត់បកស្រាយ ហើយគាត់និយាយភាសាដទៃ គាត់ទាយ អ្នកគ្រាន់តែ
 ជាមនុស្សធម្មតានៅទីនេះ ជាក្រុមជំនុំ ប៉ុន្តែអ្នកបានទទួលកិច្ចការមួយ ហើយ
 អ្នកមានអ្វីមួយ។ អ្នកកំពុងព្យាយាមជួយរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ ធ្វើអ្វីមួយសម្រាប់
 វា ឃើញទេ ហើយដូច្នេះបងប្អូនជួបជុំគ្នា។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលគ្រូគង្វាល
 គឺដូចនេះ យើងជួបជុំគ្នា យើងមានអ្វីមួយដូចគ្នា។ បងប្អូនទាំងអស់គ្នាជួបជុំគ្នា
 សិក្សាបទគម្ពីរ ហើយនិយាយភាសាដទៃ ហើយបកស្រាយ ហើយផ្តល់ដំណឹង

293 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ បើបុរសម្នាក់នេះ បើគាត់ដឹង...គាត់បានទៅកិច្ចប្រជុំ គាត់បាន
 ទទួលអំណោយទាននៃភាសាដទៃ។ អញ្ចឹង គាត់ទៅប្រជុំ គាត់និយាយជាភាសា
 ដទៃ ប៉ុន្តែអត់មានការបកស្រាយ អ្នកបកប្រែអត់យល់។

ប្រុងប្រុសម្នាក់សួរថា “តើអ្នកនឹងនិយាយថាមនុស្សទាំងនោះបានស្តាប់
 រូបកាយទេ ប៉ុន្តែមុខងារដូចជាគ្រូគង្វាល គ្រូបង្រៀន ហើយនោះ រាងកាយ
 ល្អឥតខ្ចោះ?”—អេដ។

294 បាទ នោះហើយជាអ្វីដែលសម្រាប់វា ភាពល្អឥតខ្ចោះ។ ឃើញទេ? ទាំងនេះត្រូវបានផ្តល់ឱ្យសម្រាប់ភាពល្អឥតខ្ចោះ អ្នកឃើញទេ? ខ្ញុំជឿថា—នេះ—ព្រះវិញ្ញាណត្រូវបានប្រទានដល់ភាពល្អឥតខ្ចោះ ភាពឥតខ្ចោះនៃក្រុមជំនុំ។

295 ឥឡូវនេះ ពួកគេ មនុស្សទាំងនេះដែលនិយាយ ពួកគេពោរពេញដោយ ព្រះវិញ្ញាណ គ្មានការសង្ស័យឡើយ។ ឥឡូវនេះ នៅទីនេះគឺជាបុរសម្នាក់ ប្រហែលជាគាត់កំពុងនិយាយនៅទីនេះនៅក្នុងការប្រជុំ ហើយគាត់បានផ្តល់... ឥឡូវគាត់នៅចំពោះមុខអ្នកបកប្រែ ឃើញទេ ហើយនៅមិនទាន់មានអ្នកណា បកស្រាយទេ គឺមានអ្វីខុសហើយ។ អ្នកបកប្រែមិនអាចយល់បាន ឃើញទេ? គាត់—គាត់ត្រូវតែបកស្រាយដោយការបើកសម្តែង ដូចអ្នកនិយាយអញ្ចឹងដែរ។ ហើយគាត់ប្រហែលជាមានអំណោយទានពិតប្រាកដនៃការនិយាយភាសាដទៃ ប៉ុន្តែគាត់មិនបានទទួលអំណោយទាននៃភាសាដទៃទេ។ សូមមើលគាត់...

296 ហើយរឿងដែលគាត់ធ្វើគឺពេលគាត់ប្រើភាសានេះ ហើយគាត់ឃើញ... ឥឡូវនេះ អ្វីដែលគាត់—គាត់មិនព្យាយាម... ប្រសិនបើគាត់ព្យាយាមដកខ្លួនចេញ ម្តងទៀត គាត់គ្រាន់ជាអារ។ គាត់មិន... គាត់—គាត់ចាប់ផ្តើមខុស អ្នកឃើញទេ គាត់នឹងមិនទៅណាទេ។ ឃើញទេ អ្នកគិតថា “មែនហើយ សូមថ្វាយព្រះពរ បុរស ម្នាក់នោះគ្រាន់តែមិនចង់បកស្រាយភាសារបស់ខ្ញុំ។ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់ ដែលមានចំពោះវា។” ឥឡូវនេះ មើល គាត់ខុសតាំងពីពេលចាប់ផ្តើម។ នៅទីនោះ គាត់មាន—គាត់មានហេតុផលខុស គោលដៅខុស។ ឃើញទេ?

297 ប៉ុន្តែបើគាត់ផ្តួមផ្តួមនិងបន្ទាបខ្លួន ចូរនិយាយថា “ប្រហែលជាព្រះអម្ចាស់ មិនចង់ប្រើខ្ញុំក្នុងការថ្វាយបង្គំរបស់ទ្រង់ទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ... ទ្រង់គ្រាន់តែប្រទានពរដល់ ព្រលឹងខ្ញុំ។ ទ្រង់ចង់កែលម្អខ្ញុំ ដើម្បីដឹងថាខ្ញុំនៅជិតទ្រង់ ពេលខ្ញុំនិយាយភាសា ដទៃ។ ដូច្នេះខ្ញុំនឹងដើរចេញពីចម្ការផ្លែប៉ោម ព្រះអើយ!” ហើយអំណាចចាប់ផ្តើម ធ្លាក់មកលើខ្ញុំ ហើយខ្ញុំចាប់ផ្តើមនិយាយភាសាដទៃ។ ខ្ញុំចូលមកស្រស់ស្រាយ អ្នកឃើញទេ? “អូ អ្នកឃើញទេ ទ្រង់កំពុងនិយាយមកកាន់ខ្ញុំ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់គ្រាន់តែធ្វើឱ្យខ្ញុំតម្រង់ដោយនិយាយភាសាដទៃ។” ឃើញទេ? “ព្រះអម្ចាស់ អើយ ថ្ងៃនេះ ទូលបង្គំគួរតែនិយាយទៅកាន់បុរសនោះ។ អត់ទោសឱ្យទូល បង្គំផង ព្រះអម្ចាស់។ ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំបានឆ្លងកាត់អ្វីមួយ ដែលទូលបង្គំមិនគួរធ្វើ។ ឱព្រះវិចិត្រអើយ សូមអភ័យទោសឱ្យទូលបង្គំផង។”

ហើយ ដោយផ្ទាល់ ទៅនិយាយជាភាសាដទៃ។ “អា វ៉ាវ មានអារម្មណ៍ប្រសើរជាង ឥឡូវនេះ!”

298 អ្នកឃើញទេ នោះមិនអីទេ។ ឃើញទេ អំ—អំណោយរបស់អ្នកមិនត្រូវប្រើ ក្នុងក្រុមជំនុំទេ ប៉ុន្តែវាគឺដើម្បីពង្រឹងអ្នក។ “អ្នកដែលនិយាយភាសាដែលមិនស្គាល់ (មិនស្គាល់) ស្ទាងខ្លួនឯង។” ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើគ្មានអ្នកបកប្រែទេ នោះ...ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ? ឃើញទេ នោះហើយ។ ដូច្នោះគាត់មិនស្គាល់ ខ្លួនឯងទេ។ គាត់គ្រាន់តែ...ប៉ុន្តែគាត់នឹងដឹងនៅពេលគាត់នៅជាមួយ។

ឥឡូវនេះ អ្នកគ្រាន់តែត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យវាទៅជាមួយគ្នា អ្នកឃើញទេ នោះគឺជា រឿងតែមួយគត់ដែលអ្នកអាចធ្វើបានរហូតដល់អ្នកបំបែកវាចេញ។ នោះហើយជា មូលហេតុដែលខ្ញុំគិត...

116. ពន្យល់កូរិនថូសទី១ ១៤:៥។

299 អ្នកណាយល់លឿន? ម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកយល់បានទេ? [កន្លែងទទេនៅ លើកាសែត។ បងប្រុសម្នាក់អាន កូរិនថូសទី១ ១៤:៥—អដ។]

[...ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នានិយាយភាសាដទៃទាំងអស់ដែរ តែស៊ូឲ្យ អ្នករាល់គ្នាចេះអធិប្បាយជាជាង: ដ្បិតអ្នកដែលអធិប្បាយ នោះប្រសើរ ជាងអ្នកដែលនិយាយភាសាដទៃទៀត លើកតែអ្នកនោះចេះបកប្រែ ដើម្បីឲ្យពួកជំនុំបានស្ទាងចិត្តឡើង។]

300 មិនអីទេ។ “ខ្ញុំចង់...ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នានិយាយភាសាដទៃ។” ប៉ុលកំពុង ព្យាយាមនិយាយថា...ដូចពួកជំនុំដែរ—អ្នកជាក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ។ ក្រុមជំនុំរបស់ ប៉ុលខ្លះមិនមានសមាជិកច្រើនដូចអ្វីដែលខ្ញុំមាននៅទីនេះទេ។ ត្រូវហើយ ពេលខ្លះ ដប់ ឬដប់ពីរ។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ ឥឡូវនេះ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំ ចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នានិយាយភាសាដទៃ។” ការនោះវាពង្រឹងអ្នកទេ?

301 ឃើញទេ នៅពេលដែល—ដែល—ក្រុមជំនុំ...នៅក្នុងកិច្ចការ ១៩ ខ្ញុំជឿថា វាមានសមាជិកប្រហែលបួនដប់នាក់នៅក្នុងនោះ។ ឃើញទេ? គ្រាន់តែតិចតួច ណាស់ ក្នុងបេសកកម្ម អ្នកឃើញទេ។ ដូច្នោះវាតែងតែស្ថិតនៅក្នុងមនុស្សភាគតិច ឃើញទេ? ហើយខ្ញុំគិតថាវានិយាយ ហើយមានមនុស្សប្រុសស្រីជាច្រើននាក់ អ្នក ឃើញទេ នៅក្នុងនោះ។

302 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នក—អ្នកឃើញនៅទីនេះ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នានិយាយភាសាដទៃ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំសូមជូនពរឱ្យអ្នកទាំងអស់គ្នាអាចនិយាយនិយាយភាសាដទៃ ពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលអ្នកគ្រាន់តែនិយាយជាភាសាដទៃ។ ប៉ុន្តែ” បាននិយាយថា “តែស៊ូឲ្យអ្នករាល់គ្នាចេះអធិប្បាយជាជាងលើកលែងតែវាសម្រាប់ការបកស្រាយ មានការបកស្រាយ។”

303 តើនៅទីនោះគេអានយ៉ាងម៉េច? តើ...តើអ្នកមាននៅទីនោះ មែនទេ?...?... តោះអានម្តងទៀត។ ឥឡូវស្តាប់:

304 [បងប្រុសម្នាក់អាន កូរិនថូសទី១ ១៤:៥—អដ។]

[ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នានិយាយភាសាដទៃ...]

ឥឡូវទុកវាមួយនាទី “ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នានិយាយភាសាដទៃ។”

[...តែស៊ូឲ្យអ្នករាល់គ្នាចេះអធិប្បាយជាជាង...]

“តែស៊ូឲ្យអ្នករាល់គ្នាចេះអធិប្បាយជាជាង។”

[...ដ្បិតអ្នកដែលអធិប្បាយនោះប្រសើរជាងអ្នកដែលនិយាយភាសាដទៃទៀត...]

ឥឡូវទុកវាមួយនាទី។

305 ឥឡូវនេះ តើអ្វីទៅ “ធំជាងអ្នកដែលចេះទាយ”? នោះជាអ្វីដែលអ្នកចង់ឱ្យខ្ញុំឈប់? [បងប្រុសម្នាក់និយាយថា “ខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយថា ‘នោះជាភាពខុសគ្នា...?’”—អដ។] បាទ។ ឃើញទេ? បាទ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ នៅទីនេះ...

306 ឥឡូវនេះ អ្នកនិយាយជាឧទាហរណ៍ ឥឡូវនេះ យើងមានបុរសដែលមិនបានរៀនពីនាក់ក្នុងចំណោមពួកយើងនៅយប់នេះ។ គេមិនដឹងរឿងនេះទេ ហើយខ្ញុំចូលមកហើយអ្នកទាំងអស់គ្នា...យើងចាប់ផ្តើមនៅទីនេះក្នុងកិច្ចប្រជុំនេះ ហើយ—ហើយអ្នកគ្រាន់តែចាប់ផ្តើមនិយាយជាភាសាដទៃ គ្រប់គ្នាគ្រាន់តែនិយាយភាសាដទៃប៉ុណ្ណោះ និយាយភាសាដទៃ និងនិយាយភាសាដទៃ។ ហើយតើវាជាអ្វី? ឃើញទេ បុរសដែលមិនបានរៀននឹងនិយាយថា “អញ! ពួកគេឆ្គុតទាំងអស់គ្នា!” ឃើញទេ? ប៉ុន្តែប្រសិនបើនរណាម្នាក់ចេះអធិប្បាយ ឃើញទេ នោះគាត់កំពុងនិយាយអ្វីដែលគាត់អាចយល់បាន។

307 ឥឡូវនេះ សូមបន្តអានវាឥឡូវនេះ។ [បងប្រុសបន្ត—អេដ។]

[...លើកតែអ្នកនោះចេះបកប្រែ ...]

ហ្នឹងហើយ។ ឥឡូវនេះ “លើកលែងតែ” ឃើញទេ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំបាន... អ្នកទាំងនោះ—អ្នកដែលចេះអធិប្បាយគឺជំនាញអ្នកដែលនិយាយភាសាដទៃ លើកលែងតែនេះ ផ្តល់ការបកប្រែ។ ឥឡូវនេះ សូមទៅមុខ មើល។

[...ដើម្បីឲ្យពួកជំនុំបានស្តាប់ចិត្តឡើង។]

នៅទីនោះ អ្នកឃើញទេ ពួកជំនុំត្រូវបានស្តាប់ឡើង។

308 ឥឡូវនេះ នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀត ហេតុអ្វី ពួកជំនុំ បុរសម្នាក់នេះ។ នៅទីនេះ—នៅទីនេះជាច្រើននៅទីនេះមិនបានរៀនសូត្រ អ្នកគ្រាន់តែអង្គុយក្នុងចំណោមពួកយើងនៅយប់នេះ យើងកំពុងជួបប្រជុំគ្នា។ យើងទាំងអស់គ្នានៅទីនេះកំពុងស្វែងរក... ដោយចង់ស្គាល់អំពីព្រះអម្ចាស់ អ្នកទាំងអស់គ្នាក៏ចាប់ផ្តើមនិយាយភាសាដទៃ។ គ្មាននរណាម្នាក់និយាយអ្វីទេ គ្រាន់តែចាប់ផ្តើមនិយាយភាសាដទៃប៉ុណ្ណោះ។ “ខ្ញុំត្រូវការអ្នក... ខ្ញុំបាន... នោះនឹងល្អ” ប៉ុលបាននិយាយថា “អ្នកទាំងអស់គ្នាបាននិយាយជាភាសាដទៃ វាជាការល្អ។” ប៉ុន្តែ ចុះបើអ្នករាល់គ្នាខ្លះចេះអធិប្បាយ ចូរងើបឡើងនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ មានបុរសម្នាក់អង្គុយនៅទីនេះ ហើយគាត់ជាមនុស្សចម្លែកក្នុងចំណោមពួកយើង។ ឈ្មោះរបស់គាត់គឺ ចន ដូ។ គាត់មកពីកន្លែងជាក់លាក់មួយ។ គាត់បានទុកប្រពន្ធនិងកូនប្អូននាក់នៅទីនោះ។ គាត់នៅទីនេះយប់នេះព្រោះគាត់កំពុងស្វែងរកជំនួយ។ ថ្ងៃនេះគាត់នៅជាមួយគ្រូពេទ្យនៅទីក្រុង មេមហ្វីស រដ្ឋ រដ្ឋ ចិនណេស៊ី។ ហើយគាត់បាននិយាយថា... គ្រូពេទ្យបានប្រាប់គាត់ថាគាត់មានជំងឺមហារីកសួត។ គាត់ជិតស្លាប់ហើយ?”

309 គាត់បាននិយាយថា “ប្រសិនបើអ្នកទាំងអស់គ្នានិយាយភាសាដទៃ ហើយអ្នកមិនបានរៀនចូលមកក្នុងចំណោមអ្នក គាត់នឹងនិយាយ... គាត់នឹងនិយាយថា “តើអ្នករាល់គ្នាឆ្ងុតឬរង្វេង?” ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកចេះទាយ ហើយបើកបង្ហាញអាថ៌កំបាំងនៃចិត្ត នោះពួកគេនឹងអង្គុយចុះ និយាយថា “ពិតជាព្រះគង់ជាមួយអ្នក!” ឃើញទេ?

310 មែនហើយ ឥឡូវនេះ នៅទីនេះ។ ឥឡូវនេះ អ្នកកំពុងតែនិយាយភាសាដទៃ ប៉ុន្តែអ្នកណាផ្តល់ការបកស្រាយថា “ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះ” ក្រោមការបកស្រាយ “មានបុរសម្នាក់អង្គុយនៅក្នុងចំណោមយើង ទុកប្រពន្ធគាត់នៅ ណាស់រឺលថ្ងៃនេះ” ឬ មេមហ្វីសឬអ្វីក៏ដោយដែលវាជា “ហើយគាត់មានជំងឺមហារីកសួត។ ចូលមកទីនេះ ហើយឈ្មោះរបស់គាត់គឺ ចន ដូ។” ដូច្នោះ-ហើយ-ដូច្នោះបែបនេះ។ ឃើញទេ?

311 “លើកលែងតែមានការបកស្រាយ” ឬ ឃើញទេ បន្ទាប់មកវាផ្តល់នូវការស្តង់ឡើង។ ឃើញទេ? បន្ទាប់មកពួកគេនឹងនិយាយថា...បន្ទាប់មកបុរសនោះនឹងចេញទៅក្រៅ និយាយថា “សូមឱ្យខ្ញុំប្រាប់អ្នកពីអ្វីមួយ កុំប្រាប់ខ្ញុំថាព្រះមិននៅជាមួយពួក មនុស្សនៅទីនោះ។ ប្រាកដណាស់! ពួកគេមិនស្គាល់ខ្ញុំទាល់តែសោះ។” ឃើញទេ?

312 ដូច្នោះ យើងចង់បានអំណោយនៃការអធិប្បាយ បូកនឹងអំណោយនៃការនិយាយភាសាដទៃ។ ប៉ុន្តែបើនិយាយជាភាសាដទៃត្រូវតែមានការបកស្រាយ។ ហើយបន្ទាប់មក នៅពេលដែលវាត្រូវបានបកស្រាយ វាក៏ជាទំនាយ។ ឃើញទេ? វាក៏ជាទំនាយ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមានសំណួរនេះនៅទីនេះ ក្នុងមួយនាទី ដូច្នោះខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងទៅដល់វាឱ្យបានលឿនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។ [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អដ។]

១១៧ ម៉ាថាយ ១៨:១០។

[បងប្រុសម្នាក់អាន ម៉ាថាយ ១៨:១០—អដ។]

[...ចូរប្រយ័ត្ន កុំឱ្យមើលងាយចំពោះកូនតូចណាមួយនោះឡើយ ដ្បិត ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ទេវតា—ទេវតារបស់វា ដែលនៅស្ថានសួគ៌តែងតែ ឃើញព្រះភក្ត្រព្រះវរបិតាខ្ញុំជានិច្ច ដែលទ្រង់គង់នៅស្ថានសួគ៌។]

313 មិនអីទេ។ ឥឡូវនេះ បងប្អូន មិនថាអ្នកជានរណាទេ ពិតណាស់អត់មានឈ្មោះទេ គ្រាន់តែសំបុត្រខ្លី អ្នកឃើញទេ អ្នកណានិយាយរឿងនេះ។ ខ្ញុំប្រាកដថាខ្ញុំ...

314 ឥឡូវនេះ អ្នកអាចយកវិធីពីរយ៉ាងនៃវា អ្នកឃើញទេ? ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថា ការបកស្រាយនេះ បើអ្នកគ្រាន់តែសួរខ្ញុំថា “ពន្យល់នេះ” របៀបដែលខ្ញុំបកស្រាយនេះគឺបែបនេះ។

315 ឥឡូវនេះ អ្នកបើកទៅកូរិនថូសទីពីរ នរណាម្នាក់ ៥:១ វានិយាយថានេះ “ប្រសិនបើរោងឧបោសថរបស់ផែនដីនេះត្រូវបានរំលាយ...” អ្នកដឹងថាវាជាអ្វីឃើញទេ? “ប្រសិនបើរោងឧបោសថនៅលើផែនដីនេះត្រូវបានរំលាយ យើងមានមួយ” អ្នកដឹងហើយ “រង់ចាំយើង។” ត្រូវហើយ។

316 ឥឡូវនេះ ឥឡូវនេះ ទ្រង់នឹង...ប្រសិនបើអ្នកកត់សម្គាល់នៅក្នុងម៉ាថាយ ១៨:១០ ទ្រង់កំពុងនិយាយអំពីការទទួលយក “កូនក្មេង។” ពួកគេជាក្មេងតូចៗ កូនតូចៗអាយុបី ឬបួនឆ្នាំ បានរើសយកពួកគេ។ “ពួកគេបាននាំកូនៗ មករកទ្រង់។” កុមារមកពីឈ្មោះជា “កូន។” ក្មេងគឺគ្រាន់តែ—ជាមិត្តតូច មិនមែនជាទារកទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែចណ្តោះនោះ និងក្មេងជំទង់។ ឃើញទេ? វាមិនទាន់ចេះទទួលខុសត្រូវចំពោះខ្លួនឯងទេ។

317 ឥឡូវនេះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ចូរប្រយ័ត្ន កុំឱ្យមើលងាយ។” ប្រសិនបើអ្នកពិតជាទទួលយកការបកស្រាយនៃពាក្យនោះគឺ “ធ្វើបាប។” សូមមើល “ធ្វើបាបម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ។” ធ្វើបាបកូនក្មេង អ្នកមិនគួរធ្វើបែបនេះទេ។ ពួកគេជាកុមារ ពួកគេមិនដឹងទេ។ ឃើញទេ?

318 ហើយឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់ បន្តថា “ពីព្រោះពួកគេ...ទេវតារបស់ពួកគេតែងតែមើលព្រះភក្ត្រព្រះបិតាខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌” អ្នកឃើញទេ? ក្នុងន័យផ្សេងទៀតគឺ “ទេវតារបស់ពួកគេ របស់ពួកគេ—អ្នកនាំសាររបស់ពួកគេ រូបកាយរបស់ពួកគេ រូបកាយទេវតា ដែលពួកគេនឹងទៅ ប្រសិនបើពួកគេស្លាប់ តែងតែនៅចំពោះមុខព្រះបិតារបស់ខ្ញុំនៅស្ថានសួគ៌។” ឃើញទេ?

319 ឥឡូវនេះ “ប្រសិនបើរោងឧបោសថនៅលើផែនដីនេះត្រូវបានរំលាយ នោះយើងមានកន្លែងមួយកំពុងរង់ចាំហើយ។” តើវាត្រូវទេ? នោះជារូបកាយ។

320 មើលនេះ។ បើខ្ញុំគ្រាន់តែមានពេលដើម្បីឆ្លងកាត់រឿងទាំងនេះ! ពីព្រោះខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងមិនមានវាទេ។ ប៉ុន្តែនៅទីនេះ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំផ្តល់ឱ្យអ្នក ដើម្បីឱ្យវានៅលើកាសែត ហើយអ្នកនឹងទទួលវាតាមរបៀបណាក៏ដោយ។

321 មើល យប់មួយពេត្រុសជាប់គុក។ ពួកគេបានប្រជុំអធិស្ឋាននៅផ្ទះរបស់លោក ចនម៉ាក ឃើញទេ? ដូច្នោះហើយ ទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់ចូលមក ជាបង្គោលភ្លើង ពន្លឺមួយចុះមក ហើយពេត្រុសស្មានថាគាត់សុបិនឃើញពន្លឺនេះមកកាត់។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា “វាជាពន្លឺមួយ។” ឃើញទេ? ហើយខ្ញុំជឿថាវាជាអង្គតែមួយជាមួយយើង ឃើញទេ ទ្រង់យាងចុះ។ ហើយយើងជួបបញ្ហាដូចគ្នាប្រហែលជារឿងដដែលនឹងកើតឡើង។ ឃើញទេ? ហើយចូលទៅទីនោះ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “សូមអញ្ជើញមកជាមួយខ្ញុំ។”

322 ដូច្នោះ ពេត្រុសបានគិតថា “ខ្ញុំកំពុងសុបិនឥឡូវនេះ ដូច្នោះខ្ញុំនឹងឃើញថាសុបិននេះមានន័យយ៉ាងណា។” ដូច្នោះ គាត់ដើរទៅចំហៀងពួកឆ្មាំ ហើយគិតថា “អូ-ហ្ន៎។ ឥឡូវយើងបន្តទៅទៀត ទ្វារបានបើកដោយខ្លួនឯង។” ចេញទៅទ្វារបន្ទាប់បើកដោយខ្លួនឯង។ បានដើរកាត់ទ្វារក្រុងក៏បើកដោយខ្លួនឯង។ ហើយគាត់នៅតែគិតថាគាត់កំពុងសុបិន។ ដូច្នោះនៅពេលដែលគាត់ឈរនៅទីនោះ ហើយបាននិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំមានសេរីភាព ដូច្នោះខ្ញុំនឹងចុះទៅផ្ទះរបស់ ចនម៉ាក ហើយបានប្រកបគ្នាខ្លះ។”

323 ពួកគេនៅខាងក្រោយទីនោះ “ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមចាត់ទេវតារបស់ព្រះអង្គមក ហើយរំដោះពេត្រុស។”

324 ហើយនៅពេលនោះមានអ្វីមួយបានកើតឡើង ប្រងប្រុស ប្រាណហាំ គោះ—អេដ។ ៗ នារីក្រមុំដើរទៅមាត់ទ្វារ ហើយនិយាយថា “អ្នកណាទៅទីនោះ?” លើកបន្ទះឈើតូចនិយាយថា “ហេតុអ្វី វាគឺជាពេត្រុស!” ដូច្នោះ គាត់ក៏ត្រឡប់ទៅវិញថា “អេ លោក—អ្នកអាចឈប់អធិស្ឋានឥឡូវនេះ ពេត្រុសនៅទីនោះ។”

គាត់បាននិយាយថា “អូ ខ្ញុំអើយ! ទៅទៀតចុះ” បាននិយាយថា “អ្នកគឺជា—អ្នកគឺជា—អ្នកគឺជា...” ឃើញទេ?

325 ប្រងប្រុស ប្រាណហាំ គោះ—ម្តងទៀត—អេដ។ ៗ បាននិយាយថា “បើកឡើង! ខ្ញុំកំពុងចូលមក។” ឃើញទេ? ដូច្នោះហើយ គាត់បាននិយាយ...

ដូច្នោះ គាត់ក៏ត្រឡប់ទៅវិញថា “អត់ទេ វា—វាគឺពេត្រុសនៅមាត់ទ្វារ។”

326 “អូ” ពួកគេថា “គេបានកាត់ក្បាលគាត់ចេញហើយ នោះជាទេវតានៅមាត់ទ្វារ។ ឃើញទេ រោងឧបោសថនៃស្ថានសួគ៌របស់គាត់ គាត់បានទទួលវាហើយ

ពេលដែលរបស់ប៉ែកខាងផែនដីនេះត្រូវរំលាយ ព្រោះវាកំពុងរង់ចាំនៅស្ថានសួគ៌ សម្រាប់គាត់មក។”

327 អ្វីដែលខ្ញុំបានឃើញកាលពីថ្ងៃមុនក្នុងការនិមិត្តនោះ អ្នកដឹងទេ បាន ឆ្លងកាត់។ “ប្រសិនបើរោងឧបោសថរបស់ផែនដីនេះត្រូវបានរំលាយ នោះយើង មានមួយ។”

328 ហើយអ្នករាល់គ្នាឃើញថាអ្នកមិនបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបទាំងនេះ អ្នកឃើញ ទេ...ឃើញទេ?

329 នៅពេលទារកកំពុង—ទារកមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងស្បូនរបស់ម្តាយ ភ្លាមៗនៅពេលដែលវាត្រូវបានដាក់នៅទីនោះ...ឃើញទេ? ឃើញទេ? ប៉ុន្តែដំបូង វាគឺជាវិញ្ញាណ។ ហើយនៅពេលដែលវិញ្ញាណនោះចាប់ផ្តើមចាប់យកសាច់ឈាម នោះដំណុះនៃជីវិតតូចមួយចាប់ផ្តើមចាប់យកសាច់ឈាម។ ហើយភ្លាមៗនៅពេល ដែលវាធ្លាក់ចុះ...ពេលនេះក្នុងស្បូនវាបន្តិច គឺញឹក សាច់ដុំកន្ត្រាក់។ យើងដឹងរឿង នោះ។ នោះជាកោសិកា។ ដូចជាយកសក់សេះដាក់ក្នុងទឹក វានឹងគ្របពីលើហើយ វានឹងផ្លាស់ទី ហើយអ្នកប៉ះវា វានឹងលោត។ នោះហើយជារបៀបរបស់ទារក។

330 ប៉ុន្តែពេលដែលវាកើតមកក្នុងលោកនេះ ហើយដកដង្ហើមចេញដំបូង វានឹង ក្លាយជាព្រលឹងរស់។ ឃើញទេ? ព្រោះកាលណារូបកាយនៅផែនដីកើតក្នុង ផែនដី មានរូបកាយសេឡេស្ទាល ឬរូបកាយខាងវិញ្ញាណ ដើម្បីកាន់វា។ ហើយ ភ្លាមៗនៅពេលដែលរូបកាយធម្មជាតិនេះត្រូវបានទម្លាក់ នោះមានរោងឧបោសថ នៅស្ថានសួគ៌កំពុងរង់ចាំវា។ “ប្រសិនបើរោងឧបោសថនៅលើផែនដីនេះត្រូវបាន រំលាយ នោះមានរោងឧបោសថនៅស្ថានសួគ៌រង់ចាំវា។” ភ្លាមៗ—នៅពេលដែល ទារកធ្លាក់ចូលទៅក្នុងផែនដីជាសាច់ឈាម មានរូបកាយខាងវិញ្ញាណរង់ចាំទទួល វា។ ហើយភ្លាមៗរូបកាយខាងវិញ្ញាណ...រូបកាយធម្មជាតិត្រូវរំលាយ មានរូបកាយ ខាងវិញ្ញាណរង់ចាំនៅត្រង់នោះ។ ឃើញទេ? គឺ “តេអូដានី” យើងហៅវាថា តេ អូដានី។

[បងប្រុសម្នាក់សួរថា “ឥឡូវនេះ រូបកាយនេះគឺ...តើនោះជាបណ្តោះអាសន្ន រង់ចាំការរស់ឡើងវិញនៃរូបកាយនេះឬ?”—អេដ។] បាទ។ ឃើញទេ? បាទ។ អូ នឹងហើយ។ [នោះជាលក្ខខណ្ឌដែលយើងនឹងរស់នៅ រហូតដល់ —ការរស់ឡើងវិញ?។ ត្រូវហើយ។ ឃើញទេ? ឃើញទេ?

331 វាមិនទាន់បង្ហាញដល់កូនមនុស្សនៅឡើយទេ។ ខ្ញុំជឿជាក់...ខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំ បានឃើញវា។ ឃើញទេ? តែមិនដឹងថាជាអ្នកប្រកាយបែបណាទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំអាចមាន អារម្មណ៍ថាពួកគេដូចគ្នានឹងខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាដែលរបស់អ្នកឬអ្វីផ្សេងទៀត។ ពិត ណាស់ រឿងនេះមាននៅលើខ្សែអាត់ ហើយអ្នកអាចនឹងចាក់វាស្តាប់ជាច្រើនឆ្នាំ បន្ទាប់ពីខ្ញុំចាកចេញទៅ។ អ្នកឃើញទេ? ប៉ុន្តែ...ហើយវាជា អ្វីក៏ដោយ ឃើញទេ ខ្ញុំ—ខ្ញុំទុកមនុស្សទាំងនោះ ហើយចាប់ពួកគេ ហើយវាគ្រាន់តែជាការពិត—ដូចអ្នក គឺពិត ប៉ុន្តែវាមិនមែន...ពួកគេមិនបានញាំបូជីកទេ។ មិនមានម្សិលមិញឬថ្ងៃស្អែក ទេ។ ឃើញទេ វាគឺជាភាពអស់កល្ប។

332 ហើយឥឡូវនេះនៅពេលដែលរោងឧបោសថនោះ...ពួកគេបានចាកចេញពីទី នោះនៅក្នុងរូបកាយនោះ ត្រលប់មកផែនដីវិញ ហើយរូបកាយប្រភេទនោះដែល ពួកគេបានយកទៅជាអមតៈ។ ឆ្ង—ឆ្ងល់ដីបានប្រមូលផ្តុំទៅក្នុងតេអូដានីនោះ ហើយវាបានក្លាយជាមនុស្សម្តងទៀត ត្រូវបរិភោគដូចគេធ្លាប់ធ្វើនៅស្ថានអេដែន។ ឃើញទេ? “ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើរោងឧបោសថនៅលើផែនដីនេះត្រូវបានរំលាយ នោះ យើងមានកន្លែងមួយកំពុងរង់ចាំហើយ។”

333 ដូច្នោះ ក្មេងតូចទាំងនេះ ដែលគ្មានអំពើបាប មើលចុះ មិនមានអំពើបាប នៅឡើយទេ *ទេវតារបស់ពួកគេ របស់ពួកគេ រូបកាយ*” (លោកពេត្រុសបាន ត្រឡប់មកវិញ...) ឃើញទេ កំពុងរង់ចាំ។ “មើលព្រះភក្តីព្រះវរបិតា នៅស្ថានសួគ៌” វាតែងតែនៅចំពោះទ្រង់ “ពួកគេដឹងពីវា។” នៅទីនោះ។

334 ប្រុងប្រុសម្នាក់និយាយថា “ប៉ុន្តែ វាពិបាកបន្តិចនៅទីនោះ ដែលព្រះយេស៊ូវ បានមានបន្ទូលថា នៅក្នុងផ្នែកទីមួយនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ ទ្រង់មាន បន្ទូលថា ‘កុំប៉ះខ្ញុំ’ ទ្រង់មិនទាន់បានឡើងទៅស្ថានសួគ៌។ ហើយពេលដែលទ្រង់ យាងមកក្នុងបន្ទប់ដែលចម្ងាយនៅ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ‘សូមអញ្ជើញមកទីនេះ ហើយដាក់ដៃរបស់អ្នកនៅក្នុងខ្ញុំ។ ដាក់ម្រាមដៃរបស់អ្នក។’—អេដ។ ត្រូវហើយ ទ្រង់មិនទាន់បានឡើងទៅស្ថានសួគ៌នៅឡើយទេ។ [ហើយ—ភាពខុសគ្នានៃ ទាំងពីរ ដែលជាកន្លែងដែលទ្រង់—ទ្រង់ប្រាប់គេកុំឲ្យពាល់ទ្រង់ ហើយនៅទីនោះ ទ្រង់បានប្រាប់ចម្ងាយឱ្យមកពាល់ទ្រង់។] ទ្រង់មិនទាន់បានឡើងទៅស្ថានសួគ៌ នៅឡើយទេ។ ទ្រង់...[“ដ្បិតខ្ញុំមិនទាន់បានឡើងទៅព្រះបិតារបស់ខ្ញុំនៅឡើយ ទេ។”]

335 ហ្នឹងហើយ ឃើញទេ ទ្រង់មិនត្រូវបានប៉ះរហូតដល់ទ្រង់...បន្ទាប់ពីការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានចេញពីផែនដីមក។ ទ្រង់បានចេញពីផែនដីហើយដើរនៅក្នុងចំណោមមនុស្ស ប៉ុន្តែទ្រង់មិនទាន់បានយាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌នៅឡើយ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា...ទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់ម៉ាវៀថា “កុំប៉ះខ្ញុំ។”

នាងបាននិយាយថា “វ៉ាបូនី។”

336 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “កុំ...កុំប៉ះខ្ញុំឡើយ ដ្បិតខ្ញុំមិនទាន់បានឡើងទៅឯព្រះវរបិតានៅឡើយទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំឡើងទៅឯព្រះនៃខ្ញុំ និងជាព្រះរបស់អ្នក គឺទៅឯព្រះវរបិតារបស់ខ្ញុំ និងជាព្រះវរបិតារបស់អ្នករាល់គ្នា។”

337 ហើយនៅយប់នោះ បន្ទាប់ពីទ្រង់បានធ្វើរួច បានឡើងទៅចំពោះព្រះ ហើយបានមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ក៏ឡើងនៅចំពោះព្រះ។ ត្រឡប់មកវិញ ទ្រង់បានអញ្ជើញចូលមកមកប៉ះចំហៀងទ្រង់។ ឃើញទេ ទ្រង់បានឡើងនៅចំពោះព្រះ។ ត្រូវហើយ។ យល់។

118. ឥឡូវនេះ។ នៅក្នុង កូរិនថូសទី១ ១៤ “ចូរដេញតាម—ដេញតាមសេចក្តីស្រឡាញ់ចុះ ហើយសង្វាតចង់បានអស់ទាំងអំណោយទានខាងដំណឹងវិញ្ញាណដែរ តែស៊ូឲ្យចេះអធិប្បាយជាដើម។” វេបស្ទើ និយាយ “ទំនាយៈ ដើម្បីទាយពីព្រឹត្តិការណ៍នាពេលអនាគត ជាពិសេសដោយការបើកសម្តែងពីព្រះ។” អាចសារអាចបាន...ឥឡូវនេះពួកគេ...នោះ—នោះហើយជាអ្វីដែល វេបស្ទើបាននិយាយ និងអ្វីដែល—បងប្រុសបានសួរ។ អាចហៅសារបាន “ទាយ” នោះមិនបានទាយទុកមុនព្រឹត្តិការណ៍អនាគត?

អត់ទេ បាទ។ ទំនាយគឺដើម្បី “ទាយ។” ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។

119. ឥឡូវនេះ។ កូរិនថូសទី១ ១៤:២៧ ខ្ញុំជឿថាសារទាំងអស់គួរតែត្រូវបានបកស្រាយ ហើយថា មិនគួរលើសពីបីសារជាភាសាដទៃ គួរតែត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុងកម្មវិធីណាមួយ។

338 នោះជាបទគម្ពីរ។ ខ្ញុំមានវានៅទីនេះ។ ពិតណាស់ យើងមិនមែន...យើងស្គាល់វា ហើយដឹង អ្នកឃើញទេ។ នោះហើយ...បាទ បាទ...គួរតែត្រឹមបីប៉ុណ្ណោះ។ នោះគឺនៅក្នុង កូរិនថូសទី១៤ ដែរ។ ឃើញទេ? ត្រូវហើយ “បីនាក់។” ឥឡូវនេះ អ្នកមើលវានៅក្នុងការប្រជុំរបស់អ្នក បងប្អូន។ ឥឡូវនេះ អ្នក

នឹង—អ្នកនឹងរកឃើញថាមកដល់ឥឡូវនេះ អ្នកនឹងដឹងថាមានមនុស្សជាច្រើន ទទួលបានការសាទរ។ ហើយកុំនិយាយថាពួកគេមិនមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ឥឡូវនេះ។ ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញទេ ប៉ុលបានចុះទៅរៀបចំព្រះវិហារកូរិនថូស។ យើង ទាំងអស់គ្នាដឹងហើយ មែនទេ? គាត់ត្រូវតែដាក់វាតាមលំដាប់លំដោយ។ ហើយ គាត់បាននិយាយថា “អ្វីៗត្រូវធ្វើដោយសមរម្យ និងមានសណ្តាប់ធ្នាប់។”

339 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកកត់សម្គាល់ប៉ុល នៅក្នុងការចុះក្រោម គាត់ តែងតែមានបញ្ហាជាមួយនឹងក្រុមជំនុំកូរិនថូស។ អ្នកមិនដែលរកឃើញគាត់ នៅក្នុងផ្លូវ...គាត់មិនដែលនិយាយអ្វីអំពីវាទៅកាន់ក្រុមជំនុំអេភេសូរទេ គាត់អាច បង្រៀនពួកគេអំពីសុវត្ថិភាពដ៏អស់កល្បជានិច្ច។ មិនមានអ្វីអំពីសុវត្ថិភាពដ៏អស់ កល្បជានិច្ចនៅក្នុង—នៅក្នុងព្រះវិហារកូរិនថូស។ ពួកគេតែងតែជាទារក ដែល ព្យាយាម “ម្នាក់មានភាសា ម្នាក់មានទំនុកតម្កើង។” មិនត្រឹមត្រូវឬ? ឃើញទេ? ហើយប្រសិនបើអ្នកអនុញ្ញាតឱ្យក្រុមជំនុំរបស់អ្នកចាប់ផ្តើមនៅលើរឿងនោះ...

340 ដូច ម៉ាទីន លូធើ គាត់បានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ រហូតដល់គាត់និយាយ ជាភាសាដទៃ។ គាត់បាននិយាយថា នៅក្នុងកំណត់ហេតុប្រចាំថ្ងៃរបស់គាត់ គាត់ បាននិយាយថា “ខ្ញុំនិយាយភាសាដទៃ” គាត់បាននិយាយថា “ប៉ុន្តែប្រសិនបើខ្ញុំ បង្រៀនមនុស្សរបស់ខ្ញុំ” បាននិយាយថា “ពួកគេនឹងស្វែងរកអំណោយទានជំនួស ឱ្យការចែកទាន។” នោះជាការត្រឹមត្រូវ ឃើញទេ ពួកគេនឹងស្វែងរកអំណោយទាន ជំនួសឱ្យការចែកទាន។

341 ហើយនោះជាអ្វីដែលមនុស្សមាន ហើយបន្ទាប់មកពួកគេមានភាព ច្របូកច្របល់និងអាក្រក់ ទៅពេលដែលពួកគេអនុញ្ញាតឱ្យខ្លួនគេនិយាយ ភាសាដទៃ ឬអ្វីមួយដូចនោះ។ ហើយប្រសិនបើវាមិនមែនមកពីព្រះទេ នោះវានឹង គ្មាន...វានឹងមិនអីទេ។ ប៉ុន្តែយើង...

342 ឥឡូវនេះ ក្រុមជំនុំសម័យទំនើបបានប្រែក្លាយរឿងទាំងមូល ប៉ុន្តែយើងមិនធ្វើ អញ្ចឹងទេ។ យើងជឿថាវាជាអំណោយរបស់ព្រះ ហើយអាចត្រូវបានដាក់នៅទីនោះ ដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ។ ចុះបងប្រុស រឺយើងវិញ? ត្រូវហើយ។ បាទ មែនហើយ។ ដាក់ក្នុងព្រះវិហារ! វាជាកម្មសិទ្ធិនៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ អំណោយទាននៃការនិយាយ ភាសាដទៃមាននៅទីនោះ ឃើញទេ នៅក្នុងក្រុមជំនុំនៃព្រះ។

343 ឥឡូវនេះ ចាំមើលថាតើសំណួររបស់គាត់មាននៅត្រង់ណា។ បាននិយាយ ថា:

ខ្ញុំជឿថាសារទាំងអស់...(ត្រូវហើយ)...គួរតែត្រូវបានបកស្រាយហើយថា ដោយទីបន្ទាល់បីនាក់។

344 នោះគឺមិនអីទេ ឃើញទេ ដោយសារតែប្រសិនបើអ្នកអនុញ្ញាត... ឥឡូវសូម និយាយ ជាឧទាហរណ៍ ដូចជាអ្នកកំពុងប្រជុំ ហើយយើងកំពុងអង្គុយនៅទីនេះ —ហើយ... ឥឡូវនេះ តើវានឹងធ្វើអ្វីល្អដែលអនុញ្ញាតឲ្យគាត់និយាយភាសាដទៃ គាត់និយាយភាសាដទៃ គាត់និយាយភាសាដទៃទៀត គាត់? ហេតុអ្វី យើង ទាំងអស់គ្នាច្របូកច្របល់យ៉ាងខ្លាំងដែលយើងមិនដឹងថាយើងកំពុងធ្វើអ្វី។ ឃើញ ទេ? ដោយស្ម័គ្រច្របល់បីនាក់ អនុញ្ញាតឱ្យ...ដូចជាហូលីនគាត់និយាយភាសាដទៃ ប្រសិនបើគាត់និយាយភាសា...

345 ហើយត្រូវតែមានអ្នកបកប្រែផងដែរ។ ឥឡូវនេះ អាចមានអ្នកបកប្រែម្នាក់ លុះត្រាតែអ្នកបកស្រាយភាសារបស់អ្នក។ ឥឡូវនេះអ្នក...“សូមឲ្យអ្នកណាដែល និយាយភាសាដទៃក៏អធិស្ឋានដែរ ដើម្បីឲ្យគាត់អាចបកស្រាយ។” គាត់អាចបក ស្រាយភាសារបស់គាត់បានដូចគ្នា—ដូចជាច្បាប់សម្រាប់អ្នកបកប្រែខ្លះ។ ប៉ុន្តែ ត្រូវតែមានអ្នកបកប្រែម្នាក់ មុនពេលដែលភាសាអាចនិយាយបាន... បើអ្នកមាន មនុស្សនិយាយភាសាដទៃ ហើយគ្មានអ្នកបកប្រែ រួចអធិស្ឋានខ្លួនឯង ដើម្បីឲ្យអ្នក អាចបកស្រាយពីអ្វីដែលអ្នកមាន—អ្វីដែលអ្នកកំពុងនិយាយ។

346 ឥឡូវនេះ កុំធ្វើវាដើម្បីបង្ហាញខ្លួនឯងឡើយ ព្រោះអ្នកកំពុងតែកែស្លាងខ្លួនឯង ពេលនោះ អ្នកឃើញទេ។ កុំធ្វើដូច្នោះ។ ប៉ុន្តែ ចូរនិយាយភាសាដទៃ ដើម្បីឲ្យអ្នក អាចស្តាប់ព្រះ អាចនឹងពង្រឹងក្រុមជំនុំបាន អ្នកឃើញហើយ វាគឺសម្រាប់ហេតុផល ដ៏ធំមួយ បងប្រុស។ អំណោយទាំងនេះគឺដើម្បីពង្រឹងពីព្រះ ពង្រឹងក្រុមជំនុំ នាំ មនុស្សចូលទៅក្នុងព្រះ ដើម្បីឱ្យពួកគេដឹងថាព្រះជាម្ចាស់គង់នៅជាមួយយើង។ ទ្រង់មិនមែនជាព្រះដែលស្តាប់ទេ ទ្រង់ជាព្រះដ៏មានព្រះជន្មគង់នៅក្នុងចំណោម យើង។ ឃើញទេ?

347 ហើយយើងគ្រាន់តែត្រូវមើលមូលហេតុដែលជិតនឹងនោះ ក្មេងប្រុស អារក្ស ស្តាប់រឿងគ្រប់យ៉ាងដូចនោះ អ្នកឃើញហើយ ដើម្បីមើលអំណោយទានពិត។ ដោយសារអំណោយទានគឺខ្សោយ ហើយគាត់ពិតជាអាចទៅធ្វើការលើអំណោយ

ទាំងនោះបាន។ មនុស្ស អូ មនុស្សអើយ វាពិតជាអាចក្លែងបន្លំពួកគេគ្រប់គ្នា។ ដូច្នោះហើយនេះជាមូលហេតុ...

348 ឥឡូវនេះ មើល ភាពខុសគ្នារវាងអំណោយទាននៃទំនាយ និងហោរា មានភាពខុសប្លែកគ្នាមួយលានម៉ាយ។ មុនពេលទំនាយ...បុរសម្នាក់ដែលមាន អំណោយទាននៃទំនាយអាចត្រូវបានប្រាប់នៅចំពោះមុខក្រុមជំនុំ ពីរប្រើត្រូវតែ យល់អំពីវាហើយនិយាយថា “នោះជាការពិត។” ត្រឹមត្រូវហើយ។ ប៉ុន្តែមិនមែន ជាហោរាទេ។ ឃើញទេ? ហោរាគឺជាមុខងារមួយ។ អំណោយនៃទំនាយគឺជា អំណោយទាន។ ហោរាបានកើតមក មាន ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ប្អូនប្រុស អើយ នៅពីលើនោះ។ មិនមានអ្វីនៅក្នុងនោះ អ្នកឃើញទេ? នោះជាហោរា។ ប៉ុន្តែអំណោយនៃការទាយ នោះជាអំណោយមួយ អ្នកឃើញទេ? មួយជាកិច្ចការ របស់ព្រះ មួយទៀតជាអំណោយទានរបស់ព្រះ។ ឃើញទេ? ហើយនោះជាភាព ខុសគ្នា។

349 ឥឡូវនេះ សារ និយាយ ឥឡូវនេះ ជាឧទាហរណ៍ នេះគឺជារបៀបដែលវា នឹងត្រូវបានធ្វើ។ ឥឡូវនេះ យើងនឹងនិយាយដូចបងប្រុស ជូន យប់នេះ គាត់ បកស្រាយ។ យើងដឹងថាគាត់ជាអ្នកបកប្រែ។ បងប្រុស នេវិល ជាអ្នកបកប្រែ ឃើញទេ បកប្រែភាសាដទៃ។ យើងដឹងរឿងនោះ។ ឥឡូវនេះ ចុះបើយើងអង្គុយនៅ ទីនេះ យប់នេះ អូ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបានចេញដើម្បីនិយាយ។ ខ្ញុំអើយ! ហើយ យើងគ្មាន...យើងត្រូវតែ...យើងបាន...រង់ចាំ ក្រុមជំនុំនឹងចាប់ផ្តើមនៅប៉ុន្មាននាទី ទៀត។ ឃើញទេ យើង—យើងជួបគ្នានៅមុខក្រុមជំនុំ។ ខ្ញុំដាក់វាតាមលំដាប់ដូច យើងមាននៅទីនេះ។

350 អញ្ចឹង មែនហើយ រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង គឺបងប្រុស រូដខែល ឡើង ហើយនិយាយភាសាដទៃ។ រង់ចាំមួយភ្លែត។ ឃើញទេ? ជូនី លោតឡើងមក “ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះ រឿងជាក់លាក់មួយ។” មិនអីទេ នរណាម្នាក់នៅ ទីនេះ ពួកស្មៀនកត់វាចុះនៅទីនេះ សូមមើលអ្វីដែលត្រូវបាននិយាយ អា-ហ្គា តោះ ឆាប់យកវាទៅ ព្រោះវា...វាថ្មី ត្រឹមត្រូវតាមអ្វីដែលគាត់និយាយ។ មិនអីទេ ពួកគេ... ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើវាត្រូវបានបដិសេធ បន្ទាប់មកអ្នក—អ្នកគ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យ វាទៅ មើលឃើញទេ ហែកវាឡើង។ ប៉ុន្តែបើមិនបានបដិសេធទេ គឺគេទទួលយក ដោយមនុស្សពីរនាក់ នោះគេសរសេរនៅទីនេះ គេចុះហត្ថលេខាលើឈ្មោះនោះ។

ឃើញទេ? នោះ—នោះ—នោះគឺសម្រាប់ព្រះវិហាររបស់អ្នក។ នោះហើយ... ខ្ញុំប្រាប់អ្នកទាំងអស់គ្នាដើម្បីជាប្រយោជន៍របស់អ្នកឃើញទេ ខ្ញុំមិនដឹងថាតើពួកគេបានធ្វើបែបនោះតាំងពីដើមឬអត់។

351 ហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង លោតឡើង ហូលីន និងយាយភាសាដទៃ។ ឥឡូវនេះ អ្នកបកប្រែប្រែហែលជានឹងប្តូរសារដូចគ្នា ឃើញទេ វាប្រហែលជារឿងដូចគ្នា រឿងជាក់លាក់ដែលត្រូវកើតឡើង ទំនាយមួយ ឃើញទេ អ្វីមួយដែលកំពុងហៀបនឹងកើតឡើង ឬអ្វីមួយដែលអ្នកត្រូវធ្វើ។ លោតឡើង បងប្រុស រ៉ូប៊ីសុន នៅពីក្រោយ និងយាយភាសាដទៃ។ មិនអីទេ។ វានៅតែអាចជាសារដដែល ផ្តល់ការបកស្រាយដូចគ្នា ឃើញទេ ឬវាអាចជាសារបី។

352 ឥឡូវនេះ ព្រះនឹងមិនបញ្ចេញសារចំនួន ៥០ ក្នុងមួយយប់នោះទេ។ យើងដឹងហើយ ព្រោះអ្នក—អ្នកមិនអាចទទួលពួកគេបានទេ។ អ្នកឃើញទេ? ប៉ុន្តែអ្វីដែលកំពុងគៀបសង្កត់ក្រុមជំនុំ ដូចជា... ឬអ្វីដែលខ្លួនកំពុងធ្វើ គឺសម្រាប់ការស្ថាបនាក្រុមជំនុំ។ ឃើញទេ? បន្ទាប់មកខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងមិនអនុញ្ញាតលើសពីនេះទៀតទេ ឃើញទេ វានិយាយថា “សូមឱ្យវាមានស្ថបន្ទាល់បីនាក់។” ឃើញទេ?

353 ទីបន្ទាល់បីនាក់ប៉ុណ្ណោះ—បន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងនិយាយថា “ចូរទៅសរសេរវាចុះហើយដាក់វានៅលើធីតាកា។” ឃើញទេ? យប់ស្អែកជួបគ្នាម្តងទៀត។ ឃើញទេ? ហើយបើមានអ្វីត្រូវដោះស្រាយនៅចន្លោះពេលនេះដល់យប់ស្អែក ព្រះនឹងនិយាយវានៅក្នុងសារមួយក្នុងចំណោមសារទាំងនោះ។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ? សូមឱ្យវាមានសាក្សីបីនាក់។ ហើយខ្ញុំគិតថាឥឡូវនេះ វេបស្ទើ និងយាយ ជាការព្យាករណ៍អាច...

តើសំណួរបាន...សារមួយត្រូវបានគេហៅថាទំនាយដែលមិនប្រាប់ពីអនាគត?

354 អត់ទេ។ ប្រសិនបើវាជាទំនាយ វាកំពុងទាយ ទាយអ្វីដែលនឹងកើតឡើង។ នោះជាការពិត ផងដែរ។

355 មិនអីទេ ហើយខ្ញុំគិតថា...ឥឡូវនេះ នេះជាចុងក្រោយរហូតដល់យើងទៅដល់ទីនេះ។

120. បងប្រុស ប្រាណហាំ តើ—អាចណាមួយនៃទាំងនេះ... បងប្រុស ប្រាណហាំ សំណួរទាំងនេះ...វាត្រូវបានសរសេរដោយម៉ាស៊ីនអង្គុលីលេខហើយវាស្មើតែទាក់អស់ហើយ។ តើអាចសួរសំណួរទាំងនេះបានទេ...បងប្រុស ប្រាណហាំ រាល់សំណួរទាំងនេះ ដែលអ្នកមិនមានអារម្មណ៍ថាត្រូវឆ្លើយ ឬធ្វើ... ឬបញ្ចេញមតិលើ (៣១) បញ្ចេញមតិលើ ទុកមួយឡែក ខ្ញុំនឹងមិនមានអារម្មណ៍មិនល្អឡើយ។ តើអ្វីទៅជាការកិច្ចពេញលេញរបស់ឪពុក តាមបទគម្ពីរ?

³⁵⁶ មែនហើយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿថាពួកគេមានវានៅទីនោះ។ ប្រសិនបើវាជា...ខ្ញុំដឹងថាវាជាឪពុកម្តាយក្នុងនៃក្រុមជំនុំរបស់យើង។ ដូច្នោះខ្ញុំជឿថាពួកគេមានលំដាប់លំដោយនៃវានៅទីនោះ។ យើងគួរតែយកច្បាប់ចម្លងខ្លះទៀតហើយប្រគល់ឱ្យឪពុកម្តាយរបស់យើង ប្រសិនបើយើងមិនមាន។ ឆ្ងល់ថាតើយើងអាចមានច្បាប់ចម្លងនោះមួយទេ ជេន មួយ...ឬ អ្នកឬបងប្រុសឡេអូ ឬពួកគេខ្លះ ប្រហែល...មានប្រហែលប្រាំមួយឬប្រាំបីនៃវាហើយផ្តល់ឱ្យវាទៅឪពុករបស់យើង។ ពីការផ្តល់ភារកិច្ច តាមបទគម្ពីរ អ្វីដែលឪពុកត្រូវធ្វើ។

121. ក្នុងករណីដែលយើងគួរមានការអធិប្បាយឬសារជាភាសាដទៃមិនប្រក្រតី តើយើងគួរកែវាដោយរបៀបណា?

³⁵⁷ ឥឡូវនេះ នោះជាករណីបន្ទាន់ដ៏ល្អ ឃើញទេ? ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ សូមប្រទានពរដល់អ្នកជាអ្នកជំនួយដែលបានលើកឡើងអំពីការនេះ ពីព្រោះនេះជារឿងល្អ។ អ្នកចង់ដោះស្រាយវាដោយស្រោមដៃកៅស៊ូ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកផ្តល់... ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ចូលមកក្នុងក្រុមជំនុំរបស់យើងនៅទីនេះ ហើយផ្តល់សារ ឬការអធិប្បាយហួសលំដាប់ គ្មានអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើអំពីវាបានទេ ប្រសិនបើពួកគេនៅលើគដ្ឋ។ ឃើញទេ? អ្នកគ្រាន់តែ...ពួកគេដឹងថាពួកគេចេញពីសណ្តាប់ធ្នាប់ហើយវានឹង—វានឹង...អាចបំផ្លាញកម្មវិធី។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាកើតឡើងអ្វីល្អបំផុតដែលត្រូវធ្វើសម្រាប់ឪពុក គឺគ្រាន់តែរក្សាភាពស្ងៀមស្ងាត់ប៉ុណ្ណោះ។ ឃើញទេ? ពីព្រោះហោរានៅលើវេទិកាគឺជាអ្នកដែលពិតជា... អ្នកគឺជា—អ្នកគឺជាអ្នកការពាររបស់គាត់ អ្នកគឺជាប៉ូលីសរបស់គាត់ ឃើញទេ អ្នកគឺជាអ្នកយាមនៅជុំវិញយើង។ ឃើញទេ?

358 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើវាជានរណាម្នាក់នៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់យើង...ប្រសិនបើវា ចេញពីក្នុងក្រុមជំនុំរបស់យើង បុគ្គលនោះមិនបានទទួលការហ្វឹកហ្វឺនទេ ឃើញទេ គេមិនបានទទួលការបង្ហាត់បង្រៀន។ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងកំពុងព្យាយាម ចូលទៅទីនេះ ឃើញទេ យើង—យើងដឹងពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ យើងដឹងពីរបៀប បង្ហាត់មនុស្សរបស់យើង។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើវា—ប្រសិនបើវាចេញពីក្រុមជំនុំរបស់ យើង មែនហើយ យើងមិនដឹងថាមនុស្សកំសត់ម្នាក់នោះត្រូវបានគេបង្វឹកដោយ របៀបណាទេ។

359 ឧទាហរណ៍ដូចជា...ប៊ីលី ចងចាំរឿងនេះនៅ កូស្តា មេសា រដ្ឋ កាលីហ្វ័រញ៉ា។ រាល់ពេលដែលខ្ញុំត្រៀមខ្លួនហៅអាសនៈ នឹងមាននាវីម្នាក់លោតឡើង រត់ឡើងចុះ តាមច្រកផ្លូវ និយាយភាសាដទៃ ហើយនាងហែកអាសនៈនោះ ជាបំណែកៗ។ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែត្រូវដើរចេញ។ អ្នកអាចឃើញព្រះវិញ្ញាណបានសោកសៅ—អ្នក ឃើញទេ? គ្មានអ្វីនឹងធ្វើឲ្យព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះសោកសៅឡើយ ប្រសិនបើវាស្ថិត ក្នុងលំដាប់លំដោយ។ ឃើញទេ? [កន្លែងទទេនៅលើកែវ—អដរ] ...មុន ពេលនាងត្រៀមខ្លួនចាប់ផ្តើម តើនាងនឹងរៀបចំខ្លួនដោយរបៀបណា ពីព្រោះខ្ញុំបាន មើលនាង។ អ្នកបម្រើព្រះគ្រប់គ្នានឹងធ្វើបែបនេះនៅពេលគាត់មើលឃើញអ្វីមិន ប្រក្រតី។ ពេលនោះស្រ្តីម្នាក់នេះបាននៅខាងក្រោយ ហើយនាងប្រាប់លោក ប៊ីលី ហើយលោក ប៊ីលីបានប្រាប់ខ្ញុំថា ពេលដែលខ្ញុំមកក្នុងយប់នោះ បាននិយាយថា “ប៉ា ប៉ាដឹងថាស្រ្តីនោះបានបំបែកគេ—គេហៅអាសនៈ ពីរយប់ហើយ?”

“បាទ។”

360 បាននិយាយថា “នាងអង្គុយនៅទីនោះ” បាននិយាយថា “នាងបាននិយាយ ថា ‘សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ ប៊ីលី ខ្ញុំមានសារមួយទៀតនៅយប់នេះ!’”

361 ឥឡូវនេះ អ្នកឃើញទេ ខ្ញុំបានមើលនាងចុះពីលើទស្សនិកជន។ មានមនុស្ស រាប់ពាន់នាក់នៅទីនោះ នោះហើយជាពេលដែល *វីដឌឺ ឌីហ្គេស* បានសរសេរអំពី ការព្យាបាលរបស់ ដូនី ម៉តុន អ្នកដឹងទេ *ការអស្ចារ្យរបស់ដូនីម៉តុន*។ ដូច្នេះ ខ្ញុំ បានមើលស្រ្តីនោះ ហើយប្រហែលជាពេលដែលខ្ញុំចាប់ផ្តើមហៅអាសនៈរបស់ខ្ញុំគឺ នាង...ឥឡូវនេះ នាងគ្រាន់តែមិនបានហ្វឹកហាត់ គ្មានការសង្ស័យទេ ស្រ្តីល្អ។ ប៉ុន្តែ នាងបានក្រឡេកមើលជុំវិញនាងបានចាប់ផ្តើមរៀបចំសក់របស់នាង។ នាងមាន សក់រួញ ឃើញទេ? ដូច្នេះ អ្នកឃើញទេ នាងជាកម្មសិទ្ធិរបស់អាសាំពី ឬពួកជំនុំ

ទាំងនោះ—ដែលអនុញ្ញាតរឿងនោះ។ នាងកំពុងរៀបចំសក់របស់នាង។ នាងបានលូកដៃចុះក្រោម ហើយទាញស្រោមជើងរបស់នាងឡើង រៀបចំបែបនោះ។ ហើយដល់ពេលខ្ញុំចាប់ផ្តើមធ្វើការហៅអាសនៈ... ខ្ញុំបាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ តើមានប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះ... តើមានវត្តមានប៉ុន្មាននាក់ហើយដែលចង់ចេញមកខាងមុខ—ហើយប្រគល់ចិត្តថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ?”

362 នាងបានលោតឡើង។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “អង្គុយចុះ។” នាងបានចាប់ផ្តើម។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “អង្គុយចុះ!” ឃើញទេ? ហើយ ក្មេងប្រុសអើយ ទាំងអស់គ្នា...ខ្ញុំទើបតែឈប់។ នាងធ្វើដូចជាមិនឮខ្ញុំ ហើយខ្ញុំក៏ដកវាចេញម្តងទៀត។ នាងបានឮខ្ញុំនៅពេលនោះ ព្រោះខ្ញុំដូចជាអង្រួនអគារឡើងដោយមានមីក្រូហ្វូនធំនោះបញ្ឈរនៅទីនោះ។ ហើយនាងបានអង្គុយចុះ។

363 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ដូចខ្ញុំបាននិយាយអញ្ចឹង តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលចង់មកឯអាសនៈ ហើយថ្វាយចិត្តដល់ព្រះ?” ហើយខ្ញុំបានទៅភ្លាមៗជាមួយនឹងការប្រជុំឃើញទេ។

364 ហើយនៅយប់នោះពេលខ្ញុំចាប់ផ្តើមបើកឡាន ខ្ញុំត្រូវបានគេឡោមព័ទ្ធ។ ហើយនៅទីនេះពួកគេជាក្រុមស្រ្តីឈរនៅទីនោះដូចជាក្រុមមាន់អ្នកដឹងទេ “អ្នកបានប្រមាថព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។”

365 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំបានប្រមាថឬ?” ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើខ្ញុំអាចប្រមាថព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដោយរបៀបណា?...សេចក្តីប្រកាសនៃបទគម្ពីរណា?” ឃើញទេ?

366 ហើយស្រ្តីនេះបាននិយាយថា “ខ្ញុំមានសារមួយត្រង់ពីព្រះ។”

367 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប៉ុន្តែអ្នកបានផ្តល់វាខុសពេលវេលាបងស្រី។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនមែន...”

“អ្នកនិយាយថាមិនមែន—នោះមិនមែនជារបស់ព្រះ?”

368 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់អ្នកបានទេ លោកស្រី។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿថាគឺជាវា ឃើញទេ?” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងនិយាយវាដើម្បីផលប្រយោជន៍របស់អ្នក ខ្ញុំនិយាយថាខ្ញុំជឿថាវា។ ហើយខ្ញុំជឿថាអ្នកជាមនុស្សស្រីល្អ ប៉ុន្តែអ្នកមិនមានសណ្តាប់ធ្នាប់។”

369 ហើយមានគ្រូគង្វាលរបស់នាងឈរនៅទីនោះ។ ខ្ញុំដឹងថាគាត់ជាគ្រូគង្វាលរបស់នាង ឃើញទេ? ហើយខ្ញុំបាននិយាយ...ខ្ញុំ—ខ្ញុំបាននិយាយថា “មានរឿងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបានថា អ្នកនៅក្នុងសាច់ឈាម ឬអ្នកមានគ្រូគង្វាលដែលបង្ហាត់បង្រៀនអ្នកដែលមិនដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីបទគម្ពីរ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “គាត់គួរតែមកនិយាយជាមួយយើងបន្តិចអំពីបទគម្ពីរ។ ថាវាខុសហើយ អ្នកអត់សណ្តាប់ធ្នាប់។ អ្នកបានធ្វើឱ្យបាត់បង់ព្រលឹងជាច្រើន យប់មុនមុននិងជាច្រើនទៀតកាលពីយប់មិញ ហើយនឹងធ្វើរឿងដដែលនៅយប់នេះ។”

370 ហើយបុរសនេះបាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ” បាននិយាយថា “ខ្ញុំសូមឱ្យអ្នកនិយាយម្តងទៀតមើល។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកចង់មានន័យថាយ៉ាងម៉េច?”

371 បាននិយាយថា “នាងមានសិទ្ធិផ្តល់សារនោះ អ្នកបានឆ្លងកាត់ហើយ។”

372 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំនៅលើវេទិកា ហើយវិញ្ញាណរបស់ហោរាត្រូវចុះចូលនឹងហោរា។ ខ្ញុំនៅតែនៅក្នុងវេទិកា។”

ហើយគាត់បាននិយាយថា “អញ្ចឹង...”

373 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំនៅតែមានសារ។ ខ្ញុំកំពុងតែហៅឡើងមកអាសនៈរបស់ខ្ញុំ នោះគឺដើម្បីតោងចូល។ ខ្ញុំបានបោះសំណាញ់របស់ខ្ញុំចេញ ខ្ញុំកំពុងទាញវាឥឡូវនេះ។ កុំបោះបន្ទាចចូលនៅទីនោះ ឬមានអ្វីធ្វើឲ្យវាខូច ឃើញទេ?” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំនៅទាញសំណាញ់របស់ខ្ញុំនៅឡើយ។” ហើយ—ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “នាងបានជ្រៀតជ្រែកជាមួយ—ជាមួយនឹងការនាំយកព្រលឹងចេញ។ តើ...តើវានឹងធ្វើអ្វីល្អសម្រាប់អ្នកអធិប្បាយ ឬអ្វីផ្សេងទៀត ប្រសិនបើអ្នកមិនហៅហើយនាំមនុស្សមានបាបឲ្យមក? ឃើញទេ?”

374 ហើយគាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ សាររបស់នាងគឺយឺតជាងអ្នក។ របស់នាងគឺនៅខាងក្រៅពីវេទិកា...របស់នាងគឺត្រង់ពីព្រះ។”

375 ខ្ញុំបាននិយាយថា “បើអ្នកណាគិតថាខ្លួនឯងខាងវិញ្ញាណ ឬជាហោរា សូមឲ្យគាត់ទទួលស្គាល់នូវអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយនោះជាបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអម្ចាស់។ តែបើគាត់ល្ងង់ក៏ទុកឲ្យគាត់ល្ងង់ទៅ។ យើងមិនមានទម្លាប់បែបនេះទេ ហើយក៏មិនមានក្រុមជំនុំនៃព្រះអញ្ចឹងដែរ។” ដកស្រង់ពីប៉ុល អ្នកដឹងទេ? ខ្ញុំបាននិយាយថា “អត់ទេ

បាទ គ្មានអ្វីថ្មីទេ! ទ្រង់...ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា ‘សូមឲ្យពាក្យរបស់មនុស្ស គ្រប់គ្នាក្លាយជាពាក្យកុហក ហើយពាក្យរបស់ខ្ញុំជាការពិត។’ ប៉ុលបាននិយាយ ថា ‘ទោះបីទេវតាមកពីស្ថានសួគ៌មកនិយាយអ្វីផ្សេងទៀត ជាអ្វីដែលក្រៅពីទីនេះ សូមឲ្យវាត្រូវបណ្តាសាចុះ។’” ខ្ញុំបាននិយាយថា “លោក អ្នកពិតជាដាច់ចេញ ខ្សែនោះ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកមានក្រុមជំនុំបែបណា? ខ្ញុំភ្នាល់ថា វាជា ការច្របូកច្របល់ដ៏ធំ។ ឃើញទេ? បើអ្នកអនុញ្ញាតឱ្យគេធ្វើបែបនេះ តើអ្នកហៅ អាសនៈរបស់អ្នកដោយរបៀបណា? នាងមានព័ន្ធកិច្ចមួយ ពួកគេសុទ្ធតែមានព័ន្ធ កិច្ច ប៉ុន្តែអ្នកមានពេលសម្រាប់កិច្ចបម្រើការងាររបស់អ្នក ឃើញទេ ដែលត្រូវបាន ផ្តល់ឱ្យ។”

376 ដូច្នោះវាត្រូវហើយ។ អត់ទេ ហើយឥឡូវនេះ ប្រសិនបើរឿងនោះកើតឡើង នៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់យើង ដូចនោះ ដូចនេះ ដោយបងប្អូនប្រុសស្រីរបស់យើងខ្លះ នៅក្នុងក្រុមជំនុំ ដែលនិយាយភាសាដទៃ ឥឡូវនេះ ឌីកុនដែលមើលថែក្រុមជំនុំ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ខ្ញុំគិតថាគួរតែជួបពួកគេជាមួយគ្នា និងនិយាយថា “ខ្ញុំសូម យោងទៅកាន់អ្នកវិញតាមខ្សែអាត់មួយ គ្រាន់តែប៉ុន្មាននាទី អ្នកឃើញទេ។” ឃើញទេ អ្នកគ្រាន់តែ...ឬ—ឬគ្រូគង្វាលនិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំប្រាកដថាគ្រូគង្វាល ចង់និយាយទៅកាន់អ្នក។ សុំជួបពួកយើងនៅទីនេះក្នុងការសិក្សាបន្តិច ឃើញទេ បងប្អូន។” នៅពេល ចូលទៅហើយនិយាយជាមួយគាត់យ៉ាងពីរោះ។ ឃើញទេ? និងនិយាយ...

377 ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើពួកគេអស់សណ្តាប់ធ្នាប់ ហើយរំខានគ្រូគង្វាល របស់អ្នក ឃើញទេ ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើពួកគេរំខានគ្រូគង្វាលរបស់អ្នក នោះ អ្នកចាស់ទុំគួរតែដើរទៅរកគាត់ ហើយនិយាយថា “ចាំមួយភ្លែត។” ហើយប្រសិនបើ គ្រូគង្វាលជំរុញអ្នកឲ្យបញ្ឈប់ពួកគេ នោះគាត់ត្រូវចាប់ព្រលឹងនៅទីនោះ ហើយវា... គឺពួកគេកំពុងបំបាក់ស្មារតីនៃកិច្ចប្រជុំ អ្នកឃើញទេ។

378 ដូច្នោះបើគ្រូគង្វាលឈប់ហើយឱនក្បាលដោយគោរព កុំនិយាយអ្វីសោះ។ ឃើញទេ? កុំនិយាយអ្វីទាំងអស់ អនុញ្ញាតឱ្យគ្រូគង្វាលបន្ត។ ប៉ុន្តែអ្នកមើល គ្រូគង្វាលរបស់អ្នក។ បើគាត់ផ្តល់ជាសញ្ញាដល់អ្នកបែបនេះ គួរតែបញ្ឈប់វា ទៅ បន្ទាប់មកដើរជាមួយសេចក្តីស្រឡាញ់របស់គ្រីស្ទាន និយាយថា “បងប្រុស បងស្រី” អ្វីក៏ដោយដែលវាអាចជា “ខ្ញុំជឿថាអ្នកគ្មានសណ្តាប់ធ្នាប់ ពីព្រោះអ្នក

កំពុងវែងខានហោរា អ្នកឃើញទេ? គាត់មានសារមួយពីព្រះ។ ពេលគាត់មានសារ របស់គាត់ នោះយើងនឹងដឹងអំពីវាបន្តិចក្រោយមក។” ឃើញទេ ប្រសិនបើវាវែងខាន គាត់។

379 ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាជាអ្នកក្រៅ ហើយត្រួតង្វាលដោយគោរពគ្រាន់តែឈប់ ហើយ រង់ចាំបន្តិច បន្ទាប់មកគាត់...ប្រហែលជាគាត់នឹងចាប់ផ្តើមភ្លាមៗ។ ដូច្នោះ...ហើយ ប្រសិនបើអ្នកកត់សម្គាល់ កៅសិបភាគរយនៃពេលវេលាបែបនេះ ការបកស្រាយ វា តែងតែគ្រាន់តែដកស្រង់បទគម្ពីរ ឬអ្វីមួយដូចនោះ ដែលវាប្រហែលជាសាច់ឈាម នៅលើចុងទាំងពីរនៃបន្ទាត់។ អ្នកដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យដូចនោះ។ ឃើញទេ? មិនអីទេ។

122. តើមនុស្សលើសពីម្នាក់ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យនិយាយសារជាភាសាដទៃ ដោយមិនមានការបកស្រាយបានទេ?

380 អត់ទេ ពួកគេគួរតែមកម្តងមួយៗ។ ឃើញទេ? មួយផ្តល់ឱ្យ...ម្នាក់និយាយ ហើយបន្ទាប់មកផ្តល់ការបកស្រាយ។ ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មកប្រសិនបើអ្នក ផ្សេងទៀតនិយាយ ការបកស្រាយ ព្រោះប្រសិនបើអ្នកមិនធ្វើទេ អ្នកបកប្រែមិនដឹង ថាគាត់កំពុងធ្វើអ្វីទេ ព្រោះមានសារពីរ ឬបីមកលើគាត់តែម្តង អ្នកឃើញទេ ហើយ វានឹងធ្វើឱ្យគាត់យល់ច្រឡំ។ ហើយព្រះមិនមែនជាអ្នកនិពន្ធនៃការកន្ត្រៃច្រឡំទេ អ្នក ឃើញទេ? ដូច្នោះសូមឲ្យម្នាក់និយាយ ហើយម្នាក់ទៀតបកស្រាយ។ ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មក...ផ្តល់សារបី ប៉ុន្តែសូមឱ្យសារនីមួយៗត្រូវបានបកស្រាយ។

381 បន្ទាប់មកយើងនឹងមាន...ដូចជាប្រសិនបើបងប្រុសរូដខែលនឹងនិយាយ ហើយបងប្រុសនេវិលនឹងផ្តល់ការបកស្រាយមួយ បងប្រុសហ្វ្រេដគ្រាន់តែនៅ ស្ងៀម។ ឃើញទេ ទទួលការបកស្រាយនោះ។ ទីមួយ គឺត្រូវវិនិច្ឆ័យជាមុនសិន ដើម្បីមើលថាតើវាជារបស់ព្រះឬអត់។ ឃើញទេ? ហើយមិនអីទេ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើបងប្រុសរូដខែល និយាយ បងប្រុសហ្វ្រេដលើ និយាយ បងប្រុសនេ វិលនិយាយ អ្នកបកប្រែកំសត់បានទទួលសារបីនៅក្នុងបន្ទាត់ តើ—តើគាត់នឹងដឹង ថាត្រូវធ្វើអ្វី? ឃើញទេ? ទុកឱ្យគាត់នៅតែម្នាក់ឯង។ ផ្តល់សារហើយបន្ទាប់មកនៅ ស្ងៀម គ្រាន់តែរង់ចាំ។ អនុញ្ញាតឱ្យមានអ្វីបង្ហាញដល់អ្នកបន្ទាប់ដែលអង្គុយក្បែរ គាត់។ ទុកឲ្យគាត់នៅស្ងៀម អង្គុយស្ងៀម។ ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មកអនុញ្ញាត ឱ្យមានការបកស្រាយ។

382 បន្ទាប់មក នៅពេលវាកើតឡើង ចូរសរសេរវាចុះ បន្ទាប់មកមើលអ្វីដែល អ្នកវិភាគនិយាយ។ ឃើញទេ? ប្រសិនបើវានិយាយថា “មែន—វាជាបសព្វៈ។” មិនអីទេ មានសារមួយ ឃើញទេ កត់វាចុះ។ បន្ទាប់មករង់ចាំបន្តិច។ ហើយរឿង ដំបូងដែលអ្នកដឹង នោះព្រះវិញ្ញាណយាងមកសណ្ឋិតលើគាត់ គាត់នឹងនិយាយ។ បន្ទាប់មក អ្នកបកប្រែ រង់ចាំមួយភ្លែត សូមមើលអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹង និយាយ។ នៅទីនេះទ្រង់បានយាងមកសម្រាប់សារនោះ អ្នកឃើញទេ? ហើយ បន្ទាប់មកគាត់នឹងសរសេរវាចុះ ឃើញទេ? ហើយអនុញ្ញាតឱ្យវាមានសាក្សីបី។

123. បងប្រុស ប្រាណហាំ យើងដឹងថាអ្នកគឺជាអ្នកនាំសារដែលបានបញ្ជូនពី ព្រះទៅកាន់សម័យក្រុមជំនុំនេះ។ ទីសំគាល់ដូចគ្នាដែលដើរតាមព្រះយេស៊ូវ យើងឃើញដើរតាមអ្នក ហើយយើង...យល់ថាហេតុអ្វីបានជាអ្នកខ្លះដែល ស្គាល់អ្នកច្បាស់បំផុតគិតថាអ្នកជាព្រះមេស៊ី។ តើអ្នកនឹងពន្យល់ពីភាព ខុសគ្នានៃទំនាក់ទំនងរបស់អ្នកជាមួយនឹងព្រះ និងរបស់ព្រះគ្រីស្ទបានទេ?

383 មែនហើយ ខ្ញុំដឹងថា បងប្អូនអើយ នោះជាការពិត។ ឃើញទេ ប៉ុន្តែចាំ បន្តិច ខ្ញុំមានអ្វីមួយសរសេរចុះនៅទីនេះ បន្តិចប៉ុណ្ណោះ។ ឃើញទេ ជាច្រើនដង វាយល់ខុស។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ នៅក្នុងមនុស្សពេលខ្លះ... ហើយខ្ញុំ ចង់ឲ្យអ្នកខ្លះងាកមកកាន់លូកាជំពូកទី៣ និងខ១៥ជាមួយខ្ញុំ។ ខណៈពេលដែល អ្នកកំពុងបើកវា ខ្ញុំប្រហែលជាកំពុងនិយាយទៅកាន់អ្នក...នៅពេលដែលអ្នកបាន ចូលក្នុងវា នោះគឺលូកា ៣ វាជា...អាច...វានៅក្នុង...សូមឱ្យខ្ញុំគ្រាន់តែ...ខ្ញុំនឹងមិន បិទទ្វារបានទេ ព្រោះគ្មាននរណានៅទីនោះ។ អនុញ្ញាតឱ្យ—អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំយកវា ទៅកាន់អ្នក បងប្អូន។ អ្នកបានឮវា នៅជុំវិញ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ឃើញទេ វាត្រូវតែមកដល់បែបនោះ។ វាត្រូវតែមកតាមនោះ។ ប្រសិនបើវាមិនដូច្នោះទេ ខ្ញុំនឹង ប្រែចិត្តពីសាររបស់ខ្ញុំ។

384 បងប្អូនអើយ ខ្ញុំសូមជំរាបបងប្អូននៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះគ្រីស្ទថាបងប្អូន—អ្នក —អ្នកសូមអ្នករក្សាភាពស្ងៀមស្ងាត់ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកមានវិញ្ញាណអ្នកនឹងយល់។ ឃើញទេ? តើអ្នកមិនដឹងថាអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលជាលើកដំបូងនៅទីនោះនៅ មាត់ទន្លេជាអ្វីទេ? តើអ្នកមិនចាំអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលទេឬ? “ដូចដែលលោក យ៉ូហានបាទីស្ត្រូវបានបញ្ជូនមកដើម្បីប្រកាសពីការយាងមកជាលើកដំបូង

របស់ព្រះគ្រីស្ទ សាររបស់អ្នក...” វាជាសារដែលនឹងនាំមុខការយាងមកជាលើក
ទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ នោះហើយជាអ្វីដែលទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បាននិយាយ។

385 ឥឡូវនេះ សូមកត់សម្គាល់។ ឥឡូវនេះ “ដូចយ៉ូហានបាទីស្ទ...” ឥឡូវនេះ
អ្នកទាំងអស់គ្នាបានឮហើយ។ អ្នកបានអានវាក្នុងសៀវភៅ ហើយបានឮមនុស្ស
ដែលឈរនៅទីនោះស្តាប់វា និងអ្វីផ្សេងទៀត នៅពេលដែលទេវតានោះផ្ទាល់បាន
និយាយសារនោះ: “ដូចដែលលោកយ៉ូហានបាទីស្ទត្រូវបានចាត់ឱ្យចេញដើម្បី
ជំរុញការយាងមកជាលើកដំបូងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ អ្នកត្រូវបានបញ្ជូនមកជាមួយនឹង
សារនេះ: នោះនឹងនាំមុខការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ។” ឥឡូវនេះគឺ
“សារ។”

386 ឥឡូវនេះ: ប្រសិនបើអ្នកនឹងកត់សម្គាល់ ហើយខ្ញុំ... រឿងនៅទីនោះ
ដាក់ឈ្មោះខ្ញុំនៅក្រោមផ្កាយនោះនៅទីនោះ: ហើយនោះជាហេតុផលដែលខ្ញុំ
ឆ្លងកាត់វា អ្នកឃើញទេ ព្រោះខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនគិត... ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងស្មោះត្រង់តាមដែល
ខ្ញុំអាចធ្វើបាន ខ្ញុំមិនគិតថាខ្ញុំនឹងមានអ្វីពាក់ព័ន្ធនឹងអ្នកនាំសារនោះទេ ឃើញទេ។
ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំជឿថា ខ្ញុំប្រហែលជាត្រូវបានបញ្ជូនឲ្យចូលរួមក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់
ដើម្បីជួយស្តង់សារនោះឡើងទៅកន្លែងមួយទៅកន្លែងដែលវាចង់នៅពេលដែល
អ្នកនាំមុខនេះមក ថាគាត់នឹងមក។

387 ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថាខ្ញុំជាអ្វីដែលជាខ្ញុំ... ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំមានសារនៃថ្ងៃនេះ។ ខ្ញុំជឿថានេះជា
ពន្លឺនៃថ្ងៃនេះ ហើយខ្ញុំជឿថាវាចង្អុលទៅពេលវេលាដែលនឹងមកដល់ អ្នកឃើញ
ទេ ខ្ញុំជឿថា សារដែលគាត់និយាយនៅទីនោះគឺ “សារដែលអ្នកមាន។” ឥឡូវនេះ
ប្រសិនបើអ្នកសង្កេតឃើញថាភាពដែលងើបឡើងវិញនៅទីនោះ: គឺ...

388 សូមឱ្យខ្ញុំធ្វើវា... ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំ—ខ្ញុំកំពុងស្លៀតពេលនៅទីនេះ ហើយខ្ញុំមានសំណួរ
រល្អៗបែបនេះ។ ខ្ញុំមិនចង់... វាជា—វាគឺម៉ោងដប់ជាងឥឡូវនេះ ដូច្នេះ ហើយខ្ញុំដឹង
ថាអ្នកចង់ទៅផ្ទះ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែស្តាប់នៅទីនេះ។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំបង្ហាញអ្នកពី
អ្វីមួយ។ តើអ្នកនឹងផ្តល់ឱ្យខ្ញុំត្រឹមតែ—បន្តិចទៀតបានទេ? មិនអីទេ មិនអីទេ។

389 ឥឡូវនេះមើល ឥឡូវនេះខ្ញុំសូមនិយាយអ្វីមួយ។ ឥឡូវនេះ: បងប្អូនរក្សាការ
នេះក្នុងចំណោមខ្លួនឯង។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ សូមរក្សាវានៅក្នុងចំណោមខ្លួន
អ្នក។ ខ្ញុំត្រូវប្រាប់អ្នកពីរឿងនេះ ព្រោះអ្នកជាគ្រូគង្វាលរបស់ខ្ញុំ... អ្នកគឺជាគ្រូគង្វាល

របស់ខ្ញុំ ហើយអ្នកឃើញទេ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវធ្វើរឿងនេះ។ ហើយអ្នកជាបងប្អូន ជាមួយខ្ញុំដែលធ្វើការនៅក្នុងសារនេះ។ ឃើញទេ?

390 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជាមនុស្សប្រុស ខ្ញុំដូចជាអ្នក ហើយអន់ជាងអ្នកទៅទៀត។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ... អ្នកទាំងអស់គ្នាសុទ្ធតែមានប្រវត្តិនិងរឿងរបស់គ្រីស្ទាន។ “ខ្ញុំជាមនុស្ស មានបាប” ដូចដែលវាត្រូវបានគេនិយាយនៅពេលមួយ “ក្នុងចំណោមអ្នក។” ខ្ញុំ គិតថា ជាជីវិតទាបបំផុត ដែលអាចរស់នៅបាន ក្នុងនាមជាអ្នកមិនជឿ និងអ្នក សង្ស័យ។

391 ប៉ុន្តែតាំងពីក្នុងមក ខ្ញុំតែងតែដឹងថាមានព្រះ ហើយបានដឹងថាមានអ្វីមួយ បានកើតឡើងក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ហើយនោះជា—នោះហួសពីសំណួរណាមួយ បងប្រុសខ្ញុំអើយ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែខ្ញុំសូមនិយាយរឿងនេះថា វានឹងមកដល់—នឹង មានសារមួយមក ហើយមានអ្នកនាំសារមក។ ខ្ញុំជឿថាប្រសិនបើវាជាបុរស—វា នឹងក្លាយជានរណាម្នាក់បន្ទាប់ពីខ្ញុំ។ ឃើញទេ? វានឹងក្លាយជា... ប៉ុន្តែសារដែល ខ្ញុំកំពុងអធិប្បាយនេះ គឺជាសារពិតនៃថ្ងៃនេះ ហើយវាជាសារចុងក្រោយ។ តើអ្នក ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងធ្វើទេ បងប្អូន? ខ្ញុំដាក់អ្នកនៅកន្លែងដដែលដែលខ្ញុំនៅ ព្រោះ អ្នកនៅក្នុងវាច្រើនដូចខ្ញុំ។ អ្នកគឺជាអ្នកនាំសារនៃសារតែមួយនេះ។

392 សូមមើលនៅទីនេះ ខ្ញុំមានរូបភាពមួយ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំអាចធ្វើឱ្យវាកាន់តែ ប្រសើរតាមរយៈការបង្ហាញ។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំបិទទ្វារនេះមួយផ្នែកមួយភ្លែត។ នេះគឺជាព្រះយេស៊ូវ ហើយនោះគឺជាព្រះយេស៊ូវ។ អញ្ជឹងខ្ញុំនឹងដាក់វានៅទីនេះ ហ្គេតសេម៉ានី ហើយនៅទីនេះ និងទីនោះ។ ឥឡូវនេះ អ្នកមិនអាច... ខ្ញុំមិនបាន និយាយរឿងនេះចំពោះមុខក្រុមជំនុំនៅទីនោះទេ។ ឥឡូវនេះ ចូរចាំថា តើពន្លឺ ប្រភេទណា (ផ្កាយមួយ) ដឹកនាំអ្នកប្រាជ្ញដែលកំពុងស្វែងរក “ដើម្បីដឹកនាំពួក យើងទៅកាន់ពន្លឺដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់ទ្រង់”?

393 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងសំរាកនៅទីនេះបន្តិច ហើយប្រាប់អ្នកពីរឿងមួយ។ ចូរដករឿង នោះចេញ... ដែលវិលីបានធ្វើនៅទីនោះ ហើយបន្ទាប់មកនិយាយថាវាក្រឹមត្រូវ។ ចូរនិយាយថាវាក្រឹមត្រូវ។ ខ្ញុំមិនអាចនិយាយបានទេ បងប្អូន។ នោះជាអ្នក អភិរក្សនិយម។ នោះខ្ញុំនឹងមិនបាន... ទោះបីខ្ញុំជឿក៏ខ្ញុំមិននិយាយដែរ។ ឃើញ ទេ? អ្នកផ្សេងនិយាយថា នោះជាវា។

394 ប៉ុន្តែនៅទីនេះ ដូចជាខ្ញុំទើបតែត្រូវបានសួរ ក្មេងប្រុសមួយចំនួន ប្រសិនបើ ពួកគេផ្តល់ទីបន្ទាល់អំពីរឿងមួយចំនួនដែលបានកើតឡើង។ ខ្ញុំមិនចង់ចូលក្នុង វេទិកា ហើយច្លែងទីបន្ទាល់អំពីអ្វីដែលបានកើតឡើងក្នុងការប្រជុំនោះទេ។ ទុក ឱ្យអ្នកគ្រប់គ្រងឬអ្នកណាម្នាក់ធ្វើបែបនោះឬ អ្នកផ្សេងធ្វើចុះ។ ខ្ញុំមិនចូលចិត្តធ្វើ ដូច្នោះទេ។

395 ប្រុងប្រុសម្នាក់និយាយថា “សូម្បីតែគេមករកយ៉ូហានហើយនិយាយថា ‘តើ អ្នកជាព្រះគ្រីស្ទឬ?’—អដង។” បាទ នោះហើយជាវា អ្វីដែលខ្ញុំកំពុងព្យាយាម ទៅដល់។ [“តើអ្នកជាហោរានោះឬ?”] គាត់បានបដិសេធ។ [“មិនបាននិយាយ ពាក្យមួយណាទេ គាត់និយាយថា ‘ខ្ញុំគ្រាន់តែជាសម្លេងនៅទីរហោស្ថាន។’”] “សំឡេងមនុស្សស្រែកនៅទីរហោស្ថាន។” គាត់ដាក់ទីតាំងខ្លួនឯង។

396 ប្រុងប្រុសម្នាក់ទៀតនិយាយថា “គេបានសួរគាត់ថា តើគាត់ជាហោរានោះឬ អត់ ខ្ញុំឆ្លើយ ‘ខ្ញុំមិនមែនទេ។’—អដង។” បាទ។ ឥឡូវនេះ... ដ្បិតហោរាជាអ្នកដែល ម៉ូសេបាននិយាយ។ ឃើញទេ នោះគឺជាហោរាឃើញទេ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែគាត់ បានដឹងថាគាត់ជានរណា ឃើញទេ? ប៉ុន្តែគាត់បានប្រាប់ ឥឡូវនេះ គឺ...គាត់បាន ប្រាប់ពួកគេ ឃើញទេ ហើយគាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំជាសំឡេងមួយ...” នោះគឺជា គាត់។ គាត់—គាត់បាននិយាយថាគាត់ជាអ្វី។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែគាត់គឺជា...

397 ទៅពេលខាងមុខ។ ប្រុងប្រុសម្នាក់និយាយថា “ពេលព្រះគ្រីស្ទយាងមក តាម យ៉ូហាន នោះគេមកឯទ្រង់ ពួកគេថា ‘យើងត្រូវបានបង្រៀនឲ្យជឿថា អេលីយ៉ា នឹងមកនៅចំពោះព្រះមេស៊ី។’ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ‘ប្រសិនបើអ្នកអាចទទួលវា បាន។’—អដង។” នោះគឺជាគាត់។ ត្រូវហើយ។ ត្រូវហើយ។ ហើយយ៉ូហានបាន បន្តថា “ខ្ញុំមិនមែនអ្វីសោះ! ខ្ញុំមិនសាកសម! ខ្ញុំមិនសមនឹងដោះស្រាយក្តីដឹងរបស់ ទ្រង់ផង!”

398 ប៉ុន្តែ ចុះពេលដែលព្រះយេស៊ូវមានប្រសាសន៍អំពីគាត់វិញ? ទ្រង់មានបន្ទូល ថា “តើអ្នកបានចេញទៅមើលអ្នកណា?” បាទ។ បាទ។ “តើអ្នកបានទៅមើលដើម ត្រែងដែលញ័រជាមួយនឹងខ្យល់ដែរឬទេ? ឬមួយអ្នកទៅមើលបុរសស្លៀកពាក់ល្អ ប្រណិក និងរបស់របរទាំងនោះ?” បាននិយាយថា “ពួកគេនៅក្នុងរាជវាំង។ ប៉ុន្តែ តើអ្នកបានទៅជួបហោរាឬ? ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា បាទ ហើយគាត់លើសជាងហោរា ផង។” គាត់គឺលើសពីហោរា គាត់ជាអ្នកនាំសារនៃសេចក្តីសញ្ញា។ នោះហើយ

ជាអ្វីដែលជាគាត់។ គាត់គឺលើសជាងហោរា។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “គ្មានមនុស្ស ប្រុសដែលកើតមកពីមនុស្សស្រីណាបានធំជាងគាត់ផងហូតមកដល់ពេលនេះ។” ឃើញទេ?

399 នោះហើយជាអ្វីដែលគឺជាវា ឃើញទេ គាត់គឺជាអ្នកនាំសារនៃសេចក្តីសញ្ញា។ គាត់ជាអ្នកណែនាំហើយនិយាយថា “នេះគឺជាទ្រង់។” ហោរាឯទៀតទាំងអស់ និយាយអំពីទ្រង់ ប៉ុន្តែយ៉ូហានបាននិយាយថា “នេះគឺជាទ្រង់។” ឃើញទេ?

400 ឥឡូវនេះមើល។ ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់។ អ្នកប្រាជ្ញបានដើរតាមផ្កាយ មួយ។ ខ្ញុំនឹងយកវាមកតាមវិធីដ៏ខ្ព័របន្ថែមទៀត ឃើញទេ? អ្នកប្រាជ្ញដើរតាមផ្កាយ មួយ សួរថា “តើទ្រង់ប្រសូតនៅឯណាគឺជាស្តេចសាសន៍យូដានោះ?” អ្នកបាន ស្តាប់បទចម្រៀង។ “យើងបានឃើញផ្កាយរបស់ទ្រង់នៅទិសខាងកើត ហើយបាន មកថ្វាយបង្គំទ្រង់។” អ្នកបានឮដូច្នោះ សូមអានវានៅក្នុងបទគម្ពីរ។ មិនអីទេ?

401 “ឆ្ពោះទៅទិសខាងលិច បន្តដំណើរទៅមុខ ដឹកនាំយើងទៅកាន់ពន្លឺដ៏ ល្អឥតខ្ចោះរបស់ទ្រង់។” ឃើញទេ ផ្កាយកំពុងដឹកនាំទៅកាន់ពន្លឺដ៏ល្អឥតខ្ចោះ ពីព្រោះផ្កាយគ្រាន់តែឆ្លុះបញ្ចាំងពីពន្លឺប៉ុណ្ណោះ។ នោះហើយជាកន្លែងដែលយើង មានវានៅទីនេះនៅថ្ងៃមុន។ ឃើញទេ? តើមានប៉ុន្មាននាក់នៅថ្ងៃអាទិត្យដើម្បីមើល រឿងនោះ? អ្នកឃើញទេ គ្រាន់តែបានឆ្លងកាត់ការអធិប្បាយអំពីវា។ សិរីល្អសាគី ណា បានឆ្លុះបញ្ចាំងនៅក្នុងផ្កាយ ហើយផ្កាយឆ្លុះបញ្ចាំងពីវា។ នេះជាទេវតារបស់ ព្រះអម្ចាស់ឈរនៅទីនេះនៅលើវិទិកាដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីវានៅទីនោះ ចេញពីសិរីល្អ របស់សាគីណា។ វាជារឿងដដែលៗ។ នៅទីនោះវាត្រឹមត្រូវណាស់។ ក្រឡេកមក មើលរូបពិត មើលទៅខាងក្រៅ ហើយវាត្រូវបានឆ្លុះបញ្ចាំងត្រង់ដូចនោះ។ ឃើញ ទេ?

402 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់ ឃើញថា ផ្កាយនោះបានរះនៅទិសខាងកើត។ តើវាត្រូវទេ? វាជាផ្កាយដ៏អស្ចារ្យ។ មិនអីទេ? ហើយតើនរណាជាផ្កាយនៅលើ ផែនដីពិតប្រាកដក្នុងគ្រានៃការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវ? ហេតុអ្វី ជាយ៉ូហាន។ គាត់គឺជាអ្នកដែលដឹកនាំពួកគេទៅកាន់ពន្លឺដ៏ឥតខ្ចោះនោះ។ តើវាត្រូវទេ? នោះ គឺនៅភាគខាងកើតនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវយាងមកជាលើកដំបូង។ ហើយ ឥឡូវនេះ មានផ្កាយតូចៗជាច្រើនដែលឆ្លងកាត់តម្រិមហូតដល់វាមកដល់ផ្កាយ ពេលល្ងាច។

403 ហើយផ្កាយពេលល្ងាចរះនៅពេលល្ងាច។ ផ្កាយព្រឹករះនៅពេលព្រឹក។ ហើយ
 ពួកគេទាំងពីរជាតារាទំហំដូចគ្នា និងប្រភេទផ្កាយដូចគ្នា។ ឥឡូវនេះដាក់ពីរនិងពីរ
 ជាមួយគ្នា ហើយអ្នកយល់វា ឃើញទេ? ឃើញទេ ហ្នឹងហើយ។ ដូច្នេះវាមិនមែន...
 ផ្កាយមិនមែនជាព្រះមេស៊ីទេ គាត់គ្រាន់តែឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីព្រះមេស៊ី។

404 ឥឡូវនេះផ្កាយមិនឆ្លុះបញ្ចាំងពីពន្លឺរបស់វាទេ។ ផ្កាយឆ្លុះបញ្ចាំងពីពន្លឺនៃ
 ព្រះអាទិត្យ។ តើវាត្រូវទេ? [បងប្រុសម្នាក់និយាយថា “អត់ទេ?”—អដ។] ហ៎?
 [“ក្នុងន័យមួយ។ ព្រះច័ន្ទធ្វើអញ្ចឹង ផ្កាយឆ្លុះបញ្ចាំងពីពន្លឺរបស់ពួកគេ។] បាទ។
 បាទ ព្រះច័ន្ទ បាទ ឡើង...ខ្ញុំមានន័យថា ព្រះច័ន្ទឆ្លុះបញ្ចាំងពន្លឺនេះ។ បាទ
 អូ-ហ្ន៎។ ឥឡូវនេះប្រសិនបើ—ប្រសិនបើផ្កាយមួយឆ្លុះបញ្ចាំងពន្លឺរបស់វា នោះ
 ពន្លឺរបស់វានឹងត្រូវចេញមកពីក...ពីព្រះ ព្រោះវាជាផ្ទាំងទឹកកកមួយប្រភេទ។
 មែនទេ? [បងប្រុសនិយាយថា “ព្រះអាទិត្យ។”] ហ៎? ព្រះអាទិត្យខ្លួនឯង ចេញពី
 ព្រះអាទិត្យ។ [ព្រះអាទិត្យនៅឆ្ងាយជាងព្រះអាទិត្យរបស់យើង។] បាទ។ ហើយ
 ពួកគេ...យើងត្រូវបានគេប្រាប់ថាព្រះអាទិត្យទាំងនោះមកពីព្រះអាទិត្យដ៏ធំ។
 ព្រះអាទិត្យបានជះពន្លឺទាំងនេះ ហើយពួកវាជាពន្លឺតូចៗដូចព្រះអាទិត្យ។ ដូច្នេះ
 ពួកគេជាព្រះអាទិត្យស្ម័គ្រចិត្តសម្រាប់យើង។ តើវាត្រូវទេ? អំពូលភ្លើងស្ម័គ្រចិត្ត។
 [“ខ្លះ...ពួកគេភាគច្រើនធំជាងព្រះអាទិត្យរបស់យើង។”] ខ្ញុំមានន័យចំពោះយើង
 ចំពោះយើង ឃើញទេ? យើងកំពុងនិយាយអំពីខ្លួនយើងនៅទីនេះ។ មិនអីទេ។

405 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើពួកវាជាព្រះអាទិត្យសម្រាប់យើង ឬជាអ្នកផ្តល់ពន្លឺ ពួកវា
 គឺជាផ្នែកនៃអ្នកផ្តល់ដ៏សំខាន់។ ឃើញទេ? ព្រះអាទិត្យធំផ្តល់ឱ្យយើងនូវពន្លឺដ៏ធំ
 ដែលជាពន្លឺដ៏ល្អឥតខ្ចោះ។ ព្រះអាទិត្យតូច ឬផ្កាយតូច ដែលយើងអាចមើលឃើញ
 នៅក្នុងខ្លួន វាអាចនៅឆ្ងាយហួសពីផែនដីទៅទៀត—ព្រះអាទិត្យដែលរះ ប៉ុន្តែអ្វី
 ដែលពួកគេឆ្លុះបញ្ចាំងមកយើងគឺជាពន្លឺតូចជាង។ ប៉ុន្តែពួកគេគ្រាន់តែផ្តល់ជា
 សាក្សីអំពីពន្លឺប៉ុណ្ណោះ។ តើវាត្រូវទេ? បន្ទាប់មកនៅពេលដែលព្រះអាទិត្យជះ
 ព្រះអាទិត្យតូចក៏ចេញទៅ។ តើវាត្រូវទេ? ពួកគេមិនមែនជា—ព្រះអាទិត្យសម្រាប់
 យើង ពួកគេជាអ្នកឆ្លុះបញ្ចាំងដូចព្រះអាទិត្យ។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ?

406 ឥឡូវនេះ ធំបំផុតក្នុងចំណោមពួកគេ (នៅពេលព្រឹក) ដែលប្រកាសពី
 ការមកដល់នៃព្រះអាទិត្យ ការលិចនៃព្រះអាទិត្យនិងការរះនៃព្រះអាទិត្យ គឺជា

ផ្កាយព្រឹកនិងផ្កាយពេលល្ងាច។ តើវាត្រូវទេ? ផ្កាយធំជាងគេពីរ គឺផ្កាយខាងកើត និងផ្កាយខាងលិច។

407 ឥឡូវនេះអ្នកឃើញថាវានៅឯណា? អេលីយ៉ាជាអ្នកនាំសារពេលអរុណារះ ប្រកាសពីការមកដល់នៃផ្កាយខាងកើត ហើយបានព្យាករថានឹងក្លាយជាគ្រូបង្វឹក របស់—ផ្កាយខាងលិច ឬការមកម្តងទៀតនៃថ្ងៃថ្មីបន្ទាប់ពីថ្ងៃនេះបានកន្លងផុត ទៅ។ ឥឡូវអ្នកឃើញថាវាជាអ្វី?

408 ខាងកើត “វានឹងមានពន្លឺនៅក្នុង...” ឃើញទេ មុនពេលដែលព្រះអាទិត្យត្រូវ បានប្រាប់ថាមកផែនដី ផ្កាយព្រឹកផ្តល់សាក្សីថា “ព្រះអាទិត្យកំពុងមក។” តើវា ត្រូវទេ? ឃើញទេ ដែលមានផ្កាយព្រឹកៗ។ អញ្ចឹង ផ្កាយព្រឹក និងផ្កាយល្ងាច គឺជាប្រភេទផ្កាយដូចគ្នា ហើយមានផ្កាយតូចៗនៅពេលពេញ។ តើអ្នកមិនឃើញអ្វី ដែលខ្ញុំមានន័យទេឬ? អ្នកនាំសារ។

409 អញ្ចឹង ទ្រង់ត្រូវមើលទៅជាអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា ការចាប់ផ្តើម និងចុងបញ្ចប់ ត្បូងមមណីជោតិនិងត្បូងសាមស៊ី។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ? ឥឡូវនេះការ មកដល់នៃ—ព្រះគ្រីស្ទយាងមកជិតបង្កើយ បន្ទាប់មកសារដែលអេលីយ៉ាត្រូវ ប្រកាសនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ប្រសិនបើមានប្រវត្តិសាស្ត្រសារឡើងវិញ...ដូចជា ផ្កាយព្រឹកប្រាប់ពីការមកដល់ទីនោះ ផ្កាយពេលល្ងាច ប្រាប់ពីការមកដល់នៃថ្ងៃ ថ្មី ដែលជាថ្ងៃមួយទៀត។ នេះគឺជាការមកដល់នៃព្រះអាទិត្យបន្ទាប់មកដែល បានប្រកាសថា—ដំណើរទៅ—នៃព្រះអាទិត្យដែលយើងមាន និងការមកដល់នៃ ព្រះអាទិត្យថ្មី ឃើញទេ យុគសម័យថ្មី ពេលវេលាថ្មីដែលនឹងចូលមក។

410 ឥឡូវនេះ សូមស្តាប់នៅ: បន្ទាប់មក ប្រសិនបើយ៉ូហានបានបញ្ចេញសារ របស់គាត់ ហើយប្រកាសពីការយាងមកជាលើកដំបូងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយអេលី យ៉ាមកនៅថ្ងៃចុងក្រោយ ហោរាបាននិយាយថា “វានឹងមានពន្លឺនៅពេលល្ងាច។” ម្យ៉ាងវិញទៀត នឹងមានពន្លឺនៅពេលល្ងាច។

411 ពន្លឺពេលល្ងាច ពន្លឺពេលល្ងាចដ៏ធំបំផុតដែលយើងមានគឺផ្កាយពេលល្ងាច ជាពន្លឺដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលយើងមាន។ អញ្ចឹង វានឹងត្រូវប្រកាសសារដដែល ថា វាដូចផ្កាយផ្សេងទៀត។ វាកំពុងតែនិយាយពីព្រះអាទិត្យ ដោយនិយាយអំពី ព្រះអាទិត្យ។

412 មែនហើយ ឥឡូវនេះ យើងនៅពេលល្ងាច ពន្លឺនៅពេលល្ងាច។ សម័យកាលនេះបាត់ទៅហើយ។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ? ថ្ងៃនេះបានកន្លងផុតទៅហើយនឹងមានការជូនដំណឹងដល់ពីថ្ងៃមួយទៀត។

413 ដ្បិត ឃើញទេ នោះជាការពិត...ប្រសិនបើនរណាម្នាក់នៅភាគខាងលិចហើយមើលទៅផ្កាយនោះវិញ នោះវានឹងនៅខាងកើត។ ហើយបន្ទាប់មក អ្នកឃើញទេ “យើងបានឃើញផ្កាយរបស់ទ្រង់នៅទិសខាងកើត” ប៉ុន្តែពួកគេពិតជា... ពួកគេ—ពួកគេនៅទិសខាងកើត សម្លឹងទៅទិសខាងលិចឆ្ពោះទៅរកផ្កាយនោះ។ តើវាត្រូវទេ? អ្នកប្រាជ្ញបានទៅទិសខាងលិច...នៅទិសខាងកើត មើលទៅផ្កាយខាងលិច។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ? ប៉ុន្តែវាជាផ្កាយនៅទិសខាងកើតដែលនៅខាងលិច។

414 ឃើញទេ ដូចដែលយើងបាននិយាយ...ខ្ញុំតែងតែនិយាយថា “ចុះគឺឡើង។” តើអ្នកដឹងដោយរបៀបណាថាអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ? យើងកំពុងឈរនៅក្នុងភាពអស់កល្បជានិច្ច ដូច្នេះបង្គោលខាងត្បូងអាចនឹងឡើង ហើយបង្គោលខាងជើងអាចនឹងធ្លាក់ចុះ។ យើងមិនដឹងទេ។ ឃើញទេផ្លូវឡើងចុះ។ ឃើញទេ? យើង...យើងនឹងចាកចេញពីវា បន្ទាប់ពីនេះយើងចូលទៅក្នុងភាពអស់កល្បជានិច្ច។ វាជាការសាទរ ប្រកាសពីការមកដល់នៃភាពអស់កល្ប ជាថ្ងៃផ្សេងគ្នា ពេលវេលាខុសគ្នានិងជាមួយគ្នា។

415 ឥឡូវនេះយើងនៅពេលល្ងាច។ យើងជឿថាអញ្ចឹង។ យើងជឿថាការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ជិតមកដល់ហើយ។ ត្រូវហើយ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើដូច្នោះមែននោះ ត្រូវតែមានពន្លឺពេលល្ងាច។ ហើយពន្លឺពេលល្ងាច យោងតាមម៉ាឡាគី ៤ ត្រូវបានគេសន្មត់ថានឹង “បង្វែរចិត្តកូនទៅរកឪពុក” ត្រឡប់ទៅការចាប់ផ្តើមដំបូង។

416 ប៉ុន្តែពេលគាត់មកជាលើកដំបូង គាត់បានបង្វែរចិត្តឪពុកមករកកូន។ កូនគឺជាអ្នកដែលគាត់បានប្រមូលផ្តុំនៅជុំវិញគាត់។ គាត់ត្រូវនាំដួងចិត្តក្មេងៗមក... រកឪពុក (ឪពុកនៃអូស្សូដក់ពីដើម) ត្រលប់ទៅពន្លឺនេះ ដែលគាត់កំពុងប្រាប់នៅទីនេះ។

417 ប៉ុន្តែពេលគាត់មកម្តងទៀត គាត់ត្រូវបង្វែរមកវិញ (តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ទេ មុនពេលពិភពលោកត្រូវបានបំផ្លាញ “ថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យ និងគួរឲ្យស្វែងខ្លាចរបស់

ព្រះអម្ចាស់។) និង “បង្វែរចិត្តកូនទៅរកឪពុក” ពេលល្ងាច—ផ្កាយពេលល្ងាចដែល
ជាផ្កាយព្រឹកនៅពេលនោះ។ អាម៉ែន។

418 ខ្ញុំសង្ឃឹម—ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំយល់បានត្រឹមត្រូវ ឃើញទេ? ផ្កាយពេលល្ងាច
ដែលជាផ្កាយព្រឹក ព្រោះវាជាផ្កាយដដែល។ យើងនៅភាគខាងលិច មើលទៅ
ខាងកើត។ ពួកគេនៅទិសខាងកើតមើលទៅខាងលិច។ វាពិតជាផ្កាយតែមួយ។
ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ? វាអាស្រ័យលើកន្លែងដែលអ្នកនៅ ឃើញទេ ថា
តើវាជាផ្កាយខាងកើត ឬផ្កាយខាងលិច។ តើអ្នកឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ?
ត្រូវហើយ។

419 ឥឡូវនេះ វានាំ...មនុស្សម្នាក់នាំសេចក្តីជំនឿរបស់ឪពុកដល់កូន។ នៅក្នុង
ពេលនេះ “ជំនឿរបស់កូនត្រលប់ទៅឪពុកវិញ។” អ្នកបានទៅជុំវិញ ហើយមកវិញ
ម្តងទៀត។ តើអ្នកមិនឃើញអ្វីដែលអ្នកចង់មានន័យទេឬ? ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំ
មានន័យទេ? វាជាផ្កាយដដែលគ្រប់ពេល។ រឿងដដែល សារដដែល រឿងដដែល
នេះត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត។ វាបានកន្លងផុតទៅហើយ។

420 ហើយធ្វើម៉េចដឹងថាអ្នកទៅផ្លូវណា? ខ្ញុំជឿថាពេលវេលានឹងមកដល់ នៅពេល
ដែលពួកគេពិតជានឹងដឹងថាពិតពេលវេលាមិនដំណើរការ។ ខ្ញុំជឿដោយអស់ពីចិត្ត។
ខ្ញុំមិនជឿ...តើពួកគេបញ្ជាក់តាមបែបវិទ្យាសាស្ត្រកម្រិតណា ឬអ្វីបន្ថែមទៀត។
ពួកគេបានធ្វើការស្រាវជ្រាវតាមបែបវិទ្យាសាស្ត្រជាច្រើនថា ពួកគេត្រូវតែយក
មកវិញ។ ព្រះបានមានបន្ទូលថាផែនដីបានបញ្ឈប់...ព្រះអាទិត្យ។ ខ្ញុំមានន័យថា
ព្រះអាទិត្យឈប់ជំនួសឱ្យផែនដី។ ឃើញទេ ព្រះអាទិត្យ។ តាមពិតខ្ញុំមិនជឿ
ព្រះអាទិត្យ...ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនជឿថាព្រះអាទិត្យធ្វើដូចដែលពួកគេនិយាយថាវាធ្វើ
នោះទេ។ ខ្ញុំដឹងថាព្រះច័ន្ទធ្វើដំណើរ ហើយខ្ញុំជឿថា—ព្រះអាទិត្យក៏រត់ដែរ។ ឃើញ
ទេ?

421 ប៉ុន្តែពួកគេខ្លះនិយាយថា “ទ្រង់បានក្រឡេកមើលភាពល្ងង់ខ្លៅរបស់យ៉ូស្វេ
ឃើញទេ និង” បាននិយាយថា “គាត់បានបញ្ឈប់...បាននិយាយថាវា...”
មែនហើយ គាត់បាននិយាយថា “គាត់បានបញ្ឈប់ផែនដី។”

422 ខ្ញុំបាននិយាយថា “បន្ទាប់មកអ្នកបានប្រាប់ខ្ញុំថា “ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើ
ផែនដីឈប់មែន វានឹងបាញ់ដូចផ្កាយដុះកន្ទុយឆ្លងកាត់លំហ។” ឃើញទេ?” ខ្ញុំ
បាននិយាយថា “អញ្ចឹង តើមានអ្វីកើតឡើង?”

423 ខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយលោក ធីស នៅទីនេះ ជាគ្រូបង្រៀនព្រះគម្ពីរនៅ វិទ្យាល័យ។ អ្នកដឹងថាគាត់ជានរណា ប៉ុន្តែគាត់បានប្រាប់រឿងនោះ។ ខ្ញុំបាន និយាយថា “ខ្ញុំជឿថាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបានចែងគឺ ផែនដីបានឈប់...” ខ្ញុំនិយាយ ថា “ខ្ញុំមានន័យថា ‘ព្រះអាទិត្យបានឈប់’ យ៉ូស្វេនិយាយទៅកាន់ព្រះអាទិត្យឱ្យ ‘ឈប់សិន!’ ហើយវាក៏ឈរនៅទីនោះ។”

424 គាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ ទ្រង់បានបញ្ឈប់ផែនដី ទ្រង់បានឃើញភាព តស៊ូរបស់យ៉ូស្វេ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកធ្វើដូចគ្នាដោយភាពវៃឆ្លាត របស់អ្នក។” ឃើញទេ?

425 ប្រុងប្រុសម្នាក់និយាយថា “ខ្ញុំជឿថាពួកគេអាចបញ្ជាក់តាមបែបវិទ្យាសាស្ត្រ ថា តើរយៈពេលប៉ុន្មាន—ព្រះអាទិត្យបានឈប់នោះទេ?”—អដរ។ បាទ ពួកគេ... ខ្ញុំក៏ធ្លាប់ឮ ផងដែរ។ បាទ ពួកគេទាមទារ...ខ្ញុំបានឮហោរាសាស្ត្រនៅទីនេះ មួយរយៈមុននិយាយអំពីរឿងនោះ ដែលពួកគេអាចបញ្ជាក់វាបាន។ ហើយ នៅពេលជាមួយគ្នានោះ...អ្វីមួយបានកើតឡើងនៅក្នុងបរិយាកាសដែលពួកគេ អាចមើលឃើញ កន្លែងដែលមានអ្វីកើតឡើងនៅស្ថានសួគ៌ ហើយវាបានបើក សមុទ្រក្រហមនៅពេលនោះ និងរឿងនោះ។ ពួកគេបានបង្ហាញពីអ្វីទាំងអស់។ មែនហើយ កូនប្រុស ខ្ញុំកំពុងប្រាប់អ្នកថា ផ្កាយពីផ្លូវឆ្ងាយទៅកន្លែងផ្សេងដែលធ្វើអ្វី មួយដូចនោះនៅពេលនោះ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ វាជ្រៅពេកសម្រាប់យើង។

426 ដូច្នោះឥឡូវនេះ មូលហេតុដែលសារនេះ...សារនេះនឹងត្រូវពិនិត្យមើលក្នុងន័យ នេះ ដើម្បីបញ្ជាក់ថាគឺជាវា។ បងប្អូនអើយ ឥឡូវនេះ យើងដឹងហើយថា បុរសនោះ មិនអាចជាព្រះបានទេ។ គឺជាមនុស្ស តែគាត់ជាព្រះ អ្នករាល់គ្នាជាព្រះ។ អ្នកត្រូវ បានបង្កើតឡើងដើម្បីក្លាយជាព្រះ ប៉ុន្តែមិនមែនខណៈពេលដែលអ្នកនៅក្នុងជីវិត នេះ។ ឃើញទេ? ព្រះយេស៊ូវគឺជាមនុស្សដូចយើងដែរ ប៉ុន្តែព្រះគង់នៅក្នុងទ្រង់។ ភាពពេញលេញនៃព្រះគឺនៅក្នុងទ្រង់។ យើងមានព្រះវិញ្ញាណតាមរង្វាស់។

427 ប៉ុន្តែដោយសារពន្លឺនេះបានមកដល់ ហើយប្រសិនបើវាជាពន្លឺពិតដែលនឹង ប្រាប់សារដែលយ៉ូហានបាទីស្ទបានប្រកាស ដូចដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលថាគាត់ បានធ្វើនៅមាត់ទន្លេ... ហើយគ្រាន់តែមើលតើវាអាចទៅជាយ៉ាងណា—តើវាអាច ជាអ្វីផ្សេងទៀតដោយរបៀបណា? ក្រឡេកមើលខ្ញុំ ឃើញទេ សូម្បីតែការអប់រំនៅ

សាលាវេយ្យាករណ៍។ នៅពេលដែលទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំពីរឿងដែលនឹងកើតឡើង គ្មានណាមួយក្នុងចំណោមវាបរាជ័យនោះទេ។ គ្មានណាមួយក្នុងចំណោមវាដែល ធ្លាប់បរាជ័យនោះទេ។ រកមើលអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ។ ឃើញទេ ទ្រង់ក៏មាន...

428 ហើយខ្ញុំបានប្រាប់បងប្អូនថា កាលពីឆ្នាំមុន ខ្ញុំមិនដឹងថាអ្នកណានឹងចាស់ ជាងគេក្នុងចំណោមពួកយើងនោះទេ ប៉ុន្តែបានប្រាប់ពួកគេអំពីរឿងទាំងនេះ អំពី ការឃើញពន្លឺនេះ និងពណ៌អ្វី និងអ្វីៗទាំងអស់។ ឥឡូវនេះរូបភាពបង្ហាញថា វាជាការពិត។ អ្វីដែលខុសគ្នាទាំងអស់នេះបង្ហាញថាជាការពិត។ តើវាត្រូវទេ? មែនហើយ ប្រសិនបើនោះជាការពិត...ហើយវាក៏ជាពន្លឺ។

429 ឥឡូវនេះ ចាប់ផ្តើមប្រហែលបួន...[កន្លែងទេនៅលើកាសែត—អដង។]... ខាងលើខទី ៣៥ នៅទីនោះ ឬខ្ញុំមានន័យថា...ចូរចាប់ផ្តើមពីខទី ១៤ បងប្អូន។ តើ អ្នកណាបានបើកវា? ត្រូវហើយ។ ចូរចាប់ផ្តើមពីខទី១៤នៃដំពូកទី៣នៃ លូកានៅ ទីនោះ។ [បងប្រុសម្នាក់អានលូកា ៣:១៤-១៦។]

[ក៏មានពួកទាហានសួរគាត់ដែរថា ឯយើងខ្ញុំ តើត្រូវធ្វើដូចម្តេច? គាត់ ឆ្លើយថា កុំឲ្យសង្កត់សង្កិន ឬចោទបង្គាប់អ្នកណាឡើយ ចូរស្តាប់ចិត្ត តែនឹងប្រាក់ខែរបស់អ្នករាល់គ្នាប៉ុណ្ណោះ។]

[កាលបណ្តាមនុស្សនៅតែចាំមើល ដោយរិះគិតក្នុងចិត្តពីដំណើរ យ៉ូហាន ដែលគាត់ជាព្រះគ្រីស្ទ ឬមិនមែន]

[នោះយ៉ូហានប្រាប់គេគ្រប់គ្នាថា ឯខ្ញុំៗ ធ្វើបុណ្យជ្រមុជឲ្យអ្នករាល់គ្នា ដោយទឹកក៏ពិត ប៉ុន្តែមានព្រះ១អង្គមក ដែលមានអំណាចលើសជាងខ្ញុំ ទៅទៀត ខ្ញុំមិនគួរនឹងស្រាយខ្សែសុព័ណ៍បាទទ្រង់ផង ព្រះអង្គនោះនឹង ធ្វើបុណ្យជ្រមុជឲ្យអ្នករាល់គ្នា ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយនិងភ្លើង វិញ។]

430 មិនអីទេ។ តើវាជាអ្វី? មនុស្សបានស្ថិតនៅក្រោមការរំពឹងទុករបស់ព្រះមេស៊ុ ស៊ីក្នុងការបង្ហាញខ្លួន នៅពេលដែលពួកគេបានឃើញកិច្ចបម្រើដ៏អស្ចារ្យនេះដែល ត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំង បុរសម្នាក់ចេញពីទីរហោស្ថាន ហើយធ្វើយុទ្ធនាការរបស់ ខ្លួន ហើយត្រឡប់ទៅទីរហោស្ថានវិញ មានមនុស្សជាច្រើនដែលជាអ្នកដើរតាម បាននិយាយថា "គាត់គឺជាព្រះមេស៊ី។" ពួកគេបានរំពឹងទុកវា ឃើញទេ។

431 បើនេះជាសារពិតរបស់ព្រះដែលបានប្រាប់ពីមុនការមកដល់របស់យ៉ូហានបាទីស្ទ ដូចគ្នា...ដូចគ្នានេះដែរ គឺសារអេលីយ៉ា វានឹងត្រូវគិតក្នុងលក្ខណៈដូចគ្នា។ ឃើញទេ? ដូច្នោះ ចម្លើយនោះ ខ្ញុំគិតថា ច្បាស់ណាស់។ ឃើញទេ? វាត្រូវតែគិតតាមរបៀបដូចគ្នា។ ឃើញទេ?

432 ប្រុងប្រុសម្នាក់សួរថា “តើមានអ្វីដែលយើងទទួលខុសត្រូវក្នុងការធ្វើ ដើម្បីព្យាយាមជួយនរណាម្នាក់—នឹងជួប—នៅក្នុងជម្លោះបែបនេះ? ឬតើយើងអាចធ្វើអ្វីបាន?”—អដ។ វានឹងមិនមានអ្វីនោះទេ គ្មានអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើបាន។ [ចិត្តតិះដៀល...តើវាអាចវិវឌ្ឍន៍ទៅជាចិត្តតិះដៀលឬទេ?] មែនហើយ វានឹងមកក្នុងចិត្តថ្កោលទោស ប្រសិនបើវាមកដល់នេះ៖ ប្រសិនបើបុរសនោះត្រូវបានគេនិយាយនឹងធ្វើជាសាក្សីថាគាត់ជាព្រះមែស៊ី នោះយើងដឹងថាគាត់ជាព្រះគ្រីស្ទក្លែងក្លាយ។ ឃើញទេ?

433 ឃើញទេ ដរាបណាបុរសនោះខ្លួនឯងនឹងកាន់តំណែងរបស់គាត់ អ្នកឃើញទេ។ ដូចជាគេប្រាប់យ៉ូហាន យ៉ូហានមិន...វាមិននិយាយអ្វីនៅទីនោះអំពីគាត់និយាយអ្វីអំពីពួកគេសោះ។ ពួកគេបាន—ពួកគេគឺជា—ប្រជាជន គ្រី—គ្រីស្ទានគួរឱ្យស្រឡាញ់ដែល...ឬអ្នកជឿដែលជឿលើយ៉ូហាន។

434 ពួកគេថា “បុរសនេះពិតជាហោរារបស់ព្រះ គ្មានការសង្ស័យទេ។” ពួកគេថា “តើ—តើ—តើ—តើ—តើអ្នកមិនមែនជាហោរាទេឬ?”

គាត់បានឆ្លើយថា “មិនមែនទេ។”

435 គាត់បាននិយាយថា “ហេតុអ្វី តើ—តើ—តើអ្នកមិនមែនជាមេស៊ីទេឬ?” ឃើញទេ ពួកគេ—ពួកគេបានគិតថាគាត់ពិតជាព្រះ។ ឃើញទេ?

គាត់បាននិយាយថា “មិនមែនទេ។” ឃើញទេ?

“តើ—តើ—ជាអ្នកមែនទេ? អ្នក—អ្នកជានរណា?”

គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំជាសំឡេងដែលស្រែកនៅទីរហោស្ថាន។”

436 ហើយបន្ទាប់មកព្រះគម្ពីរបានចែងថា “មនុស្សដែលស្ថិតនៅក្រោមការរំពឹងទុក។” តើនោះជានរណា? អ្នកស្តាប់របស់គាត់ អ្នកស្តាប់របស់គាត់ អ្នកដើរតាមគាត់ បងប្អូនរបស់គាត់។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ ពួកគេមិនចង់ធ្វើបាបគាត់ទេ ពួកគេ

មិនព្យាយាមធ្វើបាបគាត់ទេ។ ប៉ុន្តែ ឃើញទេ ពួកគេ—ពួកគេបានគិតក្នុងចិត្តថា គាត់ជាព្រះមេស៊ី។

437 មែនហើយ ឥឡូវនេះ ប្រវត្តិសាស្ត្រត្រូវធ្វើឡើងដោយខ្លួនឯងនៅគ្រប់ឱកាស ទាំងអស់។ យើងដឹងរឿងនោះ។ វាត្រូវធ្វើឡើងវិញដោយខ្លួនឯង។

438 ដូចជាអ្នកចូលទៅទីនោះនៅក្នុង ម៉ាថាយ ៣ វាបាននិយាយថា “ដើម្បីឲ្យ បានសំរេចទំនាយ ដែលហោរាបានទាយថា ‘អញបានហៅវាស្រុកអញចេញពីស្រុក អេស៊ីបមក។’” ឥឡូវនេះ វាមិនមែន...វានិយាយអំពីព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះរាជបុត្រា។ ប៉ុន្តែដំណើរការឯកសារយោង វាគឺយ៉ាកុប ជាកូនប្រុស ផងដែរ។ ឃើញទេ? ឃើញ ទេ? វាទាំងអស់មានអត្ថន័យរួម។

439 ដូច្នេះឥឡូវនេះប្រសិនបើ...ប្រសិនបើ—បើរឿងនោះមិនកើតឡើងទេ ខ្ញុំនៅតែ និយាយថា វានៅថ្ងៃអនាគតនឹងកើនឡើង ដោយសារខ្ញុំដឹងថាសារនេះមកពីព្រះ ហើយវាជាការនាំមុខរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយវាគឺជាព្រះវិញ្ញាណ និងអំណាចរបស់ អេលីយ៉ា ដោយសារវាដើម្បីស្តារចិត្តរបស់កូនៗ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងសុទ្ធតែបញ្ជាក់ពី វា ដូច្នេះវាត្រូវបានចងក្រងជារឿងមួយដើម្បីឲ្យដូចនោះក្រោមមនុស្សពិត ដែល —ដែលពិតជាជឿនិងបងប្អូននិងមិត្តភក្តិរបស់អ្នក។

440 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមាន...ខ្ញុំមានត្រូវពេទ្យនៅទីនេះនៅក្នុងទីក្រុង។ ខ្ញុំអាចប្រាប់អ្នក អំពីត្រូវពេទ្យ...ខ្ញុំនឹងមិនប្រាប់អ្នកថាគាត់ជានរណាទេ មិត្តរបស់ខ្ញុំដែលដាក់ដៃ អោបខ្ញុំ ហើយបាននិយាយថា “ប៊ីលី វានឹងងាយស្រួលសម្រាប់ខ្ញុំក្នុងការ និយាយទៅកាន់អ្នក ‘អ្នកគឺជាព្រះមេស៊ីនៅថ្ងៃចុងក្រោយរបស់ព្រះ។’” ឃើញ ទេ?

ខ្ញុំបាននិយាយថា “លោកដុក កុំធ្វើបែបហ្នឹង។”

441 គាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំមិនឃើញនរណាម្នាក់នៅក្នុងផែនដី ដែល ធ្លាប់មានរឿងហើយនិយាយរឿងនិងធ្វើអ្វីដែលអ្នកធ្វើទេ ប៊ីលី។” វាបានជួយគាត់ យ៉ាងច្រើន ឃើញទេ? គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំទៅព្រះវិហារទាំងនេះ ហើយឃើញ ត្រូវអធិប្បាយ និងរឿងទាំងនេះ” គាត់បាននិយាយថា “អ្នកខុសពីពួកគេ ហើយខ្ញុំដឹង ថាអ្នកមិនបានរៀន។” ឃើញទេ? “ហើយខ្ញុំដឹងថាអ្នកមិនមែនជាអ្នកចិត្តសាស្ត្រទេ ដោយសារអ្នក...ចិត្តវិទ្យានឹងមិនធ្វើរឿងទាំងនេះទេ។” ឃើញទេ?

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះជាការពិត លោកដុក។”

442 មិនបាច់និយាយជាមួយគាត់ទេ ព្រោះគាត់មិនដឹង អ្នកមិនអាចចូលមូលដ្ឋាន ដំបូងជាមួយគាត់បានទេ ឃើញទេ ព្រោះគាត់មិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វី។ ប៉ុន្តែនោះហើយ ជាវា អ្នកឃើញទេ។

443 ខ្ញុំស្គាល់នារីស្បែកពណ៌ម្នាក់ដែលរស់នៅម្ខាងផ្លូវពីខ្ញុំ ហើយនាងធ្វើការឱ្យ បុរសម្នាក់ទៀតដែលខ្ញុំស្គាល់ ហើយប្រពន្ធរបស់បុរសនេះបានហៅ បាននិយាយ ថា “ស្រីនោះនឹងគោរពបូជាអ្នកថាជាព្រះ ព្រោះនាងបានស្លាប់ដោយជំងឺមហារីក ហើយអ្នកបានដាក់ដៃលើស្រីនោះ ហើយនិយាយថានាង...” ស្រីម្នាក់នេះដែល នាងធ្វើការឱ្យ ប្តីរបស់នាង និងគ្រូពេទ្យម្នាក់នេះ (មិនមែនជាគ្រូពេទ្យដែលខ្ញុំ កំពុងនិយាយនោះទេ គឺជាគ្រូពេទ្យម្នាក់ទៀត) លេងវាយកូនហ្គោល និងធ្វើអ្វីៗ ជាមួយគ្នា ហើយគាត់បានលែងលះនាងចោល។ ហើយនោះជាអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះជា សម្លាញ់របស់គាត់ ហើយបានប្រគល់នាងឲ្យស្លាប់ ហើយនាងបានជាសះស្បើយ ទាំងស្រុង។ ហើយគ្រូពេទ្យក៏មិនអាចរកឃើញជាននៃមហារីកដែរ។ ហើយ ឃើញ ទេ នាងនឹងនិយាយ...

444 ឥឡូវនេះ ពួកគេមិនមានន័យថាវានៅក្នុងពន្លឺដែលខ្ញុំគិតថាពួកគេនិយាយវា នៅក្នុងប្តូរយើងយកវាចូល។ ឃើញទេ? ពួកគេមានន័យថាវា—វា...វាមានន័យថា ពួកគេជឿថាព្រះជាម្ចាស់គង់នៅជាមួយយើង នៅក្នុងយើង ដោយធ្វើការតាមរយៈ យើង អ្នកឃើញទេ ថាមិនមែនបុគ្គលម្នាក់ជាព្រះទេ។ ឥឡូវនេះ ពួកគេបានដឹងថា យ៉ូហាន គ្រាន់តែជាមនុស្សប៉ុណ្ណោះ។

445 ហើយព្រះយេស៊ូវគ្រាន់តែជាបុរសម្នាក់។ ព្រះយេស៊ូវគ្រាន់តែជាបុរសម្នាក់ ទ្រង់កើតពីស្រី ដែលត្រូវតែស្លាប់។ តើវាត្រូវទេ? ទ្រង់ជាមនុស្សត្រូវស៊ីផឹក ស្រែកឃ្លាន យំ ស្រែកទឹក និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ដូចមនុស្សដូចអ្នកដែរ មនុស្សដូច ខ្ញុំដែរ។ ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគង់នៅក្នុងទ្រង់ដោយភាពពេញលេញដោយគ្មាន ការវាស់វែង។ ទ្រង់មានអំណាចគ្រប់គ្រាន់។

446 អេលីយ៉ាគ្រាន់តែជាផ្នែកមួយនៃព្រះវិញ្ញាណនោះ ប្រហែលជាការចាក់ប្រេង លើសបងប្អូនគាត់បន្តិច ប៉ុន្តែគាត់គ្រាន់តែជាផ្នែកនៃព្រះវិញ្ញាណប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែ ប្រជាជនបានស្វែងរកព្រះមេស៊ី។ ហើយពួកគេបានឃើញចំណែកនេះនៅពីលើ បងប្អូនរបស់ពួកគេ ពួកគេបាននិយាយថា “អូ ខ្ញុំអើយ នេះច្បាស់ជាទ្រង់ហើយ!”

447 ប៉ុន្តែនៅពេលទ្រង់ចាប់ផ្តើមភ្លឺ ពន្លឺរបស់យ៉ូហានបានរលត់ទៅ។ ឃើញទេ?

448 ហើយពន្លឺតូចៗទាំងនេះនឹងរលត់នៅពេលទ្រង់យាងមក ព្រះគ្រីស្ទនៃស្ថានសួគ៌បានចាក់ប្រេងតាំងដ៏អស្ចារ្យ មកពីខាងកើតទៅខាងលិច។ ហើយ... និង...ឃើញទេ? ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងមិននៅលើផែនដីឥឡូវនេះទេ ព្រះមេស៊ីនឹងមិននៅលើផែនដីរហូតដល់សហស្សវត្សរ៍ចូលមកដល់ទេ។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? ពីព្រោះក្រុមជំនុំ “យើងចាប់ជាប់ជាមួយគ្នាដើម្បីជួបព្រះអម្ចាស់នៅលើអាកាស។” ទ្រង់មិនដែលមកផែនដីទេ។ ទ្រង់ចាប់កូនក្រមុំរបស់ទ្រង់ទៅ។

449 ទ្រង់មានជណ្តើរ អ្នកដឹងទេ ដូចជា...តើបទនោះជាអ្វី ឡេអូ ដែលបុរសនោះដាក់ជណ្តើរមួយនៅចំហៀងផ្ទះ? រ៉ូម៉េនិងដូលៀត។ ត្រូវហើយ ដាក់ជណ្តើរឡើងហើយលួចកូនក្រមុំគេទៅ។

450 ឥឡូវនេះ ទ្រង់កំពុងតែចុះពីជណ្តើររបស់យ៉ាកុប ហើយមានបន្ទូលថា “ដីសសម្លាញ់ចិត្ត មកទីនេះ។” ឃើញទេ យើងនឹងឡើងទៅជួបទ្រង់។

451 ប្រុងប្រុសម្នាក់សួរថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ តើវាត្រឹមត្រូវទេ? មនុស្សទាំងនេះបានមករកយ៉ូហានបាទីស្ទ ហើយពួកគេចង់ហៅគាត់ថាជាព្រះមេស៊ីស៊ី។ ហើយខ្ញុំបានឮអ្នកនៅពេលមួយនិយាយថា សាសន៍យូដាគិតថាព្រះមេស៊ីស៊ីជាព្រះ។”—អដ។ និយាយអ្វី? [ខ្ញុំនិយាយថា មនុស្សទាំងនេះបានមកឯយ៉ូហានបាទីស្ទ ដោយគិតថាគាត់ជាព្រះមេស៊ី ជាព្រះគ្រីស្ទ។ ខ្ញុំបានឮអ្នកនិយាយនៅពេលមួយថាព្រះមេស៊ីនឹងក្លាយជាព្រះសម្រាប់សាសន៍យូដា។] បាទ លោក។ ហ្នឹងហើយ “វ៉ាប៊ី”

452 ប្រុងប្រុសម្នាក់និយាយថា “យ៉ូហានបានស្តីបន្ទោសពួកគេ ដោយនិយាយថា គាត់ ‘មិនមែន’ ជាព្រះគ្រីស្ទដែលកំពុងយាងមកទេ។”—អដ។ ត្រូវហើយ។ [ប៉ុន្តែតើវាជាការពិតដែលពួកសិស្សបានហៅព្រះយេស៊ូវថា ‘ព្រះអម្ចាស់’? ព្រះយេស៊ូវយល់ស្របនឹងការនោះថា: ‘អ្នកហៅខ្ញុំថា ‘ព្រះអម្ចាស់’ ហើយដូច្នោះគឺខ្ញុំហើយ។’] បាទ។ [ក្នុង—នៅក្នុងយ៉ូហាន១៣ ជាកន្លែងដែលទ្រង់បានលាង...?...] បាទ ទ្រង់នឹងទទួលស្គាល់វា។ [ក្នុងនាមជាព្រះអម្ចាស់ បាទ ទ្រង់បានទទួលស្គាល់វា។] ទ្រង់បានសារភាព។ [ទ្រង់បានទទួលយកវា។] អូ-ហូ។ ប៉ុន្តែ ឃើញទេ ព្រះយេស៊ូវជាព្រះអម្ចាស់ នៅពេលដែលទ្រង់ត្រូវបានសួរថាតើទ្រង់ជានរណា ទ្រង់

មានបន្ទូលថា “បាទ មែនហើយ។ ខ្ញុំជាព្រះអម្ចាស់ និងជាគ្រូរបស់អ្នក។ អ្នកហៅខ្ញុំ ដូច្នោះ ហើយអ្នកនិយាយមិនអីទេ ដ្បិតគឺជាខ្ញុំមែន។” ប៉ុន្តែ...[“ប៉ុន្តែមិនដែលមានអ្វី ផ្សេងទៀតដែលនឹង...”] អាចនិយាយបានទេ។ អត់ទេ។

453 ដូចជាប្រសិនបើវា... បើគេថាខ្ញុំជាព្រះ មែនហើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកនៅក្នុង ព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវថា “នោះជាកំហុស!” ឃើញទេ? ខ្ញុំជាមនុស្សមាន បាបដែលបានសង្គ្រោះដោយព្រះគុណដោយរាជ្យសារពីព្រះ។ ឃើញទេ? ឃើញ ទេ?

124. តើគួរឬមិនគួរសម្រាប់ក្រុមជំនុំក្នុងតំបន់ថែរក្សាព្រះវិហារដោយខ្លួនឯង ទំ ទំនួលខុសត្រូវក្នុងតំបន់ (របស់ខ្លួន) មុននឹងថែរក្សាតម្រូវការបរទេស ក្នុងទឹកដីផ្សេងទៀត? ទោះយ៉ាងណា បន្ទាប់ពីនាង...របស់នាង...បន្ទាប់ពី នាងបំពេញតម្រូវការរបស់នាង តើវាមានបទគម្ពីរសម្រាប់ព្រះវិហារក្នុងតំបន់ ដើម្បីជួយក្នុងកិច្ចការផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អតាមដែលនាងអាចធ្វើបានឬទេ?

454 បាទ។ ត្រូវហើយ។ សេចក្តីសប្បុរសចាប់ផ្តើមពីនៅផ្ទះ អ្នកឃើញទេ។ យើង —យើង—យើងមើលថែតម្រូវការរបស់យើងនៅទីនេះ ព្រោះយើងមាន...នេះគឺជា ព្រះវិហាររបស់ព្រះ ឬធ្លាប់មាន ក្រុមជំនុំតូចរបស់អ្នក គឺជាក្រុមជំនុំនៃព្រះ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកមិនអាចសូម្បីតែបង់ថ្លៃគ្រូគង្វាលរបស់អ្នកផង អ្នកក៏មិន អាចមានសៀវភៅចម្រៀង និងរបស់បរទេសផ្សេងៗដែរ អ្នកមិនគួរបញ្ជូនវាទៅកន្លែង ផ្សេងទេ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែ បន្ទាប់មកបន្ទាប់ពីអ្នកមានក្រុមជំនុំរបស់អ្នក បាន បង់សម្រាប់និងអ្វីគ្រប់យ៉ាង បំណុលរបស់អ្នកទាំងអស់និងអ្វីគ្រប់យ៉ាង រៀបចំ រួចរាល់ហើយ ហើយបន្តទៅមុខទៀត បន្ទាប់មកជួយបងប្រុសម្នាក់ទៀតដែល ត្រូវការជំនួយ អ្នកឃើញទេ។ មានបន្តិច...

455 ខ្ញុំជឿថាខណៈពេលដែល...ប្រសិនបើអ្នកកំពុងធ្វើការបង់ប្រាក់នៅលើ ព្រះវិហាររបស់អ្នក ខ្ញុំក៏នឹងមានមូលនិធិតូចមួយដែលបានដាក់កន្លែងមួយសម្រាប់ ការថ្វាយជូនអ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ ប្រសិនបើប្រជាជនមានអារម្មណ៍ថាពួកគេ ចង់ថ្វាយក្នុងបេសកកម្ម។ ដោយសារមនុស្សជាច្រើននឹងថ្វាយក្នុងបេសកកម្ម នៅពេលដែលពួកគេមិនថ្វាយទៅព្រះវិហារតាមផ្ទះ និងរឿងបែបប្តឹង។ ដូច្នោះ ប្រសិនបើពួកគេមិនថ្វាយវាទៅបេសកកម្មទេ ពួកគេនឹងចំណាយវាសម្រាប់អ្វី

ផ្សេងទៀត។ ដូច្នេះខ្ញុំចង់និយាយថាគ្រាន់តែមានប្រអប់របេសកកម្មមួយ ហើយខ្ញុំ
បាន...នោះជាវិធីដែលយើងព្យាយាមធ្វើ។

**125. លូកា ១:១៧ សូមពន្យល់អំពីការចូលមករបស់យ៉ូហាន វិញ្ញាណរបស់អេ
លីយ៉ាស។**

⁴⁵⁶ ខ្ញុំគិតថាយើងទើបតែចូលលូកា—លូកា១:១៧ អូ-ហូ ចូលមក វិញ្ញាណរបស់
អេលីយ៉ាស។

⁴⁵⁷ ប្រុងប្រុសម្នាក់សួរថា “តើនោះជាកន្លែងដែលការចាប់ជាតិមានលទ្ធិរបស់
ពួកគេឬ?”—អដ។ អត់ទោស? [“តើនោះជាកន្លែងដែលមនុស្សជឿលើការ
ចាប់ជាតិចាប់ផ្តើមទ្រឹស្តីរបស់ពួកគេឬ?” ត្រូវតែអញ្ជឹង។ [“ឃើញទេ ពួកគេជឿ
ថាគាត់ត្រលប់មកវិញ...”] បាទ។ [“...គាត់ត្រលប់មកជាមួយរាងកាយផ្សេងទៀត”]
មែនហើយ ឃើញទេ វាជាការពិតដែលវិញ្ញាណមិនដែលស្លាប់។ វាជាការពិត។ ព្រះ
យកមនុស្សរបស់ទ្រង់ទៅ ប៉ុន្តែមិនដែលយកព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ទៅឡើយ។ [“ពួកគេ
និយាយថា ‘បើអ្នកធ្វើអំពើល្អ អ្នកនឹងត្រឡប់មកវិញ—ទៅនៅជាមួយមិត្តល្អខ្លះ។’”]
បាទ។ បាទ។ [“បើអ្នកធ្វើអាក្រក់ អ្នកអាចនឹងត្រលប់មកជាវិញ។”] បាទ ពួកគេ
មាន...បាទ។

⁴⁵⁸ មែនហើយ ឥឡូវនេះ ដូចជានៅក្នុង—នៅក្នុង—នៅប្រទេសឥណ្ឌា វាស្ថិតនៅ
ក្នុងក្រុមមនុស្ស ដែលយើងជួបគឺបែបនេះ ហើយពួកគេ—ពួកគេថែមទាំងជូតឥដ្ឋ
ដើរលើស្រមោចតូចប្លូមួយ វាអាចជាសាច់ញាតិ ឬនរណាម្នាក់។ អ្នកឃើញទេ
ពួកគេនឹងមិនធ្វើវាទេ។ ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញទេ នោះហើយជា—នោះគឺជាអ្នកមិនជឿ។
ឃើញទេ? នោះជាអ្នកមិនជឿ។ វាជាការពិត។

**126. ប៉ុលបាននិយាយទៅកាន់...ប៉ុលបាននិយាយទៅ “ចូរសង្វាតឲ្យបាន
អំណោយទាន យ៉ាងរិសសទៅចុះ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញផ្លូវ១ដ៏ប្រសើរ
លើសទៅទៀត។” សូមពន្យល់ពីអ្វីដែលជា “ផ្លូវ១ដ៏ប្រសើរ” គឺជាអ្វី។**

⁴⁵⁹ សេចក្តីស្រឡាញ់ កូរិនថូសទី១ ១៣ ឃើញទេ។ “សង្វាត...” ទទួលបាន
មុន...ឥឡូវសូមចូលក្នុងកូរិនថូសជំពូក១៣នៅទីនោះចុះ បងប្អូន។ កូរិនថូសទី១
ជំពូកទី១៣ ហើយឥឡូវនេះគ្រាន់តែអានបីឬបួនខ្ទង់ក្រោយរបស់វា។ កូរិនថូស

ទី១ ជំពូក១៣ ចុងក្រោយ...ប្រហែលខគម្ពីរីបីចុងក្រោយនៃជំពូក—នៃជំពូក...
[បងប្រុសម្នាក់អាន កូរិនថូសទី១ ជំពូក១៣:១១-១៣—អដ។]

កាលដែលខ្ញុំនៅក្មេងនៅឡើយ នោះខ្ញុំបាននិយាយដូចជាកូនក្មេង
ក៏មានគំនិតដូចជាកូនក្មេងហើយបានពិចារណា ដូចជាកូនក្មេងដែរ:
លុះកាលខ្ញុំធំហើយ នោះខ្ញុំបានលះចោលការរបស់កូនក្មេងចេញទៅ។

ដ្បិតឥឡូវនេះ យើងមើលឃើញបែបស្រអាប់ ដូចជាដោយសារ
កញ្ជក់ តែនៅវេលានោះ នឹងឃើញមុខទល់នឹងមុខ: ឥឡូវនេះ ខ្ញុំស្គាល់
មិនទាន់អស់ តែនៅវេលានោះ ខ្ញុំនឹងស្គាល់វិញ ដូចជា...ស្គាល់ខ្ញុំដែរ។

[ឥឡូវនេះ នៅមានសេចក្តីជំនឿ សេចក្តីសង្ឃឹម និងសេចក្តីស្រឡាញ់
ទាំង៣មុខនេះ តែសេចក្តីដែលវិសេសជាងគេ គឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់។]

អី-ហ្នី សេចក្តីស្រឡាញ់ ឃើញទេ?

127. តើបងប្អូនត្រូវបានផ្តោលទោសដោយរបៀបណាដែលភាពទន់ខ្សោយ
របស់គាត់គឺដើម្បីទទួលតំណែងក្នុងក្រុមជំនុំដោយមិនត្រូវបានគេសុំឱ្យធ្វើ
ដូច្នោះ?

អូ ខ្ញុំអើយ! មែនហើយ គាត់រងទុក្ខ តាមខ្ញុំគិត។ ឃើញទេ?

តើបងប្អូនត្រូវបានផ្តោលទោសយ៉ាងណា?... (គាត់មិនត្រូវបានផ្តោលទោស
ទេ!) ...តើ—តើភាពទន់ខ្សោយរបស់អ្នកណាដែលកើតឡើងនៅក្នុងក្រុមជំនុំ
ដោយមិនត្រូវបានគេសុំឱ្យធ្វើដូច្នោះ?

460 ឧទាហរណ៍ប្រសិនបើគាត់ចង់—ធ្វើជាឌីកុន។ ឃើញទេ? ហើយគាត់មិនបាន
សុំឱ្យធ្វើដូច្នោះទេ គាត់ចង់ធ្វើជាឌីកុនទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ឃើញទេ? អញ្ចឹង
បើមនុស្សបែបហ្នឹង អ្នកដឹងថាមានអ្វីបន្តិចបន្តួច អ្នកដឹងថាខ្សោយកន្លែងណា
មួយ យ៉ាងណាក៏ដោយ ដូច្នោះហើយ ខ្ញុំចង់ដោះស្រាយជាមួយគាត់ដោយសេចក្តី
ស្រឡាញ់។

461 ហើយ ជាការពិត អ្នកមិនដែលចង់—ធ្វើរឿងបែបនេះ លុះត្រាតែអ្នកដឹង
ច្បាស់។ ដាក់បុរសល្អបំផុតរបស់អ្នកដែលអ្នកអាចជ្រើសរើសបាននៅលើក្តារ
របស់អ្នក អ្នកឃើញទេ គឺដូច្នោះ។ បងប្រុស សូមកុំយកអ្វីទាំងអស់នៅទីនោះ...

សាកលប្បវេណីបុរសនោះជាមុនសិន។ ឌីកុនមានទំនួលខុសត្រូវច្រើនជាងគ្រូគង្វាល។ គាត់ត្រូវតែគ្មានកំហុស ឌីកុនគឺបែបហ្នឹង។ ឃើញទេ?

128. នៅឯពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់គ្រាមួយ បុរសម្នាក់បានមកអាសនៈដើម្បី អធិស្ឋាន។ បងប្រុស ប្រាណហាំ កំពុងឈរនៅពីក្រោយ—ធាតុផ្សំនៃ ការប្រកបប្បបូម ដូចដែលពួកគេកំពុងត្រូវបានគ្រប់គ្រង គាត់បាននិយាយ ថាគាត់ “មិនអាចទុកឲ្យគេអធិស្ឋានជាមួយបុរសនោះនៅអាសនៈបាន ឡើយ។” សូមពន្យល់។

462 ខ្ញុំបានចាត់សហការីនោះមក អ្នកឃើញទេ ប្អូនប្រុស នេវីល។ ខ្ញុំចាំនូវយប់ នោះដែលវាបានកើតឡើង។ ខ្ញុំត្រូវនៅឈរជាមួយនឹងគ្រូលៀងព្រះអម្ចាស់នោះ ឃើញទេ សូម្បីតែនៅពេល...មើលទីនេះ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនមានពេលដើម្បីចូល ទៅរឿងនេះទេ។ មាននរណាម្នាក់អង្គុយនៅទីនេះដែលសួរ មែនហើយ។ នេះ ជាអ្វីដែល ប្អូនប្រុសសួរ។ នៅពេល—នៅពេលដែលអ្នកបានទទួលការប្រកប ប្បបូម នោះគឺជាតំណាងនៃរូបកាយរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ វាអាចជា...វាក្លរតែ ស្ថិតក្រោមការប្រុងប្រយ័ត្នគ្រប់ពេលវេលា។

463 មើល ពេលអរលីយ៉ានិយាយទៅ—ទៅ កេហាស៊ី “ទៅយករបស់របររបស់ខ្ញុំ ទៅ” (គាត់បានប្រទានពរដល់របស់របរនោះ) គាត់បាននិយាយថា “ទៅតាមផ្លូវ របស់អ្នក។ ហើយបើអ្នកណានិយាយ កុំនិយាយតបវិញ។ បើអ្នកណាសំពះអ្នក កុំសំពះវិញ។ ចូរទៅដាក់របស់ទាំងនោះលើទារក។” តើវាត្រូវទេ? “នៅជាមួយ របស់របរនោះ!” ឃើញទេ? ហើយនោះជាអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើ។

464 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើមិនមានគ្រូគង្វាលជាសហការីនៅទីនេះដែលឈរនៅ ទីនោះ...ខ្ញុំបានឆ្លងកាត់ការអធិប្បាយ។ ខ្ញុំចាំថាពេលណា។ ហើយខ្ញុំ...បើពួកគេ... ប្រសិនបើបងប្រុស នេវីល មិនបានឈរនៅទីនេះទេ ឬនរណាម្នាក់ដើម្បីជួយបុរស នោះនៅអាសនៈ...ខ្ញុំគ្រាន់តែឆ្លងកាត់ការអធិប្បាយ ដូច្នេះខ្ញុំឈរនៅតុប្រកបគ្នា។ ហើយខណៈពេលដែលពួកគេកំពុងហៀបដើម្បីទទួលការប្រកបប្បបូមហើយ ខ្ញុំ បានចូលទៅរួចហើយ—ក្នុងការផ្តល់ការប្រកបប្បបូម។ បងប្រុស នេវីល ត្រូវឈរ ក្បែរនោះ ហើយខ្ញុំកំពុងបម្រើការប្រកបប្បបូម។ ឥឡូវនេះ បងប្រុស នេវីល កំពុង ឈរនៅទីនោះ។

465 ចុះបើគេមកដល់អាសនៈ ហើយបងប្រុស នេវិល នៅតែកំពុងអធិប្បាយ ហើយគាត់កំពុងអធិប្បាយវិញ? ខ្ញុំនឹងទៅអាសនៈជាមួយនឹងបុរសនោះ បើ គាត់ក្រោកពីប្រជុំកាលកំពុងអធិប្បាយ នោះក៏ឡើងទៅអាសនៈ។ ខ្ញុំបានឃើញ បងប្រុសរបស់ខ្ញុំ... ចាគាត់បានចាក់ប្រេងតាំងដោយព្រះវិញ្ញាណ។ គាត់កំពុងបម្រើ ព្រះ។ គាត់ធ្លាប់ជាអ្នកបម្រើព្រះនៅក្នុង... គាត់នៅក្នុងជួរនៃកាតព្វកិច្ច ជាអ្នកបម្រើ ព្រះនៅក្នុងជួរនៃកាតព្វកិច្ច។

466 ហើយអ្នកមិនគួរឲ្យពួកគេនិយាយភាសាដទៃ វិខាន ឬតាមមធ្យោបាយ ណាមួយ ជាអ្នកបម្រើព្រះក្នុងជួរកាតព្វកិច្ចឡើយ។ ទោះជាយ៉ាងណា បើ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលទៅកាន់អ្នកណាម្នាក់ ហើយពួកគេតែទៅអាសនៈ ដើម្បីទទួលបានការសង្គ្រោះ អនុញ្ញាតឱ្យអ្នកបម្រើព្រះបន្តជាមួយនឹងជួរនៃ កាតព្វកិច្ចរបស់គាត់ អនុញ្ញាតឱ្យគ្រូគង្វាល ឌីកុន សហការី បើមានសហការី ឬអ្នកបម្រើព្រះណាម្នាក់ទៀត សូមឲ្យគាត់ទៅរកអ្នកនោះឲ្យបានឆាប់។ ហើយកុំ វិខានអ្នកបម្រើព្រះដែលកំពុងធ្វើការ។ ឃើញទេ?

467 ហើយខ្ញុំឈរនៅខាងក្រោយតុក្នុងជួរកាតព្វកិច្ច ដោយផ្តល់ការប្រកបប្បបូរម្ភ។ ហើយសហការីរបស់ខ្ញុំគឺបងប្រុស នេវិលកំពុងឈរក្បែរខ្ញុំ។ មានបុរសម្នាក់រត់ទៅ អាសនៈ ខ្ញុំនិយាយថា “ចូរចុះទៅឯគាត់ បងប្រុស នេវិល។” ហើយបងប្រុស នេវិល បានចុះទៅឯគាត់។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំមិនបានទៅ។

468 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើមិនមានសហការីនៅទីនេះ ឬគ្មានអ្វីផ្សេងទៀតបានទៅ ឯបុរសនោះទេ ខ្ញុំត្រូវតែដើរចេញ ហើយបញ្ឈប់ការប្រកបប្បបូរម្ភ ហើយក៏ចុះទៅ —ហើយបានឃើញព្រលឹងនោះបានសង្គ្រោះ។ អ្នកឃើញទេ? ប៉ុន្តែដោយសារ មានអ្នកបញ្ជូន វានឹងទាញខ្ញុំចេញពីជួរកាតព្វកិច្ច អ្នកឃើញកន្លែងដែលខ្ញុំកំពុង បម្រើការប្រកបប្បបូរម្ភ។

129. អ្វីដែលមនុស្សអាចធ្វើបាន... តើមនុស្សទាំងអស់អាចធ្វើអ្វីខ្លះក្នុងនាម ជាអ្នកធ្វើការផ្ទាល់ខ្លួនក្នុងការដោះស្រាយជាមួយនឹងបុគ្គលដែលស្វែងរក ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយបន្តរក្សាបទគម្ពីរ?

469 មិនអីទេ។ គ្រាន់តែបន្តដកស្រង់ព្រះបន្ទូលទៅកាន់គាត់ គឺជារឿងល្អបំផុត ដែលត្រូវធ្វើ។ ព្រះបន្ទូលមានពន្លឺ។ គ្រាន់តែនិយាយថា “បងប្រុស ព្រះយេស៊ូវបាន សន្យា។ ចូរចាំថា វាគឺជាការសន្យារបស់ទ្រង់។”

470 កុំអង្រួនគាត់ រុញគាត់ ឬបង្ខំគាត់ជុំវិញ ឬអ្វីមួយ។ គ្រាន់តែកុំព្យាយាម—ទៅ..អត់ទេ កុំព្យាយាមឱ្យវាទៅគាត់ ព្រោះអ្នកមិនអាចធ្វើវាបាន។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? អ្នក...ព្រះនឹងប្រទានវាទៅគាត់។ អ្នកគ្រាន់តែបន្តដកស្រង់ពាក្យសន្យា។ ឃើញទេ? បន្តឈរនៅទីនោះដោយដកស្រង់ការសន្យា។ “ព្រះនៅស្ថានសួគ៌ ខ្ញុំអធិស្ឋានសម្រាប់បងប្រុសរបស់ខ្ញុំ។ ការសន្យារបស់ទ្រង់គឺ ទ្រង់នឹងផ្តល់ឱ្យគាត់នូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។”

471 បើអ្នកចង់លើកទឹកចិត្តគាត់... គាត់និយាយថា “អូ បងប្រុស ត្រួតង្វាលបងប្រុស” អ្នកណានៅជុំវិញគាត់ “ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់បានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។”

472 “បងប្រុស វាជាការសន្យា។ ព្រះបានសន្យា។ តើអ្នកជឿថាទ្រង់បានសន្យាទេ? ឥឡូវនេះ កុំសង្ស័យឡើយ។ ប្រសិនបើអ្នកជឿលើការសន្យានោះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងយាងមករកអ្នកក្នុងពេលណាមួយឥឡូវនេះ។ រង់ចាំវា។ ចូរប្រគល់អ្វីៗដែលអ្នកមានចំពោះទ្រង់ ហើយនិយាយថា ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំឈរលើការសន្យារបស់ព្រះអង្គ។”

473 ឥឡូវនេះ សូមបន្តដកស្រង់។ ឥឡូវនេះ ធ្វើ—ឱ្យ—ឱ្យ—ឱ្យប្រធានបទរបស់អ្នក ឃើញទេ ធ្វើឱ្យគាត់ឈប់...រក្សាការដកស្រង់បទគម្ពីរ។ និយាយឥឡូវនេះថា “អ្នកប្រាប់ព្រះ។ ឥឡូវនេះ តើអ្នកបានប្រែចិត្តទេ?”

“បាទ។”

474 “ឥឡូវនេះនិយាយថា ព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ប្រសិនបើខ្ញុំនឹងប្រែចិត្ត ទ្រង់នឹងអភ័យទោសឱ្យខ្ញុំ។ អ្នកនិយាយថា ប្រសិនបើខ្ញុំប្រែចិត្តហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ការផ្តាច់បាបរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំបានធ្វើវាហើយ។ ខ្ញុំបានធ្វើវាហើយ ព្រះអម្ចាស់។ ខ្ញុំបានធ្វើវាហើយ។ ខ្ញុំកំពុងរង់ចាំព្រះអម្ចាស់។ ទ្រង់បានសន្យាហើយ។”

475 ឃើញទេ នោះហើយជាវិធី បន្តលើកទឹកចិត្តគាត់។ រក្សាគាត់ឱ្យត្រឹមត្រូវនៅលើព្រះបន្ទូល។ ប្រសិនបើវានឹងមកវានឹងមក។

130. តើមិនអីទេឬសម្រាប់គ្រូអធិប្បាយឬគ្រីស្ទានអស់អ្នកដែលមិនជឿលើ... អត់
ទេ: តើមិនអីទេឬសម្រាប់គ្រូអធិប្បាយឬគ្រីស្ទានដែលមិនជឿលើសុវត្ថិភាព
ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច?

476 ឥឡូវនេះ តោះចូរមើល។ ខ្ញុំស្រមៃមើលថា "...តើ..." មើលថាតើអ្នកអានវាដូច
ខ្ញុំដែរអត់? អានវាថា។ ប្រុងប្រុសអានសំណួរ "តើមិនអីទេឬសម្រាប់គ្រូអធិប្បាយឬ
គ្រីស្ទានដែល ដែលមិនជឿលើសុវត្ថិភាពដ៏អស់កល្ប?"—អដ។]

ខ្ញុំគិតថាប្រហែលជាខ្ញុំយល់ហើយ។ ឥឡូវនេះ មែនហើយ ខ្ញុំ...

តើគ្រូអធិប្បាយដែលមិនជឿលើសុវត្ថិភាពដ៏អស់កល្បជានិច្ច?

477 ខ្ញុំនឹងជឿថាគ្រូអធិប្បាយនោះកំពុង... ប្រសិនបើគាត់មិនដឹងអ្វីទាំងអស់អំពី
សុវត្ថិភាពដ៏អស់កល្ប។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគាត់ដឹងវា ហើយដឹងថាវាជាការពិត ហើយ
មិនផ្សាយវាទេ គាត់ត្រូវតែខ្មាសខ្លួនឯង។ នោះជាការពិត ឬគ្រីស្ទានណាម្នាក់។
ឥឡូវនេះ គ្រីស្ទាន ខ្ញុំនឹងនិយាយទៅកាន់—ដល់គ្រីស្ទានដែលមិនយល់ច្បាស់...

478 ប្រុងប្រុសម្នាក់សួរថា "នោះមិនមែនជាគោលលទ្ធិបើកចំហទេ បងប្រុស ប្រា
ណហាំ ត្រូវអធិប្បាយទៅកាន់មនុស្សដែលមិនធ្លាប់...?"—អដ។] អត់ទេ ទេ
ទេ ទេ។ ឥឡូវនេះ នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងចូលទៅ។ បាទ។ ឃើញទេ?
ឃើញទេ?

479 ឥឡូវនេះ អ្នកនៅចាំអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយកាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុនទេ? បើ
អ្នកជាគ្រូអធិប្បាយ មកកាន់វេទិការបស់អ្នក។ បើអ្នកមិនមែនទេ ចូររស់នៅតាម
សេចក្តីអធិប្បាយ។ ឃើញទេ នោះជាវិធីដ៏ល្អបំផុតក្នុងការធ្វើដូច្នោះ រស់នៅតាម
សេចក្តីអធិប្បាយរបស់អ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកជាគ្រូអធិប្បាយ ចូរមកកាន់វេទិកា
ឃើញទេ ហើយចូលទៅអធិប្បាយ។ បើមិនអញ្ចឹងទេ គ្រាន់តែរស់នៅតាមវាជូ
សាររបស់អ្នក ទុកជីវិតរបស់អ្នកជាវេទិការបស់អ្នក។ ឃើញទេ? ខ្ញុំគិតថាវាត្រូវការ
ច្រើនណាស់ មែនទេ? ឃើញទេ? ឃើញទេ? ព្រោះយើងដឹងច្រើន... ហើយបងប្អូន
ធ្វើដូច្នោះនៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់អ្នក។

480 ចូរចាំថា ពេលខ្លះភាពខ្ជិលរបស់អ្នកព្យាយាមពន្យល់រឿងវានិងធ្វើអ្វីៗ វា
ជាការល្អបំផុតដែលអ្នកណែនាំពួកគេមិនឱ្យធ្វើវា។ ហើយប្រសិនបើនរណាម្នាក់

ចង់ដឹងអ្វីមួយ ឱ្យពួកគេមកកាន់...កន្លែងដែលត្រូវបានណែនាំឱ្យធ្វើវា។ អ្នកឃើញ ទេ?

481 និយាយថា អញ្ជឹងឥឡូវនេះ ដូចជានរណាម្នាក់នឹងនិយាយថា “ហេ ខ្ញុំប្រាប់... ពួកគេប្រាប់ខ្ញុំថា អ្នកនៅព្រះវិហាររបស់អ្នកជឿលើសុវត្ថិភាពដ៏អស់កល្បជានិច្ច។”

482 ឥឡូវនេះ អ្នកមើលប្រសើរជាង។ អ្នកប្រហែលជានឹងមានភាពញញឹមញញែម ខ្លាំងជាងអ្វីដែលអ្នកធ្លាប់ជួប ហើយធ្វើឱ្យគាត់កាន់តែអាក្រក់ជាងពេលណាៗ ទាំងអស់។ និយាយថា “ខ្ញុំប្រាប់អ្នកពីអ្វីមួយ ប្រសិនបើអ្នកនឹងមកសួរគ្រូគង្វាល របស់យើង ឃើញទេ? អ្នក—អ្នកទៅនិយាយជាមួយគាត់។ យើង...នោះជា ការពិត ខ្ញុំដឹងថាគ្រូគង្វាលរបស់យើងជឿរឿងនោះ។ ខ្ញុំក៏ជឿដែរ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនអាច គាំទ្រ...ខ្ញុំមិនមែនជាគ្រូអធិប្បាយទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែជឿវា នោះជាអ្វីដែលខ្ញុំដឹង។ ខ្ញុំ ជឿដោយសារខ្ញុំបានឮគាត់ពន្យល់វាចេញពីព្រះគម្ពីរ ដែលវាហួសពីស្រមោលនៃ ការសង្ស័យចំពោះខ្ញុំ។” ឃើញទេ?

483 ប៉ុន្តែប្រសើរជាង—ទុកឲ្យមនុស្សជឿនិយាយទៅកាន់គ្រូគង្វាលអំពីរឿងនោះ។ ហើយគ្រូគង្វាលត្រូវប្រាកដថាគាត់ដឹងពីរបៀបឆ្លើយវាផងដែរ។ ដូច្នេះសិក្សាឱ្យ បានច្រើន ព្រោះជាច្រើនដងដែលពួកគេនឹងចង់អ្នកនៅក្នុងវា អ្នកឃើញ។ តើ...

484 បងប្រុសម្នាក់និយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ?—អេដ។” អត់ទោស។ [“ខ្ញុំស្ថិតក្រោមការកាត់ទោសដោយប្រាជ្ញាខ្លះ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងពីការហៅរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានធ្វើឱ្យការជ្រើសរើសរបស់ខ្ញុំប្រាកដជាក់។”] អូ-ហូ។ [“អ្នកនិយាយ ថា ប្រសិនបើអ្នកជាអ្នកអធិប្បាយ អ្នកគួរតែមានវេទិកា។”] បាទ មែនហើយ។ ត្រូវហើយ។ [“ខ្ញុំមិនមែនជាគ្រូអធិប្បាយទេ ខ្ញុំជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។”] បាទ មែនហើយ។ [“ប៉ុន្តែវេទិការបស់អ្នករាល់គ្នាគឺជាបងប្រុសខ្ញុំ។”] ត្រូវហើយ។ [“ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះខ្ញុំកំពុងធ្វើការ ដោយកម្លាំងកាយ។ វាមិនមែនជាការលំបាកទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំ កំពុងធ្វើការ ហើយខ្ញុំគ្មានវេទិកាទេ។ ហើយខ្ញុំជឿថារយៈពេលនៃការងារនេះដែល ខ្ញុំកំពុងធ្វើស្ថិតនៅក្នុងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំឱ្យធ្វើវា តាមរយៈព្រះបន្ទូល និងទីបន្ទាល់នៃព្រះវិញ្ញាណ។ ហើយខ្ញុំជឿថា ពេលក្រោយ វេទិកានោះនឹងត្រូវបានបើក។”] ប្រាកដណាស់ នោះជាការពិត។ [“តើវាត្រូវទេ?”] ត្រូវហើយ បងប្រុស។

485 បងប្រុស ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកនឹងត្រលប់មកទីនេះហើយទទួលបានសៀវភៅបញ្ជីក្រុមជំនុំចាស់ អ្នកនឹងដឹងថា ខ្ញុំបានគង្វាលព្រះវិហារនេះដប់ប្រាំពីរឆ្នាំ ហើយបានអធិប្បាយជាវៀងរាល់ថ្ងៃ បានអធិប្បាយជាវៀងរាល់ថ្ងៃ ហើយធ្វើការជាវៀងរាល់ថ្ងៃ។ ឃើញទេ? ប្រុងប្រុសម្នាក់និយាយថា “ប្រសិនបើអ្នកកំពុងធ្វើការវាជាសញ្ញាល្អដែលអ្នកត្រូវបានត្រាស់ហៅ។”—អេដ។ បាទ។ ប៉ុលបានធ្វើដែរមែនទេ? ប៉ុលបានធ្វើតង់។ [ខ្ញុំនឹងមានទំនោរធ្លាក់ទឹកចិត្តព្រោះ ដូចជាអ្នកបាននិយាយថាប្រសិនបើខ្ញុំជាគ្រូអធិប្បាយ គួរតែមានវេទិកា។ ខ្ញុំ...ខ្ញុំមានទំនោរនឹងធ្លាក់ទឹកចិត្ត ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថា ព្រះបានហៅខ្ញុំឲ្យមានការងារ មួយរដូវកាល។] ប្រាកដណាស់។ ប៉ុលបានទៅធ្វើតង់ មែនទេ? ធ្វើការដោយដែរបស់គាត់ផ្ទាល់ ដូច្នោះគាត់នឹងមិនចាំបាច់...នោះពិតជាមែន។ ប្រាកដណាស់។ [បាទ អូ មែនហើយជាកន្លែងដែលខ្ញុំទទួលបានវា ពីប៉ុល។] ហ៊ឹម ត្រូវហើយ។ ឃើញទេ? ចន វេសលី បាននិយាយថា “ផែនដីគឺជាព្រះសហគមន៍របស់ខ្ញុំ។” ដូច្នោះវេទិការបស់អ្នកនៅតែបើក បងប្អូន។ អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អទៅកាន់ផែនដីទាំងមូល។ តើត្រូវទេ? “ចូរទៅកាន់ពិភពលោកទាំងមូល។” ដូច្នោះវេទិការបស់អ្នកគឺនៅផែនដីទាំងមូល។ បាទ មែនហើយ។

សំណួរ:

131. តើវាជាសេចក្តីសម្រេច សេច-ក្តី-សម្រេច-...តើវាជាការសម្រេចដែលអ្នកជំនួយ ឬអ្នកទទួលបន្ទុកត្រូវតែគោរពតាមគោលលទ្ធិនៃក្រុមជំនុំរបស់ពួកគេឬ? បាទ។ ត្រូវហើយ។ តើវាមានច្បាប់សម្រាប់ពួកគេក្នុងការបន្ថែម ឬដកយកការបង្រៀនដោយសារគំនិតផ្ទាល់ខ្លួន ឬការបើកសម្តែងឬទេ? អត់ទេ បាទ។ អត់ទេ។

486 ឪកុនឬអ្នកទទួលបន្ទុកគួរតែមានភាពសុខដុមឥតខ្ចោះជាមួយ—ជាមួយនឹងគោលលទ្ធិនៃក្រុមជំនុំរបស់ពួកគេ។ ពួកគេគួរតែនៅយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះជាមួយនឹងការបកស្រាយបទគម្ពីរនៃក្រុមជំនុំរបស់ពួកគេ ព្រោះប្រសិនបើពួកគេមិនធ្វើអញ្ចឹងទេ ពួកគេកំពុងតែប្រឆាំងនឹងរឿងនោះ។ ពួកគេ—ពួកគេកំពុងធ្វើបាបខ្លួនឯង។ ឃើញទេ? អ្នកកំពុងប្រយុទ្ធ...

487 វាគឺ ពាក្យផ្សេងទៀតគឺ ដូចជាប្រសិនបើ—បើ—បើខ្ញុំនិយាយថាខ្ញុំស្រឡាញ់ គ្រួសារខ្ញុំហើយព្យាយាមដាក់ថ្នាំពុល។ ឃើញទេ ជាង្កឹមដូចគ្នា។ ឃើញទេ អ្នកមិន អាចធ្វើវាបានទេ អ្នក...

488 អ្នក—អ្នកទទួលបន្ទុក ឬឪពុកក្នុងការទទួលតំណែងរបស់ពួកគេ ឬអ្នកបម្រើ នៃព្រះវិហារដែលតំណាងឱ្យស្ថាប័នក្រុមជំនុំណាមួយ ឃើញទេ នោះតំណាងឱ្យ ព្រះវិហារមួយ។

489 នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំបានដើរចេញពីព្រះវិហារបាទីស្ទ ឃើញទេ ជាលើកដំបូង។ ខ្ញុំនៅទីនោះបន្តិចហើយពួកគេ—ពួកគេបានសុំឱ្យខ្ញុំតែងតាំងគ្រូ អធិប្បាយស្ត្រីខ្លះ។ មែនហើយ ខ្ញុំពិតជាមិនអាចស្នាក់នៅលើវាបានទេ។ ខ្ញុំបាន និយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំបដិសេធមិនធ្វើទេ។”

490 ហើយគ្រូគង្វាលបានញាប់ញ័រនិងខ្ញុំ។ “ស្ត្រីគេហ្នឹង? អ្នកជាចាស់ទុំ!”

491 ខ្ញុំបាននិយាយថា “លោកគ្រូ ដាវីស ដោយគោរពចំពោះសេចក្តីជំនឿពួកបា ទីស្ទ និងគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំត្រូវបានតែងតាំង ខ្ញុំមិនបានដឹងថា វាមាននៅក្នុង គោលលទ្ធិនៃក្រុមជំនុំបាទីស្ទ ដើម្បីតែងតាំងស្ត្រីនោះទេ។ នោះគឺជាង្កឹមមួយ ដែលត្រូវបានទុកចោល។”

ហើយគាត់បាននិយាយថា “នោះហើយជាគោលលទ្ធិរបស់ពួកជំនុំនេះ។”

492 ខ្ញុំបាននិយាយថា “លោក តើខ្ញុំអាចសុំការលើកលែងសម្រាប់យប់នេះបានទេ ឬតើអ្នកនឹងឆ្លើយសំណួរខ្លះសម្រាប់ខ្ញុំបានទេ?” ឃើញទេ?

493 គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងឆ្លើយសំណួររបស់អ្នក។” បាននិយាយថា “វាជា កាតព្វកិច្ចរបស់អ្នកក្នុងការនៅទីនោះ។”

494 ខ្ញុំបាននិយាយថា “វាគឺមែនហើយ។ ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំត្រូវរំពឹងទុកជាមុននូវអ្វី ដែលក្រុមជំនុំនេះធ្វើ។ ខ្ញុំស្ថិតក្នុងជួរកាតព្វកិច្ច ជាអ្នកចាស់ទុំម្នាក់ក្នុងតំបន់។” ហើយគាត់បាននិយាយថា... ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកអាចពន្យល់ខ្ញុំពីមូលហេតុ ដែលនៅក្នុង កូរិនថូសទី១៤ ឬ ១៥ នៅទីនោះបានទេ ដែលជាកន្លែងដែលប៉ុល បាននិយាយថា ‘ចូរឱ្យស្ត្រីនៅស្ងៀមនៅក្នុងក្រុមជំនុំ មិនត្រូវឱ្យពួកគេនិយាយ ឡើយ។’”

495 ហើយគាត់បាននិយាយថា “ហេតុអ្វី ប្រាកដហើយ!” គាត់បាននិយាយថា “ប្រសិនបើ...ខ្ញុំអាចឆ្លើយបាន។” គាត់បាននិយាយថា “អ្នកឃើញទេ ថាវាជាអ្វី?” បាននិយាយថា “ប៉ុលបាននិយាយ...ស្រ្តី—ស្រ្តីទាំងអស់កំពុងអង្គុយនៅជ្រុង លោតឡើងដូចដែលពួកគេធ្លាប់ធ្វើ។ គាត់បាននិយាយថា ‘កុំឲ្យពួកគេធ្វើបែបនោះ។’ ឃើញទេ?”

496 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “អញ្ចឹងសូមពន្យល់ជម្ងឺចេទីពីរដល់ខ្ញុំ ដែលប៉ុលបាននិយាយ ដែរថា ជាស្បៀនក៏ដូចគ្នាដែរ សារឹកដដែលបាននិយាយថា ‘ខ្ញុំមិនអនុញ្ញាតឱ្យស្រ្តីបង្រៀន ឬឆក់យកសិទ្ធិអំណាចណាមួយទេ ឃើញទេ តែសូម—គោរពប្រតិបត្តិ។ ដ្បិតអ័ដាយត្រូវបានបង្កើតឡើងជាមុន ហើយបន្ទាប់មកទើបអេវ៉ា ហើយអ័ដាយមិនត្រូវបានគេបោកបញ្ឆោតទេ ប៉ុន្តែស្ត្រីនោះត្រូវបានគេបញ្ឆោត។’ នាងត្រូវបានបញ្ឆោត។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិននិយាយថានាងចង់ធ្វើអ្វីខុសទេ ប៉ុន្តែនាងពិតជាត្រូវបានបញ្ឆោតនៅក្នុងវា។ នាងមិនគួរធ្វើជាគ្រូបង្រៀនទេ។”

គាត់បាននិយាយថា “តើនោះជាគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកឬ?”

497 ខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះជាការយល់ឃើញរបស់បទគម្ពីរចំពោះវិធីរបស់ខ្ញុំក្នុងការមើលវា។ នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបាននិយាយ។”

498 គាត់បាននិយាយថា “បុរសវ័យក្មេងអើយ អ្នកអាចត្រូវដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណរបស់អ្នកដោយសារការនោះ។”

499 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងសង្គ្រោះពួកគេពីបញ្ហា។ ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យវា លោកគ្រូ ដាវីស។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “មិនមែនមិនអើពើនឹងអ្នក...” ហើយគាត់នឹងមិនធ្វើវាទេ។ គាត់ទុកវាចោល ឲ្យវាទៅបែបហ្នឹង។

500 បន្ទាប់មកគាត់ប្រាប់ខ្ញុំថា គាត់នឹងបើកការជជែកដេញដោលជាមួយខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “មិនអីទេ ស្វាគមន៍គ្រប់ពេលវេលា។” ប៉ុន្តែគាត់—គាត់មិនបានធ្វើវាទេ។

501 ដូច្នោះ ប—បន្តិចក្រោយមក នៅពេលព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំ និងអំពី—ទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បានមក បន្ទាប់—បន្ទាប់មក គាត់គ្រាន់តែសើចចំអកថា អ្នកឃើញទេ។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែប្រាប់គាត់ ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ លោកគ្រូ ដាវីស វាល្អបំផុតតាមដែលខ្ញុំកម្ចាត់វា ឥឡូវនេះ ឃើញ

ទេ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ព្រោះវានឹងក្លាយជាបន្ទុក។ ខ្ញុំទើបតែត្រូវបានគេតែងតាំង
បន្តិច យ៉ាងណាក៏ដោយ ដូច្នោះវានឹងក្លាយជាបន្ទុកសម្រាប់ខ្ញុំ ដូច្នោះខ្ញុំក៏អាចនឹង
ដកវាចេញឥឡូវនេះ។”

502 ដូច្នោះ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនអាចស្នាក់នៅក្នុងព្រះវិហារបាទីស្ទ ហើយបង្រៀន
គោលលទ្ធិបាទីស្ទ ហើយទទួលយកជំនឿបាទីស្ទ។ ប្រសិនបើខ្ញុំ—ប្រសិនបើ
ខ្ញុំធ្វើវាដោយសារតែវាជាក្រុមជំនុំ នោះខ្ញុំខុស ឃើញទេ ខ្ញុំកំពុងលាក់អ្វីមួយនៅ
ខាងក្រោយ។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំ—បើខ្ញុំ—បើខ្ញុំស្មោះត្រង់នឹងខ្លួនឯង ខ្ញុំនឹងទៅរក
ពួកបាទីស្ទ (គ្រូគង្វាលរបស់ខ្ញុំ ឬអ្នកណាអាចពន្យល់វាដល់ខ្ញុំ) ហើយសុំពួកគេ
សម្រាប់—ពាក្យនៃជីវិត ប្រសិនបើគាត់អាចបង្ហាញខ្ញុំពីកន្លែងដែលត្រឹមត្រូវនៅក្នុង
បទគម្ពីរ ហើយបំពេញអាម្មណ៍របស់ខ្ញុំ បន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងនិយាយវាតាមរបៀបដែល
ពួកគេនិយាយ ឃើញទេ ហើយខ្ញុំនឹងក្លាយជាបាទីស្ទ។

503 នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំឯករាជ្យ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំមិន
ជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គការនានា ព្រោះខ្ញុំមិនជឿលើអង្គការ។ ហើយខ្ញុំជឿថាវាជាការ
ខុសច្បាប់ សម្រាប់ អង្គការមួយ។

504 ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំមិនអាចជាកម្មសិទ្ធិរបស់អង្គការណាមួយ ហើយមាន
អាម្មណ៍ថាត្រឹមត្រូវដោយធ្វើវានោះទេ។ ឃើញទេ? ដូច្នោះ ខ្ញុំមិនយកមនុស្ស
ចូលធ្វើជាសមាជិក ហើយនិងអ្វីដូច្នោះទេ ដោយសារខ្ញុំជឿថា យើងរក៏គមក
ដើម្បីក្លាយជាសមាជិក យើងបានកើតមកក្នុងក្រុមជំនុំនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។
ឃើញទេ?

505 យើងមិនយកឈ្មោះមនុស្សកត់ទុកក្នុងសៀវភៅ ហើយបញ្ចេញឈ្មោះពួកគេ
ហើយអ្វីៗដូចនោះទេ ព្រោះខ្ញុំជឿថាវាមិនមែនជារបស់យើង—ជាការកិច្ចរបស់
យើងដើម្បីធ្វើវា។ ខ្ញុំជឿថាព្រះជាម្ចាស់ធ្វើការដោះស្រាយ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿ
ថាក្រុមជំនុំ ប្រសិនបើមានបងប្រុសម្នាក់ដែលធ្វើខុស...

506 ឧទាហរណ៍ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើពួកគេចាប់បានបងប្រុស នេវិលប្រុស
ជូនៀ ឬបងប្រុស...បងប្រុសខ្លះនៅទីនេះ ឌីកុន ឬអ្នកទទួលបន្ទុកម្នាក់ ឬអ្វី
មួយផ្សេងទៀតកំពុងធ្វើអ្វីខុស។ ខ្ញុំជឿថារឿងដែលត្រូវធ្វើគឺដើម្បីឲ្យក្រុមជំនុំ
ជួបជុំគ្នា ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់បងប្អូននេះ។ បើគាត់នៅតែមិនត្រង់ទេ យក
ពីរបីនាក់ទៅជាមួយគាត់ ទៅរកបងប្រុសដើម្បីផ្សះផ្សា។ ហើយប្រសិនបើគាត់

មិនបានទទួលទេ ចូរច្រាបវានៅមុខក្រុមជំនុំ។ បើសិនជាពួកគេមិនទទួលទេ នោះ ជាពេលវេលាសម្រាប់ក្រុមជំនុំទាំងមូល ឃើញទេ នោះជាគ្រូគង្វាល អ្នកចាស់ ទុំ និងអ្វីៗផ្សេងទៀតដើម្បីធ្វើវា។ ខ្ញុំមិនជឿថា ក្រុមប្រឹក្សាឌីកុនណាមួយមានសិទ្ធិ បោះអ្នកណាម្នាក់ចេញពីព្រះវិហារទេ។ ឬគណៈគ្រប់គ្រង ឬគ្រូគង្វាលណាមួយ មានសិទ្ធិធ្វើទេ។

507 ខ្ញុំគិតថា ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់ត្រូវបណ្តាចមិត្តភាពនឹងបណ្តាលមកពី ការរស់នៅអស់រយៈពេល ឬអ្វីបែបនោះ ថាគាត់មិនមែនជាមនុស្សសាកសមដូចបុរស ដែលចូលមកទីនេះបង្អួចស្រីរបស់យើងឬ—ឬការប្រមាថស្រ្តីរបស់យើង និងអ្វីៗ ដូចនោះ ហើយនៅតែអះអាងថាជាពួកយើងម្នាក់នៅទីនេះ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ បើគាត់ចេញពីកន្លែងផ្សេងចូលមក ហេតុអ្វី យើងត្រូវធ្វើរឿងហ្នឹង ប៉ុន្តែបើនិយាយ ដល់មនុស្សបែបនេះ ជនអស់រយៈពេលម្នាក់ព្យាយាមស្រឡាញ់ប្រពន្ធយើង ឬ—ឬ ជេរប្រមាថកូនស្រីរបស់យើង ឬអ្នកដឹងទេ អ្វីមួយបែបនោះ ឬធ្វើអ្វីមួយអស់រយៈពេល នៅជុំវិញនាង ឬនាំកូនតូចរបស់យើងចេញក្រៅ ហើយធ្វើខុសក្នុងពួកគេ ឬអ្វី មួយ។

508 របស់ទាំងនោះគួរតែយកចេញ រួចអ្នកនោះត្រូវដកចេញពីការប្រកប ហើយ មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើការប្រកបរួមជាមួយទៀតឡើយ ព្រោះយើងមិនគួរ ធ្វើបែបនោះទេ។ យើងមិនមែន។ បើអ្នកណាបរិភោគដោយមិនសក្តិសម អ្នកនោះ មានទោសចំពោះព្រះលោហិត និងព្រះកាយរបស់ព្រះអម្ចាស់។ លើបុគ្គលនោះ។

509 តែខ្ញុំជឿដូចអ្នកនិយាយអញ្ចឹង “ឥឡូវនេះគាត់—គាត់គឺអ្នកនេះ អ្នកនោះ។” សូមអធិស្ឋានសម្រាប់គាត់។ ត្រូវហើយ។

510 ខ្ញុំមិនដែលភ្លេចឡើយ នៅទីក្រុងរដ្ឋធានី ស្តុកហូមប្រទេសស៊ុយអែត បង ប្រុសឡេវី ពេត្រុស ជាបុរសដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះ។ យើងកំពុងអង្គុយនៅតែ តែប៉ុន្មាន ម៉ោងមុននឹងត្រលប់មកអាមេរិកវិញ។ យើងមានការប្រជុំដ៏អស្ចារ្យនៅទីនោះ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា ហ្គរដុន លីនសាយ បាននិយាយថា “តើអ្នកណាជា អ្នកត្រួតពិនិត្យរូបកាយដ៏អស្ចារ្យនេះ?” ក្មេងប្រុស វាមានសភាវៈនៃព្រះមានចង្វាក់ រាប់រយម៉ាយ អ្នកឃើញទេ? បាននិយាយថា “តើអ្នកណាជាអ្នកត្រួតពិនិត្យ?”

ហើយ ឡេវី ពេត្រុស គឺជាសុភាពបុរស ហើយគាត់បាននិយាយថា “ព្រះយេស៊ូវ។”

គាត់បាននិយាយថា “តើនរណាជាប្រធានរបស់អ្នក?”

គាត់បាននិយាយថា “ព្រះយេស៊ូវ។”

511 គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំដឹងថាត្រូវហើយ” បាននិយាយថា “យើងជឿដូចគ្នា និងពួកសកានៃព្រះរបស់យើង។” គាត់បាននិយាយថា “ត្រូវហើយ។” “ប៉ុន្តែ” បាននិយាយថា “និយាយឧទាហរណ៍ បង—បងប្រុសម្នាក់ចេញពីផ្លូវ” បាននិយាយថា “តើនរណាមានពាក្យថាដកគាត់ចេញ?”

បាននិយាយថា “យើងមិនដកគាត់ចេញទេ។”

“មែនហើយ” បាននិយាយថា “តើអ្នកធ្វើអ្វី?”

512 បាននិយាយថា “យើងអធិស្ឋានសម្រាប់គាត់។” ខ្ញុំគិតថាពិរោះណាស់! វាស្តាប់ទៅដូចជាគ្រីស្ទានសម្រាប់ខ្ញុំ “យើងអធិស្ឋានសម្រាប់គាត់។” គ្មានអ្នកណាដកគាត់ចេញទេ គេអធិស្ឋានឲ្យគាត់។

513 បាននិយាយថា “ចុះ បើ បងប្អូនខ្លះយល់ស្រប” គាត់បាននិយាយថា “ហើយពួកគេខ្លះមិនចង់ប្រកបជាមួយគាត់ទៀតទេ? នាំគាត់ចូលមក ដូចជាគ្រូគង្វាលអ្នកឃើញទេ នោះចាប់ផ្តើមក្លាយជាបុរសស្រ្តីក្នុងចំណោម... អ្នកដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យ ហើយរឿងបែបនេះ ហើយគ្រូគង្វាលខ្លះនឹងមិនទទួលគាត់នៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ពួកគេទេ។ តើអ្នកទាំងអស់គ្នាធ្វើអ្វី បោះគាត់ចេញពីស្ថាប័នរបស់អ្នក?”

514 “អត់ទេ” បាននិយាយថា “យើងទុកឲ្យគាត់នៅតែគាត់ ហើយអធិស្ឋានឲ្យគាត់។” បាននិយាយថា “យើងមិនដែលបោះបង់មួយណានៅឡើយទេ។ ពួកគេតែងតែត្រលប់មកវិញ។”

515 គាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ” បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះតើមានអ្វីប្រសិនបើ...” បាននិយាយថា “ចុះបើអ្នកខ្លះនិយាយថាចង់ឱ្យគាត់មក ហើយអ្នកខ្លះទៀតមិនចង់ឱ្យគាត់មក? ឥឡូវនេះ ចុះបើអញ្ចឹងនោះ?”

516 បាននិយាយថា “មែនហើយ អ្នកដែលចង់បានគាត់មក យកគាត់ទៅ។ អ្នកដែលមិនចង់បានគាត់ មិនចាំបាច់ទេ។”

517 ដូច្នោះ—ដូច្នោះ ខ្ញុំគិតថា នោះជាវិធីល្អក្នុងការធ្វើវា មែនទេ បងប្អូន? ហើយយើងគឺបែបហ្នឹង “បងប្អូន។”

518 ឥឡូវនេះ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា រឿងទាំងនេះបានបង្ហាញការបង្ហាញមួយចំនួនជាចម្លើយ ឬអ្វីមួយ កិច្ចប្រជុំរបស់យើងនៅទីនេះយប់នេះ—បានចំណេញអ្វីមួយដល់យើង។ ខ្ញុំកំពុងរៀបចំទុកពេលនេះមួយរយៈ ដោយទៅប្រជុំនៅភាគខាងលិច។ ខ្ញុំចង់បានការអធិស្ឋានរបស់អ្នក។

519 ចម្លើយរបស់ខ្ញុំមួយចំនួននៅទីនេះ ប្រហែលជាវាជាច្រើន ប្រហែលជាគ្មានណាមួយត្រូវទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប៉ុន្តែវាជាអ្វីដែលល្អបំផុតតាមដែលខ្ញុំអាចប្រមូលផ្តុំតាមរបៀបគិតរបស់ខ្ញុំផ្ទាល់ អ្នកឃើញទេ ដើម្បីព្យាយាមពន្យល់វា។ ប្រហែលជាមួយចុងក្រោយនេះ ជាពិសេស ចូលមកទីនោះ ចុងក្រោយខ្ញុំមិនមានពេលរកមើលពួកគេទេ។ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែមិនបាន វាគឺ...អ្វីដែលខ្ញុំមានន័យគឺ ពួកគេជាបទគម្ពីរដែលយើងឆ្លងកាត់ទីនេះរាល់ពេល ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃនៅក្នុងព្រះវិហារ។ ខ្ញុំគិតថាប្រហែលជាវាជាអ្វីដែលពិបាកខ្លាំង ដែលអាចបណ្តាលឱ្យយើងចុះទៅពិតគឺត្រូវចូលទៅក្នុងអ្វីដែលអស្ចារ្យ ប៉ុន្តែវាដូចជាសំណួររបស់ក្រុមជំនុំជំនាញ។

520 ខ្ញុំរីករាយដែលឃើញអ្នកជឿបែបនេះ មិនមានភាពរកាំរកូស មិនមានការមិនសប្បាយចិត្ត មិនមានការច្របូកច្របល់អ្វីឡើយ។ មិនមែនជាសំណួរដែលបានជជែកដេញដោលវាទេ ហើយបាននិយាយ “វាខុស នេះខុស យើងនឹងមិនមានវាទេ។” វាជាបងប្អូនដែលចង់ដឹងអ្វីមួយដើម្បីពង្រឹងជំនឿរបស់ពួកគេ នោះហើយ ជាអ្វីទាំងអស់។ ដែល...ពង្រឹង តោង—តោងគ្រឿងសឹកឱ្យតឹងបន្តិច ទាញរន្ធមួយទៀតនៅក្នុងវា។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាយើងនឹងបានជួបគ្នាច្រើនដងទៀតបែបនេះ ទាញគ្រឿងសឹក។

521 ហើយអ្នកត្រូវចាំ បងប្អូនអើយ គ្រឿងសឹករបស់ខ្ញុំក៏ត្រូវទាញឡើងដែរ។ ដូច្នេះអ្នកអធិស្ឋានដល់ព្រះសម្រាប់ខ្ញុំថា ព្រះនឹងជួយខ្ញុំ ហើយទាញគ្រឿងសឹករបស់ខ្ញុំឡើងកាន់តែតឹងបន្តិច។ ថាខ្ញុំនឹង...កុំរលំជាមួយរឿងផ្សេងៗ ហើយជីវិតដែលខ្ញុំរស់នៅ និងកិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ សូមឲ្យខ្ញុំធ្វើវាដោយស្មារតីបន្ទាបខ្លួន កាន់តែខ្វល់ខ្វាយនឹងធ្វើ។ ហើយព្រះប្រទានឲ្យខ្ញុំមានចិត្តធ្វើវាច្រើនជាងអ្វីដែលខ្ញុំធ្លាប់មានពីមុនមក។ ខ្ញុំអធិស្ឋានដូចគ្នាសម្រាប់អ្នកទាំងអស់គ្នា។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។

522 ខ្ញុំបានឃុំអ្នកនៅទីនេះជាយូរមកហើយ ហើយឥឡូវនេះគឺប្រាំនាទីទៀតដល់ម៉ោង១១។

523 ហើយឥឡូវនេះ បងប្រុស នេវិល ខ្ញុំ—ខ្ញុំប្រហែល...ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានដឹងហើយ វាមានតែប្រហែលប្រាំបួនរយគឺឡើយម៉ែត្រប៉ុណ្ណោះនៅទីនោះ ខ្ញុំនឹងមិនទាន់ចាកចេញ ទេរហូតដល់ព្រឹកថ្ងៃច័ន្ទ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់នៅទីនេះថ្ងៃអាទិត្យសម្រាប់សាលាថ្ងៃអាទិត្យ ខ្ញុំនឹងមកជាភ្ញៀវរបស់អ្នកដើម្បីស្តាប់អ្នកអធិប្បាយ អ្នកឃើញទេ ថ្ងៃអាទិត្យ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែ...បាទ បងប្រុស បាទ។ បងប្រុស នេវិល នេះជាហេតុផល បងប្រុស។ ខ្ញុំ...ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក ហើយអ្នកតែងតែគិតគូរយ៉ាងខ្លាំងក្នុងការផ្តល់ ធីទិកាដូចជាបើ... ដូចជាខ្ញុំជាអ្នកចាស់ទុំរបស់អ្នក ឬអ្វីមួយ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដែលមាន អារម្មណ៍បែបនោះទេ បងប្រុស នេវិល។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាយើងជាបងប្អូន។

524 បងប្រុស រូដវ៉ែល និងបងប្រុស ជូនី និង អូ បងប្អូនទាំងអស់គ្នា ហើយបងប្អូន ទាំងអស់គ្នា—យើងគ្រាន់តែជាបងប្អូននឹងគ្នា អ្នកឃើញទេ។

525 ប៉ុន្តែ...ហេតុផលរបស់វា ខ្ញុំគ្រាន់តែស្នាក់បន្តិច ឥឡូវអ្នកឃើញហើយ ហើយខ្ញុំ មានរយៈពេលប្រាំមួយសប្តាហ៍ជាប់គ្នានៃការប្រយុទ្ធភាពយប់ឈរ អ្នកឃើញទេ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់ចាប់ផ្តើម ប្រសិនបើខ្ញុំអាច គិតបន្ទាប់ពីកិច្ចប្រជុំយប់នេះ ដែលនឹងផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនៅថ្ងៃសុក្រ និងថ្ងៃសៅរ៍ និងថ្ងៃអាទិត្យដើម្បីសម្រាក មុនពេលខ្ញុំ ចាប់ផ្តើមការប្រជុំនៅទីនោះ។

526 ហើយបង ជូនី ឆាប់ៗខ្ញុំត្រឡប់មកវិញតែម្តង ខ្ញុំត្រូវចុះមកជួបបងម្តងទៀត ចង់ចេញមក។ ខ្ញុំជឿថា ខ្ញុំបានឆ្លងកាត់ព្រះវិហារតូចរបស់អ្នកនៅទីនោះ កាលពី ម្សិលមិញ។ ប្រពន្ធខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំគិតថា...” តើវានៅទីនោះតាមផ្លូវថ្នល់ភ្លើង ខាងស្តាំនៅឧទ្យាន ហ្គេនលែនមែនទេ? ខ្ញុំចង់ចេញទៅទីនោះហើយនិយាយ ជាមួយពួកសែលឡីប៊ីកទាំងនោះ។ មិនអីទេ។

527 បងប្រុស រូដវ៉ែល សូមប្រទានពរដល់ដួងចិត្តរបស់អ្នក។ ខ្ញុំចង់ចេញមក អ្នកមានហ្វូងមនុស្សល្អ។ អ្នកបានអង្គុយនៅទីនោះយប់នេះ ស្តាប់ដូចជាអ្នកចាស់ ទុំម្នាក់យកវាចូល។

528 បងប្រុស រៀលលី នៅទីនោះ គឺជាបងប្អូនម្នាក់ក្នុងចំណោមបងប្អូនអ្នក ផ្សាយដំណឹងល្អរបស់យើង។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាពេលណាមួយខ្ញុំអាចជួបការប្រជុំរបស់ អ្នកនៅកន្លែងណាមួយបងប្រុស អាចមានឥទ្ធិពលខ្លះ មានអ្វីចង់និយាយខ្លះ កន្លែងដែលត្រូវជុំវិញអ្នក។ ខ្ញុំតែងតែមានពាក្យល្អសម្រាប់អ្នក សម្រាប់នរណាម្នាក់ អ្នក និងបងប្រុស ស្រ្តីក៏នៅទីនេះ និងអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។

529 បងប្រុស ខូលីននៅទីនេះ ដែលខ្ញុំជឿថាថ្ងៃណាមួយនឹងក្លាយជាអ្នកបម្រើ ពេញម៉ោងក្នុងការងារ។

530 បុរសដែលក្លាហាន បុរសក្លាហាន បុរសពិតនៃជំនឿ ព្រះគង់នៅជាមួយនឹង អ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នកជាអ្នកជំនួយ អ្នកដែលជាអ្នកទទួលបន្ទុក និងបងប្អូន។

531 ខ្ញុំជឿថាអ្នកគឺជា...បងប្រុសនៅទីនេះ ខ្ញុំមិនអាចចាំឈ្មោះគាត់បានទេ។ អ្នកគឺជា...[បងប្រុស ខាដវែល និយាយថា “បងប្រុស ខាដវែល ។”—អដ។] ខាដវែល។ អ្នកជា...អ្នកគឺជាមនុស្សចាស់ ឬអ្វីមួយ មែនទេ ឬគ្រាន់តែជា អ្នកចាស់ទុំម្នាក់...[អ្នកបម្រើព្រះ។] អ្នកបម្រើព្រះ។ [“ខ្ញុំអ្នកបម្រើព្រះ។ ខ្ញុំជាស មាធិកនៃក្រុមជំនុំនៃព្រះ ខ្ញុំមិនអាចផ្សាយដំណឹងល្អពេញលេញ ហើយនៅជា មួយពួកគេបានទេ។ ខ្ញុំមិនអាចអធិប្បាយពីពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ហើយនៅជាមួយវាបានទេ។ ខ្ញុំមានអាជ្ញាប័ណ្ណព័ន្ធកិច្ច លំដាប់ខ្ពស់បំផុតដែលគេដាក់ឱ្យ ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែបើកឱ្យគេចូល។ ដោយសារ ខ្ញុំបានឮអ្នកអធិប្បាយសារដ៏អស្ចារ្យទាំងនោះ ខ្ញុំបានបែររកវា ចេញពីអង្គការ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ក្លាយជាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នក។”]

532 អរគុណ បងប្រុស។ យើងស្វាគមន៍អ្នកមកកាន់ការប្រកបរបស់យើង។ និង —លិខិតសម្គាល់របស់យើងគឺខាងលើ។ ជីវិតរបស់យើងបង្កើតជាលិខិតបញ្ជាក់ របស់យើង អ្នកឃើញទេ។ នោះជាលិខិតបញ្ជាក់របស់យើង។ “បើខ្ញុំមិនធ្វើការរបស់ ព្រះវរបិតាទេ នោះកុំជឿខ្ញុំឡើយ។” ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។ នោះជាលិខិតបញ្ជាក់ របស់យើង។ ហើយដូចជាចាស់...ដូចដែលលោក ហាវីដ កាដល ធ្លាប់និយាយថា “យើងគ្មានច្បាប់ក្រៅពីសេចក្តីស្រឡាញ់ គ្មានសៀវភៅក្រៅពីព្រះគម្ពីរ ហើយ—និង គ្មាន—គ្មានជំនឿអ្វីក្រៅពីព្រះគ្រីស្ទ។” ត្រូវហើយ។ “គ្មានច្បាប់អ្វីក្រៅពីសេចក្តី ស្រឡាញ់ ជំនឿ តែគឺព្រះគ្រីស្ទ សៀវភៅគឺព្រះគម្ពីរ។”

533 ហើយយើង—យើង បងប្រុស ខាដវែល យើងរីករាយដែលមានអ្នក។ អ្នក បានចេញពីអង្គការដ៏ធំមួយ។ ព្រះវិហារអាន់ឌីសិននៃព្រះ តាមខ្ញុំគិត។ [បងប្រុស ខាដវែល និយាយថា “ទីក្រុង ក្លីវីលន។”—អដ។] ឬព្រះវិហារក្លីវីលន ព្រះវិហារ ពេនទីកុស្តនៃព្រះ។ [“ហើយខ្ញុំធ្លាប់ធ្វើគ្រូគង្វាលនៅទីនេះ...?...”] នឹងហើយ។ អូ បាទ ខ្ញុំបាននៅទីនោះ។ ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំបាននៅទីនោះជាមួយបងប្រុស នេវីល... ឬបងប្រុស រូដពេលមួយ យើងបានទទួលសត្វឆ្កែ ឬកូនឆ្កែពីនរណាម្នាក់ដែល

បានទៅព្រះវិហាររបស់អ្នកនៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំបានទៅឈរនៅលើជណ្តើរនៅ ទីនោះ ហើយនិយាយ ហើយពួកគេកំពុងតែនិយាយអំពីអ្នក។ មែនហើយ ខ្ញុំ ប្រាកដ...[នៅព្រះវិហាររបស់ខ្ញុំ។] អូ? [ប៊ីន។] ត្រូវហើយ បងប្រុសប៊ីន។ នោះ ត្រូវហើយ បងប្រុស ខាងវែលនិយាយអំពីឧបត្ថម្ភហេតុមួយ។ អូ? បាទ។ អូ បើរថា ត្រូវហើយ។ អូ វាអស្ចារ្យណាស់។

534 បងប្រុស រ៉ុកនៅទីនោះ ខ្ញុំជឿថា គាត់បានក្លាយជាគ្រូគង្វាលឥឡូវនេះ ឬជា អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។ តើវាត្រូវទេ? ឬអ្នកជាគ្រូគង្វាល? បងប្រុស រ៉ុក និយាយ ថា “គ្រាន់តែជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អប៉ុណ្ណោះ។”—អេដ។ អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។ ខ្ញុំ ចង់បញ្ចេញយោបល់ដល់បងប្រុស រ៉ុក។ ខ្ញុំបានឮអំពីកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យមួយចំនួន ដែលអ្នកកំពុងធ្វើសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់។ អ្នក...ខ្ញុំបានលឺថាអ្នកបានទៅ ឥណ្ឌា អាណាប៉ូលីស ឬកំពុងទៅ ឥណ្ឌាអាណាប៉ូលីសហើយមានកម្មវិធី និងនាំយក ព្រលឹងថ្វាយដល់ព្រះគ្រីស្ទ។ សូមព្រះជាម្ចាស់គង់នៅជាមួយអ្នក បងប្រុសរ៉ុ ក។ ខ្ញុំប្រាកដជារីករាយដែលបានជួបអ្នក។ ខ្ញុំបានឃើញអ្នកនៅទីនេះនៅលើ ត្រាក់ទ័រចាស់នេះ ចេញនៅទីនេះ រត់ជុំវិញទីនេះ ផ្តល់ជីវិតរបស់អ្នកនៅទីនោះ។ មែនហើយ ឃើញអ្នកព្យាយាមធ្វើអ្វីមួយសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់។ ទ្រង់ត្រេកអរណាស់ ដែលទ្រង់បានគ្រាន់ហោអ្នកឱ្យទៅបម្រើ នៅជាប់ជាមួយទ្រង់នៅចំពោះមុខអ្នក បងប្រុស។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ កុំចុះចូលរួមនឹងអ្វីទាំងអស់ ប៉ុន្តែធ្វើវាដោយស្មារតី ផ្អែមល្ហែមបំផុតតាមដែលអ្នកអាចធ្វើវាបាន។ អនុញ្ញាតឱ្យ—សូមឲ្យសាររបស់ អ្នកតែងតែមានភាពផ្អែមល្ហែមនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

535 និងបងប្រុសស្ត្រីកកើ...បងប្រុសម្នាក់និយាយថា “យើងចង់បានការអធិស្ឋាន របស់អ្នកទាំងអស់គ្នា។ ពួកយើង—យើងកំពុងព្យាយាមបង្កើតព្រះវិហារមួយ នៅ វ៉ានណុនខាងជើង។”—អេដ។ អូ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកទទួលបានវា។ យើងនឹង អធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក។ [ឱ្យធ្វើបានល្អរហូតមកដល់ពេលនេះ។] ត្រូវហើយ។

ប៊ីលី តើពេលណាអ្នកនឹងចាប់ផ្តើមជាគ្រូគង្វាល?

536 លោកគ្រូពេទ្យហ្គោដ និងលោកគ្រូពេទ្យមើស៊ី នៅទីនេះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំសង្ឃឹម... ដូចដែលយើងហៅគ្នាទៅវិញទៅមក។ ហើយបងប្រុស ហ្គោដបានទៅដល់កន្លែង មួយរហូតដល់ខ្ញុំ...គាត់ពិតជាសមនឹងទទួលបានឈ្មោះ គាត់អាចផ្អាកខែល

ឥឡូវនេះ។ បាទ។ ហើយបងប្រុស ឡេអូ ខ្ញុំជឿថាយើងអាចអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ទៅ
បែបនោះ ហើយហៅគាត់...អនុញ្ញាតឱ្យគាត់បន្តឈ្មោះរបស់គាត់—នៃ “បណ្ឌិត។”

537 មែនហើយ “បណ្ឌិត” ប្រាណហាំ ខាងក្រោយនោះ អ្នកគ្រាន់តែរក្សាបណ្ឌិត
របស់អ្នកឱ្យបានល្អ ហើយភ្លើងកំពុងឆេះល្អមែនទែន។ ហើយ—ហើយខ្ញុំនឹងប្រាប់
អ្នកពីអ្វីមួយ នៅពេលណាដែលយើងមានការប្រជុំពិសេស ខ្ញុំនឹងនិយាយទៅកាន់
ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ហើយមើលថាតើពួកគេមិនអាចផ្តល់ឱ្យអ្នកបន្ថែមបន្តិចបន្តួច
លើរឿងនោះទេ ប្រងប្រុសប្រាណហាំ សើច—អដ] សម្រាប់ការងារពិសេស
ពេលដែលអ្នកត្រូវធ្វើការបោសសម្អាតនិងការចេញចូល ហើយវានឹងធ្វើឱ្យអ្នក
សប្បាយចិត្ត។

538 បណ្ឌិត រូដ។ ខ្ញុំបានហៅគាត់ “បណ្ឌិត” ខ្ញុំគិតថាអ្នកឆ្ងល់ថាហេតុអ្វី។ ខ្ញុំ
មិនដាក់ឈ្មោះគាត់ខុសទេ គាត់គ្រាន់តែកាប់ឈើជាដុំៗ អ្នកដឹងទេ។ ព្រះអម្ចាស់
នឹងដាំដើមឈើដ៏ស្អាតមួយ ហើយទ្រង់នឹងកាប់វា ហើយធ្វើផ្ទះមួយចេញពីវា។ ខ្ញុំ
មិនដែលឃើញបែបនេះទេ ដូច្នេះខ្ញុំត្រូវតែហៅគាត់ថា “បណ្ឌិត។”

539 បងប្រុស ថេលី អ្នកនៅតែស្មោះត្រង់នៅមាត់ទ្វារ ដើម្បីផ្តល់កន្លែងអង្គុយ។ ខ្ញុំ
គិតពីអ្នកបែបនេះថា “ខ្ញុំចង់ធ្វើជាកម្រាលព្រំនៅព្រះដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់ ជាង
រស់នៅក្នុងតង់ជាមួយមនុស្សអាក្រក់។” ត្រូវហើយ បាទ។

540 បងប្រុស ហ៊ីកយីសុន អ្នកទើបតែចាប់ផ្តើមនៅក្នុងផ្លូវ ហើយឡើងមក។
ខ្ញុំចង់...ខ្ញុំ...អ្នកបានចាប់ផ្តើមនៅក្នុងផ្លូវ ហើយមកតាម ខ្ញុំពិតជាគោតសរសើរ
ចំពោះភាពស្មោះត្រង់របស់អ្នក និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នកកំពុងធ្វើសម្រាប់
ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក ហើយតាំងអ្នកជាឪកុនដ៏ពិតប្រាកដ
បងប្អូន ដែលខ្ញុំជឿថា ផ្ទះរបស់អ្នកនៅក្រោមការចុះចូលនិងរឿងដែលអ្នកបានធ្វើ។

541 បងប្រុស ហ្វ្រេដ អ្នកមិននៅជាមួយយើងយូរទេ ដោយមកពីកាណាដា។
យើងមិនមានអារម្មណ៍ថាអ្នកជាជនជាតិកាណាដាទៀតទេ យើងមានអារម្មណ៍
ថាអ្នកជាអ្នកធ្វើដំណើរ និងជាជនចម្លែកជាមួយយើង បងប្រុសរបស់យើងជា
អ្នកទទួលបន្ទុក។ អ្នកនិងបងប្រុស រូដ និងអស់អ្នកដែលបម្រើការងារជាមួយ
បងប្រុស រ៉ូប៊ីសុន និងអ្នកផ្សេងទៀត បងប្រុស អ៊ីហ្គែន គាត់មិននៅទីនេះទេ
យប់នេះ។

542 ហើយបងប្រុស រ៉ូប៊ីសុន អ្នកធ្លាប់ជា—ជំនួយពិតប្រាកដសម្រាប់ខ្ញុំ បងប្រុស រ៉ូប៊ីសុនរួមជាមួយនឹងអ្នកផ្សេងទៀត នៅក្នុងករណីពន្ធនេះ ដែលស្ថិតនៅក្រោម ការស៊ើបអង្កេតនេះ។

សំណួរ និង ចម្លើយ KHM61-0112

(Questions and Answers)

លំនាំ សណ្តាប់ធ្នាប់និងគោលវិធីនៃផ្នែកក្រុមជំនុំ

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅល្ងាច ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ទី 12 ខែមករា ឆ្នាំ 1961 នៅ រោងឧបាសថប្រាណហាំ នៅជេហ្វឺរសនវិល រដ្ឋ ឥណ្ឌាអាណា សហរដ្ឋអាមេរិក។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជា សារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធិពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជា ភាសាខ្មែរនេះ គឺត្រូវបានបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជា
ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ
ដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជា
ទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក
ត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង
(VOICE OF GOD RECORDINGS®)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹង
ឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG